

DKP OG FRIHEDSKAMPEN

MATERIALESAMLING

Supplement 1

8

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI 1974

Genoptryk 1996

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI
CENTRALKOMITEENS SEKRETARIAT
Griffenfeldtsgade 50, Kbhvn.N

24. Marts 1941.

Til alle By- og Afdelingsledelser.

Angaar Forberedelsen til 1.Maj.

K a m m e r a t e r !

Efter mere end halvandet Aars Krig og efter et Aars Besættelse af Danmark nærmer vi os den 1. Maj. Den falder midt i en forfærdelig Skærpelse af den imperialistiske Krig og mens Overklasse og Regering fortsætter sit Arbejde paa socialt og nationalt at udlevere Danmarks arbejdende Befolkning til dens Fjender, mens man søger yderligere at berøve Arbejderbevægelsen Frugterne af Generationers Slid og Kamp og mens man forsøger yderligere at svinebinde Fagbevægelsen.

Saa vel internationalt som nationalt har Arbejderbevægelsen i Aar mere Grund til at fejre 1. Maj og til paa denne Dag at demonstrere sin Kampvilje og internationale Solidaritetsvilje end nogensinde siden 1890. Hvorvidt Socialdemokratiet eller DSF-Lederne agter at foretage sig noget den 1. Maj, ved vi ikke. Det er muligt, at Nazister af de forskellige Afskygninger vil forsøge at profanere vor internationale Føstetid. Men det er sikkert, at vort Parti vil sørge for, at den 1. Maj 1941 faar et værdigt Forløb for Danmarks Arbejderklasse !

FORBERED 1. MAJ-MØDE STRAKS !

Demonstrationer og Friluftsmøder er forbudt; men offentlige indendørs Møder er tilladt. Overalt, hvor vi har Organisationer, bør der arrangeres et (eller efter Omstændighederne flere) saadant.

I bør derfor med det samme tale om Sagen i Bestyrelsen (Byledelsen) og sikre jer et passende Lokale - saa stort, som I paa nogen Maade mener at kunne fylde. Hvorvidt I vil holde 1. Majmødet om Eftermiddagen eller om Aftenen, maa I selv afgøre. Det drejer sig om at vælge det Tidspunkt, hvor vi kan paaregne størst Tilslutning.

Saasnart Lokale er sikret, skal vi have Meddelelse. Vi vil derpaa - straks efter 1. April - foretage en Fordeling af Talere til Møderne og sende Jer Meddelelse. Samtidig kommer der saa Instruktationer vedrørende Mødets Forberedelse og Gennemførelse m.m.

POLITISK ARBEJDSKAMPAGNE FRA NU OG TIL 1. MAJ !

Tiden fra nu og til 1. Maj skal benyttes til gennem en ekstra Kraftanspændelse at gøre et politisk og organisatorisk Fremstød for Arbejderklassen og for Partiet. I Praksis vil det sige, at April-Maaned bliver en særlig Kampagne-Maaned. Denne 1. Maj-Kampagne faar til Hovedformaal:

1. AT BEFESTE OG UDVIDE VOR INDFLYDELSE I FAGBEVÆGELSEN.
Det vil sige, at sørge for det bedst mulige Forløb af April-Generalforsamlingerne.

- 2 -

2. AT KONSOLIDERE PARTIETS FORØGEDE INDFLYDELSE.

Det vil sige sørge for, at denne forøgede Indflydelse faar organisatorisk Resultat gennem forøget Medlemstal i Partiet. Det vil sige at sikre os en varig Forbindelse med vore Meningsfæller ved at gøre den til regelmæssige Læsere af vor Presse. Det vil sige, at væbne Partimedlemmer og Meningsfæller politisk-teoretisk gennem yderligere Udbredelse af vor marxistisk-leninistiske Litteratur.

Hvad Punkt 1 angaar, vil der komme et instruktivt Brev fra vort faglige Sekretariat. Hvad Punkt 2 angaar, gælder følgende Regler:

FLERE MEDLEMMER: Hvert eneste Partimedlem skal overveje, om der ikke i hans eller hendes Bekendtskabskreds, paa Arbejdspladsen, paa Kontrolstedet, i Fagforeningen findes en eller flere faktiske Meningsfæller, som Partiet kan være tjent med at have som Medlemmer. Og saa skal disse systematisk bearbejdes (men ikke presses) til at gaa ind i Partiet.

Vor Indflydelse er vokset kollosalt i Aaret, der gik. Denne Vækst bør og kan give sig Udslag i en meget betydelig Forøgelse af Medlemstallet fra nu og til 1. Maj. Men - ikke saadan, at man optager Medlemmer for enhver Pris! Det skal være gode, solide, ærlige Folk, fortrinsvis Fagforeningsmedlemmer. Og Ledelsen maa være i Stand til at garantere for de Optagelsesbegøring, den sender ind til CK.

FLERE LÆSERE AF VOR PRESSE: Salget af Arbejderbladet (for Høstadsens Vedkommende især Søndags-salget) skal sættes i Vejret. Ligesom under Afsnittet "Flere Medlemmer" skal hver enkelt overveje, hvem, der kan vindes som faste Abonnenter - og sørge for, at det sker!

Hver Uge siden Udvidelsen er UGENS EKKOs Oplag steget med ca 1000 Eksemplarer, indtil sidste Uge, hvor Stigningen kun var et Par Hundrede. Men Stigningen skal igang igen og blive stærkere. Overalt kan Salget fortsat sættes i Vejret. Og samtidig skal netop denne Tid benyttes meget kraftigt til at tegne flest mulig af Køberne som faste Kvantalsabonnenter. Dette kan gøres paa Arbejdspladserne; men bør ogsaa praktiseres energisk paa Kontrolstederne - bl. a. ogsaa af den Grund, at en Del Arbejdere jo kommer i Arbejde nu, og ikke derfor skal undvære Bladet. BEMÆRK: For hver Abonnent, der tegnes, skal der naturligvis vindes en ny (eller to) ugentlige Købere!

Og GARANTIFONDEN skal holdes oppe under Kampagnen. Det er en Eressag - og en Nødvendighed - at ingen Afdeling sætter sit maanedlige Bidrag ned!

STØRRE SALG AF LITTERATUR: Foruden de aktuelle Pjecer, der naatte udkomme, skal Anstrengelserne i April Maaned særligt koncentreres om Folkoudgaven af "Borgarkrigens Historie" og om den billige Udgave af STATEN OG REVOLUTIONEN. Oplagene af begge betegner Rekord - Salget af dem bør ogsaa sætte Rekord under 1. Maj-Kampagnen! De skal sælges indenfor, men navnlig udenfor Partiet.

MATERIALE. AFSLUTNING OG OPGØRELSE Det offentlige Signal til Kampagnen gives gennem et Opraab fra Centralkomiteen i Arbejderbladet for Søndag den 30. Marts. Til Støtte for Kampagnen udsendes forskelligt Materiale, herunder ogsaa Partiets 1. Maj - Manifest.

- 3 -

Kampagnen afsluttes med 1. Maj-Møderne. Derpaa gør Partisekretariatet dens Resultater op, saavel samlet som for de enkelte Afdelinger og Byer, og Beretning om Resultaterne vil blive, dels offentliggjort, dels udsendt som Cirkulare. Der vil endvidere under selve Kampagnen irenkomme Oplysninger om den o.l. i Partipressen.

Der vil intet være til hinder for, at der ogsaa under Kampagnen holdes Møder (offentlige Møder, udvidede Medlemsmøder osv.) og i det Omfang, det er muligt, vil Talere blive stillet til Raadighed fra CK. Men I maa passe paa, at saadanne Møder ikke kommer til at hemme Forberedelsen til selve 1. Maj-Mødet eller hemme vor Indsats paa Fagforeningsgeneralforsamlingerne i April.

SOMMERARBEJDETS FORBEREDELSE

Vi gaar med Sommer - og mange Arbejdere, som vi nu har Føling med, kommer i Arbejde eller skifter Arbejdsplads, rejser eventuelt midlertidigt til en anden By eller paa Arbejde i en Tørvemose eller andetsteds. Ogsaa derfor er kampagnen vigtig, og derfor gælder det navnlig om, at faa tegnet flest mulige Købere af vor Presse som faste Abonnenter.

Tillige maa alle Medlemmer instrueres om, at hvis de rejser paa Arbejde andetsteds, maa de forud meddele Afrejsen og om muligt ogsaa den kommende Adresse til Afdelingsledelsen, som saa underretter os. Kan de ikke oplyse den kommende Adresse, faar de en Blanket som hoslagte, og denne skal de derpaa snarest udfylde og indsende til os. (Dette gælder naturligvis kun for Arbejdspladser her i Landet).

Vi venter, at I tager fat paa Arbejdet efter disse Instruksier med det samme. Vi haaber, at dette Arbejde maa give Jer de størst mulige Resultater. Og hvis I som Resultat af jeres Drøftelser af 1. Maj-Kampagnen sætter jer bestemte Maal, som I vil naa, venter vi at faa Meddelelse herom. Ligeledes, hvis I indleder Kæppestrid med andre Partiorganisationer.

Med kommunistisk Hilsen
PARTISEKRETARIATET

VEJLEDNING FOR TALERE TIL 1.MAJ-MØDER 1941

Talens Indhold: Majtalen skal gaa ud fra den kendsgerning, at i mere end 50 aar har den internationale arbejderbevægelse holdt møder og demonstrationer den 1.Maj. Paa denne dag demonstrerer den sin styrke, sit sammenhold, sin internationale solidaritet - og understreger for offentligheden sine krav. Hvor forholdenes magt - som f.eks. i Danmark ifjor - umuliggjorde 1.Maj-demonstrationerne, drøbttes derfor hverken ideen eller arbejderbevægelsen. Vi har ogsaa set, hvorledes arbejderklassen under de vanskeligste forhold (det zaristiske Rusland, Berlin 1916) demonstrerede den 1.Maj.

Vi fejrer 1.Maj, fordi vi er Internationalister. Vi tilkender idag vort had til krigen, vor vilje til at bekriige den og dens aarsag. Vi bekender os til folkenes broderskab, vi er forvisset om, at det arbejdende folk i alle lande gennem forenet solidarisk kamp skal gøre ende paa den imperiølistiske krig.

Vi sender denne dag vore hilsener til vore klassefæller verden over - til arbejderne i fabrikerne, soldaterne paa slagmarkerne, til arbejderklassen saavel i de krigsførende og i de besatte, som i de "neutrale" lande. Med stolthed og glæde hilser vi Sovjetfolket, med dobbelt glæde, fordi siden 1.Maj 1940 har folkene i Estland, Litauen, Letland og Bessarabien været i stand til at afkaste det kapitalistiske aag og slutte deres lande til Sovjetrepublikernes forbund.

Vi benytter dagen til at gøre stillingen op herhjemme og formulere vore krav. - konstaterer, hvorledes overklassen samvittighedsløst har udnyttet besættelsen til at plyndre arbejderklassen og knægte dens organisationer. - Pristalsreguleringens ophævelse - de uhyrlige prisstigninger - voldgiftskendelserne - arbejdsløsheden - de 100 dage - nødhjælpsarbejderne - ungdomsarbejdslejrene - stavnsbaandet - sociallovgivningens ødelæggelse - mens kapitalister og storbønder beriger sig ufatteligt.

Hvis ikke overklassen havde haft forbundsfæller og hjælpere indenfor murene i arbejderbevægelsens borg, var dens stormløb ikke lykkedes i den grad. Socialdemokratiet har overleveret nøglestillingerne til kapitalisterne, gaar ind paa alle deres krav - samtidig med at de svigter den internationale solidaritet og svigter majdagens ide.

Men denne ide lever idag mere end nogensinde. Kommunisterne er dens bærere. Vi skal bringe samling tilveje i de rækker, hvor socialdemokratiet har gjort sit opløsningsarbejde. Sammensvejset til solidarisk kamp skal dansk arbejderklasse sætte sine krav igennem - og som del af den internationale arbejderklasse gøre en ende paa krigen - og dermed skaffe betingelserne for et frit og lykkeligt liv ogsaa heri Danmark.

Talens Opbygning: Dette er i høj grad et individuelt spørgsmaal. Ovenstaaende skal ikke opfattes som et skema, men en vejledning med hensyn til, hvad der bør med i talen (-erne). Der skal lægges særlig vægt paa fagbevægelsens betydning og opgaver. - Hvor der er to talere, maa de forud aftale fordelingen af stoffet, saaledes at den ene f.eks. taler væsentligt om de arbejdsløse og om fagbevægelsen - den anden om det mere politiske.

Materiale: Kominterns Maj-manifest 1940 (Aarbogen). Partiets Juli-manifest 1940 (Aarbogen). Ungdomsforbundets Manifest Paasken 1941 (Arb. t. l. og Ugens Ekko). Artiklen om 1.Majs historie (Ugens Ekko Majnummer) - Iøvrigt Partipressen, Aarbogen og litteraturen fra Forlaget.

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI
CENTRALKOMITTEENS SEKRETARIAT
Griffenfeldtsgade 50, Kbhvn.N

5. April 1941

Til Afdelingsbestyrelsen:

K a m m e r a t e r !

Idet vi henviser til vort Cirkulære af 24. Marts om 1. Maj bedes I omgående meddele os, om I afholder nogen Foranstaltning den Dag, om det bliver offentligt Møde eller Fest, hvor det afholdes, hvilket Klokkeslet samt om I ønsker udenbys Talere.

Af Hensyn til Fordelingen af Talere haster det med at faa Besked fra jer. Ligegyldig om det bliver Møde eller Fest skal der tages Entre. Hvis I faar udenbys Talere skal I betale Rejseomkostningerne. Der bliver intet 1.Maj-Lærke i Aar, da der ikke bliver bliver Friluftsmøder eller Demonstrationer men kun indendørs Foranstaltninger, hvortil Deltagerne betaler Entre. Derimod agter Sekretariatet at lade trykke et Par Sange, som Afdelingen kan sælge eller uddele gratis, f. Eks. i Forbindelse med Billetsalget. Afdelingen kan købe disse Sange af Sekretariatet for 2 Øre pr. Stk., men Beløbet skal indsendes samtidig med Bestillingen. Af Hensyn til Oplaget ønsker vi snarest Besked fra jer, hvormange Sange I vil have.

Med kommunistisk Hilsen
PARTISEKRETARIATET

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI
 Centralkomiteens Sekretariat
 Griffenfeldtsgade 50, Kbhvn. N

12. April 1941.

Kammerat _____

Da Partiet 1. Maj afholder en Række offentlige Møder Landet over, anmoder Partisekretariatet dig herved om 1. Maj at tale i _____

Rejsepenge kan du faa ved Henvendelse til Sekretariatet, men de skal refunderes af den Partiafdeling, der arrangerer Mødet. Du bedes snarest bekræfte Modtagelsen af denne Skrivelse.

Med kommunistisk Hilsen

PARTISEKRETARIATET

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI
 CENTRALKOMITEENS SEKRETARIAT
 Griffenfeldtsgade 50, Kbhvn. N.

April 1941.

Til _____ Afdeling:
 =====

K a m m e r a t e r !

Det meddeles jer herved, at I til jeres Møde 1. Maj i _____ som Taler faar _____

Rejseomkostningerne skal I betale. Mødet skal godt opreklameres ved Hjælp af Forsalg af Adgangskort, Løbesedler samt Annoncer i den lokale Presse. Sørg for Salg af Blade og Literatur. paa Mødet.

Med kommunistisk Hilsen

PARTISEKRETARIATET

Kommunistisk Partis**Maj-Møder****1. MAJ:**

- AALBORG:** Haandværkerforeningen Kl. 19,30. Taler: Folketingsmand Martin Nielsen.
- AARHUS:** Stadionhallen Kl. 19,30. Talere: Folketingsmand Aksel Larsen og Maskinarbejder Svend Hansen, Odense.
- ESBJERG:** Logen, Norgesgade, Kl. 15. Taler: Forretningsfører Børge Houmann, København.
- ESPERGÆRDE:** Afholdshotellet, Stationsvej, Kl. 20. Taler: Assistent Bernhard Hemmingsen.
- FREDERIKSHAVN:** Forsamlingsgaarden Kl. 19. Taler: Fagforeningsformand Johannes Hansen, Lindholm.
- HELSINGØR:** Afholdshotellets store Sal Kl. 15. Taler: Forbundsformand Georg Hegner, København.
- HOLBÆK:** Mellerupgaard Kl. 16. Taler: Fagforeningsformand Carlo Hermansen, København.
- HORSENS:** Afholdshotellet, Nørregade, Kl. 20. Taler: Maskinarbejder Hans Nedergaard, Odense.
- KALUNDBORG:** Grand Hotel Kl. 15. Taler: Sekretær D. Hejgaard, København.
- KASTRUP-TAARNBY:** Ny Kro, Amager Landevej, Kl. 15. Taler: Metalarbejderske Ragnhild Andersen.
- KØBENHAVN:** K. B.-Hallen Kl. 19,30. Talere: Folketingsmand Alfred Jensen, Forfatteren Martin Andersen Nexø og Forbundssekretær Ib Nørlund.
- KØGE:** Partihuset Kl. 20. Taler: L. Sønderstrup, København.
- LYNGBY:** Idrætshuset, Lindegaardsvej, Kl. 15. Talere: Maskinarbejder Henry Andreasen og Stoberiarbejder Arne Larsen.
- MIDDELFART:** Centralhotellet Kl. 19,30. Taler: Knudaage Larsen, Odense.
- NYBORG:** Højskoleforeningen Kl. 19,30. Taler: A. Andersen, Odense.
- NYKØBING, Falster:** Hotel Baltic Kl. 20. Taler: Fagforeningsformand Jens P. Sørensen, Slagelse.
- NYKØBING, Sjælland:** Grønnehavehus Kl. 15. Talere: Assistent Georg Rasmussen og Matros H. Vivike, København.
- NÆSTVED:** Ny Østergade 3 Kl. 20. Taler: Fagforeningsformand Svend Jørgensen, Køge.
- ODENSE:** Industripalæet Kl. 19,30. Talere: Redaktør Thorkild Holst, København, og Murer Svend Nielsen, Odense.
- RINGSTED:** Postgaarden Kl. 19,30. Taler: Bager Henry Bangsholt, København.
- SLAGELSE:** Kalundborgvej 72. Taler: Knud Petersen, Næstved.
- SVENDBORG:** Karoline Amalielund Kl. 19,30. Taler: Bestyrelsesmedlem i Sømændenes Forbund Svend Nielsen.
- SØBORG:** Borgernes Hus Kl. 19,30. Taler: Jord- og Betonarbejder Valdemar Larsen.
- VIBORG:** Afholdshotellet i Gravene Kl. 20. Taler: Byrådsmedlem Ths. Christensen, Aarhus.

2. MAJ:

- RANDERS:** Kilden Kl. 20. Taler: Maskinarbejder Hans Nedergaard, Odense.

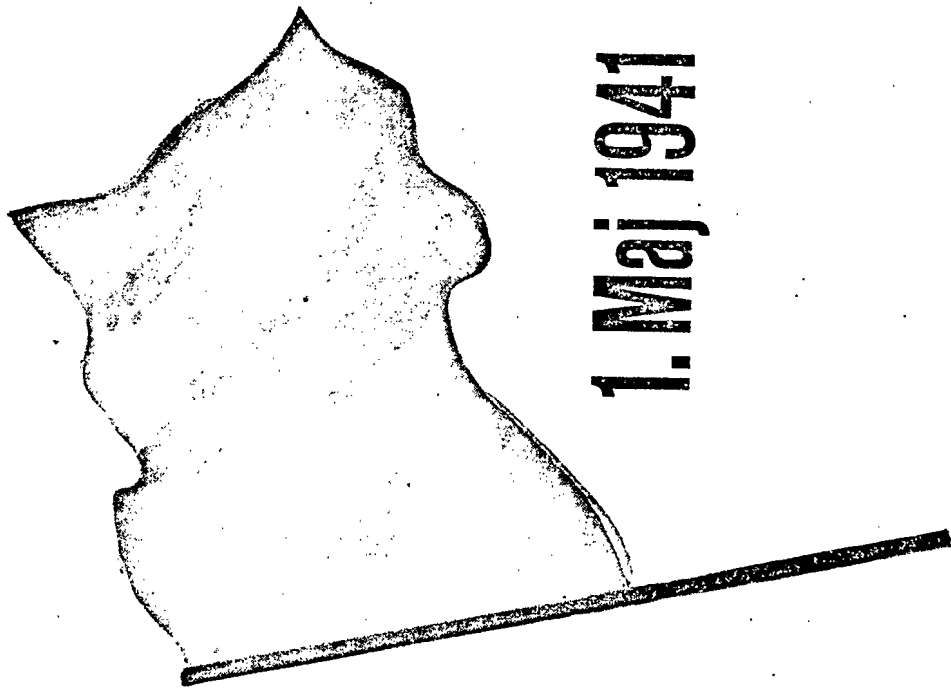
3. MAJ:

- HADERSLEV:** Folkets Hus Kl. 19,30. Taler: Byrådsmedlem L. Rosendahl, Esbjerg.
- VEJLE:** Turisthotellet, Grejsdalen, Kl. 20. Taler: Slagteriarbejder Nicolai Lykkeberg, Horsens.

4. MAJ:

- HOLSTEBRO:** Logebygningen paa Brotorvet Kl. 16. Talere: Byrådsmedlem Svend Lund, Siikeborg, og Murer A. Christoffersen, Holstebro.

Proletarer i alle Lande, foren Jer!

1. Maj 1941

Internationale

Rej's Jer! Fordømte her paa Jorden!
 Rejs dig, du Sultens Slavekærl!
 I Rettens Krater buldrer Torden,
 nu er det sidste Udbrud nær!
 Bryd kun Fortids mørke Mur i Stykker,
 Slaveskarer, der er kaldt!
 Snarl Verdens Grundvold sig forrykker,
 fra Intel da vi bliver Alt!
 :: Vaagn til Kamp af Jer Deale,
 til den allersidste Dyst,
 — og Internationale
 slaar Bro fra Kyst til Kyst. ::

Vi knuges under Stat og Love,
 vi flaa's af Skattens skarpe Klo.
 Og pligtfri kan den rige sove,
 vor Ret kan ingen Steder gro.
 Lad os kaste Aaget af vor Nakkel
 Lighed fordrer: Pligt for Ret!
 Med Pligterne vi tog til Takke.
 Nu tager vi vor Løn for det.
 :: Vaagn til Kamp af Jer Deale . . .

Arbejdere, i Stad, paa Landet,
 en Gang skal Verden blive vor.
 Den doone Snylter skal forbandet
 forjages fra den rige Jord.
 Mange Gribbe paa vort Kød sig møtter,
 lad os jage dem paa Flugt.
 Vor Kamp en herlig Tid forjætter,
 hvor Solen altid straalet smukt.
 :: Vaagn til Kamp af Jer Deale . . .

*Bliv Medlem af
 Danmarks kommunistiske Parti*

Danmarks kommunistiske Parti

Socialisternes March

Smart dages det, Brødre, det lysner i Øst,
til Arbejdet fremad i Kor!
Man haaner den fattiges eneste Trøst:
Vor Ret til at leve paa Jord;
:: man deler vor Frihed, beskærer vort Brød;
til Arbejdet! Liv eller Død. ::

Aartusinders Aag paa vor Nakke blev lagt,
vi bar det og tav i vor Nød,
men er vi de mange, saa være det sagt:
Vi fordrer det daglige Brød.
:: Samdrægtige gaar vi i Sorg og i Nød,
til Arbejdet! Liv eller Død. ::

Til Trælle i Sind og til Slaver af Guld
den voksende Slægt fostres frem,
og Jorden saa aldrig saa usselt et Kuld,
som det, der paa den nu har Hjem;
:: thi Lykken maa visne ved Trygten om Brød
— til Arbejdet! Liv eller Død. ::

Vor Arne er kold og vort Hjem kun et Skjul
for Trængster og Tvedragt og Savn;
vor Idræt man fængsler i Bur som en Fugl
og kaster Foragt paa vort Navn. —
:: Os løvnes kun Hadets den udmende Glød
— til Arbejdet! Liv eller Død. ::

Det knager i Samfundets Fuger og Eaand,
— lad falde; hvad ikke kan staa!
Men ræk mig, o Broder, din barbede Haand,
før i Løgn og af Sult vi forgaa.
:: En Bygning vi rejser til Skærm i vor Nød:
— til Arbejdet! Liv eller Død. ::
U. P. Overby..

Brødre, lad Vaabnene lyne

Brødre, lad Vaabnene lyne,
Slaget, det sidste, er nær.
:: Sejrenes Dag er i Syne,
Brødre, for Arbejdets Hær. ::

Vi, der er kommet fra Dybet,
Brødre, af Kval uden Maat,
:: hærdes i Kampen mod Krybet,
bitver som Klinger af Staal. ::

Knyt den benævnedes Næve,
— Brødre, vi kæmper for Fred, —
:: Lad ej som Truster den søve,
lad den som Lyn flamme ned. ::

Andre tog Magten og Æren,
Sliddet blev løvnet til os,
:: Brødre, men Arbejderhæren
byder Tyrannerne Trods. ::

Op nu! Det melder og maner,
Tronerne styrter i Grus,
:: under de blodrøde Faner
bygger vi Fremtidens Hus. ::

Læs
Arbejderbladet og Hgens Ekko

Læs
„Borgerkrigens Historie i H. S. S. R.“

1. MAJ

1941

Opraab fra Danmarks kommunistiske Parti til Danmarks Arbejderklasse

Klassefæller!

For anden Gang møder vi vor internationale Festsdag og Kampdag, den 1. Maj, mens Verdenskrigen raser og mens vort Land er besat af fremmed Militærmagt. Men som vi har gjort gennem mere end et halvt Aarhundrede, saaledes benytter vi ogsaa nu den 1. Maj til at bekende os til Socialismen, at demonstrere vor internationale Solidaritet, at tilkendegive vor Vilje til fælles Kamp mod Kapitalisme og Krig, for Folkenes Broderskab i et socialistisk Verdensfællesskab og at udtrykke vor Forvisning om, at Arbejderbevægelsens Kamp vil ende med Sejr!

Vi sender i Dag vor Hilsen

til Folkene i alle Lande, som mod Folkenes Vilje er draget ind i den imperialistiske Krig. Vi sender vor Hilsen til Arbejderklassen i de nordiske Lande og til Arbejderklassen i hele Verden, med hvem vi altid har følt os søkdarisk forbundet i et internationalt Kampfællesskab. Vi sender vor Hilsen til Sovjetfolket, og udtrykker vor Begejstring over, at Estlands, Letlands, Litauens og Bessarabiens Folk siden sidste Majdag har kunnet afskaffe det kapitalistiske Aag og slutte deres Lande til Unionen af socialistiske Sovjetrepublikker.

Vi sender vor Hilsen fra Byernes Majstævner til det arbejdende Folk Landet over, til Husmænd, Fiskere, Haandværkere, som sammen med Arbejderklassen har bygget Danmark op, som ligesom Arbejderklassen udsuges af Kapitalismens og sammen med Arbejderklassen fører Kampen for Frihed og Ret.

Overklasse og Reaktion i Danmark

har skamløst benyttet. Krigen og Besættelsen som et velkomment Paaskud til at forøge den kapitalistiske Udbytning af det arbejdende Folk, at begrænse dets Frihed, knægte og kneble dets Organisationsret, ensrette dets Ungdom.

Gennem Rigsdagsbeslutninger og Voldgiftskendelser har man lagt Løst over Lovningerne, mens man ikke alene har ladet Vorepræterne stige praktisk talt uhindret, men endog paa væsentlige Områder har gennemført voldsomme

Prisforhøjelser ved Lov eller Regeringsforanstaltning.

Værdien af den arbejdende Befolkningens Indkomst forringes gennem de blodige indirekte Skatter, mens Borskurser og Aktieselskabs- Dividender viser, at Kapitalisterne har kunnet forbedre deres økonomiske Stilling. Herremænd og Storbønder beriger sig ufatteligt, mens Kornlov og Produktionsindskrænkninger virker forarmende paa Husmændene og Landarbejderne stavnbindes.

Organisationsfriheden antastes og Samsfundet kender kun eet Middel mod Arbejdslosheden: underbetalt tvangsarbejde. De Arbejdsløse maa i Ordets bogstavelige Forstand sulte og Svanlingsregningen er oven i Købet gaaet i Gang med at ødelægge Sociallovgivningen, som i Forvejen var alt andet end tilfredsstillende. Reaktionsære Officerer og forbenede Teologer gøres til „Ungdomsopdragere“. Presten ensretter sig og med „Alsang“ og Kongerogelse forsøger man at faa Folket til at glemme Attentaterne paa dets og Landets dyreste Interesser.

Kun med Social- demokratiets Hjælp

har Overklassen og Reaktionen naaet de Resultater, den kan notere i Dag. Med knækket Rygrad har Socialdemokratiet under sine Lederes Kommando gjort højre

om. Det har betingelsesløst støttet Kedskæringerne, ja selv gennemført Voldgiften og de øvrige fagforeringsfjendske Love. Det har udløst Regeringsflertallet til Reaktionen. Det har betingelsesløst støttet Socialismens Ide og erklæret, at det opgiver enhver Tanke om international Solidaritet.

Socialdemokratiet har svigtet hele det Idegrundlag, hvorpaa dansk Arbejderbevægelse byggedes op. Det har forraadt den Sag, paa hvilken Majdemonstrationerne gennem over 59 Aar har været Symbolet. Det har forladt Majdagens Ide!

Kammerater, Arbejdere!

Vi har for oplevet store Tilbageslag og voldsomme Angreb fra Reaktionen. Det er ikke første Gang Arbejderbevægelsen gør smertelige Erfaringer med Hensyn til Førelse, der bliver Forrædere. Arbejderklassen har een Gang før gennemlevet en Verdenskrig og set standse dens Vej fremad. Gennem den forrige Verdenskrigs Mørke og Forræderi aabnedes Vejen til Socialismen for Millioner af Mennesker. Og den Bevægelse, der al-

lerede er kraftigt i Gang i Danmarks Arbejderklasse for, at organisere Kampen for sin og det danske Folks Livsinteresser, viser os Vejen frem.

er det kommende Maaned er afgørende i mere end een Henseende. Den mægtige Rejsning, som er i Gang først og fremmest

Vor Solidaritet skal staa sin Prøve!

De kommende Maaned er afgørende i mere end een Henseende. Den mægtige Rejsning, som er i Gang først og fremmest

Proletarer i alle Lande, foren Jer!

Under dette Feltraab organiserede Arbejderklassen sig i hvert eneste Land. Under denne Parole sluttede den sig sammen i en international Bevægelse. Disse Ord udgjorde altid Majdagens Løsen for Arbejderklassen i Danmark som i alle andre Lande.

Under dette Feltraab, i denne Aand opfordrer vi Danmarks Arbejdere til at fejre den første Maj. At benytte den til at manifestere vor Vilje til ubrydeligt, solidarisk Sammenhold i Kampen for saavel de Arbejdendes som de Arbejdsløses Interesser, i Kampen for hele

i Danmarks Fagforeninger, søges imodgaaet af dem, der vil gaa Kapitalisterne, Herred, med Splittelsermanøvrer og udemokratiske Foranstaltninger. Men der er al Udsigt til, at den Slags Manøvrer mislykkes, til at Danmarks Arbejderklasse bliver sig sin vælbegivne Styrke bevidst og benytter den i den fælles Kamp for fælles Sag og mod fælles Fjende.

Solidaritet Arbejdere imellem — og ikke Solidaritet med Borgerskabet og Splittelser i Fagforeningerne er Øjeblikkets Løsen!

Samlingen i Arbejderklassen for Arbejderklassens Sag — og ikke „Samling“ med Overklassen og Reaktionen til Arbejderbevægelsens Forædere, er Dagens Parole!

Kamp for det arbejdende Danmarks Interesser — og ikke Selvgiørelse, Ydmyghed og indre Splittelser, mens Kapitalister og Storbønder plyndrer og knægter Folket, det er vor Opgave!

Følg Kommunisterne i denne Kamp!

Nu som altid staar Kommunisterne i de forreste Rækker, naar det gælder Kampen for Arbejderklassens, Folkets, Socialismens og Danmarks Sag. Vi giver aldrig op, og Sejren bliver vor!

For fælles Sag med os i Fagforeningerne, paa Arbejdspladserne, blandt de Arbejdsløse. Thi det er jeres egen Sag, det gælder! Som vor store Løremester Karl Marx allerede erklærede, har vi ingen Interesser, som ikke er Arbejderklassens Interesser, fører ingen Politik, som ikke er Arbejderklassens Politik. Og som Arbejderklassen i alle Lande siden Karl Marx' Dage har gjort bekendt vi os til det evigunge og eviggyldige Feltraab:

det danske Folks og for Danmarks Frihed og Fremtid!

Leve Arbejderklassens Solidaritet i Kampen for Socialismens Sag og mod Folkets Fjender!

Leve den fri Fagbevægelse i Kampen mod Udbytning og Undertrykkelse!

Leve Kampen for Freden og for Folkenes Ret til frit at bestemme over deres Skæbne!

Leve det fri Sovjetfolk i den socialistiske Sovjetunion!

Leve den internationale Arbejderklasses Fører, den kommunistiske Internationale!

1. Maj 1941

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI

Gengivet side 39-41.

Fra Børge Houmanns udkast til besættelsestidshistorie, kapitel 5: "Tvangsopportunisten" og "lystopportunisten", skriver han bl.a. om indgåelsen af en Mønt- og toldunion mellem Danmark og Nazi-Tyskland, juli 1940:

Når man inviterer fanden til middag, så kommer han.
Den 30. juli indfandt ambassader Ritter sig i København medbringende et forslag om Danmarks indtræden i hvad han kaldte told- og møntunion med Tyskland. Man havde
o o o

Seavenius forelagde spørgsmålet for regeringen og anbefalede, at man både af politiske og økonomiske grunde optog forhandlingen i første omgang om en "rammeoverenskomst" senere om en eller flere "udfyldningsoverenskomster". o o o

Da den danske forhandlingsdelegation, som bestod af trafikminister Junnar Larsen, (formand) nationalbankdirektor Brønnum, generaldirektor Zorot, direktør Stühr, afdelingschef Wassard og kontorchef Sveinbjørnsen, kom til Berlin bekræftedes på ny sandheden i det gamle ord, at når man rækker fanden en lillefinger, tager han hele hånden. Det viste sig, at tyskerne havde været mere end
o o o

4/8

Efter delegationens hjemkomst fortsattes drøftelserne i ministerium og samarbejdsudvalg og efterhånden såvæde de "strengt fortrolige" forhandlinger ud og vakte almindelig ophidselse i befolkningen. Fra dette tidspunkt daterer sig egentlig Danmarks kommunistiske Partis illegale pressevirksomhed, idet partiet lod fremstille og udbrede små duplikerede blade, hvori resumeredes det væsentlige af de tyske forslag. Det indtryk disse illegale meddelelser gjorde, ikke mindst blandt erhvervslivets mand, som her pludselig så deres nyopdagede store chancer vejre hen, blev sandsynligvis bestemmende for forslagsgets videre skæbne.

Den 15. til den 17. august opholdt den danske delegation sig i Berlin.

TAGE REVSGÅRD ANDERSEN

Bogholder alle 77, st.tv.
2720 Vanløse
Telf. (01) 710148 / (02)656774

5. juli 1977

Til præsidiets for Folketinget,
ved hr. formand Karl Skytte,
Folketinget, Christiansborg
1218 København K

Ærede hr. formand,

I forbindelse med samling af diverse dokumenter fra besættelsestiden, er jeg faldet over, at afdøde folketingsmand, hr. Aksel Larsen, 17. juli 1941 (jfr. vedlagte bilag, side 85), antagelig i forbindelse med Folketingets behandling af kommunistloven, har tilstillet det ærede præsidium et brev.

Da det ikke har været muligt for mig at finde det på anden måde, anmoder jeg Dem herved, om De venligst vil være mig behjælpelig dermed, evt. via Rigsarkivet. Evt. en fotokopi eller en afskrift.

I håb om, at De kan hjælpe mig, forbliver jeg med stor agtelse

Venlig hilsen

Tage Revsgård Andersen

Bliver 15.8.1977 ringet op i haven af kontorchef Jespersen, Folketingets bureau, der meddeler at man i bureauet leder efter Aksel Larsens henvendelse. Det er ikke protokollert, måske er det gået til kommunist-lov udvalget - iøvrigt er protokollen for nævnte periode væk - vil blive nærmere undersøgt, når Folketingets bibliotekar vender hjem fra Grønland.

Jeg gjorde opmærksom på, at der findes

1. Aksel Larsens brev til Stauning, 17.juli 1941
 2. Aksel Larsens dito, lavet som løbeseddel,
 3. Aksel Larsens brev til Folketingets medlemmer
- og endelig som det fjerde, det manglende brev til Folketingets Præsidium, jfr. ALS brev til Folketingets medlemmer.

Hr. Jespersen oplyser, at jeg vil høre nærmere.

Tage Revsgård Andersen

15. august 1977.

Flyveblad udsendt af Land og Folk, juli 1941.

Aabent Brev til Regeringen

VED HR. STATSMINISTER TH. STAUNING

den kommunistiske Rigsdagsgruppes
retsstridige Handlinger,
mod Rege-

Flyveblad udsendt af Land og Folk.

Til Medlemmerne af Danmarks Rigsdag

Jeg erfarer, at Regeringen i Folketingets Møde paa Onsdag den 20. August agter at forelægge et eller flere Lovforslag tilsigtende at forbyde Danmarks kommunistiske Parti og at gøre kommunistisk politisk Virksomhed her i Landet strafbar. Jeg maa formode, at Regeringspartiernes Fællesbestyrelse, »Samarbejdsudvalget« paa Forhaand har erklæret sig indforstaaet med saadanne Forholdsregler og at Rigsdagens Indkaldelse tidligere end oprindelig beregnet skyldes, at man i en Serie hurtige Møder vil vedtage Regeringens Forslag og dermed søge fremskaffet et formelt retsligt Grundlag for at forfølge vort Parti. Paa Forhaand er det givet, at Folketinget ikke vil være fuldtalligt ved sine Møder, hvor bl. a. dette Forslag behandles og afgøres. En Del af den kommunistiske Rigsdagsgruppe er i Strid med Grundloven fængslet, og den øvrige Gruppe er afskaaret fra at møde frem i Folketingssalen af den simple og forargelige Grund, at Folketingets Formand ikke alene har tilladt det danske Kriminalpoliti sammen med Gestapo at holde Vagt inde i selve Rigsdagsbygningen, for at paagribe os, om vi skulde vise os, men ovenikøbet har haft moralsk Mod til at give Rigsdagens Tjenestemænd Ordre til at være Politiet behjælpelig med vor Anholdelse. Jeg konstaterer, at Folketingsmøder, som holdes under saadanne Forhold, ikke kan anses for beslutningsdygtige i Lovens Aand, og bestrider paa Forhaand Gyldigheden af Folketingets Medlemmers Besættelsesmagt. Hvor er de idag? Man skal ikke gøre sig Illusioner med Hensyn til Hitler-Nazismen, og at Regeringen ønsker at spille Mohrens Rolle burde ikke foranledige Rigsdagen til Efterlignelse.

Rigsdagen bør i denne som andre Sager holde sig til Overenskomsten af 9. April 1940. I denne erklærer saavel den tyske Rigsregering som Besættelseshæren, at de vil respektere vor Suverænitet hvad angaar vore indre Forhold. Kun hvis Tyskland overholder denne Forpligtelse, kan man forvente rolig og loyal Holdning af det danske Folk. Støttet bl. a. paa disse Erklæringer burde Regeringen have sagt nej til de tyske Krav om Fængsling af Kommuniste og støttet bl. a. paa disse Erklæringer, bør Rigsdagen nedstemme Forslag om at forbyde et lovligt Partis Virksomhed, og den bør kræve Regeringen til Ansvar for dens hidtidige forfatningsstridige og for Danmark skadelige Handlinger. Hvad disse angaar, henviser jeg iøvrigt til mit Brev til Statsministeren og min Henvendelse til Folketingets Præsidium af 17. Juli.

Danmark, den 19. August 1941

Aksel Larsen

Paa Danmarks
Vegne nedlæg
som Politimy
ringens lands
rings-Erklær

Den 22.
munistiske
bejde og l
nogen M
Grundlo

§§ 84 o

Over
400 Pc

Tilfæl

lede l

»Ent

samt

søge

udt

og

så

h

s

FOLKETINGETS FORMAND

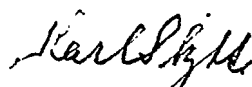
Den 6. september 1977.

Under henvisning til Deres henvendelse af 5. juli 1977, hvori De efterlyser et af afdøde folketingsmand Aksel Larsen til folketingets præsidium stilet brev af 17. juli 1941, skal jeg herved meddele, at det omhandlede brev ikke ses indgået i folketingets bureaus journal, ligesom det ikke ses at have været til behandling i folketingets daværende præsidium.

Jeg skal tilføje, at jeg har ladet brevet eftersøge i folketingets arkiv, hvor det imidlertid heller ikke ses registreret.

Jeg beklager, at jeg således ikke er i stand til at hjælpe Dem.

Med venlig hilsen

Karl Skytte

Hr. Tage Revsgård Andersen,
Bogholder allé 77, st. tv.,
2720 Vanløse.

Aksel Larsen

TALER OG ARTIKLER

gennem 20 år

1935-1940, Kampen for folkefront mod fascismen

Det arbejdende folks plan. Manifest 30. juni 1935	67
Efter bondetoget. - August 1935	80
Arbejderklassens enhed kan standse Mussolinis krig. - 2. dec. 1935. ..	88
Krigsfaren og Danmarks selvstændighed. - Marts 1936	93
Beslutning om landstingsvalget, DKP's 14. kongres, april 1936	102
Partikongressen og dens beslutninger. - April-maj 1936	104
Dansk fagbevægelses stilling og kampopgaver. - Juni 1936	117
Det danske demokratis pligt at hjælpe den spanske republik. - 9. februar 1937	131
Til det danske folk! Centralkomiteéns manifest, august 1937	134
Et par ord til den arbejdende landbefolkning. - August 1937	139
Læg Danmarks skæbne i folkets hænder! - Marts 1938	143
Der kaldes til samling. - Landspartikonferencen 4. juni 1938	147
Åbenrå-talen. - 7. februar 1939	168
Om den dansk-tyske ikke-angrebstraktat. - 1. juni 1939	184
Til Martin Andersen Nexø. - 26. juni 1939	192
Kommunisterne og krigen. - 20. september 1939	195

*DKP og
Frihedskampen,
se side:*

10-11

15-17

55-56

1940-1945, Partiet i spidsen for Danmarks frihedskamp

Det egentlige Danmark. - 4. juli 1940	217
For folket og Danmark! - Centralkomiteéns manifest juli 1940	221
Opgør med nazismen. - 22. november 1940	226
Folkets ret at vælge. - 20. februar 1941	236
Samarbejdspolitikere og de arbejdsløses usle kår. - 19. marts 1941. ..	239
Åbent brev til regeringen ved statsmin. Th. Stauning. - 17. juli 1941. ..	247
Danske toner. - August 1941	252
Svar til statsminister Buhl. - 4. september 1942	275

37-39 = 47-50

82-83

106-114

327-332

II HVAD VORT ARBEJDE ANGAAR :

Vort politiske Arbejde og vor Agitation skal udføres med Hensyntagen til de forandrede Forhold, men med større Kraft og Resultat end før. Dette er muligt, dels fordi vi nu ikke hemmes af Regerings-Restriktioner, dels paa Grund af den meget stærkt voksende Sympati for os og for Sovjetunionen.

Men da Myndighederne ved at følge vort Arbejde vil søge at komme paa Sporet efter Partiets Organisationer, Ledelse og tekniske Apparat, og da Myndighedernes Anstrengelser forøges, efterhaanden som vor Aktivitet spores, maa vi arbejde med den yderste Grad af Omtanke og Forsigtighed. Det gælder i særlig Grad om at beskytte selve Partiet, at forhindre "urette Vedkommende" i at finde frem til os, derfor skal de 9 Raad paa den anden Side følges. Men det gælder ogsaa om, at vi driver vor udadvendte politiske Virksomhed, vor Agitation og vort Oplysningsarbejde paa rette Maade.

Den vigtigste Del af vort politiske Arbejde er især den, der udføres af Partimedlemmerne personligt i deres Omgangskreds og frem for alt paa Arbejdspladser, Kontrolsteder, i Klubber, paa Generalforsamlinger, i Lejerforeninger og andre Foreninger. Her maa det personlige og lokale Initiativ i høj Grad gøre sig gældende. Naar man kender Partiets Politik, maa man selv være i Stand til at tage den rigtige Stilling, at stille de vigtige Forslag - ogsaa selvom det ikke er muligt at faa Instruks fra eller at konferere med Partiledelsen. Ligesaa maa naturligvis de lokale Partiorganisationer i hver Kommune selvstændigt være i Stand til at tage Byens eller Egnens Spørgsmaal op.

Baade i det lokale og f. Eks. det faglige Arbejde saavel som for vort Oplysnings- og Agitationsarbejde i Almindelighed vil Flyveblade o.l. imidlertid være til meget stor Nytte. Men de skal fremstilles og fordeles med meget stor Omhu og Forsigtighed. Dels for at Politiet ikke ved Flyvebladene eller Flyveblads-Fordelerne skal komme paa Sporet efter deres Fremstillingssted. Dels ogsaa, fordi Oplagene naturnødvendigt bliver ret smaa.

Men det er heller ikke Massen, der skal gøre det. 10 Flyveblade, anbragt i de rigtige Hænder (eller maaske Lommer) er nok til at "dække" en Arbejdsplads med flere Hundrede Mand eller f. Eks. en Havekoloni med flere Hundrede Haver. Hvorledes de skaffes i disse Hænder - det er overladt til hver enkelt Kammerats Opfindsomhed. Men det maa ikke gaa saadan, at vore Fjender, naar de opdager, at der er fordelt Flyveblade paa en Fabrik, straks kan sige: Det har den og den gjort! For en Kommunist paa fri Fod kan nu nytte os mere end 10 i Vestre Fængsel.

Enhver, der faar Flyveblade til Fordeling, maa nøje overveje, hvor og til hvem det er bedst at give dem. Glem ikke de fjernereliggende Muligheder for de nærmeste. Ikke alene Maskinfabriker og Kontrolsteder, men ogsaa f. Eks. Tørvemoser, Brunkulslejer, Ungdomslejre osv. bør have deres Part. Og har du Forbindelser paa Landet, saa vil det være gavnligt, om de ogsaa hører fra os.

Naturligvis kan de ansvarlige lokale Ledelser selvstændigt fremstille Flyveblade. Dette er ovenikøbet nødvendigt i opstaaende lokale Situationer. Hvis man anser det for meget nødvendigt, kan man ogsaa ved lokal Mangfoldiggørelse skaffe sig flere Eksemplarer af et centralt Flyveblad (dette kan saadan set ogsaa den enkelte gøre, men naturligvis kun i meget begrænset Maalestok). Kun maa det gøres med meget stor Forsigtighed og Sparommelighed. Og husk: Vi skal ikke lave et "Snevejr" af Flyveblade, det er slet ikke nødvendigt. Jo flere Eksemplarer - jo flere Chancer faar Politiet for at gribe ind. Og som sagt: Det er ikke Massen, der skal gøre det. Det er den effektive og forsigtige Fordeling af de enkelte Flyveblade. Hvad man end fremstiller lokalt: Det skal være teknisk ordentligt og let læseligt! Ikke noget Sjuskeri og Svineri!

Vigtigere end at fremstille mange Flyveblade idag, er det at være sikker paa, at vi ogsaa om en og to og tre Maanedre er i Stand til baade at fremstille dem og fordele dem. Sørg for, at de tekniske Hjælpedidler er vel forvaret. Og husk, at ogsaa Skrivemaskineskrift under visse Omstændigheder kan genkendes af Politiets Ekspertter.

"Godt råd ...", se side 87.

1878 -48

VIGTIG MEDDELELSE !

Ved Folketingets Sammentræden Onsdag den 20. Kl. 13,30 vil Justitsministeren forelægge Forslag til Lov om Forbud mod Partiet, formentlig med Straffebestemmelser for fremtidigt at udføre kommunistisk Virksomhed. Lovforslagets Enkeltheder kendes ikke endnu, det vil formentlig blive begrundet med vort Medlemsskab i Internationalen.

Reelt forandrer det intet i Situationen. Det er endda muligt, at man efter Lovens Vedtagelse vil løslade en Del af de "Internorede", men fremtidig (til Krigen er endt med Tysklands Nederlag) maa der altsaa regnes med Straffe for de, der gribes i Partiarbejde. Den størst mulige Omhu og Vagtsomhed i Arbejdet saavel som overfor Spioner og Provokatører er altsaa paakrævet. Bestemmelserne i Teserne af 10. Juli og det senere udsendte indskærpes.

Medlemmerne maa lægge Hovedvægten paa den personlige Agitation saavel som og navnlig paa Arbejdet i Fagforeninger og andre Organisationer. Ingen skal ved direkte at proklamere sig som Kommunist udsætte sig for Arrestation - det galder om at fremlægge Partiets politiske Linje, at repræsentere Arbejderklassens Synspunkter og Danmarks Interesser.

Der vil - saa hurtigt det paa nogen Maade er gørligt - fremkomme Materiale som Partiets officielle Svar paa den grundlovsstridige og tyskvenlige - altsaa danskfjendtlige - Forholdsregel, som en Forbudslov vil være. Der skal drives kraftig Agitation for, at saa mange som muligt møder frem ved Rigsdagen Onsdag den 20. i Anledning af Folketingets Behandling af Forbudsloven og Torsdag ved Landstingets Behandling af Loven. Partimedlemmer, som ikke har faaet særlige Instrukser, skal dog passe paa ikke ved deres Optræden direkte at henlede Politiets Opmærksomhed paa sig - men naturligvis benytte Lejligheden til Oplysningsarbejde blandt de øvrige fremmødte. Rigsdagsgruppen kommer ikke tilstede, bl.a. ogsaa fordi Politiet har Instruks om at arrestere dem og derved forhindre dem i at komme ind i Folketingssalen.

Iøvrigt er alt nu lagt tilrette for en Virksomhed af Betydning. Medlemmerne maa imidlertid være klar over, at under de givne Forhold er det af allerstørste Betydning, at vor Økonomi er i Orden, hvorfor ethvert Medlem indtrængende opfordres til hurtigst muligt at give et Bidrag (saa stort som muligt) og med Kraft at virke for at faa Bidrag til Partiets Arbejde fra Sympatiserende. De indkomne Bidrag, Kontingent osv. skal afregnes omgaende.

"Danske four", se side 106-114.

REGLER FOR ANVENDELSEN AF DET NYE ALSANG-HEFTE

Reglerne skal absolut overholdes - og denne Instruks tilintetgøres, saasnt der ikke mere er Brug for den

1. Sangheftet maa tidligst fordeles til Medlemmerne ONSDAG Aften d.28. og Medlemmerne maa tidligst sælge eller give det videre TORS DAG.
2. Hvad Videresalg angaar, lægges der fortrinsvis Vægt paa, at Sangheftet kommer ind paa Fabriker og andre Arbejdspladser. Det er dog ikke udelukkende forbeholdt disse Kategorier. Men hvert enkelt Eksemplar skal Folk i Hænde, om hvem man ved, at de vil benytte det rigtigt og kraftigt.
Det bemærkes, at Dagbladets Abonnter faar Sangheftet tilstillet direkte fra Forlaget.
3. Sangheftets Oplag er jo desværre for lille i Forhold til Efterspørgsel og Behov. Derfor skal hvert Eksemplar læses af MANGE. Og deraf følger, at ingen maa beholde det for sig selv og gemme det bort som et værdifuldt historisk Dokument. Hvis man ikke vil skille sig af med det, saa skal det laanes ud til saa mange som muligt til Gennemlæsning. Dette er en Plikt for Medlemmer - men Købere skal kraftigt opfordres til at gøre ligesaa!
4. Fornuft og Forsigtighed er paakrævet, i dette Tilfælde som altid. Sangheftet skulde jo nødig gaa tabt eller falde i forkerte Hænder eller blive læst af forkerte Folk. Det skal læses af alle virkelige Danskere - men med mindst mulig Risiko og Tab for Partiet og dets Medlemmer.
5. Idet ovenanførte Datoer overholdes, skal Fordeling og Salg ske saa hurtigt, som paa nogen Maade muligt. Det hele bør kunne overstaas paa ganske faa Dage.
6. Sangheftets Pris er 50 Øre, der fuldtud skal afregnes. Afregning skal foretages omgaaende og sker gennem Sekretæren.
7. Efterbestillinger af Sangheftet effektueres i den Rækkefølge, de indløber. Uden at have afregnet fuldtud for de allerede modtagne, kan det ikke nytte at bestille flere. Og Oplaget til Efterlevering er meget begrænset.
8. Ønsker nogen Køber at betale mere end 50 Øre, er der intet i Vejen herfor. Overprisen gaar saa til Afdelingens eller Underdistriktets lokale Arbejde.
9. Sangheftets Fremkomst bør benyttes til et kraftigt Fremstød for Salg af de danske Garantfondsmærker og for Salg af Literatur isvrigt.

20. September 1941.

Den største Fare, der truer vort Arbejde, kommer fra Sludrevorigheden i egne Rækker. Tidens Hovedregel er: NU GÆLDER DET OM AT HOLDE KEFT!

Efter 3 mdr. i Vestre Fængsel, 22/6-22/9. 1941.

Skrevet af Karen Tovborg Jensen.

Melodi: Undrer mig på, hvad jeg får at se...

Det var en søndag med morgensol, midt i den skønneste sommer, Inger Gamburg i søndagskjol' satte sig just i sin bedste stol, Gæster var inviteret-----Så blev hun arresteret.

Dengang Fru Maas stod og vasked op, straks efter middagsmaden, sysled roligt med glas og ~~kop~~-Fire betjente i sluttet trop, rodede og husered'-Så blev hun arresteret.

Og Karen Tovborg var Kjærbøls gæst, ude på Klosterheden, Ungdomslejren holdt forårsfest, kaffen var drukket-hver en rest-Lejren blev inspiceret- Her blev hun arresteret.

Marie Rasmussen med sin mand sad først på dagen derhjemme, Aftensmaden i båd på vand-Hjem i Lullen, men først i land, vågnede op chokeret- Så blev hun arresteret.

Lille Alvilda i Fritzes arm vågnede op forskrækket, Sommernatten er lys og varm, nede høres der støj og larm. Døren blev nu forceret -og hun blev arresteret.

Ragnhild var ude, men uden fred-jaget af politiet, hun må flygte fra sted til sted, -farlig for statens sikkerhed, Husfreden ignoreret- Nu er hun arresteret.

Kvinder, der sysled med huslig dont rives fra hjem og familie, Bånd blev brudte og det gør ondt, Moren væk-måske året rundt, sidder i savn og længsel- ude på Vestre Fængsel.

Dage og uger, en måned går, nu har vi været her i trende, Skal vi blive i flere år- Engang frihedens time slår for vore kæmpende skarer, for alle proletarer.

TILFÆLDET HOULBERG -

nogle nødvendige Oplysninger !

Offentligheden er med Rette oprørt over de mange Skandaler fra Kødbyen, men mest over Skandalen Houlberg. Og man spørger: Hvorfor er den Slags først opdaget nu? Det maa jo have staaet paa i lang Tid. Har man Sikkerhed for, at Undersøgelsen gaar til Bunds, og at Straffen bliver i Forhold til Forbrydelsen ?

Myndighederne har længe vidst Besked!

I mere end to Aar har "Arbejderbladet" nemlig gentagne Gange bragt dokumenterede Afsløringer om Houlbergs Vareforfalskninger, Prisaager og om Behandlingen af Arbejderne paa Fabriken - men Myndighederne har ikke villet reagere. Tre Gange har den kommunistiske Folketingsgruppe fremdraget Forholdene hos Houlberg paa Rigsdagen. Bl. a. i Efteraaret 1940 paapegede Aksel Larsen i Folketinget, hvorledes Houlberg udnyttede Smørrationeringen til en ulovlig Prisforhøjelse paa sit Fedt, hvorved han tjente flere hundrede Tusinde ekstra. Men Handelsminister Halfdan Henriksen nægtede direkte at skride ind! Nu, hvor Skandalen (og Fedtet) blev saa ildelugtende, at den ikke kunde skjules, Myndighedernes Lemfældighed til Trods, vil vi oplyse om visse Forhold, som den tilladte Dagspresse ikke omtaler, men som det forbudte "Arbejderbladet" Gang paa Gang har fremdraget:

Brødrene Houlberg er Fritz Clausen-Nazister.

De har indtil nu haft betroede Stillinger i dette "Parti" og har udnyttet de deraf følgende gode Forbindelser til at gøre gode Forretninger med visse andre "Kunder".

En Del af de Penge, de tjener paa deres Vareforfalskninger og Prisaager, bruger de til at financiere Fritz Clausen. Samtidig søger de at tvinge deres Arbejdere til at blive Nazister. De paatvinger Arbejderne tyske "Kraft durch Freude" - Pjecer og andre nazistiske Agitationsskrifter. Naar Fritz Clausen holder "Kæmpemøde", køber de 500 Billetter og fordeler til Arbejderne med Besked om, at det er mest velset, hvis de kommer til Mødet! Arbejdere, som giver Udtryk for deres manglende Begejstring for Nazismen, bliver fyret.

Samtidig er navnlig Erik Houlberg en usædvanlig raa og kynisk Arbejdsgiver. Hans "Valgsprog" er: "Det vil jeg skide i!" Hans Kæft er lige saa beskidt som hans "Prima Stegefedt". Arbejdere, som paapegede Urenligheden paa Fabriken fik Valget mellem at holde Kæft eller blive fyret. Erik Houlberg yndede at dele Lussinger ud til Arbejdere, han saa sig gal paa. Det er i den Anledning engang kommet til en Strejke paa Fabriken - som naturligtvis kun "Arbejderbladet" omtalte. (Den øvrige Presse vilde maaske ikke risikere at gaa Glip af de store Annoncer om, at Houlbergs Produkter - det er Mad!)

Nazistisk Folkefællesskab i Praksis - vil man vide, hvordan det ser ud, saa er det altsaa saadanne Forhold, som hos Houlberg.

Lad Forbryderne blive haardt straffet!

Befolkningen bør ikke finde sig i, at de to uhumske Forbrydere slipper med en Pengebøde (som de let kan betale, da de har tjent Millioner ved deres Vareaager), eventuelt suppleret med en ringe Frihedsstraf. Lad dem faa et alvorligt og langvarigt Fængselsophold - lad hele deres Formue blive konfiskeret - lad dem for stedse miste Retten til Næringsvirksomhed!

Og hvad Myndighederne end gør eller ikke gør ved Slynglerne: Hjælp med til at lukke deres Fabrik for stedse. Køb aldrig nogensinde Varer fra Nazifirmaet Houlberg !

T I L M E D L E M M E R N E A F S Ø M Æ N D E N E S
F O R B U N D .

Kolleger! Stærke Kræfter er i Bevægelse for at feje de Medlemmer ud af de faglige Organisationer som ikke stiltiende vil finde sig i den skandaløse Udbytningspolitik Arbejdsgiverne, Reaktionen og Regeringen fører overfor det arbejdende Folk.

Det er af afgørende Betydning for Reaktionen og Regeringen at faa kvalt enhver Opposition i Fagbevægelsen for at kunne videreføre den Politik der ogsaa fortsat tilsigter at slavebinde og udmarvre Arbejderklassen.

De faglige Tillidsmænd der stiller sig paa det Standpunkt, at de faglige Organisationer skal anvendes til at fremme Arbejderklassens økonomiske Interesser, nyder derfor i særlig Grad disse reaktionære Kræfters Bevaagenhed.

Indenfor Arbejderbevægelsen findes der Folk, der ved Samarbejde med Arbejdsgiverne og gennem mange Aars reformistisk Politik, efterhaanden er naaet dertil, at de ikke alene ikke undser sig for at forraade den Klasse hvis Interesser de er sat til at varetage, ved med alle til Raadighed staaende Midler atspænde Arbejderbevægelsen for Regeringens økonomiske Udplyndringspolitik, men ogsaa er sunket saa uendelig dybt, at de i lønligt Haab om at bevare deres "Ben" og Herrens "Gunst", uden Skrupler nu ogsaa har paataget sig den Judasgerning at spille Angiverens lumpne Rolle.

I August Maaned behandlede Forretningsudvalget i De samvirkende Fagforbund Regeringens grundlovsstridende Opløsning af det kommunistiske Parti, Beslaglæggelse af Partiets Ejendom, Beslaglæggelse af Partiets Presse, og Arrestation af mange af Partiets Medlemmer, hvoraf en Række med faglige Tillidsposter. Forretningsudvalget godkendte og tilsluttede sig Regeringens Overfald paa danske Borgere. Thomas Laurersen er Medlem af D.s.F.s Forretningsudvalg, og saaledes direkte medansvarlig for at bl.a. 4 af vore Kolleger: Svend Nielsen, Thor Vang, Fritz Maass og Børge Rømer i snart 6 Maaneder har været holdt indespærret paa "Vestre" og i Konsertationslejr ved Horsørød.

Ikke tilfreds med dette gemene Forræderi, vedtog et Formandsmøde i D.s.F. d. 17. Sept. paa Forretningsudvalgets Henstilling og under Paaberaabelse af "Fagbevægelsens vanskelige Stilling" at opfordre de Kommuniste der endnu beklædte Tillidshverv indenfor dansk Arbejderbevægelse, til at nedlægge deres Mandater.

Naar man 3 Maaneder efter det kommunistiske Parti er "opløst", "opfordrer" kommunistiske Fagforeningsfolk til at nedlægge deres Mandater, er Hensigten klar, og man har stemplet sig selv.

"Opfordringen" var tillige ogsaa ment at forstaa saaledes, at den havde Bud til alle faglige Tillidsmænd der af den berygtede Hipa Central var udpeget som upaalidelige, netop fordi de nægtede at lade sig ensrette og løyalt hævdede de Synspunkter der er Arbejderklassens.

"Opfordringen" har dog ikke bragt de ønskede Resultater, og der gøres atter Forsøg paa at fjerne Medlemmernes sande Tillidsmænd i Fagbevægelsen, Justitsministeren har nu - med D.s.F. som Mellemed - forespurgt de enkelte Organisationer, hvorledes det gaar med "Nedlæggelsen". Det er aabenbart fuldstændigt i den saakaldte Antikominternpagts Aand, at de socialdemokratiske "Ledere" tildeles eller paatager sig Rollen som Justitsministerens Formidlere.

Paa et Bestyrelsesmøde i Sømændenes Forbund d. 3. ds. vedtog Bestyrelsen at lade indkalde til ekstraordinær Generalforsamling for at faa denne til at ekskudere de Tillidsmænd der ikke vil lade sig misbruge til at gaa Reaktionsens Erinde, og ikke vil svigte det Program eller de Medlemmer der har valgt dem ved Urafstemning. Envidere agter man at forsøge paa at faa Generalforsamlingen til at godkende at en Del af de Kandidater til der forestaaende Bestyrelsesvalg, den ordinære Generalforsamling i Nov. netop opstillede og godkendte, stryges af Stemmesedlen.

Vend,

Naar Handelsministeren i Strid med Loven forsøger at tvinge Søfolkene til at risikere Liv og Lømmen for at tjene Skibsredernes Interesser, og Medlemmerne forlanger indkaldt til Møde for at tage Stilling til saadanne Overgreb, "er der ingon Penge i Kassen!" Men naar det drejer sig om at spalte Medlemmerne og slaa Organisationen i Stykker, er der aabenbart Penge nok.

Kolleger! Glem ikke, at det er de samme Folk der aldrig har undset sig for at slaa sig for Brystet og kalde sig Demokrater, der nu forsøger paa at dolke Medlemmernes Bestemmelsesret og indføre det sorteste Lederdiktatur i vor Organisation.

Glem ikke, at det er de samme Folk der aldrig er gaaet af Vejen for at mistænkeliggøre og stemple gode ærlige Kolleger som Splittelsesmænd og Provokatorer naar de talte vor Sag, der nu gør sig skyldig i det mest modbydeligste Splittesarbejde og Angiveri som tænkes kan.

Paa Generalforsamlingen vil Splittelsesmændenes "vægtigste" Argument være dette: "Vi har forgæves appelleret til Kommunisterne om at trække sig tilbage, men de mener aabenbart at deres Personer betyder mere end Sømændenes Forbund. Og hvis I ikke smider Kommunisterne ud nu, vil Forbundet blive likvideret." Dette Skræmmebillede, denne sorteste Løgn er opfundet af Hipaagenterne, og skal tjene til at læsse "Ansvaret" over paa JER. Kolleger! Lad Jer ikke overtale, provokere, true eller skræmme til at gaa Reaktionens Ærinde. Hverken Bestyrelsesflertallet, D.S.F., Justitsministeren eller andre skal bestemme hvem der skal være Søfolkernes Tillidsmænd - dette afgøres kun af Søfolkene selv!

Kammerater! Mød talskærkt op paa Generalforsamlingen og kvæl Angiveriet og Splittelsen i Fødselen!

Slut op om vor gamle Organisation og hold Søfolkernes Fane ren!

Leve Sømændenes Forbund!

Leve Arbejderklassen!

"SOCIALDEMOKRATEN" ER I HAVSNØD.
Hvem skal betale Bjergelønnen?

Det er en kendt Sag, at "Socialdemokraten" som ingen længere gider læse, gennem mange Aar har haft svære økonomiske Vanskeligheder. Mindre kendt er det maaske, at man hidtil har klaret Skærene ved at de faglige socialdemokratiske Spidser - uden at spørge Medlemmerne - har flyttet Millionbeløb fra Fagforeningskasserne over i "Socialens" slunkne Kasse.

"Mit Bla-Dit Blad-Skidt Blad" har efterhaanden formaaet at jage saa mange Læsere bort, at dette 2noble Organ for højeste Oplysning", atter staar i den vanskelige Situation at skulle skaffe mindst 2,5 Million Kr. eller maa-gaa ind.

Man har i den Anledning ladet indkalde til ekstraordinær Generalforsamling i D.S.F. Denne Forsamling af Fagforenings-Bestyrelsesmedlemmer - hovedsagelig Socialdemokrater - skal saa vedtage at paalægge de tilsluttede Organisationers Medlemmer - ogsaa Søfolkene - et Ekstrakontingent for at holde det socialdemokratiske Vrag oven Vande.

Et Blad der ikke nyder Læsernes Tillid, og ikke kan eksistere uden at tømme Fagforeningskasserne, fortjener ikke at leve. De Folk og det Blad der i 1934 forraadte Søfolkernes Kamp for en 8 Timers Dag, og næsten dagligt forsikrer, at dets højeste Maal er at bekæmpe Kommunisterne, og anbefaler sig som de bedst egnede til denne "særfulde Opgave", vil nu atter til at begrave Hænderne til Albuerne i Arbejdernes Lommer. Socialdemokraterne har selv søjlet Skuden i Sænk. Lad Socialdemokraterne med deres Ministergager og mango fede "Ben" selv betale Bjergelønnen. VI VIL IKKE!

-----ooOoo-----

Læs dette og giv det videre til en Kollega.
Fortæl hvem hver du har det fra.

Danmarks kommunistiske Parti
Sø Afdelingen.

Dansk Cartnerforbund
 Rodesgade 13,3

Til

samtlige Afdelinger!

Fra De samvirkende Fagforbund har vi modtaget følgende:

"Kommunisters Tillidshverv:

Efter at "Lov Nr. 349 om Forbud mod kommunistiske Foreninger og mod kommunistisk Virksomhed" er gennemført paa Rigsdagen den 20 August d.A., har De samvirkende Fagforbund været indkaldt til en Konference hos Justitsministeren, der overfor vor Repræsentant gjorde opmærksom paa de Konsekvenser, som Loven indeholdt, og opfordrede dansk Fagbevægelse til at efterleve Lovens Hensigt ved at anmode de kommunistiske Funktionærer og Tillidsmænd, der endnu maatte beklæde Tillidshverv indenfor Fagbevægelsen, om - af Hensyn til den samlede Fagbevægelses fremtidige Stilling - at nedlægge disse Hverv.

Herved er selvfølgelig underforstået, at man ikke fremtidig vælger Folk til saadanne Hverv, om hvem man ved, at de har staaet som Medlemmer af Det kommunistiske Parti indtil eller umiddelbart før dette Parti's Opløsning.

Paa dette Grundlag har De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg behandlet Henvendelsen og er blevet enige om at stille følgende Forslag til Formandsmødet, der afholdtes den 17 September 1941:

"Paa dertil given Foranledning og under Henvisning til den af Rigsdagen den 20 August i Aar gennemførte Lov overfor Det kommunistiske Parti retter De samvirkende Fagforbunds Formandsmøde - af Hensyn til Fagbevægelsens hele Stilling under de nuværende alvorlige og unormale Forhold - en Henstilling til de Kommuniste, der endnu maatte beklæde Tillidshverv indenfor dansk Fagbevægelse om at træde disse."

Dette Forslag blev vedtaget, og vi bedes derfor de enkelte Forbund om at lade denne Henvendelse gaa videre, dels som en advarsel fra den danske Justitsminister til de enkelte Funktionærer og Tillidsmænd, som personlig løber en Risiko for Internering, forsaavidt Henstillingen ikke efterkommes, og dels af Hensyn til Fagbevægelsens fremtidige Stilling.

-2-

Vi gentager vor Anmodning til Forbundene om at lade denne alvorlige Henstilling, der som foran nævnt er tiltraadt af Formandsmødet, gaa videre til Afdelinger og Klubber."

Idet vi fremsender dette til Erindring beder vi Afdelingerne foranledige, at Henstillingen bliver bekendtgjort indenfor hver enkelt Afdelings Omraade.

P.F.V.

K. Jensen

nr 1141

Danmark under Terror

Den, der en mørk Aften paa Raadhuspladsen har overværet, hvordan en Flok gejlbe Betjente farer frem i Projektørlys med tjenstivrige Gebærder og løftede Knipler mod en Samling unge Mennesker, som i Mangel af andet Udtryksmiddel afsynger "Ja, vi elsker dette Landet" og "Der er et yndigt Land", han maa gøre sig visse Tanker om de retslige Tilstande i Almindelighed og Befolkningens Stilling dertil i Særdeleshed, saadan som det i denne Tid har givet sig Udslag i det folkestyrende og før saa velopdragne Danmark.

Vi har længe vidst, at vi befinder os i et besat Land; men at dette Land ogsaa ledes og forføres af Besatte, det behøver man ikke mere at lægge Vejen om ad Raadhuspladsen - eller andre Steder, hvor Folkestemningen sædvanligvis manifesterer sig - for at erkende. Man kan ikke i fem Minutter opholde sig paa en Barberstue, uden at Samtalen paa en eller anden Maade ledes hen paa de officielle Myndigheder og deres Stilling til Dagens Begivenheder. Møningerne er de samme, hvad enten det drøjer sig om Frugtimportørskandalen omkring Grønttorvet eller den storpolitiske Dilettantkomedie, som kaldes "Antikominternpagtens Underskrivelse". Bedrageri og Svindel er i disse Tider de mest gangse Udtryk. Folkets sunde Sanser lader sig ikke forlokke til at tro paa de alt for omhyggelige officielle og halvofficielle Redegørelser, Opraab og Dementier. Sandheden alene vil man høre; men ad "lovlig" Vej faar man den ikke. Rotationspresserne snurrer endnu; men Avismanden paa Hjørnet klager over manglende Salg og Søgning. Dagens Spiseseddel er hver Dag underskrevet af en usynlig Haand: Løgn og Svindel! Den danske Befolkning er fuldt paa det rene med, at den spiller Rollen som ufrivillige Statister i det mægtige Cirkus Verdensteater, hvis sensationelle Shownumre indstuderer i Atelier'ne i Berlin. Vor egen Rigsdag og Regering er i den Forbindelse kun et middelmaadigt Dukketeater bestykket med en Samling Nikkedukker, som er mer end villige til at kaste sig i Støvet, blot Propagandaministeren i Det tredje Rige vrikker med en Lillefinger. Man ser Kendsgøningerne alt for tydeligt, og det er kun Haansord, man har tilovers for dette Verdensteaters barnlige Komedianter.

Men desmere Situationen tilspidser og des kraftigere Efterretningerne fra Østfronten understreger det Faktum, at den blodbesudlede Fascisme for første Gang i sin middelalderlige Historie har mødt en Modstander, som virkelig formaar at vælte de fascistiske Militærgøglere over Ende, des stærkere vokser hos Folket Erkendelsen af, at der foregaar noget i Verden i Dag, som betyder Frigørelse eller Fald, som betyder Rejsning eller Nederlag for alle frihedselskende Mennesker paa Jorden. Nazisme eller Fascisme, det er to Betegnelser for den samme bestialske Rovmorder. Derfor vokser Sympatien for Sovjetunionens Kamp ud over alle tidligere fremelskede Fordomme. Fascismen er det frie Menneskes Fjende. Derfor maa Fascismen knuses og Sovjetunionens Kamp støttes.

Herhjemme har vi set, hvorledes vore folkevalgte Tillidsmænd i Rigsdag og Regering, gennem Presse og Radio som lydige Tralle har stillet sig til Raadighed for det fascistiske Tysklands Undertrykkelseskamp overfor dets svagere Naboer i Nord og Syd. Frisindede Mænd og Kvinder, som har tilladt sig at have en anden Mening om menneskelige Rettigheder, og som har været naive nok til at stole paa den danske Grundlovs Ukrænkelighed, er blevet spærret inde som Forbrydere, har faaet ødelagt Hjem og Eksistens, blot fordi de danske naziinficerede Myndigheder har villet tækkes de fascistiske Okkupanter. Man logrer underdanigt med Halerne for de Folk, som siden 9. April har brandskattet vort Land, som har røvet vor Flaade, stjålet vore Levnedsmidler, ødelagt vore Marker med kumpemæssige Befæstningsanlæg, trampet paa vor nationale Selvstændighed og vor Værdighed som frie Danske. Overfor de Folk, som har skændet vort Broderland Norge, viser de danske Myndigheder kun Krybets Underdanighed.

Derfor vender det danske Folk sig - sammen med alle andre undertrykte Nationer i Europa - med Harm og Afsky mod Forræderne af Scavenius-Typen,

mod Nazismens lydige Lænkehunde, mod Danmarks talrige Judas'er, som har "koordineret" det danske Politi med Gestapo, som har krænket vor Grundlovs helligste Bestemmelser og kastet Danmarks Skæbne i Kløerne paa Hitlerismens skabede Blodhunde.

Den Pagt, Udenrigsminister Scavenius har sluttet med vore Undertrykkere, er ikke bindende for det danske Folk. Hr.Scavenius'es Underskrift har kun Betydning i hans eget Checkhefte, og den Dag er ikke fjern, da et saadant Papir heller ikke vil kunne indløses i nogen eksisterende Bank.

Man kan tirre et fredselskende Menneske længe, uden det reagerer alvorligt. Men man kan ikke terrorisere et helt Folk med Knipler og Koncentrationslejre, med Magtbud og Myndighedsmisbrug, udet at Folket til sidst tager sin Skæbne i sine egne Hænder, spærrer sine egne Terrorister inde og sætter de fremmede paa Porten. Den Dag vil snart komme, da Verden vil ryste sin Pels fri for fascistiske Lus, Den Dag gives Danmark tilbage til Folket.

Danmarks kommunistiske Parti
ooOoo som ikke lader sig forbyde.

Nogle Nyheder, som ikke har staaet i Aviserne.

Følgende kan oplyses om Begivenhederne omkring Anti-Komintern-Pagten De stammer fra sædvanligvis særdeles velunderrettet Kilde:

Torsdag: Invitation fra Tyskland.

Fredag: Ministermøde. Gunnar Larsen og Scavenius stemmer for Tilslutning, de andre imod.

Lørdag Morgen: Forstærket Henvendelse fra Renthe-Fink. Kl. 10: Ministermøde. Samme Stilling. Kl. 11 Statsraad: samme Stilling, Kongen imod. Kl. 13, 15: Renthe-Fink hos Stauning. Meddeler denne, at han vil sætte sin Stilling ind paa Spørgsmaalet om Tilslutning til Pagten (dette synes at have gjort et stort Indtryk paa Stauning! -Red.) Stauning raadfører sig med de samvirkende Fagforbunds Spidser, der ikke ønsker Brud med Tyskland med de deraf følgende Ubehageligheder (jvf Norge). Kl. 14: Statsraad. Scavenius, Gunnar Larsen, Stauning, Kjærbøl og Thune J. for Tilslutning, de andre imod. Kongen imod. Kl. 16: Møde i 9-Mands-Udvalget. Alle imod.

Søndag: Kl. 3 Morgen: Renthe-Fink hos Legationsraad Svenningsen, Udenrigsministeriet, senere hos Scavenius med et Ultimatum: 1) Opsigelse af Traktaten af 9. April 1940. 2) Tilslutning til Antikominternpagten. 3) Hvis Punkt 1) og 2) afslaaes behandles og anses Danmark som en mod Tyskland krigsførende Nation. (Heraf mener vor Hjemmelsmand at maa slutte, at Traktaten af 9/4 er sat ud af Kraft, men er ikke heit sikker.) Dagen igennem Møder, hvor de 7' Modstand svinder bort, man tør i ikke tage en Strid med Tyskland og fremkalde norske Tilstande, naar de ikke er sikre paa at Arbejderne staar bag dem, Grundet paa Stauning og Kjærbøls Stilling. Stauning erklærer sig villig til at danne Regering med de Ministre, der er for Tilslutning og uden dem, der var imod hvis disse blev ved at staa stejlt. Renthe-Fink krævede udtrykkelig en Ikke-Parlamentarisk Behandling af Sagen af Hånsyn til dens hurtige Gennemførelse. Spørgsmaalet om Tilslutning blev derfor kun forelagt de enkelte Rigsdagsgrupper og kun til Efterretning. Pagten skal ikke ratificeres.

Stauning fejrede Pagten om Aftenen i K.B. Hallen og derefter i sit Hjem sammen med Liva Weel, Edv. Personn etc. til ud paa Morgen. Det hævdes nu, fra de 7' Side vil se at faa Stauning og Kjærbøl ud af Regeringen. Denne Meddelelse dateres 2/12 (Disse Oplysninger stemmer i mange Enkeltheder med de af os tidligere bragte Oplysninger. - Red.)

+

Finland skal have krævet som Betingelse for Tilslutning til Pagten at Danmark ogsaa kom med.

+

Arkitekt Alto, Helsingfors har ved sit Besøg berettet om talrige tysk-finske Stridigheder, naar finske Soldater er paa Orlov. Ved Murmansk kunde Tyskerne slet ikke klare sig, hvis ikke Finnerne hjalp til.

+

DsU' københavnske Formand, Carl Petersen, har været paa Besøg i Tyskland sammen med en Række Fagforeningsfolk. Han havde bl.a. der faaet at vide, at "naar Stauning ~~ansættelse~~ døde maatte Fritz til Magten, for saa er han jo den eneste vi kan stole paa". Dette "undrede ham meget som Dansker at høre".

+

Tyskerne har konfiskeret en Del af Gardens Kapper. De syes sammen to og to og bruges til Vinteruniformer.

+

Der skal foregaa livlig Trafik paa England ud for Esbjerg ved Hjælp af Flyvemaskiner og Motorbaade.

+

En Del russiske Krigsfanger blev sat til Arbejde i en industriel Virksomhed i Lübeck. Næppe var de kommen derind for de begyndte at skrue det hele fra hinanden og edelægge det. De blev alle skudt.

+

En russisk U-Baad skal være dukket op i Kattegat og have beordret en bevæbnet dansk Handelsdamper til at kaste Vaabnene over Bord, hvil det ogsaa gjorde, hvorpaa den russiske Kaptejn som Souvenir lod sit Kort overrække den danske Kaptejn. Tyskerne skal have været rasende over, at der ikke blev skudt. - Der gaar i øvrigt en fantastisk Bunde Historier om russiske Flaadsenheder.

Til det danske Folki Anledning af Danmarks Tilslutning til Antikomintern.

Med Harm og dyb Forfærdelse erfarer det danske Folk, at dets saakaldte Regering ved en Statsakt den 25. November i Berlin har tilsluttet Danmark den berygtede Antikominternpagt og derved aabenlyst spændt Landet for Hitlers Krigsvogn, idet Pagtens Konsekvens kan blive, at Danmark ogsaa maa levere Soldater til Hitlers Røverkrig mod Øst, saaledes som det er Tilfældet med Finland, Ungarn og andre Lande.

Vi ved, at det danske Folk ikke godkender Regeringens Handling; men det er ikke nok, at vi ved det. Regeringen og dens Makkere skal ogsaa vide det og mærke det!

ARBEJDERE!

Er det snart nok? Eller vil I vedblivende finde Jer i, at Jeres Repræsentanter paa Ting svigter Jer? Vil I stadig tolerere Undskyldningen "Vi kan jo intet gøre!"?

Danske Arbejder! Var det paa den Maade, Du optraadte i Estrup-Tiden? Nej! Vankede der Klø, saa tog Du imod dem; men Dine Kammeraters Tillid svigtede Du aldrig! - Eller i Efterkrigstiden, da var det heller ikke Dig, der svigtede! Det er det heller ikke nu! Men det er de Repræsentanter, der skal gaa for at være Dine Tillidsmænd! DET ER DEM, DER SVIGTER DIG OG GAAR HITLERS ÆRINDE!

Hvor længe vil Du finde Dig i, at De samvirkende Fagforbund, HIPA og Politiet gør Klappjagt paa klassebevidste Arbejdere og spærer dem inde i Koncentrationslejr som Kommunist, hvad enten de or det eller ikke? Er det ikke paa Tide, at de Repræsentanter, Du har valgt, gaar Dit Ærinde og fortæller hele Danmark, at vor alvorligste Fjende i Dag er Nazismen!?

Men gør de det? Nej, se hvad disse Repræsentanters fejge Stilling har ført til! Do har ladet sig true til at underskrive Antikominternpagten (herfra undtages dog Scavenius, som med en salvelsesfuld Spytlikkertale nød det Øjeblik, hvor han kunde undsige den europæiske Arbejderklasse, beskyttet af Hitlers sorte og brune Blodigler, - ham skulde man ikke true), og de har derved forraadt OS ALLE, OG ALT HVAD DANSK ER!!!

Det er paa Tide at protestere, og lad Protesten faa et praktisk Udslag! Udmeld Dig af Socialdemokratiet, og lad Masseudmeldelserne bolære disse valne Repræsentanter om, at det danske Folk i hvert Fald endnu har Æren i Behold!

Og slut derimod i din Fagforøning op om de Kammerater, der ikke vil gaa paa Akkord med de bedste Traditioner i dansk Arbejderbevægelse; men som med Friheden - og maaske med Livet - som Indsats fortsætter Kampen for Friheden - skjult eller aabent, som Forholdene nu tillader det eller kræver det! Støt og dæk dem, hvor I kan komme til det! Vore norske Kammerater har vist Jer Eksemplet!

SLUT OP I KAMPEN MOD HITLERISMEN!

FOR ET FRIT DANMARK!

Kun i Sovjetunionens Sejr og gennem et ubrydeligt Samarbejde mellem den arbejdende Bofolkning i By og paa Land ligger der Garanti for, at Danmark igen bliver Herre i eget Hus.

Mødvirk hertil! Vi erklærer os parate til at sætte alle vore Kræfter ind for at organisere en saadan Samling til Handling!

MOD LANDSFORRÆDDERE OG UNDERTRYKKERE!

LEVE ET FRIT DANMARK!

28/11 1941.

Danmarks kommunistiske Parti.

OM TYSKLAND - SOVJETUNIONEN - FINLAND

(Uddrag af en ledende Artikel i svensk "Typograaftidende")

Efter Frankrigs Fald (Begyndelsen af Artiklen handler herom, støttet paa Victor Vindes ypperlige Bog "En Stormagts Fald") er Krigen mellem Tyskland og Rusland den største Begivenhed. Uden at være en direkte Overraskelse, har Omsvinget dog faaet en uhørt Betydning. Ikke mindst gælder dette, hvad angaar Bedømmelsen af "den russiske Koldbøtte". Under den første finsk-russiske Krig var Hetzen mod Sovjet som bekendt meget stærk. Det var umuligt at hævde nogen som helst Synspunkter, som afveg fra den officielle Opfattelse. Kommunist! blev der øjeblikkelig raabt. Nu derimod synes det for mange helt naturligt, at Sovjet gjorde visse strategiske Fremstød. Det er mere end sørgeligt, at et saadant opportunistisk, ideløst, for ikke at sige rygradsløst Synspunkt skal raade i Arbejderkredse. Dette kan dog ikke undgaas, saalænge "Loyaliteteten" dyrkes højere end saglige Hensyn og Selvstændighed.

Midt i det Omsving, som nu sker, kommer der en interessant Pjece med Titlen "Ruslands Dilemma". Forfatteren er den tidligere svenske Marineattaché ved Gesandtskabet i London: G.E.F. Boldt-Christmas. Han hævder i sin Pjece en udpræget selvstændig Opfattelse, grundet paa først og fremmest strategiske Synspunkter. Boldt-Christmas kan godt regnes til de Sagkyndige paa dette Omraade, dels som Militær og dels som Attaché med gode diplomatiske Forbindelser. Hans Kundskaber om moderne Krigsførelse er ogsaa paa fortræffelig Maade dokumenteret i den interessante Bog "Fra Clausewitz til Liddle Hart" og med Undertitlen "Et strategisk Studie".

Boldt-Christmas siger, at "Stalins og Molotofs Udenrigspolitik siden Foraaret 1939 til det yderste var dikteret af Respekt for den tyske Krigsmaskine, hvorfor de saa længe som muligt ønskede at undgaa en væbnet Konflikt med Tyskland." En spirende Imperialisme kunde være Motivet for Sovjets Politik, men det er sandsynligt, at "Frygten har været Ophav til en mere paatvungen end virkelig saadan Imperialisme". Flere udenlandske Forfattere, saasom King Hall og Winston Churchill er Tilhængere af denne Opfattelse. Den sidste var det forøvrigt allerede i 1939.

I Spørgsmaalet om de fransk-britiske Garantier til Sovjet siger B-C, at efter at det havde vist sig, at hverken Polen, de baltiske Stater eller Finland vilde lade Rusland deltage i Forsvaret af deres Grænser, vilde Sovjet have underskrevet sin egen Dødsdom, hvis det havde sluttet sig til Vestmagterne."

I Pjecen citeres ogsaa Nobelpristageren Norman Angells i 1939 udkomne Bog "For what do we fight?" (Hvad slaas vi for?) "Hvorledes skulde en Statschef i Stalins Stilling have handlet i Begyndelsen af September 1939? Hvad vilde en hvilken som helst anden Statsmand i Verden, han være sig Socialist eller Kapitalist, som var bekymret for sit Lands Sikkerhed, have gjort? Skulde han stille sig afventende og se paa, hvorledes hans eget Lands defensive Position hurtigt undergravedes, indtil han befandt sig i Hænderne paa en Fjende, som utallige Gange havde bekendtgjort sin Hensigt at ødelægge russisk Regering og Regime?" Hvis Stalin satte Ruslands Sikkerhed for Europas, kunde han ikke have handlet anderledes end han gjorde." Han prisgav andres Sikkerhed, han medvirkede til Skabelse af en forfærdende Verden af Anarki, Kaos, Lovløshed og Uorden. Lad alt dette være sandt. Men er der i Løbet af de sidste Aar een eneste Nation i Europa eller Amerika, der har sat den almindelige Sikkerhed paa langt Sigt højere end sin egen Sikkerhed? Storbritannien? Frankrig? Man erindrer den bekendte Liste, hvorpaa staar Manchuriet, Kina, Abessinien, Østrig, Spanien, Albanien, Tjekslovakiet!" Der var ingen der vilde ofre noget for den mellemfolkkelige Retssikkerhed, end ikke de britiske Statsmænd. Det var derfor ikke for at købslaa at Rusland gik Hitler i Møde. Kommuniststaten følte sig truet. "Rusland gik ikke ind i det magtpolitiske Spil og tillagde sig ikke "imperialistiske" Metoder fordi det søgte Markeder og Profit, men fordi det i en Verden af Anarki var tvunget til, som den eneste Mulighed for at overleve det, at fastholde, hvad der var dets Styrke, d.v.s. dets strategiske, dets militære Position."

Om Sovjets Forhold til Finland siger Boldt-Christmas, at "man i Sovjets Maade at opfatte visse finske Strømninger og Tendenser bag Landets officielt erklærede Neutralitetspolitik" har Forklaringen. Den kritiske Observatør kunde heller ikke undgaa at se, "hvorledes den militære Ledelse i Finland strakte sin Haand ud mod Syd, medens den rettede sine Vaaben mod Øst." Man tænkte ikke paa det Indtryk, som det ikke-officielle Ansigt gjorde. Dette er forøvrigt ofte Tilfældet i Lande, "i hvilke

Om Sovjets Forhold til Finland siger Boldt-Christmas, at "man i Sovjets Maade at opfatte visse finske Strømninger og Tendenser bag Landets officielt erklærede Neutralitetspolitik" har Forklaringen. Den kritiske Observatør kunde heller ikke undgaa at se, "hvorledes den militære Ledelse i Finland strakte sin Haand ud mod Syd, medens den rettede sine Vaaben mod Øst." Man tænkte ikke paa det Indtryk, som det ikke-officielle Ansigt gjorde. Dette er forøvrigt ofte Tilfældet i Lande, "i hvilke der findes en reaktionær Militærklike. Denne Klikes Indstilling i Fred er den sikreste Gradmaaler for Kursen under kommende urplige Tider, eftersom i saadanne Tider Ansvar for Landets Sikkerhed og dermed Magten mere eller mindre umærkeligt flyttes fra den politiske Ledelse over til den militære. Hvorledes man i England, Landet med Verdens mest prøvede Statskik, undgaar Farene i saa Henseende, er et interessant Studium."

Det fremholdes endvidere efter "bl.a. Scrutator i Sunday Times, at den Sikkerhedsbarriere, som i 1939 og 1940 opbyggedes af Rusland langs Syd- og Vestgrænsen, havde en meget stor strategisk Værdi. - At Finland til Slut kom til at danne Hul i Sikkerhedsbarrieren, turde med størst Sandsynlighed have været en Følge af - Sverrigs Eksempel." Sverrig tillod som bekendt Gennemtransporten af orlovsrejsende tyske Soldater." Da Tyskland stillede Krav om Ret til Troppetransporter ogsaa gennem Finland, fulgte den finske Regering blot Sverrigs Eksempel, og en skønne Dag, da Overfaldet mod Sovjetunionen begyndte at forberedes, lod man (til de revanchelystnes store Herrykkelse) simpelthen de tyske Tropper forblive i Landet, hvorved Ruslands Fordel at besidde Hængø delvis bortelimineredes."

KØDBENS-AFFÆREN

"Her lades al Skam ude"

Efter at man gennem Maaneder har lønnet de mange Institutioner (og det kan ikke være Smaapenge man her har givet ud) der havde til Opgave, dels at holde Kontrol med Priserne og dels med Levnedsmidlernes Beskaffenhed, har man nu endelig set sig nødsaget til at skride ind.

Men er disse ublu og fantastiske Prisstigninger af saa ny en Dato, at man først nu har kunnet gribe ind - og vel at mærke kun indenfor en enkelt Gren? Nej det er de ikke. Gang paa Gang har "Arbejderbladet" henledt Myndighedernes Opmærksomhed paa dette Forhold (under Hensyntagen til, at det fra Regeringens Side betragtes som landskadelig Virksomhed) og alligevel blev der ikke taget Affære. Og hvorfor. - Skal man være konsekvent og paapege Skævhederne, saa har Regeringen jo ligefrem opfordret til det rene Fribyggeri. Gennem kommanderingen og andre Love har man sørget for, at det private Initiativ paa dette Omraade, fik Lov at blomstre paa Smaafolks Bekostning. Tank blot paa en Foranstaltning som den der blev til, ved Handelsministerens Anbefaling i Jan. d. A., med Hensyn til Mælken. Kom Vand i Mælken og ta mere for den - det er meget sundere.

Suget Saft og Kraft af den arbejdende Befolkning, det er hvad de Herrer Storkapitalister har gjort, med velvillig Beskyttelse og under Mottoet: Arbejderne kan dele Fattigdommen, saa deler vi Goderne.

Og skal man saa drage Konklusionen af dette, maa det blive: Fuld Oplysning til Offentligheden om alle Forhold vedr. Kødb.-affæren og de i Sagen implicerede, uanset om de hedder Houlberg eller andet. Samt en Udrensning i de Institutioner, der har svigtet de Opaver, der var pålagt dem.

Med Hensyn til den Straf, der skal gives de Paagældende i denne Affære, siger Rigsadvokaten i et Cirkulære af 1.-2. 1941, at der for Overtrædelse af Rationerings- og andre ekstraordinære Bestemmelser bør idømmes alvorlige Straffe, evt. Hæfte eller Fængsel eller Fratagelse af Retten til at drive Næring, og at det maa paases, at Lovovertræderne aldrig kan have økonomisk Fordel af Overtrædelserne. Dan af Lovovertræderne indvundne Fortjeneste maa indrages til Fordel for Statskassen.

Derfor: Kødb.-Affæren i fuld off. Belysning og Lovovertræderne idømmes Lovens strengeste Straf.

LAD OGSAA ANDRE LÆSE DETTE - FORTÆL INGEN HVOR DU HAR DET FRA-----

HVOR ER KØDET?

En god Begyndelse i det nye Aar. Pludselig er Kødet forsvundet fra Slagterforretninger og Slagteriudsalg. Tilførslerne svigter totalt, meddeler Dagspressen.- Hvor forsvinder Kødet nu hen - vel samme Vej som alt det andet, vi efterhaanden maa undføre, Fedtet og Flæsket, saa Havregryne, der endda var rationerede. Hvor mange fik købt Gryn for sidste Kvartals Mærker, selv om Møllerne arbejdede paa Døgndrift? Alt stjæler de grønne - vore saakaldte "Beskyttere". Disse Forkæmpere for det nye Europa, hvor Parolen er: Først Tyskerne - saa os andre. Der er ikke noget at tage Fejl af, alt skal vi ofre, for at det kan hjælpe Nazisterne med at føre Kampen videre. Geleddyrene skal være i god Foderstand, inden de skal paa Slagmarken, saa maa vi andre undvære.

Hvorfor griber Regeringen ikke ind? Den bestaar jo dog, naar den selv skal sige det, af "gode danske Mænd" (ingen andre faar Lov til at udtale sig). Og den har jo ret til at styre Landets indre Forhold, men det er maaske ikke indre Forhold, at Landets Beboere spiser de Fødevarer, der helt og holdent fremstilles indenfor Landets Grænser. Regeringen udleverer blot Varerne mod tomme Garantier, ikke en Brøkdæl faar vi i Stedet for det, de grønne rapser her i Landet.

Regeringen maa kræve, at Hjemmeforbruget dækkes.

Indføres der Rationering, skal det være under en Form, saa ingen sulter, og Prisen paa Landets egne Produkter maa under alle Omstændigheder holdes nede, saa alle Kredse af Befolkningen er i Stand til at købe det, de har Brug for.

Kan de, som har Ledelsen her i Landet, blive ved med at gøre Indrømmelser overfor de Fremmede? - NEJ!! Der maa siges Stop engang.

Det er modbydeligt at se, denne Kryben paa Maven for Tyskerne, denne halve eller hele Tilslutning til den nazistiske Idæslægi. Findes der da ikke et eneste ordentligt Mandfolk eller en eneste ærlig dansk Kvinde i Regering eller Rigsdag, som kan rejse sig og protestere mod den Studehandel, der til Stadighed foregaar med Tyskerne. Alle, der sidder i Regering og Rigsdag, og har en Vælgerskare bag sig fra før i Tiden, er ansvarlige overfor de Folk, der har givet dem deres Stemme. Det er ikke nok, at de hæver Gagen, der maa protesteres, der maa gøres Forsøg paa at forhindre, at Fødevarerne bliver stjålet fra Landets Befolkning.

Kan vi herhjemme undvære Kød og Flæsk? - Der findes sikkert Autoriteter nok, som er parat til at garantere for Værdien af at leve helt uden disse Fødemidler. Men den menige Mand ved udmærket, at det vilde være det samme, som hvis man sagde til Eskimoerne, at de kunde undvære Spæk. Hvis man saa endda kunde supplere Kosten med rigelig Frugt og Grøntsager, men dette er umuligt, ogsaa her tager Tyskerne først, og Priserne paa den Slags Produkter er urimeligt høje.

Man forstaar nu Loven om Vinduesudstillingerne, det ser bedre ud med bvermalede Ruder, naar der ingen Varer findes i Forretningen, end at Forretningen pranger med sin Tomhed for aabne Vinduer. Vi har jo ogsaa allerede set, hvor kunstnerisk Varerne kan males paa Butiksruderne, saa det hele har et ganske tiltalende Præg. Tyskerne har System i alt, endog Elendigheden skal fikses op. Det er det samme, naar de lider Nederlag, det er altid sejrriige Tilbagetog.

Der bliver sagt til os: Spænd Livremmen ind, det er nødvendigt, vi er i en vanskelig Situation, vi er et besat Land. Samtidig bliver der talt om Sammenhold i Befolkningen, vi maa vise Samfundssind.

Ligesom under den forrige Krig har en hel Del Folk ogsaa nu tjent godt paa dette Samfundssind. - Kontoen er sikret langt frem i Tiden. Visse Steder er Bankbogen vokset betydeligt ved at unddrage Landets Befolkning de nødvendige Fødevarer og i Stedet for levere dem til Tyskerne. Dette er ogsaa en Art Samfundssind: Værre endnu er det, at man ad Lovgivningens Vej forbyder dem, der eventuelt har noget tilovers for deres Landsmænd, at forære dem dette.

Kræv din Ret til de Levnedsmidler, der fremstilles her i Landet!

Hvad vil Tyskerne? Dette Fremtidens Eldorado, de foregøgler os, bliver mere og mere usikkert. De paastaar, at Bolsjevismen er en Fare for Verden, og de har paataget sig den Mission at nedkæmpe Sovjetunionen, som er Bolsjevismens Hovedcenter. Bolsjevikerne havde en Hær staaende parat til at overfalde hele Europa og underlægge sig alle dets Lande og Befolkninger!?? Det var nu blot Tyskerne, der gjorde det i Praksis! Os overfaldt de for at "beskytte" os mod Englænderne - i første Omgang - og nu skal vi befris for bolsjevikiske Fare. Hvor vidunderligt! - Vi bliver reddet fra al Fare her i Verden. Egentlig burde vi være uhyre taknemmelige. Men det er svært, vore Beskyttere forlanger jo, at vi skal sulte, vi skal undvære alt for at frelse dem. Deres Kamp er ikke vor Kamp.

Hitler og Co. har sat sig store Maal; men de vil aldrig naa disse Maal. I alle besatte og erobrede Lande bliver der lagt de tyske imperialistiske Aventyrere Hindringer i Vejen. Vær ogsaa med til i Danmark at forkorte Tiden til den Dag, det er muligt at smide Nazi-Yngelen paa Porten.

SINK KRIGSPRODUKTIONEN OVERALT, HVOR LEJLIGHED FINDES!

VIG IKKE TILBAGE FOR SABOTAGE!

REJS IKKE TIL TYSKLAND ELLER NORGE!

PROTESTER MOD ARRESTATIONERNE AF FRIE DANSKE MÆND OG KVINDER!

VÆR MED I DET ILLEGALE ARBEJDE!

Store Dele af den tyske Arme gaar i Vinter sin Undergang i Møde i Sovjetunionen. Den røde Hær, som Hitler praler af at have tilintetgjort mindst tre eller fire Gange, hamrer uafsladeligt løs paa de tyske Tropper. Mange vil omkomme i Kulden, mange vil blive knust under Kampene. Det kan være, at de tyske Junkere faar Jord nok, blot ikke til det Formaal, de havde tænkt sig. Antagelig maa England og Amerika snart være stærke nok til at begynde en europæisk Offensiv, og da vil Regnskabet's Dag komme for Krigsforbryderne.

K Å M P . F O R E T F R I T D A N M Å R K ! ! !

01.42

Til Underretning for U.D.Ledelserne.

Førend andre Ting mængfoldiggøres, skal Månedsbrevene duplikeres. Månedsbrevene er ikke kunberregnet for Partimedlemmer, men for alle Mennesker. Ved Mængfoldiggørelsen er det illødt at udelade noget af Indholdet, hvis det passer bedre med Pa-pirformatet, eller hvis det er for besværligt at faa det hele med. Dog må der ikke under titlen NB sættes noget nyt ind, som ikke har stået i de originale NB.

Vi kan meddele, at D.L. kan afholde nogle af U.D.'s Udgifter til politisk Virksomhed, f.eks. Duplikering, Trykning af Mærkater og Maling o.s.v. Kvitteringer for købte Materialer sendes til Formand eller Sekretær. Hvis D.L. godkender Købet, skal Kassereren udbetale Beløbet til U.D.-Kassereren. Ved Uddeling af Materiale til Kammeraterne bliver det derved ikke nødvendigt for U.D. at tage Pengene for det. Alt hvad der fremstilles af U.D. skal sendes til D.L. i mindst 3 Eksemplarer.

Til Underretning for Kammeraterne.

Mærkesalg. Ved Salg af Kontingentmærker til Kammeraterne ude i Afdelingerne skal Mærkerne malkuleres. Garantfondsmærker ligeledes, hvis de ikke er til Videre salg. Hver Kammerat skal betale sit Kronemærke om Månedens, med mindre særlige forhold gør sig gældende, hvor saa Afdelingsledelsen må skønne, om Kammeraten kan slippe billigere end 1 Krone. Mærkerne må af Kassereren gemmes således, at - hvis Politiet kommer Besøg - kan der ikke findes noget. For alle modtagne Beløb - store eller smaa - skal afgives Kvittering i Form af Mærker.

Literatur. Bestillinger afgives af U.D.-Sekretæren hver Fredag inden Kl. 19. Sekretæren ved Besked desangående. Kontant Betaling ved Bestilling. Bøgerne faas derefter omfængede. 20% af Prisen tilfalder U.D.

Exclusion kan indstilles fra Afdeling til U.D. Fyldig Motivering, Navn, Adresse og Fagforening. U.D. lader den gaa videre med sine Kommentarer.

Flytninger: hvorfra - hvortil - og Fagforening.

Enhver Kammerat kan komme i Forbindelse med D.L. eller C.K. ved at lade Kuverten gaa gennem sin Afdelingsformand.

Optagelser af nye Medlemmer skal sendes til U.D. med anbefalinger.

Angående Korrespondance. Det indskræpes Partiorganisationerne i deres Korrespondance Organisationerne imellem, og imellem Organisationerne og C.K. så vidt muligt at skrive på Maskine og ungsaa alt håndskrevet, ogsaa håndskrevne Underskrifter, at nævne saa faa Adresser og Navne som muligt, at benytte tyndt Gennemslags papir, at skrive Linjerne tæt på hinanden, og at skrive helt ud til Papirets Kant, saaledes at det skrevne fylder saa lidt som muligt.

Angående Uddeling af vort Materiale. Ved Uddeling af saavel NB som andet Materiale, drejer det sig ikke om at faa saa mange Eksemplarer som muligt ind på en enkelt Arbejdsblads, men derimod om at faa Materialet fordelt på saa mange Arbejdsblader som muligt, selvom det derved kan komme fra Eksemplarer hvert Sted, således at vort Materiale bliver spredt i betydeligt Omfang.

Ved Husundersøgelse og anden politimæssig Indblanding må hver Kammerat optræde fornuftigt og klogt. Læs bl.a. Vejledningen i Aarbogen. Har Kammerater været ude for dette, husk da at indgive Rapport til Afdelingsledelsen.

FOR TROLIGT.

Den faglige Situation.

I Løbet af Juli Maaned afholdes i en lang Række Fagforeninger kvartalslige Generalforsamlinger, og paa disse bør I sørge for at følgende behandles:

1. Andringerne i Socialloven er nu vedtaget af Rigsdagen paa Trods af Protester fra praktisk talt hver eneste Fagforening i Danmark. Da Overgang syntes det, som om man paa Grund af denne Protest vilde ændringerne falde, men nu er de vedtaget med alle Stemmer - ogsaa Socialdemokraternes, der endda synes at have været de mest ivrige for Genneførelsen (hush. Meddelelsesrue i "Land og Folk" herom).

I en lang Række Fagforeninger har der været vedtaget Resolutioner, der frasagde al Støtte og Samarbejde med de, der stemte for disse ændringer. I Fagforeningerne maa Resolutionernes Ord nu føres ud i Livet i den Udstrækning, det er muligt i de enkelte Fagforeninger.

I nogle vil det være muligt at vedtage ikke mere at avertere i "Socialdemokraten"; i andre vil der kunne vedtages ikke at betale de 6 Øre pr. Hælen, der gennem D. s. F. tilflyder den socialdemokratiske Presse, og atter i andre vil kunne vedtages Beslutninger om, at Medlemskab i det Socialdemokrati, der raat svigter Arbejdernes Interesser, er uforeneligt med Indehavelse af Tillidsposter i dansk Fagbevægelse, og de, der vil belyske disse Poster maa afbryde al Forbindelse med et saadant Parti. Kammeraterne maa selv vurdere, hvad der vil kunne behandles og evt. vedtages i de enkelte Fagforeninger.

2. Paa Generalforsamlingerne maa desuden den foreliggende Overanstrengtssituation behandles. Som bekendt aabnede Forligsmåvnets Kendelse i Marts Adgang til at stille krav om yderligere Dyrtidstillæg til August, saafremt Fristallets Udsving skulle berettiggte dette. Ganske vist viser det forfalskede Kristal ingen Udsving, men D.S.F. har selv udtalt sig for, at Arbejderne havde Grund til at forlange Forhøjelse. Vi nærer ganske vist Formodning om, at D.S.F. ogsaa vil forlange dette, for saa at lade Sagen afgøre i Forligsmåvnet. Men Chancerne for her at opnaar noget vil stige i samme Grad som Fagforeningerne Landet over stiller krav herom. Det maa derfor gøres overalt, og I maa i Forvejen have lavet Udtalelser herom, tilpasset efter de enkelte Fagforeningers lokale Forhold. Saadanne Udtalelser bør ikke alene stiles til D. s. F., men ogsaa til Forligsmåvnet ved Direktør Økoier.

Til Jeres egen Orientering om den faglige Situation ønsker vi desuden at understrege, hvad vi sagde i offentlige Opraab i Foraaret: "For tredje Klasse Lon kan kun leveres tredje Klasse Arbejde". Ikke mindst understreger vi Opfordringen til gennem Aktioner paa de enkelte Arbejdspladser at tilkæmpe sig saa mange Tillæg og Forbedringer som muligt. Vi maa ikke rokke med, at der med de Ledere, der nu sidder i Fagbevægelsens Top, vil blive gennemført virkelige, samlede Lonkrav til Dækning af de fortsatte Prisstigninger, men lokalt vil der under Tryk af presserende Arbejder eller Mangel paa Arbejdskraft kunne opnaas Forbedringer. Og selv om disse ikke opnaas i første Omgang saa betyder det meget, at Arbejderne vænnes til at handle selvstændigt. Derfor bør I overalt gaa i Spidsen og søge organiseret saadanne Aktioner, hvor det lader sig gøre (Strejker, kortere og længere Arbejdsnedlæggelser o.l.)

Vi kan saaledes nævne, at en større Jydsk Maskinfabriks Arbejdere for kort Tid siden gennemførte en udbrækt organiseret Strejke, der varede en Formiddag, for at opnaa et Stundstillæg for at arbejde paa tyske Skibe. Strejken afbrødes kun fordi tysk Militær direkte greb ind, men der forhandles nu om Tillægget.

Den Slags maa nu forsøges overalt paa de større Arbejdspladser, Høhjælpsarbejder, i Torveosser, Brunhøjslejer - kort sagt alle Steder, hvor det kan lade sig gøre.

Med kammeratlig Hilson.

Det faglige Sekretariat.

x
5.228
1/3.42

*Idulisk med CoF. 1/3. 1942. = 222-23-24
Oversættelsen er anden end her.*

Dagsbefaling
Udstedt i Moskva den 23 Februar 1942 af Folkekommisæreren for
Landsforsvaret, J. Stalin.

Kammerater Rødemister og røde Matroser, Kommandører og Politarbejdere, mandlige og kvindelige Partisaner!

Folkeslagene i vort Land fejrer den røde Hærs Fødselsdag i de haarde Tider, da de fører Krig mod det fascistiske Tyskland, som forøver et frækt og gement Overfald paa vort Hjemlands Liv og Frihed. Ved den vældige Front, der strækker sig fra det nordlige Ishav til Sortehavet, fører Kamperne i den røde Hær og Krigsflåde bitre Kampe for at fordrive de fascistiske tyske Røvere fra vort Land, for vort Fædrelands Ære og Uafhængighed.

Det er ikke første Gang, det tilkommer den røde Hær at forsvare vort Hjemland mod et Overfald af Fjender. Den røde Hær blev skabt for 24 Aar siden for at kæmpe mod de udenlandske Interventers og Røverens Tropper, som stræbte efter at sønderdele vort Land og tilintetgøre dets Uafhængighed. De unge Afdelinger af den røde Hær, som for første Gang drog i Kamp, tilføjede de tyske Røvere et tilintetgørende Slag Nederlag ved Pskov og Narva den 23 Februar 1918. Netop derfor blev den 23 Februar 1918 valgt til den røde Hærs Fødselsdag. Den røde Hær er siden den Tid bleven stor og stærk i Kamp mod de udenlandske Interventer og Røvere. Den har i Aaret 1918 forsvaret vort Hjemland mod de tyske Røvere og fordrevet dem fra Ukraines og Hvideruslands Territorium. I Aarene 1919-21 forsvarede den vort Land i Kamp mod Ententens udenlandske Tropper og fordrev dem fra ~~Russlands og Hvideruslands~~ vort Lands Områder. Udslæggelsen af de udenlandske Interventers og Røvere i Borgerkrigens Periode sikrede Folkeslagene i Sovjetunionen en varig Fred og Mulighed for en fredelig Opbygning. I den fredelige Opbygnings to Aartier voksede den socialistiske Industri og det kollektive Landbrug i vort Land. Videnskaben og Kulturen blomstrede, og Venskabet mellem Folkeslagene i vort Land blev styrket.

Sovjetforket glemte dog aldrig Muligheder for et nyt Overfald paa vort Land. Derfor voksede ogsaa Sovjetunionens militære Magt samtidig med Opsvinget i Industrien og Landbrug, Videnskab og Kultur. Denne Magt har mange Elskere af fremmed Ejendom faaet at føle paa deres Rygstykker. Nu føler den meget omtalte tyske fascistiske Magt denne Magt. For 3 Maaneder siden overfaldt det fascistiske Tyskland ordbrøderisk vort Land, idet det omstødte Ikkeangrebepagten paa en grov og nederdrægtig Maade. Fjenden regnede med at den røde Hær vilde blive tilintetgørende slaaget efter det første Slag og miste sin Modstandskraft. Fjenden har dog grundigt forregnet sig. Fjenden tog ikke den røde Hærs Styrke i Betragtning. Fjenden tog ikke Sejrsviljen hos Folkeslagene i vort Land i Betragtning. Fjenden tog ikke Upaalideligheden i det fascistiske Tysklands europaiske Bagland i Betragtning. Fjenden tog endelig ikke den indre Svaghed i det fascistiske Tyskland og i dets Hær i Betragtning.

Den røde Hær saa sig i Krigens første Maaneder nødsaget til at trække sig tilbage og til at rømme en Del af vort Lands Territorium paa Grund af de tyske Fascisters uventede og pludselige Overfald. Under sit Tilbagetog udmattede den dog Fjenden og tilføjede ham Slag. Hverken Kamperne i den røde Hær eller Folkeslagene i vort Land har tvivlet paa, at dette Tilbagetog var mere end midlertidigt, at Fjenden vilde blive standset og saa blive slaaget. I Løbet af Krigens strømmede nye Livskrafter til den røde Hær, og den blev forstærket med Mennesker og tekniske Kampmidler, den fik nye Reservedivisioner til Hjælp. Saa kom Tidspunktet, da den røde Hær fik Mulighed for at gaa over til Angreb paa de vigtigste Afsnit af den vældige Front. I Løbet af kort Tid tilføjede den røde Hær ved Rostov og Tikvin, paa Krim og ved Moskva de tyske fascistiske Tropper det ene Slag efter det andet. I de heftige Kampe ved Moskva den de tyske fascistiske Tropper, som havde truet Sovjethovedstaden med Omslættelse.

Den røde Hær kastede Fjenden tilbage fra Moskva og fortsatte af alle Kræfter at trænge ham tilbage. Moskva og Tula-provinserne, Hundrede af Landsbyer og Byer i andre Omraader, der er midlertidigt besat af Fjenden, er fuldstændigt befriede fra de fascistiske Røvere. Den tyske Hær har allerede nu ikke mere den militære Overmagt, som den har haft i Krigens første Måneder paa Grund af dens ordbrøderiske pludselige Overfald. Pludselighedens og Overraskelsens Faktor har udspillet sin Rolle som en Faktor, de tyske fascistiske Tropper havde i Reserve. Derved er den Betingelsernes Ulighed, der opstod ved de tyske Fascisters pludselige Overfald sat til Side. Nu bliver Krigens Skæbne ikke længere afgjort af en saadan Løgnfaktor som Pludselighedens Faktor, men gennem stadig virkende Faktorer, af Moralens i Baglandet og i Hæren, af Troppernes Mængde og Kvalitet, af Hærens Bevæbning og af de organisatoriske Evner i Hærens Kommandøbestand. Her maa en Omstændighed bemærkes. Man behøver kun at

Ljoraa Pludseligheden Faktor fra den tyske Hærs Arsenal, og den tyske Hær saa sig allerede

stillet overfor en Katastrofe. De tyske Fascister betragter deres Hær som uovervindelig og forsikrer, at den ubetinget vil slaa den røde Hær, hvis den blev stillet overfor den alene. Nu fører den røde Hær og Tyskerne kun Krig mod hinanden. Ydermere nyder den fascistiske tyske Hær ved Fronten direkte Støtte af Tropper fra Italien, Rumænien og Finland. Den røde Hær nyder foreløbig ingen saadan Støtte. Trods dette lider den meget omtalte Tyske Hær et Nederlag, medens den røde Hær kan vise betydelige Resultater. Under den røde Hærs vægtige Slag strømmer de tyske Hære tilbage mod vest og lider magtige Tab af Mennesker og tekniske Kampmidler. De klammer sig til hver eneste Forsvarsstilling og bestræber sig for at udskyde den Dag, da de vil blive knust. Men Fjendens Anstrengelser er forgæves. Nu ligger Initiativet i vore Hænder, og de krampagtige Bestræbelser af Hitlers udslidte og rustne Maskineri kan ikke standse den røde Hærs Fremstormen. Den Dag er ikke fjern, da den røde Hær ved Hjælp af sine kraftige Slag vil kaste den dyriske Fjende tilbage fra Leningrad og rene Landsbyerne og Byerne i Ukraine og Hviderusland, i Litauen og Letland, i Estland og Karelen, og da det røde Flag igen vil vaje sejrrikt over hele Sovjetlandet.

Det vil imidlertid være en utilgivelig Kortsynethed at stille sig tilfreds med de opnåede Resultater og tro, at det allerede er ude med de tyske Tropper. Det vilde være tomt Praleri og Indbildskhed, som er Sovjetmennesker uverdige. Man maa ikke glemme, at vi endnu staar overfor mange Vanskeligheder. Fjenden lider et Nederlag, men han er dog endnu ikke slaaet og altsaa endnu ikke fuldstændigt uskadeliggjort. Fjenden er stærk endnu, han vil anspænde sine sidste Kræfter paa at onnaa et Resultat. Jo mere han bliver slaaet nu, jo mere rasende vil han blive. Det er derfor nødvendigt, at Forberedelse af Reserve til Frontens Understøttelse ikke afsvækkes et Minut i vort Land. Det er nødvendigt, at nye og stadig flere nye Troppeafdelinger iler til Fronten for at smede Sejren over Fjenden. Det er nødvendigt, at vor Industri, frem for alt vor Krigsindustri, arbejder med fordoblet Energi, saa Fronten hver Dag faar stadig flere Tanks, Flyvemaskiner, Kanoner, Minekastere, Maskingeværer, Rifler, automatiske Skydevaaben og Ammunition. He i bestaar en af Hovedkilderne til den røde Hærs Styrke.

Men den røde Hær bestaar ikke blot i dette. Den røde Hærs Styrke bestaar frem for alt i, at den ikke fører en Erobringskrig, ikke fører en imperialistisk Krig, men i, at den fører en Befrielseskrig, en Fædrelandskrig, en retfærdig Krig. Den røde Hærs Opgave bestaar i at befri vort Sovjetterritorium fra fascistiske tyske Røvere, at befri fra Røvere, de Borgere i vore Landsbyer og Byer, som før Krigen levede menneskeverdigt og i Frihed, som nu lider under Plyndringer, Ruin og Sult, og endelig i at befri vore kvinder fra den Skam og Skændsel, som de fascistiske tyske Røvere bringer dem. Hvad kunde være mere ædelt og ophøjet end denne Opgave? Ikke een eneste tysk Soldat kan sige, at han fører en retfærdig

Krig, for han kan ikke overse, at man tvunger ham til at føre Krig for at plyndre og underkue andre Folkeslag. Derimod kan hver enkelt Kæmper i den røde Hær sige, at han fører en retfærdig Krig, en Befrielseskrig, en Krig for sit Fædrelands Frihed og Uafhængighed. Den røde Hær har sit ædle og ophøjede Krigsmaal, som begejstrer den til at udføre Heltegerninger. Dette er den egentlige Grund til, at Fædrelandskrigen skaber os Tusinde af Helte og Heltinder, der alle er beredt til at gaa i Døden for deres Hjemlands Skyld. Deri bestaar den røde Hærs Styrke. Deri bestaar ogsaa den tyske fascistiske Hærs Svaghed.

Af og til vrøvler men i den udenlandske Presse om, at den røde Hær som Formaal har, at udrydde det tyske Folk og tilintetgøre den tyske Stat. Dette er naturligvis aandssvagt Pjæt og dum Bagvaskelse af den røde Hær. Den røde Hær har som Maal sat sig at drive de tyske Okkupanter fra vort Land og befri Sovjetjorden fra de fascistiske tyske Røvere. Det er meget sandsynligt, at Krigen for at befri Sovjetjorden vil føre til Hitlerklivens Fordrivelse eller Tilintetgørelse. Vi vilde hilse en saadan Udgang med Glæde. Det vilde dog latterligt at identificere Hitlerkliven med det tyske Folk eller den tyske Stat. Historiens Erfaringer viser, at Hitlere kommer og gaar, men det tyske Folk, den tyske Stat forbliver. Den røde Hærs Styrke bestaar endelig i, at der ikke eksisterer eller kan eksistere noget Racehad mod andre Folkeslag, heller ikke mod det tyske Folk, i at den er bleven opdraget til Forstaaelse af alle Racers og Folkeslags Ligeberettigelse, til Respekt for andre Folkeslags Rettigheder. De tyske Fascisters Raceteorier og Praktisering af Racehadet har ført til, at alle frihedselskende Folkeslag er bleven Fjender af det fascistiske Tyskland. Teorien om alle Folkeslags Ligeberettigelse og Praktiseringen af alle Folkeslags Rettigheder har ført til, at alle frihedselskende Folkeslag er bleven Sovjetunionens Venner. Deri bestaar den røde Hærs Styrke. Deri bestaar ogsaa den tyske fascistiske Hærs Svaghed.

Af og til vrøvler man i den udenlandske Presse om, at Sovjetmenneskene hader Tyskerne fordi de er Tyskere, at den røde Hær tilintetgør de tyske Soldater, fordi de er Tyskere, paa Grund af deres Had til alle Tyskere, og at den røde Hær af denne Grund ikke tager nogen tysk Soldat til Fange. Dette er naturligvis ogsaa aandssvagt Vrøvl og dum Bagvaskelse af den røde Hær. Den røde Hær nærer intet Racehad, den er fri for en saae fornedrende Følelse, fordi den er opdraget i Forstaaelse af Racernes Ligeberettigelse og i Respekt for andre Folkeslags Rettigheder. Man maa desuden heller ikke glemme, at i vort Land bliver Praktisering af Racehad straffet efter Loven. Naturligvis maa den røde Hær tilintetgøre de fascistiske tyske Okkupanter, for saa vidt de har i sinde at lægge vort Land i Slavelænker, eller naar de er omringet af vore Tropper vægrer sig ved at overgive sig, ved at strække Vaaben og lade sig tage til Fange. Den røde Hær tilintetgør dem ikke paa Grund af deres tyske Afstamning, men fordi de har i sinde at lægge vort Land i Slavelænker. Den røde Hær har ligesom Hæren i ethvert andet Land Ret og Pligt til at tilintetgøre sit Hjemlands Undertrykkere uanset deres nationale Afstamning. For kort Tid siden blev de tyske Besættelsestropper, der stor i Byerne Kalinin, Klin, Suchinitzi, Adreapol og Toronetz omringet af vore Tropper og opfordret til at overgive sig, hvorefter de saa skulde beholde Livet. De tyske Besættelsestropper afsløg at strække Vaaben og al lade sig tage til Fange. Man forstaaer at de maatte slaes ud af deres Stillinger med Vold, hvorved ikke saa faa Tyskere blev dræbt. Krig er Krig. Den røde Hær tager de tyske Officerer og Soldater til Fange, naar de lader sig tage til Fange og lader dem beholde Livet. Den røde Hær tilintetgør tyske Soldater og Officerer, naar de vægrer sig ved at strække Vaaben og gør Forsøg paa med Vaaben i Haand at lægge vort Land i Slavelænker. Husker I, hvad den store Forfatter, Maxim Gorki, sagde: Hvis Fjenden ikke overgiver sig, bliver han udslettet.

Kammerater Redarnister og røde Matroser, Kommandører og Polit-
arbejdere, mandlige og kvindelige Partisaner.

Jeg lykønsker jer til den røde Hær 24de Fødselsdag, Jeg ønsker
jer den fuldstændige Sejr over de fascistiske tyske Røvere.

Leve den røde Hær og Krigsmarine.

Leve de mandlige og kvindelige Partisaner.

Leve vort ærerige Hjemland, dets Frihed og dets Uafhængighed.

Leve Bolshevikernes store Parti, som fører os til Sejren.

Leve den store Lenins uovervindelige Fane.

Under Lenins Fane fremad til Sønderknusning af de fascistiske
tyske Røvere.

J. Stalin.

E T H I S T O R I S K D O K U M E N T

=====

I de sparsomme Telegrammer fra England og Amerika, der faar Lov at slippe gennem den tyske Censurs Naaleøje, har man Gang paa Gang den seneste Tid set de Allieredes forende Statsmænd henvise til STALINs Dagsbefaling i Anledning af Den Røde Hærs 24-Aarsdag den 23. Februar. Men hvad stod der i denne Dagsbefaling. Derom har de tyske Undertrykkerø af vort Land holdt den danske Befolkning i Uvidenhed. Vi maatte simpelthen ikke fra det at vide for ikke derigennem at fatte nyt Haab om en snarlig Ende paa den Slavetilverelse vi fører. Det danske Folk maatte ikke høre STALINs Ord for at det ikke derigennem skulde fatte nyt Mod og Beslutsomhed om ogsaa at øve sin Indsats for at tilintetgøre det nazistiske Voldsherredømme.

Da vi imidlertid gaar ud fra, at De vil være interesseret i at kende dette historiske Dokument, om hvilket det engelske Blad "Evening Standard" bl.a. skrev "Hele den frie Verden rejser sig i Dag til Ære for Den Røde Hær. Hele Verden rejser sig til Ære for den Statsmand, der leder Kampen og organiserer Modstandens Aand", sender vi Dem hermed Dagsbefalingens Ordlyd samt nogle enkelte af den engelske og amerikanske Presses Kommentarer til Dagsbefalingen, idet vi samtidig anmoder Dem om efter endt Gennemlæsning ikke at ge me dette brev bort i Deres Skrivebordsskuffe, men vise det til flest mulig af Deres Venner og Bekendte.

Danmarks kommunistiske Parti.

Paa 24-Aarsdagen for Den Røde Hær udsendte Folkekommisseren for Forsvaret J. STALIN følgende:

DAGSBEFALING FRA FOLKEKOMMISSEREN FOR FORSVARET

23. Februar 1942 Nr. 55. Moskva.

Kammerater Rødarkister og Røde Matroser, Kommandører og politiske Tillidsmænd, Partisaner og Partisankvinder!

Folkene i vort Land møder Den Røde Hærs 24-Aarsdag i de barske Dage under Fædrelandskrigen mod det fascistiske Tyskland, der frækt og gement har angrebet vort Fædrelands Liv og Frihed. Lange den lange Front fra det Nordlige Ishav til det Sorte Hav, fører Den Røde Hærs og Krigsmarines kæmper heftige Kampe for at fordrive det tysk-fascistiske Erobrere fra vort Land og forsvare vort Fædrelands Ære og Uafhængighed.

Det er ikke første Gang, at Den Røde Hær maa forsvare vort Fædreland mod Fjendens Angreb. Den Røde Hær blev skabt for 24 Aar siden til Kamp mod de udenlandske Interventer og Erobreres Tropper, der havde til Hensigt at opdele vort Land og tilintetgøre dets Uafhængighed. Den Røde Hærs unge Afdelinger, der for første Gang gik i Kamp, slog de tyske Erobrere afgørende ved Pskof og Narva den 23. Februar 1918. Netop derfor erklæredes den 23. Februar 1918 for Den Røde Hærs Fødselsdag. Siden da er Den Røde Hær vokset og styrket i Kamp mod fremmede Interventer og Erobrere. Den forsvarede vort Læn i Kampen mod de tyske Erobrere i 1918 og fordrev dem fra Ukraine og Hvideruslands Omraader. Den forsvarede vort Fædreland i Kampene mod Ententens udenlandske Tropper i 1919-21 og fordrev dem fra vort Lands Omraader.

Tilintetgørelsen af de fremmede Interventer og Erobrere under Borgerkrigen sikrede Sovjetunionens Folkeslag en lang Fred og Mulighed for en fredelig Opbygning. I disse to Aartiers fredelige Opbygning opstod i vort Land en socialistisk Industri og kollektivt Landbrug, blomstrende Videnskab og Kultur op, styrkedes Venskabet mellem Folkene i vort Land. Men Sovjetfolket glemte aldrig Muligheden for et nyt fjendtlig Overfald paa vort Fædreland. Derfor voksede ogsaa Sovjetunionens militære Magt samtidig med Opblomstringen af Industri og Landbrug, Videnskaben og Kulturen. Visse Yndere af fremmed Jord har allerede faaset denne Magt at føle paa deres Ryg. Ogsaa den tysk-fascistiske Hær faar den nu at føle.

8 Maaneder er gaaet, siden det fascistiske Tyskland forræderisk overfaldt vort Land, idet det groft og gement brød Ikkeangrebspagten. Fjenden regnede med, at Den Røde Hær efter de allerførste angreb vilde blive sønderslaaet og miste Modstandsevnen. Men Fjenden har alvorligt forregnet sig. Han havde ikke regnet med Den Røde Hærs Kraft, havde ikke regnet med Sovjetbaglandet, havde ikke regnet med vort Lands Folkeslags faste Vilje til Sejr, havde ikke regnet med det europæiske Baglands Upaalidelighed for det fascistiske Tyskland.

skof
13.42
222-
224

og endelig havde han ikke regnet med det fascistiske Tysklands og dets Hærs indre Svaghed. I de første Krigsmaaneder saa Den Røde Hær sig paa Grund af det tysk-fascistiske Angrebs uventede og pludselige Karakter nødsaget til attrække sig tilbage og rømme en Del af Sovjetterritoriet. Men under Tilbagetoget generede den Fjendens Kræfter og tilføjede ham store Tab. Hverken Den Røde Hærs Kampere eller Folkene i vort Land tvivlede om, at dette Tilbagetog kun var midlertidigt, at Fjenden vilde blive standset og derefter knust. Under Krigen strømmede nye levende Kræfter ind i Den Røde Hær, den udfyldtes med Folk og tekniske Kampmidler, og fik nye Reservedivisioner til Hjælp. Og den Tid kom, da Den Røde Hær fik Mulighed for at gaa over til Offensiven paa de vigtigste Afsnit af den kolossale Front. I Løbet af kort Tid tilføjede Den Røde Hær de tysk-fascistiske Tropper det ene Slag efter det andet, ved Rostof ved Don og Tikhvin, paa Krim og ved Moskva. I heftige Kampe ved Moskva knuste den de tysk-fascistiske Tropper, der truede med at omringe Sovjet-hovedstaden. Den Røde Hær kastede Fjenden tilbage fra Moskva og fortsætter med at trænge ham mod vest. Moskva og Tula Distrikterne er fuldstændig befriet for de tyske Erobrere ligesom Snese af Byer og Hundreder af Landsbyer i andre Distrikter, der for en Tid var besat af Fjenden.

Nu har Tyskerne ikke længere den militære Overlegenhed, som de havde i de første Maanedes Krig som Følge af det forraderiske og pludselige Overfald. Pludselighedens og Overraskelsens Moment er helt udtømt som de tyske fascistiske Troppers Reserver. Dermed er den Ulighed i Krigsbetingelserne udlignet, som var skabt ved det tysk-fascistiske Overfalds Pludselighed. Nu afgøres Krigens Udfald ikke af saadanne upaalidelige Momenter som Overraskelsens Moment, men af stadigt virkende Faktorer: Baglandets Fæsthed, Hærenes Moral, Divisionernes Antal og Kvalitet, Hærenes Bevæbning, Hærenes Kommandobestands organisatoriske Evner.

Herunder bør en Omstændighed bemærkes: Ikke saa snart var Overraskelsens Moment udtømt af de tyske arsenaler, før den tysk-fascistiske Hær stod foran Katastrofen.

De tyske Fascister regner deres Hær for uovervindelig og forsikrer, at i en Krig en mod en, er den sikker paa at slaa Den Røde Hær. Nu fører Den Røde Hær og den tysk-fascistiske Arme Krig, en mod en. Desuden. Den tysk-fascistiske Hær har ydermere Støtte af Tropper fra Italien, Rumænien og Finland. Den Røde Hær har endnu ikke en saadan Støtte. Alligevel. Den skamroste tyske Hær lider Nederlag, mens Den Røde Hær har alvorlige Sejre. Under Den Røde Hærs magtige Slag lider de tyske Tropper, der drives mod vest, kolossale Tab i Mænd og tekniske Kampmidler. De klynger sig til hver Forsvarsstilling og forsøger at udskyde Tilintetgørelsen. Men Fjendens Anstrengelser er forgæves. Initiativet er nu i vore Hænder, og Hitler-Hærenes krampagtige Anstrengelser kan ikke standse Den Røde Hærs Tryk. Den Dag er ikke fjern, hvor Den Røde Hær med sine magtige Slag driver Fjenden bort fra Leningrad, rensr Hvideruslands og Ukraines. Litauens og Letlands, Estlands og Kareliens Byer og Landsbyer for Fjenden, befrier Sovjetkrim, og hvor de røde Faner paany vajer sejrrikt over hele Sovjetjorden.

Det vilde imidlertid være en utilgivelig Dumhed at slaa sig til Ro med de opnåede Resultater og tro, at det allerede er slut med de tyske Tropper. Det vilde være Overilelse og tomt Praleri, der er uværdigt for Sovjetmennesker. Vi maa ikke glemme, at foran os er der endnu mange Vanskeligheder. Fjenden lider Nederlag, men han er endnu ikke brudt - og endnu mindre knust. Fjenden er endnu stærk. Han vil opbyde sine sidste Kræfter for at opnå en Sejr. Og jo flere Nederlag han lider, des mere vil han behøve Sejr. Derfor er det nødvendigt, at Uddannelsen af Reserverne til Hjælp for Fronten ikke svækkes for eet Minut i vort Land. Det er nødvendigt, at ny og stadig nye militære Afdelinger afgaar til Fronten for at sikre Sejren over Fjenderne. Det er nødvendigt, at vor Industri, særlig Krigsindustrien, arbejder med fordoblet Energi. Det er nødvendigt, at Fronten for hver Dag, der gaar, faar stadig flere og flere Tanks, Flyvemaskiner, Kanoner, Minekastere, Maskingeværer, Geværer, automatisk Vaaben og Ammunition. Heri ligger en af de vigtigste Kilder til Den Røde Hærs Kraft og Magt. - Men Den Røde Hærs Kraft bestaar ikke blot heri.

Den Røde Hærs Kraft bestaar først og fremmest i, at den ikke fører en Erobringskrig, ikke en imperialistisk Krig, men en Fædrelandskrig, en Befrielseskrig, en retfærdig Krig. Den Røde Hærs Opgave bestaar i at befri vort Sovjetterritorium for de tyske Erobrere, at befri Borgerne i vore Landsbyer og Byer, der var frie og levede menneskeligt før Krigen, men nu er undertrykt og lider under Flyndringer, Odelæggelse og Sult, fra de tyske Erobreres Aag, og endelig i at befri vore Kvinder for de skændige Voldshandlinger, som de tysk-fascistiske Tyranner forever mod dem. Hvad kan være mere ædelt og ophøjet end en saadan Opgave! Ikke een tysk Soldat kan sige, at han fører en retfærdig Krig, da han ikke kan undgaa at se, at han tvinges til at kæmpe for Udplyndring og Undertrykkelse af andre Folkeslag. Den tyske Soldat har ikke ophøjede og ædle Maal i Krigen, som kunde opildne ham, og som han kunde glædes over. Derimod kan enhver Kæmper i Den Røde Hær med Stolthed sige, at han fører en

retfærdig Krig, en Befrielseskrig, en Krig for hans Fædrelands Frihed og Uafhængighed!

Den Røde Hær har et ophøjet og ædelt Maal i Krigen, der opdigner den til Bedrifter! Paa denne Maade forklares det ogsaa, at der i Fædrelandskrigen fødes Tusinder af Helte og Heltinder, der er rede til at gaa i Døden for deres Fædrelands Frihed. Heri ligger Den Røde Hærs Kraft! - Heri ligger ogsaa den tysk-fascistiske Hærs Svaghed.

Undertiden vrøvler man i den udenlandske Presse om, at Den Røde Hær har som Maal at udrydde det tyske Folk og tilintetgøre den tyske Stat. Dette er naturligvis naivt Vrøvl og dum Bagvaskelse af Den Røde Hær. Den Røde Hær har ikke og kan ikke have saadanne idiotiske Maal. Den Røde Hær har sat sig som Maal at fordrive de tyske Okkupanter fra vort Land og befri Sovjetjorden for de tysk-fascistiske Erobrere. Det er højest sandsynligt, at Krigen for Befrielse af Sovjetjorden medfører Fordrivelse eller Tilintetgørelse af Hitlærkikken. Vi vilde hilse et saadant Udfald med Tilfredshed. Men det vilde være latterligt at forveksle Hitlers Klik med det tyske Folk, med den tyske Stat. Historiens Erfaringer viser, at Hitlere kommer og gaar, men at det tyske Folk, men at den tyske Stat bestaar.

Den Røde Hærs Kraft bestaar endelig i, at der ikke er og ikke kan findes Racehad til andre Folkeslag, deriblandt heller ikke til det tyske Folk, at den er opdraget i en Aand, der gaar ind for alle Folks og Racers Ligeberettigelse, i en Aand, der respekterer andre Folkeslags Rettigheder. De tyske Race teorier og Racehadets Praksis har ført til, at alle frihedselskende Folkeslag blev Fjender af det fascistiske Tyskland. Teorien om Racernes Ligeberettigelse i USSR og dens Praksis at respektere andre Folks Rettigheder har ført til, at alle frihedselskende Folkeslag er blevet Sovjetunionens Venner.

Heri ligger Den Røde Hærs Styrke. - Og heri ligger ogsaa den tyske fascistiske Hærs Svaghed.

Undertiden vrøvles der i den udenlandske Presse om, at Sovjetmenneskene hader Tyskerne; netop fordi de er Tyskere, at Den Røde Hær derfor paa Grund af Had til alt tysk ikke tager tyske Soldater til Fange. Dette er naturligvis ligesaa taabeligt Vrøvl og dum Bagvaskelse af Den Røde Hær. Den Røde Hær er fremmed for enhver Følelse af Racehad. Den er fremmed for enhver nedsættende Følelse, fordi den er opdraget i en Aand, der betyder Racernes Ligeberettigelse og Respekt for andre Folks Rettigheder. Desuden maa man ikke glemme, at i vort Land straffes Udslag af Racehad ifølge Loven.

Naturligvis maa Den Røde Hær tilintetgøre de tysk-fascistiske Okkupanter, forsaavidt de ønsker at slavebinde vort Land, eller naar de efter at de er blevet omringet af vore Tropper, afslaa at kaste Vaabnene og overgive sig. Den Røde Hær tilintetgør dem ikke, fordi de er af tysk Herkomst, men fordi de ønsker at træbinde vort Fædreland. Den Røde Hær har, ligesom ethvert andet Folks Hær, Ret og Fligt til at tilintetgøre dets Fædrelands Undertrykkere, uafhængig af deres nationale Herkomst. For nyligt omringede vore Tropper de tyske Garnisoner i Byerne Kalinin, Lin, Sukhinitzji, Andreapol, Toropets. De blev opfordret til at overgive sig, og det blev lovet dem, at de i saa Tilfælde skulde beholde Livet. De tyske Garnisoner afslog at nedlægge Vaabnene og overgive sig. Det er klart, at de maatte tvinges med Magt, hvorved ikke faa Tyskere gik til Grunde. Krigen er rig. Den Røde Hær tager tyske Soldater og Officerer til Fange, hvis de lader sig tage til Fange, og skaaner da deres Liv. Den Røde Hær tilintetgør de tyske Soldater og Officerer, hvis de nægter at nedlægge Vaabnene og med Vaaben i Haand forsøger at undertrykke vort Fædreland. Husk den store russiske Forfatter, Maxim Gorkis Ord: "Hvis Fjenden ikke overgiver sig - bliver han tilintetgjort!"

Kammerater, Rødemister og Røde Matroser, Kommandører og politiske Funktionærer, Partisaner og Partisankvinder!

Jeg lykønsker Jer til 24-Aarsdagen for Den Røde Hær. Jeg ønsker Jer fuldstandig Sejr over de tysk-fascistiske Erobrere!

Leve Den Røde Hær og Krigsmarine! Leve Partisanerne og Partisankvinderne!

Leve vort berømmelige Fædreland, dets Frihed, dets Uafhængighed!

Leve det store bolsjevikiske Parti, der fører os til Sejr!

Leve den store Lenins uovervindelige Fane!

Under Lenins Fane fremad til Tilintetgørelse af de tysk-fascistiske Erobrere!

Polkekommisær for Forsvaret, J. Stalin.

Den engelske og amerikanske Presse om STALINS Dagsbefaling:

"Manchester Guardian" erklærer i sin Leder: "Stalin taler med stor Realisme til sit Folk og siger, at foran staar en heftig Kamp, og at Kravene om nye og flere Flyvemaskiner Tanks og kanoner ikke er formindsket. Den interessanteste Del i hans Dagsbefaling er det Sted, hvor han gør tydelig Forskel mellem Hitlers Klike og den tyske Stat og det tyske Folk. Den Røde Hær har ikke sat sig som Maal at udrydde det tyske Folk eller tilintetgøre dets Stat. Dens Maal er at fordrive Erobrerne. Den drøber kun de tyske Soldater, naar de ikke overgiver sig. Den nærer intet Racehad til det tyske Folk. Rusland har indtaget dette Standpunkt under hele Krigen."

"Daily Herald" skriver i sin Leder, at Stalins Erklæring om Forholdet til det tyske Folk "ikke er noget nyt i Russernes Indstilling. Lige siden Krigens Begyndelse er der i Sovjeterklæringerne og i Sovjetpropagandaen gjort omhyggelig Forskel mellem Hitler og Tyskland. Stalin har ikke anden Hensigt end endeligt og fuldstændigt at knuse Fjenden. Det er ogsaa alle ansvarlige Personers Hensigt i England."

"Evening Standard" skriver i sin Leder: "Stalins Befaling er en Statsmands Erklæring, der bliver hørt i alle Lande, deriblandt ogsaa i Tyskland. Den mødes med Tilfredshed og finder Samtykke i alle frie Folk." Bladet fremhæver Stalins "Bemærkning om, at allerede flere Liebhaber til fremmed Jord har faaet Den Røde Hærs Magt at føle paa deres Ryg og nu faar den skamroste tyske fascistiske Hær den at føle." "Hele den frie Verden" - heder det videre i Lederen. - "rejser sig i Dag til Ære for Den Røde Hær. Hele Verden rejser sig for den Statsmand, der leder Kampen og rejste Modstandens Aand. Vi er naaet det passende Øjeblik til at bekræfte overfor vore Allierede vore Forpligtelser til at opfylde de fælles Opgaver, der er stillet begge Landes Folk, og til i Ord og Handling at vise vor Tro paa den endelige Sejr. De Allieredes Ledemotiv og Strategi skal være: Tilintetgørelse af den tyske Hær i Aar!"

"Yorkshire Post" skriver: "Vort Svar paa Stalins Erklæring til Den Røde Hærs Fødselsdag maa være en Bekræftelse af vor Beslutning om med alle Kræfter at støtte det russiske Folk og føre de afgørende Slag, som er i Stand til virkeligt at knuse Hitler."

Det i London udkommende tjekiske Blad "Cesko Slovensko Slovo" skriver: "De undertrykte Folk i Europa og da særlig det tjekiske Folk ved, at Den Røde Hærs Sejr er nødvendig for deres egen Sejr over Barbarerne."

Alle amerikanske Blade offentliggør Stalins Dagsbefaling paa fremtrædende Plads paa første Side og under store Overskrifter.

"New York Times" offentliggør en stor Korrespondance fra sin korrespondent i USA, Parker, i anledning af Stalins Dagsbefaling. Parker opfordrer de allierede Lande til yderligere at forstærke Hjælpen til Sovjetunionen af Hensyn til Den Røde Hærs fortsatte Sejre. Parker erklærer, at Tyskerne lider saa svare Tab at de er nødt til at sende alle Europas Reserver mod Øst. "Den Røde Hær - skriver Parker - " opfylder sin Opgave med den største Energi og Beslutsomhed og anvender store, godt forberedte og bevæbnede Styrker, Russernes Sejre fortsætter. Deres Planer er omfattende og deres Tillid til Sejren saa stærk, at den tillader dem at indsette maksimale Kræfter og udnytte alle Muligheder til Gennemførelse af deres Planer. Den russiske Hærs store Sejre finder deres Forklaring i Rødarmisternes Mod og Tapperhed og i det glimrende Samarbejde mellem de forskellige Vaaben, det russiske Artilleris Overlegenhed og Samarbejdet med Partisanerne, der er Den Røde Hærs Øjne og Øren. De russiske Sejre - erklærer Parker videre - medfører ikke en formindsket, men tværtimod en forstærket Nødvendighed af alsidig Hjælp fra de allierede Lande. Det er klart, at Sovjetunionen behøver nu endnu større Mængder Krigsmateriel, end hvis Den Røde Hær ikke benyttede Mulighederne til at tilføje Tyskerne haarde Slag i Løbet af Vinteren. Sovjet forbereder nu - skriver Forfatteren videre - endnu større Reserver, Sovjetfolket arbejder uindskrænket for at sikre Forsyningen med Vaaben. Imidlertid kommer Sejren langt nærmere, bliver den endnu hurtigere, hvis Ruslands Allierede samtidig vilde gøre lige saa store Anstrengelser, og hvis de ikke viger tilbage for en Risiko. Deres Indsats og Jire maa være lige saa store som dem, der er faldet paa Den Røde Hærs Skuldre. "

+++++

Til de danske Husmand.

Det er med bange Anelser den danske Husmand i dette Foraar sætter Hærvæn i Jorden, thi Krigen og Landets Besættelse har haft meget alvorlige Følger for Husmandene, Følger, der for hvert Aar, der gaar skærpes mere og mere. Det danske Landbrugs Drem om, som under forrige Verdenskrig at faa Lov til at ligge og tjene store Penge ved at handle til begge Sider slog denne Gang helt Fejl. Krigen begyndte denne Gang med en Blokade af Englands Kyster, hvilket allerede i Krigens første Maanedre vanskeliggjorde vor Eksport til England, og Danmarks Besættelse den 9 April 1940 afskar os fuldstændigt fra vor hidtil største Kunde, det engelske Marked.

Ganske vist var denne Kundes Værdi begyndt at blive af temmelig tvivlsom Værdi siden Ottawa-Konferencen i 1936 havde givet de engelske Dominions Sarstilling paa det engelske Marked, men dette Marked var ikke desto mindre saa absolut nødvendig for især Danmarks Husmandsbevægelse, idet Adgangen til det var forbundet med Adgangen til at købe Korn og Foderstoffer paa det oversøiske Marked, og uden Tilførsler af udenlandske Foderstoffer kunde Husmandsbruget, der netop var baseret paa dette Køb, ikke opretholde en Produktion, der gjorde en Forrentning af Ejendommene mulig. Og saavel Salg af forædlede Landbrugsprodukter til det engelske Marked som Køb af Foderstoffer paa det oversøiske Marked ophørte fuldstændigt med Danmarks Besættelse den 9 April 1940.

Følgen heraf begyndte imidlertid ikke at have været saa katastrofale, som de er bleven for Husmandene. Tyskerne var nemlig straks villige til at aftage hele vort Overskud af Landbrugsvarer - ganske vist betalt paa Clearingskonto - og en Omlægning af det danske Anbrug, der særlig tog Hensyn til at forøge og retfærdig fordæle de forhaandenverende Raastoffer, i første Række Korn, til de Brug for hvem Køb af Korn var en Livsbetingelse, vilde kunne have hjulpet Husmandene meget. Hertil kom, at der straks efter Besættelsen viste sig Muligheder for at faa Korn og Foderstoffer udenfra Europa, idet vi trods stærk Uvilje fra visse Sider af Regeringen fik en Handelsaftale med Rusland den 18/9 1940 - en handelsaftale, der kunde have været udvidet til ogsaa at have omfattet Korn i det Omfang, vi selv ønskede det. Danmark havde før faaet store Kornmængder fra det gamle zaristiske Rusland, og havde det før faaet Korn fra Sortejerdsomraaderne i Rusland, saa var Mulighederne for at faa det nu meget meget større, idet Ruslands Kornproduktion var stegt kolossalt undt Sovjetstyret. Saaledes avlede Rusland i Aaret 1940 17 Tons Korn, men i 1941 avledes 27 Tons Korn. Herfra var og er Danmark altsaa i Stand til at skaffe sig det Korn og de Foderstoffer, der er en absolut Livsbetingelse for at dansk Husmandsbevægelse skulde kunne opretholde sin Eksistens, trods Tabet af det engelske Marked. Tyskland vilde købe vore Landbrugsvare og Rusland selge os det Korn, der var nødvendigt for at producere disse Varer. Altsaa syntes Katastrofen ikke at have været nødvendig for dansk Husmandbrug.

Men naar Danmark ikke udnyttede de Chancer, der gaves det for at hjælpe dets Husmandsbevægelse over en vanskelig Tid, saa skyldes det, at den tyske Besættelse, trods Tyskernes Løfte om ikke at blande sig i Danmarks indre Forhold, ogsaa førte indenrigspolitiske Konsekvenser med sig, idet vort saa absolut største parti, Socialdemokratiet, der jo hovedsagelig var valgt paa Smakkestræmmen og derfor burde se det som sin eneste Opgave at væretage dets Interesser, under Foregivende af derved at bevare Danmarks Frihed og Selvstændighed straks afgav Regeringsmajoriteten til Kredse, der repræsenterede Overklassen og de Rige her i Landet, og derved aabnede Vej for en Politik, der steds har tjent et lille velhavende

Mindretale Interesser paa det store Befolkningsflertals Bekostning. Dette har blandt andet saa tydeligt vist sig i Regeringens Landbrugs Politik. De store Brug, der fører det store Ord inden for de Kredse, der optoges i Regeringen, hovedsagelig er kornreducerende og kornnærende, var de naturligvis ikke interesseret i en Kornmarkert som derimod i stigende indenlandske Kornpriser. Og hele Regeringen har hidtil fulgt disse Kredse, saaledes at Priserne paa det Korn, som Husmandene skulde købe til deres Besætninger (og Befolkningen i Form af Brød) bestandig er steget - og steget i samme Tempo, som Regeringen er bleven "ondannet" i tyskvenlig Retning

(Fordelene ved

Hertil kommer at Udstyningen maa fremmes, ikke alene derved at der gives de unge Lejlighed til at stifte nye Brug, men ogsaa derved at der gives "indeklemt" Husmand Lejlighed til at udvide deres Arealer. Men samtidig maa der træffes Foranstaltninger mod stigende Jordpriser, da (foraget Udstyning ellers vil ophaves af stigende Ejendomspriser. Saa vidt ses vil den af Niels Frederiksen udkastede Plan om Omsetningsafgift paa Ejendomsindtægt være en rigtig Foranstaltning, der bør gennemføres uden Indskrænkning.

Men skal disse for Husmandene absolut nødvendige Krav gennemføres, maa Husmandene sætte hele deres organisatoriske Styrke ind for deres Gennemførelse. Hertil maa i første Række Husmandsforeningerne tjene, men ogsaa Landskabsforeningerne maa Husmandene mere gøre sig gældende, saaledes at ikke Ledelsen i disse overlades til Godsejere og Proprietarer, der benytter dem til Gennemførelse af Krav der adligger de smaa Brug. Om de her nævnte Ting vil alle Husmand kunde saales og vil tik kunde regne med Støtte fra hele det ubevidede, arbejdende danske Folk, der udgør langt det store Flertal af Befolkningen. Men naturligvis kan Kravene ikke gennemføres med Støtte af de Velhaverkredse, der nu i Ly af fremmede Baronetter og under "national" Maske plyndrer de smaa i Samfundet.

Naar Edølgelsen af dansk Husmandsbevægelse imidlertid er skredet saa langt frem, som den er, saa skyldes det ogsaa at Husmandene - eller i hvert et Tilfælde deres Ledere - i alt for stort Tal har ladet sig hilde i Troen paa, at Regeringens saa meget op-

Den første Virkning heraf har været, at f. Eks. Arbejdernes store Flertal har faaet deres Levniveau halveret, mens det kornnærende store Landbrug har faaet deres fordoblet.

Men ogsaa Husmandsbruget er særlig ramt heraf, idet den Indskrænkning af Produktionen, som var nødvendig da der ikke kom Korn til Landet, tænket være en forføjlet Landbrugs politik, særlig har ramt Husmandene, hvilket klart vides af nedenstående statistiske Tabel, der er taget fra Kontorchef Grunbaums Bog: Økonomi og Klassekamp i Danmark under Krigen og Besættelsen.

	Huse	30-50 ha.	Over 100 ha.
Samlede Produktions 1 3 25
Andel af animalsk Produktion i %:			
Sært:.....	48	56	67
Flæsk:.....	36	34	29
Egt:.....	15	7	3

Som man ser betyder den animalske Produktion meget for Husmandsbrugene, mindre for de store Brug, mens det er omvendt for Kornets vedkommende. Men ser vi saa paa Produktionsindskrænkningen (efter Landbrugsraadets Forslag August 1940 ser den saaledes ud i Procent:

<u>Korn</u>	<u>Sær</u>	<u>Flask</u>	<u>Æg</u>
	50	50	50
Men prisstigningerne paa disse Varer ser saaledes ud fra Oktober 1938 til Oktober 1940, i Procent:			
100	64	18	10

Billedet er altsaa tydeligt nok: Produktionsindsnkningerne er særlig forlangt paa de Varer Husmændene laver, mens Priserne særlig er steget paa de Varer, Husmændene ikke producerer men tværtimod skal købe.

Og denne katastrofale Udvikling er belevn endnu mere katastrofal for Husmændene efter Tysklands Overfald paa Sovjetunionen i Juni 1941. I ke alone ødelægges derved alle Chancer for at skaffe sig Korn udefra (til stor Glæde for de danske Godsejere) men fra den Tid er Tyskernes Indblanding i indre danske Forhold bleven mange Gange forstærket (ogsaa til stor Glæde for de "danske" Godsejere) og Regeringen følger dem stadig trofast til stor Skade for alle Smakkersfolk her i Landet. Virkningen heraf genrefles klart i de Produktionsresultater, der er forelagt under i de jydsk Husmandsforeninger i Aarhus i Februar 1942, som viste, at Husmændenes Besætninger nu er reduceret med % . Og det økonomiske Resultat heraf vises i Meddelelsen om, at Husmandsbrugenes gennemsnitlige Forrentningsprocent ganske vist er 7 (som Følge af Salget af Besætninger ?) beregnet paa 227 Brugs Ægnskaber, men det meddeles ogsaa, at af jydsk Brug havde 1/3 en Forrentningsprocent paa over 10, mens 7/5 Brug havde en Forrentningsprocent aa under Hul.

Det er derfor ogsaa ganske forståeligt, at der ved Besættelsen af det tredje Besættelsesaar fra Husmændene selv er begyndt at lyde Røster om, at nu gaar den ikke længere. Med tomme Stalde og tomme Læder, med ringe Udsigt til en ordentlig Avl som Følge af Mangel paa Kunst- og Naturgødning, ja, for mange endda med store Anskeligheder ved at skaffe sig Saasid, og med en Regering, der blidt synes at følge Besættelsesmagten i dens Krav om en Landbrugs politik her i Danmark, som den, der praktiseres i Tyskland hvor Junkerne og Godsejerne dominerer paa de smaa Brugsbesiddelse og hvor en bl.a. en Arvelov gør Mulighederne for Udstykning af Jorden minimale, er det forståeligt, at Husmændene begynder at sige fra og i Stedet kræve en Politik, der tager Hensyn til de mange Småbrug og ikke alene til de faa Storbrug.

Og en saadan Politik vilde være gennemførlig, da den vilde falde sammen med de Interesser, der næres af bl.a. af den stærke danske Arbejderklasse. Det Husmændene er interesseret i er nemlig ikke en Politik, der gaar ud paa Forhøjelse af Priserne paa Landbrugsvarer, thi Prisforhøjelser vil ikke hjælpe Husmændene det mindste, for naar de paa Grund af manglende Korn og Foderstoffer ikke kan producere Varer hjælper ingen nok saa høje Priser. Husmændenes er derimod interesseret i en lav Kornpris for at kunde købe Korn til deres Besætninger, til Priser, der svarer til de Priser de kan faa for de færdige Varer - d.v.s. Priser som i første Række Landets egen Befolkning og især Arbejderne kan betale. Arbejderne er interesseret i lave Kornpriser for at kunde købe billigt Brød - og da Husmændene jo ikke selv er Arbejdsgivere men tværtimod ofte selv maa gaa paa Arbejde for fremmede, vil de være interesseret i stigende Lønninger for Arbejderne, ogsaa for derved at styrke dannelsen af bl.a. af Landbrugsvarer. Husmændenes egne Ledere har da ogsaa Gang paa Gang advaret mod stigende Priser paa Landbrugsvarer,

hvorimod L.S. (der jo desværre ogsaa tæller Husmand i sine Rækker) stadig rejser Krav, der kun tjener Storbøndernes Interesser. Og desværre synes Regeringen stadig helst at vilde følge L.S.s Krav.

Husmændene er derimod interesseret i Tremskaffelse af den størst mulige Mængde Korn til Husmandsbrugene til faste Priser, der muliggør det for dem at planlægge deres Produktion. De maa protestere mod en Kornafleveringspligt, der tager Korn fra Husmandsbrugene som ikke avler navnsværdig Korn i Forhold til deres samlede Produktion, men for hvem Kornforbrug betyder alt, og som ledar Storbønderne, som avler meget Korn i Forhold til deres samlede Produktion og som derfor har et Kornsalg, beholde store Mængder Korn til Salg paa det saakaldte frie Marked, hvor kriserne af visse Vognmænd, Væddeløbshesteejere, Kaffesørugfabrikker o.s. Jobbes op i Priser, som Husmændene ikke kan betale. Priserne paa Korn ligger saaledes i Dag paa ca. 60 Kr Tdr. og Storlandbruget, der har Korn, er derfor interesseret i at aflevere saa lidt Korn som muligt, hvorfor de ogsaa i størst mulig Udstrækning benytter sig af deres Ret til at tage Forbehold, hvilket er medvirkende til, at Husmændene ikke kan faa det Korn, som er lovet dem, men maa nøjes med helt ned til Halvdelen. Men til Trods herfor er det ikke usadvanligt, at Storbrug kan sælge flere 100 Tdr. Korn til det frie Marked. Og vil de store Gaarde ikke forstaa sig paa at lade Regeringen avle Korn til Maksimalprisen maa de tvinges dertil. Regeringen tvinger i Dag f.eks. Arbejdernes til at arbejde for en Løn, hvis Værdi er halveret, og tvinger Husmændene til at likvidere deres Besætninger og dermed deres Indtægtsmuligheder, mens Storlandbruget (og Storindustrien med for Resten) skovler store Penge ind gennem Statsansatte Priser, der ødelægger Småhjemmenes Økonomi.

Husmændene maa forlange større Afleveringspligt for de store Gaarde og mindre for Husmandsbrugene (som ogsaa gjort af Husmændenes Ledere ved dette Foraars Forhandlinger om Kornloven), de maa kræve Maksimalpris paa al Korn, kræve Forbud mod det frie Marked, og kræve større Tildeling af Korn til Husmændene selv om det ogsaa maa gaa ud over Væddeløbsheste, Kaffesørugat o.l.

Men saa længe der ikke gennemføres en Landbrugs politik, der sætter Husmændene i Stand til at opretholde deres Brug, vil Husmændene ikke kunde betale Renter og Afdrag af deres Geld, og vil heller ikke have nogen moralsk Forpligtelse dertil. Regeringen kan ikke samtidig føre en Politik, der ødelægger Småhjemmenes Økonomi og saa kræve, at Prioritetsbæjterne i hvert et Tilfælde skal holdes skadesløse. Det kan heller ikke være retfærdigt, at mange Husmand i Dag tvinges til at sælge deres Kornkort, der takket være Kornpriserne i det frie Marked koster 30-32 Kr. Stk., for overhovedet at skaffe Kontanter til at betale Forhold gives den Moratorium for Renter og Afdrag af deres Ejendoms. Men dette Moratorium skal ikke gives paa 3die Prioritet, som det er sket ved tidligere Moratoriumlove, zxxxxxxxxxxxxxxxx det saa tiest er de Handlende og Familialaan det gaar ud over. Moratoriet maa gives paa 1ste og 2den Prioriteternes, der ejes af de rige Kredit- og Hypotekforeninger. Og i Stedet for at Regeringen nu pumper store Summer over i rige Godsejeres Lommer i Form af Tilskud til Kornpriser o.s. kunde en Del af disse Penge ascende anvendes til Gældslettelse for fattige Husmand.

Slipsedel: Finnes i utstillingen i Fællesmuseet

1207

afskrift.

9. APRIL

- 05. 1942

(44)

(45)

SOCIALLOVFORRINGELSE

- og den nuværende i Praksis! .

Vi skal her give nogle Eksempler paa nogle af de Tildragelser, som dog ikke er enkelte isolerede Tilfælde, men daglige tilbagevendende Foreteelser for de Mennesker, der er saaledes stillede, at de maa søge Socialkontorerne.

1. En Moder med to Børn faar paa Socialkontoret bevilget en Sum af 8 Kroner og 50 Øre pr. Uge og desforuden 50 Kr. om Maaneden til Husleje. Da hun forespurgte om de ikke nok kunde betale hendes Fagforeningskontingent, der i Øjeblikket andrager 3,70 Kr. pr. Uge og indtil hun igen kom ned paa Minimumskontingent, der er 85 Øre pr. Uge, fik hun til Svar, at hun kunde jømmelde sig ud af sin Fagforening, hvorpaa man udleverede hende et Kort, der henviste hende til Centralarbejdsanvisningskontoret i Guldbergsgade.
2. Gennem Socialministeriet fik en arbejdsløs for nogen Tid siden et Brev, der kort og godt meddelte ham, at han skulde tilbagebetale godt 2000 Kr., som han var dem skyldig for modtaget Socialhjælp. - Hun havde i Aarene fra 1933-39 (altsaa 7 Aar) Perioder, hvor hun havde opbrugt sin Arbejdsløshedsunderstøttelse og derfor var tvunget til at søge Socialhjælp for at opretholde Eksistensen for sig og sine. Kommentarer til dette er sikkert overflødige, det er en Nederdrægtighed.
3. Et Tilfælde som har faaet et meget tragisk Udfald. - Det drejer sig om en Moder, der boede i en fattig Lejlighed i en Sidegade ude paa Amager. Der var seks Børn, hvoraf den ældste var ti Aar gammel og den yngste tre Maanedes. Ogsaa hun maatte paa Socialkontoret, hvor hun til sig og 6 Børn fik 27 Kroner om Ugen - siger og skriver syv og tyve Kroner. Er det underligt, at Nerverne en Dag tog Magten fra denne Mor - efter en stadig bitter Kamp med Socialkontoret og frygtelige Spekulationer for at mætte sine Børn. Og en Søndag Aften gik hun da paa Amagerbrogade og vilde i sin nerveudbrudte Tilstand ind i Forretningerne for at skaffe Fod til sine Børn, der ikke havde faaet noget at spise i to Dage. - Gode jævne Mennesker startede en Indsamling, der skulde være afleveret, men den kom forsent. ... Mandag Aften slog alt sammen om hende, og da alle Udveje syntes lukkede, greb hun til den sidste desperate Handling at tage sit eget Liv. Hun skar Halsen over paa sig selv - og saaledes fandt hendes store Fiige paa 10 Aar hende. - Hun døde to Tirer efter og alle Børnene er nu under Børnevarnet, dømt til en kærlighedsløs og systematisk Opdragelse.

Dette er som sagt kun enkelte Tilfælde af den nu gældende Sociallov i Praksis. Og man maa da spørge:

Hvorledes vil det saa blive, hvis Arbejderne ikke forinden søger at hindre den Forringelse af Sociallovene, som i Øjeblikket ligger i Folketingsudvalg paa Rigsdagen?

SOCIALLOVENS PAA RIGSDAGEN!

Kjærbøl-Kommissionens Forslag om Odelæggelse af Sociallovgivningen har allerede været til 1. Behandling i Folketinget, hvor Forslagene blev anbefalet af alle tilstedeværende Partier (Kommuisterne holder man jo ved Politiets Hjælp væk fra Rigsdagen!) Nu, mellem 1. og 2. Behandling af Forslagene, ligger disse i Folketingsudvalg. Det vil sige, at nedskæringen endnu kan bremses. Men det skal ske, inden Udvalgene har afsluttet deres Arbejde. Størsteparten af de 4000 Protestresolutioner, danske Fagforeninger har

sendt ind, har Kjerbøl stukket i Lommen og holdt hemmelige for Rigsdagen. Nu bør derfor alle Arbejderorganisationer - alle Klubber - alle Fagforeninger - henvende sig til Folketingsudvalgene og gøre disse bekendt med Arbejdernes Mening om Sagen.

Nedskæringen er krævet af Venstre, som kynisk udnytter Danmarks "særlige Situation" til at plyndre Arbejderne samtidig med, at Storbønderne faar baade i Pose og Sæk. Man begrundet Revisionen med "Misbrug" fra Arbejdernes Side - men taler ikke om saadanne Forhold, som at den konservative Socialudvalgsformand i Gentofte, Bankbestyrer Bindslev paa eet Aar har brugt 29.000 Kroner til "Representation", deraf 6000 kr. alene til Cigarer!! Den Slags Misbrug skal Rigsdagen ikke skride ind imod! Men hvordan Situationen end er, saa kan intet Forslag gennemføres af Samlingsregeringen, hvis blot eet af Regeringspartierne sætter sig imod det. Hvis Socialdemokratiet havde villet

2

Kroner til "Representation", deraf 6000 Kr. alene til Cigarer!! Den Slags Misbrug skal Rigsdagen ikke skride ind imod!

Men hvordan Situationen end er, saa kan intet Forslag gennemføres af Samlingsregeringen, hvis blot eet af Regeringspartierne sætter sig imod det. Hvis Socialdemokratiet havde villet, var Lovforslagene aldrig fremkommet fra Regeringen. Endnu kan den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe naa at standse Forslagene, inden det bliver til Lov. Derfor haster det med at gøre Rigsdagsmændene fuldt klar over Arbejdernes Mening og krav.

Henvendelser rettes baade til Udvalget angaaende Endringer i Arbejdsloshedsloven og til Udvalget angaaende Endringer i Lov om social Forsorg. Begge har Adresse: Folketinget, Christiansborg, København K. Henvendelser kan foretages skriftligt, men bør især fra Hovedstaden ogsaa foretages ved Deputationer fra Fagforeninger, Klubber, Arbejdspladser, Kontrolsteder osv.

MEN DET HASTER!

Maj 1942.

16/9

Endvidere var De danske studenter foregangsmand på et område, som efterhånden skulle vinde stor popularitet herhjemme, nemlig udgivelsen af illegale romaner. Det begyndte i sommeren 1942 med udsendelsen af John Steinbecks roman fra det okkuperede Norge: Månen er skjult, som blev fremstillet og solgt til fordel for det illegale arbejde i et meget stort antal eksemplarer.

De danske studenter var ikke den eneste modstandsgruppe blandt studenter. Såvel i Studenternes efterretningstjeneste som i Kirkens Front og i en række andre organisationer leverede studenterne et stort kontingent af de aktive medlemmer, ligesom studenter i lighed med andre befolkningsgrupper var repræsenteret i sabotage- og militærarbejdet.

Nedenstående et eksempel på studenterarbejdet i november 1942. I begyndelsen af maj udsendtes til alle læreranstalter en løbeseddel af følgende indhold:

Universitetet skal nu bruges til nazistisk mødelokale.

Efter opslag på universitetet vil der tirsdag d. 12. og fredag den 15. kl. 15 i auditorium 6 blive holdt to forelæsninger over nogle skjaldedigte af en dr. phil. Holstein-Katalou fra Århus.

Denne H-R er medlem af DACHAs storråd og er desuden afdelingsleder indenfor det nazistiske parti. H-Rs doktor disputats var i sin tid en universitets-skandale på grund af sin sløthed, og man overvejede at annullere hans doktorgrad.

Universitetet er forpligtet til at stille lokale til rådighed for enhver doktor, der ønsker at afholde private forelæsninger.

I efteråret 1940 optrådte H-R på universitetet i Århus med direkte nazistiske propagandaforelæsnin-ger, som han kaldte dansk litteratur. For overblikket at fremkaffe tilhørere til sin forelæsning, udkon-manderede han nogle U.A.-afdelinger. De jyske stu-denter havde ikke til hensigt at se roligt på noget sådant, men for at forhindre direkte tysk indgriben, forbad den daværende rektor studenterne at sæde op ved forelæsningserne og tilføjede mundtlig til for-budet, at skulle nazisterne have klo, skulle det

16/10

ske udenfor universitetsparken. - Det skete også. Efter dette blev en m. skars civile betjente tvunget til at gøre sig bekendt med H-ns syn på den nordiske litteratur, og loo håndfaste S.A.-folk blev opstillet i universitetsparken for at straffe de foranstaltede, der vovede at betvivle H-ns kvalifikationer som videnskabsmand.

Nu bringer Nederlandt for 7. g. i sin partispalte følgende notits: "Det er første gang, at en aktiv S.A.-mand holder forelæsninger på det ærværdige Københavns Universitet, og da det ikke kan ventes, at den almindeligt demokratisk-konservative-bolsjevistisk indstillede studentertype vil komme - eller komme med velvilje i sinde - opfordrer vi P.M. og S.A. til at indfinde sig i nr. 6 de nævnte dage."

Lener hr. Holstoft-Rathlou nu, at han i ly af den tyske besættelse og beskyttet af det danske politi kan byde universitetet og de danske studenter den han at gøre universitetets auditorier til mødelokaler for nazister?

De danske Studenters mag-grupper"

Den diskussion, som løbesodlen frekaldte, også udenfor universitetskrese foranledigede universitetets rektor til at nedlægge forbud mod de planlagte forelæsninger med den motivering, at politiske foredrag var forbudt på universitetet.

Den stigende bølge af regulære aktioner mod besættelsen og udplyndringen er omtalt.

Arbejdernes voksende socialt kampbevægelse på arbejdspladserne og i fagbevægelsen og deres opposition mod socialdemokratiets politik kom i sommerens og efterårets løb til udtryk på forskellig måde.

Den kunne antage karakter af aktiv deltagelse i frihedskampen eller opgør med de nazistiske forrædere på arbejdspladserne, eller den kunne have fortrinvis sociale, økonomiske mål.

Således havde Ritzaus bureau "erfare", at der havde været strejke om et internt anliggende på et københavnsk bryggeri. Det kan vist uden overdrivelse

JUNI 42

Bozjy

TIL ALLE PARTIKAMMERATER

Et Aar er gaaet, siden de fascistiske Tropper brød ind i Sovjetunionen. Hvad dette Aar fra Fascismens Side har bragt Verden af Skandaler, Pinsler, Sorg og Ulykke faar Rædslerne fra Middelalderen og dens Torturkaldre til et blegne, medens paa den anden Side ingen Aar i Historien har bragt en saadan Sum af Ofre og Heroisme for Dagen som dette. Bragt, i første Række af Sovjets Soldater og Partisaner og de undertrykte Landes bedste Sønner og Døtre - af den Menneskehedens Kerne der kæmper under Mottoet: Hellere dø staaende end leve paa Knæ.

Vort Parti har levet sit første Aar i Illegalitet og bestaaet sin Prøve. Det er trods Forfølgelserne intakt og vets Indflydelse vokset, men Opgaverne er ogsaa store og vil i den kommende Tid ikke blive mindre, hvorfor vi paa ingen Maade kan slaa os til Taals med Resultaterne, men hver enkelt maa sætte ind paa at forbedre sit Arbejde i alle Retninger. Forsøg maa gøres paa at udbedre de Mangler der stadig findes, hvoraf vi ikke skal komme ind paa dem alle, men Erfaringerne viser, at følgende særligt trænger til at understreges.

"Gode Raad som bør kendes og følges overalt" lader til for mange Kammerater delvis at være gaaet i Glemmebogen. Vi maa sikkert i denne Sommer regne med en Skærpelse af Forfølgelserne, hvorfor Agtpaagivenheden ikke maa svækkes. Ikke faa Kammerater fortæller uvedkommende Ting til andre Partimedlemmer. Det maa og skal være et Princip: At man kun fortæller, hvad der af Hensyn til Arbejdet er nødvendigt at fortælle. Alt herudover kan, selv om det ikke omgaaende giver synligt Bagslag, en kommende Dag blive skæbnesvangert, idet det kan afgive Materiale til Brug for Politiet ved senere Indgreb, Illusioner om, at Politiet ikke interesserer sig for vort Arbejde er taabelige og falske, hvilket alene understreges af, at over et halvt Hundrede gode Partifolk i det forløbne Aar har maattet vandre i Fængsel anholdt for illegal Virksomhed. Mange af Arrestationerne kunde være undgaaet, blot der var taget fornødent Hensyn til ovennævnte "Gode Raad". Formlen: At for sin Kone har man ingen Hemmeligheder, gælder ikke i Partiarbejdet. Alt for mange indvier sin mere eller mindre politisk forstaaende Kone mere end nødvendigt er i Parti- og Arbejdsforhold. Husk - at Politiet ofte benytter sig af Trusler! Saavel som de overfor Arrestanter bruger Løgn, f. Eks. antyder at de ved en hel Del, for derved at indgive Vedkommende det Indtryk, at han intet slaar i Stykker ved at udtale sig. Nu som før - paa fri Fod eller ikke - gælder stadig Reglen: HOLD KÆFT.

Igen maa vi kraftigt opfordre enhver til at indberette alt af Interesse til nærmeste Ledelse, enten det er af fagligt, politisk eller politimæssigt Art. Det kan være af Vigtighed som Orientering for de ledende Instanser, som Stof til "Land og Folk" eller og ikke mindst til lokale Flyveblade. Men Oplysningerne skal være autentiske. Søg, inden du fremsender dem, at faa dem bekræftet. Er dette ikke muligt, maa bemærkes, at det er noget, du har hørt uden at kunne garantere for Rigtigheden, men allsaa selv saadant kan være af Interesse.

Økonomi er stadig det første fornødne for Partiapparatets Eksistens og Arbejde. Mulighederne for at skaffe den er større end tidligere, ikke alene er Sympatien stadig voksende, men saa godt som alle har Arbejde og derfor bedre Raad til at yde os den Støtte, de gerne vil, blot de opfordres dertil. Der er Partimedlemmer som paastaar, at de ikke kan skaffe Penge

udefra. Det er noget Vrøvl. Der findes ikke en Partikammerat som ikke i sin Omgangskreds kan skaffe et ugent- eller maanedligt Beløb, stort eller lille, blot Viljen er tilstede. Hvis vort Arbejde i fornødent Omfang skal fortsættes, maa og skal der skaffes flere Penge end tilforn. De, der hidtil har skaffet, maa sætte alt ind paa at skaffe flere. De der ligegyldigt sorgløst har overladt det til andre maa nu faa Slut paa Skulkeriet og se at komme i Gang. Og for alle gælder, at det i Dag maa betragtes som en Bting, hvis et Medlem foruden sit Kontingent ikke ogsaa betaler til Garantifonden.

Trods Sommer og hvad dermed følger, henstilles indtrængende til enhver Partikammerat om at skole sig selv teoretisk. Husk paa, at du meget snart kan staa overfor selv at skulde tage Stilling til afgørende Spørgsmaal. Jo større politisk Viden - jo større Chance for ikke at gribe Fejl.

Tidligere Sommere har afsløret Tendens til Afslappelse i Aktiviteten. Det maa under ingen Omstændigheder gentage sig i Aar. Dertil er Tiden for alvorlig. Det er nu det gælder. I denne Sommer skal det afgørende Slag mod Fascismen føres - og det føres ikke alene af Sovjetunionens og dets Allieredes Soldater og Folk, men ogsaa af Folkene i de besatte Lande for hvem Kominterns Sektioner maa være en førende Faktor. Som Rødmisten paa Østfronten spænder enhver Fiber for at slaa Fjenden endnu i dette Aar, maa hver eneste, der vil fortjene Betegnelsen - Kommunist - gøre hvad gøres kan for at styrke Partiet og dets Indflydelse for derigennem at svække Hitler og hans Bande, og dermed bringe Dagen nærmere, hvor Hovedfjenden Fascismen er tilintetgjort og Danmarks Frihed en Kendsgerning.

Juni 1942.

Med kammeratlig Hilsen

Danmarks kommunistiske Parti

Distriktsledelsen.

Bolsjevism

Vi er interesseret i at vide, hvad smaa Landbrugere, Smaaahandlende osv. mener om Situationen. De, som har Bekendte blandt disse bedes indberette helst skriftligt til nærmeste Partiinstans, der lader det gaa videre, om det, enten hvad de kender til disse Lags Forhold og Syn paa Tingene nu, eller hvad de kan faa at vide ved at tale eller korrespondere med dem. Vi vil gerne vide:

Hvilke Vanskeligheder de har, hvad de ønsker sig bedre og anderledes
Hvordan de klarer den økonomisk

Hvad de mener om Krigen

Om Ernæringen

Om Priserne (ogsaa paa deres egne Produkter)

Om Lovgivaingen - Om Restriktionerne

Om Tyskerne og deres Opkøb og Tyverier af vore Varer

Om Regeringens og Rigsdagens Politik og Virksomhed

Om hvad de venter sig af Freden og Fremtiden

Hvad de mener om Sovjetunionen, er de bange om Bolsjevikerne osv..

Der er selvfølgelig flere andre Ting, som har interesse. Selv deres Syn paa en enkelt Ting har interesse. Vi hører selvfølgelig ogsaa gerne Synspunkter, der er stikmod vore, endog tyskvealige osv.

Asbjørn

F O R S L A G T I L I N D L E D N I N G P A A M E D L E M S M E D L E R:

Kammerater: Som I ved, er det lykkedes for Gestapo og det danske Politi at arrestere vort Partis Formand og sammen med ham er der kastet yderligere godt et par Hundrede af vore Gode Kammerater i Fængslerne.

Gestapo og alskens fordømt Rak her i Landet triumferer. Lad os gøre dem Glæden kort!

Vi er kommet sammen for at drøfte, hvordan vi bedst besvarer Fjendens Angreb, Forfølgelserne og Massearrestationerne. Som Kammerater, der kender Klassekampens Vilkaar, vil vi finde et passende Svar.

Men selv om det ikke er modløshed og Pessimisme, der skal præge vor Sammenkomst, undlader vi dog ikke at tænke paa alle de gode Kammerater, vi har siddende i Landets overfyldte fængsler. Lad os i vore Tanker sende dem en Hilsen og love hinanden, at hver Time i Døgnet vil vi arbejde for at slaa Hitler og hans Agenter og skabe Forudsætningen for vore Kammeraters Løsladelse.

Det er naturligt, at det særligt smelter og harmer os, at Gestapo skulde faa fat i vor Formand, Aksel Larsen, han, som i Spidsen for vort parti, har ført det frem fra en ubetydelig sekt, til det vi er idag. I sin utrættelige Kamp mod Fascismen og ved sin indsats under Besættelsen i den nationale Selvstændighedskamp, har han, som ingen anden, paadraget sig Gestapos Had.

Aksel Larsen holdes nu indespærret i den tyske Afdeling paa Vestre Fængsel i Købennavn, og der er alvorlig fare for hans Liv. Gestapoforbryderne kunne godt tænke sig at slukke deres mad til os og alle nationale forsæmper paa vor fængslede partiformand - den førende Organisator af det danske Folks Frihedskamp.

Kun eet kan faa bødlerne til at tøve, og det er Folkets Tilkendegivelse for, at Ugerningen ikke vil blive tolereret. Hele Folket maa sættes i Alarmtilstand og intet Ujeblik maa betragteligheden svækkes.

Vi vil ikke bagatellisere os selv, vi midlertidig har list. I Fængslerne og Koncentrationslejrene, har vi nu 4-500 Kammerater, deriblandt mange af Partiets ledende Kadre. Og hvad det betyder for os, at Aksel Larsen er faldet i Gestapos Klør, ved vi alle, men, hvis Gestapo og deres danske Haandlangere tror at have lammet os eller skabt Pessimisme i vore Rækker, saa skal vi allerede i morgen bringe Forbryderne paa andre Tanker. De skal finde, at Danmarks Kommuniste er gjort af samme Stof, som Stalinsgråds tapre Forsvarere. De skal blive belært om, at det, som de troede var en Sejr over os, blev os en Spore til endnu kraftigere Indsats.

I Kampen mod Fascismen har vi Kommuniste altid været at finde i Spidsen lige fra det Ujeblik, den stak sit brune Fjas frem. Siden Hitlers Magtovertagelse i 1933 har den kommunistiske Verdensbevægelse befundet sig i uafsluttelig Kamp mod det nazistiske Styre. Og nu Kammerater befinder vi os paa Marskelen til den endelige Sejr.

De af jer, som har fulgt vor Bevægelse i de sidste halve Snes Aar, kender Kampens forskellige Faser. I husker det var os - vor Internationale - som den første Maj 1933 i sit Maj-Upraat til Alverdens Arbejdere erklærede, at nu maatte Kampens Enhedsfront mod Fascismen smedes.

Med os har vi i de sidste Aar haft ikke mindst de socialdemokratiske øverste Ledere, som, mens Nazismen forberedte sin forbryderiske Krig mod Menneskeheden, førte Kampen mod os og Sovjetunionen. De samme øverste Ledere, som idag ligger paa Maven for Scavinius, har i alle disse Aar været Kapitulanter overfor Nazismen.

Da vi efter Verdenskongressen i 1935 satte ind for at skabe Folkefronten mod Fascismen, modarbejdede de ogsaa denne rigtige politik, og nu, hvor vi i den nationale Frihedsfront fører Folkefrontens bedste Traditioner videre, er de stadig at finde paa Kapitulationens Linie.

Under Kampene i Spanien, da hundrede af Kammerater fra vore Rækker drog ud for at kæmpe for Folkenes og Fredens Sag mod den forbryderiske Fascisme, var disse øverste socialdemokratiske Ledere at finde paa "Ikke-Indblanding" s Linien. Deres "neutrale" Holdning overfor fascisternes Skændselsdaad var

dog ikke stærkere, end at de kunde deltage i Klapjagten paa de Spaniensfrivillige, som vendte hjem. Idag er Jagten paa disse Kammerater genoptaget af Gestapo, idet mange af dem er blevet arresteret i den sidste Tid for at have deltaget i Kampene i Spanien paa Folkets Side.

Dengang svor vi, at fascisternes Voldsgerninger skulde blive hævnede, og at ikke een af vore faldne Kammerater skulde blive glemt. Nu gennemlever vi den Tid, da vi opfylder vor Ed og fører den Kamp til Sejr, som de saa heltemodigt tog os.

I Aarene forud for Krigen, da Hitler brød Traktater, besatte Ruhr-Området, trængte ind i Østrig og Tjecoslovakiet, var det os, som ringede med Stormklokkerne og signalerede den Fare, som ogsaa truede vort Land. Vi kaldte til Samling til Bevarelse af vor nationale Uafhængighed.

Vi har Grund til at være stolte over at tilhøre en Bevægelse, der saa dristig tør se tilbage til sin egen Fortid, fordi den har ført en rigtig Politik.

Vi stod fast, da de socialdemokratiske Ledere hylede sammen med den værste Reaktion, dengang Sovjetunionen smadrede de finske hvidgardisters Angrebsbaser.

Vi stod fast, da det heltemodige Sovjetfolk vandt yderligere et Aar til Kampforberedelser ved at afslutte Pagten med Berlin, mens Kapitulanterne vrængede "Nazivenner" efter os. De samme Folk, som idag gaar i Seng med Scavenius.

MODSTANDEN SKULDE LARRES.

Folkets Fjender kender os, og de ved, at det er os, der spiller en ledende Rolle i Kampen mod dem. Arrestationerne, som fandt Sted med Regeringen Buhls Vidende kort før Scavenius optraadte paa Arenaen, var et bevidst Forsøg paa at lamme Organisation af Modstanden af Scavenius Regeringen. Vore Fjender skal ikke skuffes i deres Vurdering af os. Uanset Arrestationerne skal det danske Folk blive rejst til Kamp mod Regeringen Scavenius, dens nazistiske Bagland, Udplyndringen og Forfølgelserne.

OM STANDIGHEDENS VED REGERINGS-SKIFTET.

Regeringsskiftet maa selvfølgelig ses i Forbindelse med Tyskernes stigende Vanskeligheder paa alle Omraader. Det har længe irriteret dem, at den danske Befolkning stadig ikke følte Trang til at bekende sig til den "nye Orden".

Som bekendt var det Kongens Taktelegram til Hitler som blev benyttet som Paaskud til at forstærke Presset mod Danmark. De to berygtede SS og Gestapomænd General Manneken og Dr. W. Pest holdt deres Indtog her i Landet. Et Tilbud fra den danske Regering om, at Kronprinsen kunde komme til Berlin for at søge Misforstaaelsen bilagt, blev ikke besvaret. Saa først i November maaned forsvinder Scavenius i dybeste Stilhed til Berlin. Her fremsættes der Krav om, at Scavenius skal overtage Statsministerposten, samt, at der skal ske visse Andringer i Regeringens Sammensætning.

Scavenius er ikke helt glad ved, at skulde overtage den ham tiltænkte Post. Han er lidt kostbar, og overfor sine Herrer gør han Forestillinger om, at hans Popularitet i Danmark ikke er særlig stor, og at det ikke vil gøre det lettere for ham, at han nu har været i Berlin, da det vil blive udlagt, som om han har hentet sin Udnævnelse her. Herren forstaar sin Svends Trængsler, og man indvilliger i, at Scavenius tager hjem og forsøger, om han kan finde en Statsminister efter Berlins ønske, og som har nogen Indflydelse i det danske Folk. I modsat Hald skal han selv overtage Jobbet. Paa Scavenius Annoncering efter en saadan Mand, meldte der sig ingen Ansøgere. Firmaet Hitler og Co.s Stilling er for Tiden saa smækket, at selv den mest sultne Sjal tager i Betragtning, at der kun vil blive Tale om en meget kort Ansættelse. Da udsaa dette Forsøg mislykkedes, blev Kapitulantlederne i Samarbejds-Partierne enige om, at de ministre, som Berlin ønskede fjernet,

skulde forsvinde i Stilhed, men dog forinden bane Vejen for Scavenius. Hegeringen Scavenius saa Dagens Lys. Dens første Handling var en mavekrybende Tillidserklæring til Berlin, dernæst, at sikre sig diktatorisk Myndighed i Kampen mod os og det danske Folk. med Undtagelse af fire konservative Folketingsmænd; K. Amby, Poul Sørensen, Aksel Møller og Westermann samt den forvirrede Svend Johansen, stemte alle Samarbejds-Partiernes Rigsdagsmand for Undtagelseslovene.

SAMARBEJDSPARTIERNES YNKELIGE ROLLE.

Begivenhederne omkring Regeringsskiftet viser, at Berlin slet ikke var saa forhippet paa at komme i alvorlige Kamp mod det danske Folk. Nogle Erfaringer har Forbryderne høstet under deres Hærgen i Europa. De ved, hvad "norske Tilstande" betyder for deres Krigsproduktion og Krigsførelse. De ved, at skal de stadig have noget ud af Danmark, skal der helst bruges Folk, fra "det gamle Styre", som endnu maa formenes at have nogen indflydelse til at klare Peragrafferne. Dette taget i Betragtning, samt, at hele den internationale Situation nu udvikler sig yderst ugunstigt for tyskerne (Kampene i Nordafrika og Sovjets Offensivforberedelser er opmarchen til de afgørende sejrriige Kamp) stiller disse Kapitulanter Handling i den rette Belysning. I en Tid, hvor alle anstændige Mennesker forsøger at berede Tyskerne flest mulige Vanskeligheder, er man fra den Kant med til at række Tyskerne en hjælpende Haand.

Af de lokale Agenter, som disse Mennesker endnu har tilbage rundt omkring, vil vi antagelig blive mødt med det sædvanlige, at ogsaa dette blev gjort for at undgaa det "der er værre", eller, det var for at "vinde Tid" o.s.v.

Af Hensyn til os selv og den frie Verden er det dog vist paa lide, at vi gør klart, om vi er for eller mod imod Berlin. Det er den ene side af Sagen. Den anden er: At efter dette Ministerskifte har Tyskerne og de danske Landsforædere faaet helt frit Slag til at boltre sig, som de vil. Kapitulationen har derfor ikke sikret Landets Beroligning, men tværtimod banet Vejen for Fortsættelser og Udplyndringer som ingensinde før (Massearrestationerne).

HVAD SKYLDER VI VORE FÆNGSLEDE KAMMERATER?

Vor fængslede Partiformand og vore andre Hundrede fængslede Kammerater venter af os, at vi nu gør vor pligt. Enhver som har siddet indespærret ved, at den bedste Opmuntring, man kan faa indenfor murene, er, naar der siver Meddelelser ind om, at vore Kammerater udenfor utrættelig arbejder løs. Vor Kamp for Fjendens Tilintetgørelse er ogsaa Kampen for vore indespærrede Kammeraters Befrielse. Lad os bringe dem al den Opmuntring, vi fornaar ved at tage fat paa Opgavernes Løsning som aldrig før.

VI VIL SØRGE FOR, at Arrestationerne af vor Partiformand og andre Kammerater bliver besvaret med det danske folks Demonstrationer og Masseaktioner mod Scavenius og hans Slægt, mod alle Landsforædere og Rakkets Raad i Berlin. Som det skabende og mest aktive Element i den danske Frihedsfront vil vi paa bedste mulige basis iværke Kampen videre og drage hele folket ind i den.

VI VIL SØRGE FOR AT STYRKE VORT PARTI. For hver en Kammerat, Gestapo midlertidigt har berøvet os for, skal ti nye, gode Arbejdere indtage deres Plads i vore Rækker.

nu vil vi gøre Alvor af at faa talt personligt med gode Folk, som vi hver for sig kender paa Arbejdspladserne og i fællesskaberne, om at træde ind i vort parti. Nu skal der appelleres til de Arbejdere, som er enige med os og som allerede længe har staaet sammen med os i Kampen.

Løsningen, ogsaa af Fremtidens Opgaver, vil afhænge af vor politiske Indflydelse og organisatoriske Beredelse. Under hensyntagen til alle de Forsigtighedsforholdsregler, som Situationen kræver, bør ingen Lejlighed forsømmes til organisatorisk at befæste vort Parti.

ARBEJDSPLADSERNE OG DE FAGLIGE ORGANISATIONER.

Kampen for vor nationale selvstændighed er ogsaa den mest beslutsomme Kamp mod alle Udplyndringens Former. Det er os, som skal rejse Fagforeningernes og Arbejdspladsernes Folk til Forsvar for Arbejderklassens Interesser.

I Forbindelse med Overenskomstforhandlingerne maa Spørgsmaalet om Arbejderklassens Stilling og Virkninger af den førte Politik sættes til Debat i Organisationerne, og der maa stilles Krav om Dækning for Frisstigninger, men dette er ikke nok. Afgørende er det, at vi paa fornuftig Maade med den stedtundne Udvikling i Erfaring paa- peger Nødvendigheden af, at medlemmerne nu selv maa tilrettelægge deres Kamp for at gennemtvinge Lønforhøjelser.

Kampen mod Revisionen af Socialreformen maa i alle Organisationer føres videre, og "Revisorerne" skal stadig nagles fast til deres Ansvar. I alle Tilfælde, hvor Revisionens Konsekvenser rammer medlemmerne, maa vi forlange, at Organisationen tager Affære for at skaffe de berørte medlemmer Eksistensmuligheder. Det maa ogsaa forlanges, at Organisationerne i størst mulig Udstrækning saboterer de Forordninger til Skade for medlemmerne, som Revisionen har fastsat.

De mange Arrestationer af Fagbevægelsens gode og aktive Medlemmer paa Grund af deres Indsats i Frihedskampen, maa Organisationerne fast og bestemt vende sig imod.

Fagforeningerne bør Holde Forbindelse med saadanne Fængslede og med passende Mellemrum sende dem en Opmuntring i Form af en Hilsen, lidt til Extraorplejning, hvis dette kan lade sig gøre, o.l.. Det gælder ogsaa Arbejdspladserne, hvor de Fængslede har været beskæftiget. Der maa overalt drages Omsorg for, at de Fængslede bevarer deres Medlemsrettigheder ved at Kontingentet bliver betalt. I Bestyrelser, paa Generalforsamlinger og i Klubber maa der stilles Forslag om, at der ydes Hjælp til de fængslede Medlemmers Familier, ligesom Indsamlinger maa igangsættes med samme Formaal. Denne Opgave maa, hvis den ikke er det, omgaaende tages op.

Det er fremdeles vor Opgave at sætte Fagforeningerne ind til Varetagelse af medlemmernes Interesser overfor Kommunerne. Vinteren melder sig og dermed voksende Arbejdsløshed. Det bliver nok at tage fat paa. Ogsaa de daarligst stillede skal sikres Brød - Brændsel og Bolig.

I vort faglige Arbejde skal vi søge Samarbejde med alle gode Elementer. Det gælder nu mere end nogensinde. Paa kammeratlig Maade maa vi trække stadig flere medlemmer med ind i Arbejdet. ved fornuftige Diskussioner maa vi søge at faa dem til at forstaa, at nu skal de Tillidsmænd, der fortsat taler om Eftergivenhed og som støtter en Regering Scavenius, skiftes ud.

ARBEJDSPLADSERNE.

Det staar os antageligt alle klart, at skal Modstanden mod Forringelserne og Arbejderklassens Strejkeaktioner for Lønforhøjelser blive til mere end Snak, er det af afgørende Betydning, at vi faar den fornødne politiske og organisatoriske Indflydelse paa Arbejdspladserne. Derfor skal der lægges meget Vægt paa disse, uden at vi paa nogen Maade afsvækker vort hidtidige

&

Arbejde i de faglige Organisationer. Paa Arbejdspladserne som ovennævnt, gælder det, at vort Arbejde er indordnet: Den nationale Frihedskamp. Ud fra det skal der handles og arbejdes.

Paa større Arbejdspladser, hvor vi har flere Kammerater beskæftiget, maa de sammenfattes i en Gruppe (eller Grupper alt efter Antallet). Under Udvisning af alle Forsigtighedsforanstaltninger skal vort Materiale bringes ind til Arbejdspladsernes Folk.

Paa Arbejdspladserne gælder det, at enhver af vore Kammerater maa skabe en Kreds af gode Sympatiserende om sig, som han til Stadighed holder Forbindelse med og forsyner med Materiale, Litteratur og Mærker og som gennem ham støtter vort Partis Arbejde og stadig drages nærmere til os.

En af vore første Opgaver bør være, at vi tages os sammen og faar talt med de Arbejdskammerater, som vi har kendt gennem længere Tid og ved, at de deler vore Anskuelser, om at tilslutte sig partiet. Husk, at det er nemlig partiet idag skal have sin tilgang, og at det er den Slags Folk vi kan regne med.

Vi skal i vort Arbejde beskæftige os med alle de Problemer, som angaar Liv- og Arbejdsforhold og sørge for, at Misligheder drages frem til Behandling paa Klubmøder o.l..

Vi maa stille hen imod, at Tillidsmænd og Klubbestyrelser kommer til at bestaa af gode og aktive Kammerater. Den faglige Ledelse paa Arbejdspladserne maa ud af Hænderne paa Folk, som præker Eftergiveness og støtter en regering Scavenius.

VÆR PAA VAGT. UDVIS DEN STÆRSTE AGTPAAGIVENHED!

Situationen har nu igen yderligere gennemgaaet en Skærpelse. Ingen nødvendig Sikkerhedsforanstaltning maa nu tilsidesættes i vort Arbejde. unøvendig Spild af Kræfter kan ikke forsvares. Ogsaa paa Arbejdspladserne maa der udvises Forsigtighed og Smidighed. Under ingen Omstændigheder maa vore Grupper faa Karakteren af Klikedannelser. (Gruppemedlemmerne skal ikke mere end højst nødvendigt stikke hovederne sammen og diskutere indbyrdes paa Arbejdspladsen, deres Diskussioner paa Arbejdspladsen skal føres udadtil - paa kontrolsteder maa ikke som i gamle Dage finde det Sted, at Kommuniste staar i en Klynge og diskutere alene, nu er det ikke alene sekterisk men ogsaa farligt). Al sekterisk Optraeden letter Politiets og Gestapos fortryderiske Virksomhed imod os. Kun ved, at vi hver for sig optræder fornuftigt og naturligt og altid er paapasselige, kan vi forhindre at Provokatorerne og Stikkerne trænger ind i vore Rækker. Vær varsom overfor nyantagne Arbejdere, indtil de er set lidt efter i Sømmene. Politiet og Gestapo har nemlig begyndt at sende "Arbejdere" ind paa nogle Virksomheder. Husk at ogsaa her gælder den absolute Tavshed om vore Organisationsforhold, Ledere osv..

(Til Indlederen: Denne Taledisposition maa naturligvis ind imellem suppleres med lokalt Stof fra Byen, Arbejdspladser, kontrolsteder, det daglige Arbejde osv..)

Information om den politiske situation og partiets opgaver
 nr. af CV 579.42. = 333 - 34 - 35 - 36

Til Byledelserne

5/9 1942

27

INDBUDSINSTRUKSER TIL TILKNYTNING TIL POLITISKE INFORMATION

"Information om den politiske situation og Partiets Opgaver" skal bringes til alle Medlemmernes Kundskab og skal - hvor det paa nogen Maade er muligt - behandles paa Medlemsmøder. Ledelserne maa gennemgaa og drøfte Arbejdsopgaverne med ledelsemerne saaledes at arbejdet bliver gjort, at alle Medlemmer kommer i arbejde paa Felter, de egner sig for og at resultaterne bliver gode. Det vil være godt om de Kammerater paa Afdelingsniveauerne udgyder og supplerer den politiske Information f.eks. støtte paa Moskva-Radio o.l. samt paa Erfaringernes Hædse Maatra. I det Omfang, det synes betinget muligt, skal Afdelingsledelserne desuden, efter forudgaaende Planlægning, give nærmere Redegørelse for Afdelingens Indsats til Løsning af de stillede Opgaver.

Til støtte for Ledelserne bemærker vi følgende i tilknytning til den politiske Informations Afsnit IV :

ad 1) Den skriftlige (trykte) Agitation gøres der kraftig som muligt og den skal naa alle Klasse og Sæne. Vore nationale tryksager skal ikke alene ind paa Arbejdspladser og i Arbejdsrummen, men ogsaa til andre befolkningsskare og ud paa Landet. Kammerater, der har mulighed for det, skal gaa ind i nationale Bevægelser og Grupper, særlig legale som illegale. Hvad de legale Organisationer nær angaar skal især henvises til DSU, og Indvandsarbejderne. Paa alle større Arbejdspladser, skal Kammeraterne søge organiseret nationale Grupper sammen med solide partiløse og socialdemokratiske Arbejdere, dels for det politiske nationale arbejde paa Pladsen, dels for Organisation af "Gaa langsomt-parolen" overfor Krigsarbejde, dels for anden mulig Virksomhed.

ad 2) Til Løsning af disse Opgaver vil netop saadanne lokale nationale Grupper paa Arbejdspladserne være velegnede. Hvad tilstand ikke kan klare, kan maaske en Gruppe eller et Sjak. Organiseret eller opstaar der flere Grupper paa samme Arbejdsplads, bør de naturligvis have Samarbejde, dog Organiseret med Forpligtighed og Omtanke. Lovrigt skal der naturligvis arbejdes med og i Klubber, Tillidsraad, Sagforeninger, Generalforsamlinger osv. Betningslinjerne for fagligt arbejde gives gerne Opmærksomhed.

ad 3) Der kan dog være tale om Resoluitioner, Deputationer og Organisationernes, om enkelttilfælde (pr. Brev eller personligt til Medlemmernes Hjemme og o.l. s.) om "Brevstorm" til en Minister, til Regeringen, til Kongen o.l. lign. Dog kan det i Tilfælde være nødvendigt at overtænke, hvilke Navne man ved skriftlige Henvendelser skal overlade til Myndighederne.

ad 4) Sympatien og Bønderingen for vort Parti er vokset kolossal. Dette skal udnyttes. Oftrønt hver Kammerat kender allerede eller kan let stifte Bekendtskab med en eller flere Sympatiserende. Disse bør man holde konstant Forbindelse med, forsyne med Materiale, modtage Pengebidrag fra, samarbejde med og Arbejdsopgaverne udført osv. De vil ogsaa være villige til at hjælpe os i mange Henseender, hvor det gælder at beskytte Partiarbejdet mod Fjendens Forfølgelse (Løst, Bevogning af Materiale osv.) og de kan gøre det saa meget bedre, som de ikke er kendt af Politiet eller naar som Kommunist eller tidligere "boneter". Efterhaanden bør de sympatiserende gøres til Medlemmer af Partiet. Vi har Indtryk af, at der gøres alt for lidt i den Retning. (Det udelukker ikke, at det i enkelttilfælde kan være hensigtsmæssigt, at vækne nogle ikke "officielt" er Medlemmer -altsaa at man holdes den for en Afdeling for at kunne gøre bedre Fyldest i bestemte Henseender.)

Partiet skal værnes

Det er en sorgelig, men ærlig, og en Lidt uoplyst, men der er Lighed, Uforsigtigheden og Fjendskabet fraet Lov at brude sig i Partiets Rækker. Al for mange Medlemmer lader hængt om de mest elementære Grundregler for et illegalt Partis farlige Virksomhed og bringer derved både Partiet, andre Kammerater og sig selv i alvorlig Fare. Mange Arrestationer kunde være undgået, hvis Kammeraterne havde forstået at holde fast ved, hvad de i sig burde fortælle eller hvis de ikke letodindt havde ligget inde med Navne, Adresse lister eller taler af Medlemmer. Det skal gøres under saadanne forhold. Dette saa noget mere som Regeringen, Politiet og Lykkerne er ved at sætte betydeligt større Kræfter ind og at skærpe Jagten paa de nationale Bevægel-

ser i Almindelighed og ganske særlig paa Kommunisterne. Lederingen har besluttet, at ned og skal der sættes særlig kraftig ind, dels for derved overfor folkene at bevise sin gode Vilje, dels i Hensyn om derved at knække Lygten paa den nationale Bevægelse.

Derfor skal man noget kraftigt og indtrængende foreholde alle Partimedlemmer deres Ansvar og Pligter i denne Retning og gøre Kontrol paa dette Område. "Bode Raad - - -" bringes igen i Erindring.

Samtidigt skal alle Ledelser sørge for, at tekniske Hjælpenidder ikke opbevares paa steder, hvor der er Chance for Politibesøg. Vi har mistet alt for mange Hækkener paa Grund af Forsyndelser mod denne Regel. Indsigtrykte Gylag skal altid fordeles hurtigt - som er der mindre Chancer for, at Politiet beslaglapper større Lukker Tryksager paa det Sted (sammen med Kammerater, der letsindigt og forovervejligt har lig et lange med dem!) Opbevar mindst mulige dokumenter for slet ikke at tale om Adresselister o.l. Og det Materiale, der skal tilintetgøres, sørg for at det bliver virkelig tilintetgjort. Vi har faaet Kammerater som har givet, fordi andre ukontrollert har opbevaret en Adresseliste eller et stykke Indpakningspapir, hvorpaa der stod en Adresse eller en Afleveringsadresse!

Partiarbejdet skal forbedres.

Gennemgaaende er der for lidt politisk Aktivitet indadtil som udadtil i Afdelingerne. Mange Ledelser beskæftiger sig kun med organisatoriske Spørgsmaal og med at viderebefordre Materiale. Men dette er langt fra nok. Dels maa Ledelsen til Stadighed arbejde for, at Medlemmerne fører vor Politik ud i Praksis. Dels maa Ledelserne forstaa at handle selvstændigt, naar Situationen gør det påkrævet, f. Eks. ved hurtig selvstændig Udsendelse af Materiale, Stresseder, Plakater o.l.lig. eller ved Organisering af politiske Aktioner. For blot at nævne et dagligdags Eksempel: Man opdager at en Købmand, Slagter o.a. er Nazister. Det bør hele Kvarteret og særlig hans Kunder have at vide, saa han tvinges til at lukke Butikken. Eller man konstaterer en Angiver i en By eller et Boligkompleks - han skal Livet gøre surt. Alle, man erfarer, at Tyskerne har "købt" ~~være~~ store Kvante Levnedmidler - det skal Befolkningen have at vide. Eller der skal være Nazisme i Byen - det giver nok at gøre. Ogsaa sociale Forhold, Børnedødelighed Bolignød osv kan give Anledning til lokalt Initiativ. (Isvrigt vil det være praktisk om alle Afdelinger skaffer alle tilgængelige Navne og Adresser paa Nazi og Tysker venner, dels til eget, dels til C.K.s Brug.

Medlemsmøder

Gennemgaaende holdes der for sjældent Medlemsmøder og derfor stagnerer det indre politiske Liv i Afdelingerne og Medlemmerne med politiske Skoling forsvømmes. Mange Ledelser anfører som Undskyldning, at de ikke ved, hvad de skal tale om paa Møderne og saa bliver disse indholdsløse. Andre anfører Forsigtighedsgrunde.

Der skal altid udvides ekstra Forsigtighed og Omtanke naar Medlemsmøder holdes, men naturligvis kan det lade sig gøre at afholde Medlemsmøder, og de kan ikke undværes. Ikke for hyppige men heller ikke for sjældne. Hvad Indholdet af Møderne angaar: En Kammerat giver en Situationsoversigt, bl.a. støttet paa Moskva Radio o.l., eller holde Foredrag om et aktuelt politisk eller fagligt Emne, eventuelt om et Emne af mere teoretisk Art men af Betydning for vor aktuelle Virksomhed. Idg. Desuden skal drøftes eventuelle lokale Aktioner. Ledelsen forelægger ellers til kollektiv Drøftelse Spørgsmaal vedrørende Arbejdet og dets Forbedring f. Eks. Økonomien, Udbredelsen af vor Presse, Litteratursalget o.l. Dog naturligvis ikke saadan, at Ledelsen "afsætter sig selv" og overlader det ledende og planlæggende arbejde til Medlemsmødet. Men saaledes at Mødet benyttes til at forbedre Arbejdet, finde nyt Initiativ frem og afhjælpe Mangler.

Kontrol med Partiarbejdet.

Det synes som mange Ledelser opfatter sig selv som en Slags "Bydreng", hvis væsentligste Opgave det er at bringe Materiale videre fra C.K. til Medlemmerne, at besørge Afregning og Meddelelser videre opad. Måske vist har Ledelserne ogsaa disse Opgaver (og de er meget vigtige - det er Transportvæsnet jo altid i en Krig!) men d der er ogsaa følgende Opgaver:

- a) at tage Initiativet til samt at organisere og gennemføre selvstændige politiske Aktioner i eget Område.

b) at vejlede Afdelingerne og Medlemmerne, det tit bestaar af uerfarne og uskolade Kammerater, Fortælle dem hvordan de skal arbejde, ikke blot organisatorisk men ogsaa politisk, give dem Idere, puste til deres Initiativ o.l. Derved forbeholdes ikke blot Arbejdet og Resultaterne, men der skabes og udvikles nye Kadre til Partiet, dvs. oskoles nye Kræfter til ledende Poster.

c) at kontrollere Medlemmernes Arbejde, gribe ind, hvor det gaar daarligt og eventuelt erstatte uegnede Kammerater i Ledelserne med bedre. Kontrollen skal naturligvis omfatte hele Afdelingens Virksomhed og især følgende:

POLITISK: At Afdelingerne fører rigtig politisk Aktivitet udadtil, at de gennemfører Partiets Aktioner rigtigt og med Kraft, at de ikke forpæsser Situationer, hvor de selv havde burde tage Initiativet og at Medlemsmøderne faar det rigtige Forløb.

ORGANISATORISK: At Medlemsmøder ikke forsømmes afholdt, at Afdelingerne (Medlemmerne) virkelig fordeler det udleverede Materiale og gør det rigtigt og hurtigt, at Afdelingerne interesserer sig for at skaffe nye Medlemmer og udvide Kredsen af Sympatiserende, holder Forbindelse med tidligere Abonnenter o.l., at der ikke smøles med Overflytninger, svar paa Forespørgsler o.l., at der udvises fornøden Forsigtighed i Arbejdet og at der ikke snakkes utidigt om Partiforhold.

ØKONOMISK: At alle Medlemmer opkræves regelmæssigt, at der straks gribes ind, hvis en Afdelings Indtægter viser nedadgaende Tendens, idet man undersøger Aarsagerne her til og faar dem afhjulpet, at Afdelingerne iøvrigt animeres til at forøge Indtægterne, herunder ogsaa Litteratursalget.

Kammerater! Tiden nærmer sig, hvor Afgørelsen skal falde og det afhænger ogsaa af os, hvor hurtig og fuldstændig Sejren skal blive!

C. K.

ARBEJDSINSTRUKSER I TILNYTNING AF POLITISK ARBEJDE

"Information om den politiske Situation og Partiets Opgaver" skal bringes til alle Medlemmers Kundskab og skal - hvor det paa nogen Maade er muligt - behandles paa Medlemsmøder. Byledelserne skal med Hensyn til Ledelserne for underorganisationerne gennemgaa og drøfte Arbejdsopgaverne

saaledes at alt det Arbejde, der skal gøres, bliver gjort, at alle Medlemmer kommer i Arbejde paa Felter, de egner sig for, og at Resultaterne bliver gode. Det vil være godt, om en Kammerat paa Afdelingsmøderne uddyber og supplerer den politiske Information, f. Eks. støttet paa Luskva Radio o. l. samt erfaringer herhjemme fra. I det Omfang, det synes nødvendigt, skal Afdelingsledelsen desuden (efter forudgaaende Planlægning) paa Medlemsmødet give nærmere Redegørelse for Afdelingens Indsats til Løsning af de stillede Opgaver.

Til Støtte for Byledelsen bemærkes følgende i tilnytning til den politiske Information afsnit 14:

Ad. Punkt 1: Den skriftlige (trykte) Agitation gøres saa kraftig som mulig, og den skal naa alle Fredse og Løse. (Det bemærkes især, at de fleste af vore lokalt udgivne Blade efterhaanden har naaet en iøjensynlig god politisk Standard). Vore og andre nationale tryksager skal ikke blot ind paa Arbejdspladser og i Arbejdsrummen, men ogsaa til andre Befolkingskredse i Byerne og ude paa Landet.

Kammerater, der har mulighed for det, skal gaa ind i nationale Bevægelser og Grupper, saavel legale som illegale. Hvad de legale organisationer angaar henledes Opmærksomheden ikke mindst paa Løse og Ungdomsbevægelsen. Ogsaa Aftensklubber vil kunne faa betydning.

Paa alle større Arbejdspladser skal Kammeraterne søge organiseret nationale Grupper sammen med solide partiløse og socialdemokratiske Arbejdere, dels for det politiske Arbejde paa Pladsen, dels for Organisering af "Gaalangsaat-Parolen" overfor Frigearbejde, dels for anden mulig Virksomhed.

Ad. Punkt 2: Til Løsning af disse Opgaver vil netop saadanne nationale Grupper paa Arbejdspladserne være velegnede. Hvad Arbejdspladsen ikke kan klare, kan måske en Gruppe eller et Sjak organiseres eller opstaa der. I flere Grupper paa samme Arbejdsplads, der de naturligvis have besættelse, dog organiseret med Forsigtighed og Omtanke. Især skal der naturligvis arbejdes i og med Klubber, Aftensklubber, Begrebninger, Generalforsamlinger osv.. Retningslinierne for det faglige Arbejde er givet gennem det faglige Opraab.

Ad. Punkt 3: Her kan der være Tale om Resolutioner og Deputationer fra Organisationer, som henholdsvis henholdsvis (per Brev eller personligt til Fredsens Tidsdagsmand f. Eks.), om "Brevstorm" til en Minister, til Regeringen, til Kongen o. l. Dog kan det i adskillige Tilfælde være nødvendigt at overværke, hvilke Maade man ved skriftlige henvendelser skal overlade Selvlyndighederne.

Ad. Punkt 4: Sympatien og Teudringen for vort Parti er vokset kolossalt. Dette skal udnyttes. Omrent hver Kammerat kender allerede eller kan stifte Bekendtskab med een eller flere Sympatiserende. Disse bør man holde konstant Forbindelse med, forsyne med Materiale, Montage rengøring fra, samarbejde med om Arbejdsopgaverne uadtil osv. De vil ogsaa være villige til at hjælpe os i mange Henseender, hvor det gælder om at fjerne eller beskytte Partiarbejdet mod Lynghedernes Forfølgelser (Logis, Opte-

- 2 -

varing af materiale osv.), og de kan gøre dette ved hjælp af dem, som de ikke er bænd af Politiet eller fordi som Formandster eller vaktmestere i konventer.

Efterhaanden bør de Sympatiserende gøres til medlemmer af Partiet. Vi har indtryk af, at der gøres for lidt i den henseende. (Lette medlemmer ikke stillet i enkelttilfælde kan være meget hensigtsmæssigt, at vækkelserne ikke bliver "officielt" medlem, altså at man holdes ude fra en indkalding for bedre og sikrere at kunne gøre lydtest i bestemte henseender).

Partiet skal vakkas.

Det er en sørgelig Fødselsgerning, at i de sidste måneder har Sørgelighed og forsigtigheden og forsigtigheden faaet lov at brede sig i Partiets Rækker. Alt for mange medlemmer leder haant om de elementarste Grundregler for illegalt Arbejde og for et illegalt Partis farlige virksomhed og bringer derved både Partiet, andre Kamrater og sig selv i alvorlig fare. Lange Arrestationer kunne være undgået, hvis Kamrater havde forstået at holde Part med, hvad de ikke tørde fortælle, eller hvis de ikke forstået havde ligget inde med breve, Adresselister eller stabler af materiale. Lær spill gøres endende saa disse forhold! Dette, saa meget mere, som Legeringen, Politiet og Lykterne er ved at sætte betydeligt større Kræfter ind og skærpe Jigten paa de nationale bevægelser indskudt og særlig paa Formandsterne. Legeringen har besluttet, at med os skal der sættes ganske særligt kraftigt og hensynsløst ind, dels for at den derved overfor Lykterne kan bevise sin gode vilje, dels i Haab om derved at kunne bryde Byggen paa den nationale bevægelse.

Derfor skal man meget kraftigt og indtrængende forholde alle Parti-medlemmer deres Ansvar og Pligter i den Retning og føre Kontrol paa dette Omraade. "Gode Hæd...." bringes i erindring.

Ligeledes saa alle Ledelser sørge for, at tekniske hjælpemidler ikke opbevares paa steder, hvor der er chance for Politibesøg. Vi har mistet alt for mange Maskiner paa Grund af Forsyndelser med denne Regel. Færdigtrykte Oplag skal altid forbeholdes hurtigt - saa er der mindre chance for, at Politiet opsnapper større Stabler tryksager paa eet Sted (sammen med Kamrateren der ellers indsigeligt og forsømmeligt har ligget for lange med dem). Opbevar mindst muligt dokumenter for slet ikke at tale om Adresselister o.l. og det materiale, der skal tilintetgøres, sørg for at det bliver tilintetgjort. Vi har Kamraterer fængslet, fordi andre tørkeligt har opbevaret ret en Adresseliste-Kupon eller et stykke indpakningspapir, hvorpaa der stod en Adresse eller en afsenderadresse!

Partiarbejdet skal forbedres!

Gennemgaaende er der for lidt politisk Aktivitet indadvil som udadvil i Byledelser og Afdelinger. Mange Ledelser beskæftiger sig kun med organisatoriske spørgsmål og med at viderebefordre materiale. Men dette er langt fra nok.

Lets saa Ledelsen til stadighed arbejde for, at medlemmerne fører vor Politik ud i praksis. Lets saa saavel by- som stadsledelse ioratas at handle selvstændigt, naar situationen gør det muligt, i. e. ved hurtig selvstændig edsernaelse af materiale, strøsedler, plakater o.l. eller ved organisering af politiske Aktioner. For lidt at være et dagligt skemmel: man opfatter, at en arbejder i byen er fascist. Det har hele kvarteret og navnlig hans hustru oplyses om, saa der tvinges til at lukke Lu-tikken. Eller man konstaterer en arbejder i en bygning, har der Livet gøres surt. Eller man erfarer, at Lykterne har hørt store kvante bevægelsesmidler - det skal befolkningsarbejdet vide. Eller der skal være kasserede i byen, det giver nok at gøre. Og saa sociale forhold, arbejdsløshed, underkøbsløst, Folighed osv. kan give anledning til lokalt initiativ. (Det vil vil det være praktisk, om Afdelingen skaffer alle tilhængelige navne og adresser

- 3 -

paa Nazi og Tyskervenner, dels til eget, dels til C.F.s Brug.)

Medlemsarbejde

Gennemgaaende holdes der for sjældent Medlemsarbejde og derfor staar der det indre politiske Liv i Afdelingen og Medlemmernes politiske Stilling forsvaenkes. Mange Ledelser anfører som Undskyldning, at de ikke ved, hvad de skal tale om paa Møderne, og saa bliver disse indholdsløse. Andre anfører Forsigtighedsgrundene.

Der skal altid udvises Ømhed og Forsigtighed, naar Medlemsarbejdet holdes, men naturligvis kan det lade sig gøre, og Medlemsarbejdet kan ikke undværes. Ikke for hyppige men heller ikke for sjældne. Hvad Indholdet af Møderne angaar: En Fælle kan give en Situationsoversigt, bl.a. startet paa Moskva Radio. Eller holde et Foredrag om et aktuelt politisk eller fagligt Løbe eller eventuelt om et særligt Løbe af mere teoretisk Art men af Betydning for vor Virksomhed i Lag. Desuden kan drøftes eventuelle lokale Aktioner. Ledelsen foretager iøvrigt til Kollektiv Løstelse Spørgsmaal vedr. Arbejdet og dets Forbedring, f.eks. Økonomien, Udbredelsen af vor Presse, Litteratursalg og andet. Dog naturligvis ikke særlig at Ledelsen "afsætter sig selv" og overlader det ledende og planlæggende Arbejde til Medlemsarbejdet. Men saaledes at Arbejdet benyttes til at forleare Arbejdet, finde nyt Initiativ frem og afhjælpe mangler.

Kontrol med Partiarbejdet

Det synes som om mange Førelser i for høj Grad opfatter sig selv som en Slags "Lyøere", hvis væsentligste Opgave det er at bringe Materiale fra CF og DL videre til Afdelingerne og forøge Afregning og Meddelelser fra Afdelingerne osv. Ganske vist har Førelserne ogsaa disse Opgaver (og der er meget vigtige - det er Transportvæsenet jo altid i Krig) - men der er ogsaa følgende Opgaver:

- a) at tage Initiativet til samt at organisere og gennemføre selvstændige politiske Aktioner i eget Omraade.
- b) at vejlede Afdelingsledelserne, der nu bestaar af uerfarne og uskolede Fællearbejdere. Fortælle dem hvordan de skal arbejde og lede Afdelingen, ikke blot organisatorisk, men ogsaa politisk, give dem Ideen, Rust til deres Initiativ. Derved forleares ikke blot Afdelingernes og Førelserens Arbejde og Resultater, men der skabes og udvikles nye Fælle til Partiet, dvs. opskoles nye Kræfter til ledende Poster.
- c) at kontrollere Afdelingernes Arbejde. Grib ind hvor det gaar daarligt og eventuelt Erstatte Uegrede Fællearbejdere i Ledelserne med bedre. Kontrollen skal selvfølgelig omfatte hele Afdelingens Virksomhed og især følgende:

Politisk: At Afdelingerne fører rigtig politisk Aktivitet udadtil, at de gennemfører Partiets Aktioner rigtigt og med Kraft, at de ikke forleares Situationer, hvor de selv kunne have taget Initiativet, og at Medlemsarbejdet fører et rigtigt og politisk Forløb.

Økonomisk: at Medlemsarbejdet ikke forsvaenkes afholdt, at Afdelingsledelsen arbejder sammen og holder Fortinælse indlydes, at Afdelingen faar tilstrækkeligt Materiale og sørger for dets hurtige og Rigtige Anvendelse at Afdelingen interesserer sig for at skaffe nye Medlemmer, at de udvikler sig af Afdelingens og holde Forbindelse med dem og med gamle Medlemmer o.l., at der udvises Formden Forsigtighed i Arbejdet og at der ikke skabes Udvigt om Partiforhold.

-4-

ØKONOMISK: at alle Medlemmer opkræves regelmæssigt, at der straks gri-
bes ind, hvis en Afdelings Indtægter viser nedseende Tendens, idet man
undersøger Aarsagen hertil og naar den afhjulpes, at Afdelingerne iøvrigt
animeres til at forøge Indtægterne, herunder ogsaa Litteratursalget og
ogsaa forøge Indsatsen for Indsamling til de flengslødes Familier.

Det vil være hensigtsmæssigt om Lydledelserne (eventuelt pr Kurser) del-
tager i enkelte Afdelingsmøder for at drøfte Arbejdet, navnlig i Afdelin-
ger, hvor det gaar dårligt.

Kammerater! Måske synes I, at det er mange og omfattende Arbejder og
en stor Arbejdsbyrde. Det er det ogsaa - men i en Tid som denne maa vi
alle stille de største Krav til os selv og arbejde af yderste Evne. For
Tiden nærmer sig, hvor Afgørelsen skal falde, og det afhænger ogsaa af os,
hvor hurtigt og fuldstændigt Sejren skal blive!

Red. 7/9. 1942.

07.09.42

Til U.D.

ARBEJDSINSTRUKSER I TILKNYTNING TIL POLITISK INFORMATION.

"Information om den politiske Situation og Partiets Opgave" skal bringes til alle Medlemmers Kundskab og skal - hvor det paa nogen Maade er muligt - behandles paa Medlemsmøder. U.D.-Ledelsen skal med Ledelserne for Afdelingerne gennemgaa og drøfte Arbejdsopgaverne, saaledes at alt det Arbejde, der skal gøres, bliver gjort, at alle Medlemmer kommer i Arbejde paa Felter, de egner sig for og at Resultaterne bliver gode. Det vilde være godt, om en Kammerat paa Afdelingsmøderne uddyber og supplerer den politiske Information, f. Eks. støttet paa Moskva Radio og lign. samt Erfaringerne herhjemme fra. I det Omfang, det skønnes nødvendigt, skal Afdelingsledelsen desuden (efter forudgaaende Planlægelse) paa Medlemsmødet give nærmere Redegørelse for Afdelingens Indsats til Løsning af de stillede Opgaver.

Til Støtte for U.D.Ledelsen bemærkes følgende i Tilknytning til den politiske Informations Afsnit IV:

Ad Punkt 1: Den skriftlige (trykte) Agitation gøres saa kraftig som muligt, og den skal gaa alle Kredse og Egne. (Det bemærkes isvrigt, at de fleste af vore lokalt udgivne Blade efterhaanden har naaet en bemærkelsesværdig god politisk Standard.) Vore og andre nationale Tryksager skal ikke blot indgaa paa Arbejdspladser og i Arbejderhjem, men ogsaa til andre Befolkingskredse i Byerne og ud paa Landet.

Kammerater, der har Mulighed for det, skal gaa ind i nationale Bevægelser og Grupper, saavel legale som illegale. Hvad de legale Organisationer angaar, henledes Opmærksomheden ikke mindst paa D.S.U. og UNGDOMSSAMVIRKET. Ogsaa Fritidsklubberne i København vil kunne have Betydning.

Paa alle større Arbejdspladser skal Kammeraterne søge organiseret nationale Grupper sammen med solide partiløse og Socialdemokratiske Arbejdere, dels for det politiske, nationale Arbejde paa Pladsen, dels for Organisering af "Gaa langsomt-Parolen" overfor Krigsarbejde, dels for anden mulig Virksomhed.

Ad Punkt 2: Til Løsning af disse Opgaver vil netop saadanne nationale Grupper paa Arbejdspladserne være velegnede. Hvad Enkeltmand ikke kan klare, kan maaske en Gruppe eller et Sjak. Organiseres eller opstaar der flere Grupper paa samme Arbejdsplads, bør de naturligvis have Samarbejde, dog organiseret med Forsigtighed og Omtanke. Isvrigt skal der naturligvis arbejdes i og med Klubber, Tillidsmænd, Fagforeninger, Generalforsamlinger o.s.v. Retningslinjerne for det faglige Arbejde er givet gennem det faglige Opraab.

Ad Punkt 3: Her kan der være Tale om Resolutioner og Deputationer fra Organisationer, om Enkelthenvendelser (pr. Brev eller personligt til Kredsenes Rigsdagsmand f. Eks.) og "Brevstorm" til en Minister, til Regeringen, til Kongen eller lignende. Dog kan det i adskillige Tilfælde være nødvendigt at overtænke, hvilke Navne man ved skriftlige Henvendelser skal overlade Myndighederne.

Ad Punkt 4: Sympatien og Beundringen for vort Parti er vokset kolossalt. Dette skal udnyttes. Omtrent hver Kammerat kender allerede, eller kan let stifte Bekendtskab med en eller flere sympatiserende. Disse bør man holde konstant Forbindelse med, forsyne med Materiale, modtage Pengebidrag fra, samarbejde med om Arbejdsopgaverne udadtil o.s.v. De vil ogsaa være villige til at hjælpe os i mange Henseender, hvor det gælder om at fremme eller beskytte Partiarbejdet mod Myndighedernes Forfølgelser (Logi, Opbevaring af Materiale o.s.v.) Og de kan gøre dette saa meget bedre, som de ikke er kendt af Politiet eller Nazi som Kommunist eller tidligere Abonnenter.

Efterhaanden bør de sympatiserende gøres til Medlemmer af Partiet. Vi har Indtryk af, at der gøres for lidt i denne Retning. (Dette udelukker ikke, at det i Enkelttilfælde kan være meget hensigtsmæssigt, at Vedkommende ikke bliver "officielt" Medlem, altsaa at han holdes udenfor en Afdeling for bedre og sikrere at kunne gøre Byldest i bestemte Henseender.)

Partiet skal værnes.

Det er en sørgelig Kendsgerning, at i de sidste Maanedes har Sorgløsheden, Uforsigtigheden og Snaksovheden faaet Lov at brede sig i Partiets Rækker. Alt for mange Medlemmer lader haant om de elementæreste Grundregler for et illegalt Partis farlige Virksomhed og bringer derved baade Partiet, andre Kammerater og sig selv i alvorlig Fare. Mange Arrestationer kunde være undgaaet, hvis Kammerater havde

- 2 -

forstaaet at holde Kæft med, hvad de ikke burde fortælle, eller hvis de ikke let-sindigt havde ligget inde med Navne, Adresselister eller Stabler af Materiale. Der skal gøres Ende paa disse Forhold! Dette saa meget mere som Regeringen, Politiets og Tyskerne er ved at sætte betydeligt større Kræfter ind og at skærpe Jagten paa de nationale Bevægelser i Almindelighed og ganske særligt paa Kommuni-sterne. Regeringen har besluttet, at mod os skal der sættes ganske særligt kraf-tigt og hensynsløst ind, dels for at den derved overfor Tyskerne kan bevise sin gode Vilje, dels i Haab om derved at knække Ryggen paa den nationale Bevægelse.

Derfor skal man ~~xxx~~ meget kraftigt og indtrængende foreholde alle Partimed-lemmer deres Ansvar og Pligter i denne Retning og fore Kontrol paa dette Omraa- "Gode Raad..." bringes igen i Erindring.

Samtidig maa alle Ledelserne sørge for, at tekniske Hjælpe midler ikke opbe- vares paa Steder, hvor der er Chance for Politibesøg. Vi har mistet alt for n- ge Maskiner paa Grund af Forsømmelser mod denne Regel. Færdigtrykte Oplag sk- latid fordeles hurtigt - saa er der mindre Chance for, at Politiet opsnapper større Stabler Tryksager paa ét Sted. (Sammen med Kammeraten, der letsindigt forsømmeligt har ligget for længe med dem). Opbevar mindst mulige Dokumenter i slet ikke at tale om Adresselister og lignende, og det Materiale, der skal til- intetgøres, sørg for, at det bliver virkelig tilintetgjort. Vi har faaet Kamme- rater fængslet, fordi andre tankeløst har opbevaret en Adressekort-Kupon eller et Stykke Indpakkingspapir, hvorpaa der stod en Adresse eller Afsenderadresse.

Partiarbejdet skal forbedres.

Gennemgaaende er der for lidt politisk Aktivitet indadtil som udadtil i Underdi- strikter og Afdelinger. Mange Ledelser beskæftiger sig kun med organisatoriske Spørgsmaal og med at viderebefordre Materiale. Men dette er langt fra nok. Dels maa Ledelsen til Stadighed arbejde for, at Medlemmerne fører vor Politik ud i Praksis. Dels maa saavel U.D. som Afdelingsledelser forstaa at handle selv- stændigt, naar Situationen gør det paakravet, f. Eks. ved hurtig, selvstændig Udsendelse af Materiale, Strøsedler, Plakater, eller lignende eller ved Organi- sering af politiske Aktioner. For blot at nævne et dagligdags Eksempel: Man op- dager, at en Urtekrammer i Kvarteret er Nazist. Dette bør hele Kvarteret og navnlig hans Kunder oplyses om, saa at han tvinges til at lukke Butikken. Eller man konstaterer en Angiver i en Ejendom - han skal Livet gøres surt. Eller man erfarer, at Tyskerne har "købt" store Kvanta Levnedsmidler - det skal Befolkning- gen have at vide, eller der skal være Nazimøde i Kvarteret ~~xxxxxxxxxxxx~~ - det g i- ver nok at gøre. Ogsaa sociale Forhold, Børnedødelighed, Tuberkulose, Bolignød o.s.v. kan give Anledning til lokalt Initiativ. (Iøvrigt vil det være praktisk, om Afdelingen skaffer alle tilgængelige Navne og Adresser paa Nazi- og Tysker- venner dels til eget dels til C.K.'s Brug.)

Medlemsmøder.

Gennemgaaende holdes der for sjældent Medlemsmøde og derfor stagnerer det indre politiske Liv i Afdelingen Og Medlemmernes politiske Skoling forsømmes. Mange Ledelser anfører som Undskyldning, at de ikke ved, hvad de skal tale om paa Møderne og saa bliver disse indholdsløse. Andre anfører Forsigtighedsgrunde. Der skal altid udvises ekstra Omtanke og Forsigtighed, naar Medlemsmøder hol- des, men naturligvis kan det lade sig gøre, og Medlemsmøder kan ikke undværes. Ikke for hyppige, men heller ikke for sjældent. Hvad Indholdet af Møderne angaar: En Kammerat kan give en Situations Oversigt, blandt andet støttet paa Moskva Radio. Eller holde et Foredrag om et aktuelt, politisk eller fagligt Emne. Eller eventuelt om et særligt Emne af mere teoretisk Art; Men af Betydning for vor Virksomhed idag. Desuden kan drøftes eventuelle lokale Aktioner. Ledelsen fore- lægger iøvrigt til kollektiv Drøftelse Spørgsmaal vedrørende Arbejdet og dets Forbedring, f. Eks. Økonomien, Udbredelsen af vor Presse, Literatursalget eller andre. Dog naturligvis ikke saaledes, at Ledelsen "afsætter sig selv" og over- lader det ledende og planlæggende Arbejde til Medlemsmødet. Men saaledes, at Mødet benyttes til at forbedre Arbejdet, finde nyt Initiativ frem og afhjælpe

Mangler

Kontrol med Partiarbejdet.

Det synes, som om mange U.D.Ledelser i for høj Grad opfatter sig selv som en Slags "Bydreng", hvis væsentligste Opgave det er at bringe Materiale fra C.K. og D.L. videre til Afdelingerne og at besørge Afregning og Meddelelser fra Afdelingerne opad. Ganske vist har U.D.Ledelserne ogsaa disse Opgaver (og de er meget vigtige. Det er Transportvæsnet jo altid i Krig!) Men der er ogsaa følgende Opgaver:

a) at tage Initiativet til samt at organisere og gennemføre selvstændige politiske Aktioner i eget Omraade.

b) at vejlede Afdelingsledelserne, der tit bestaar af uerfarne og uskoledede Kammerater. Fortælle dem, hvordan de skal arbejde og lede Afdelingen, ikke blot organisatorisk, men ogsaa politisk, give dem Ideer, puste til deres Initiativ. Derved forbedres ikke blot Afdelingernes og dermed U.D.'s Arbejde og Resultater, men der skabes og udvikles nye Kadrer til Partiet, d.v.s. opskoles nye Kræfter til ledende Poster.

c) at kontrollere Afdelingernes Arbejde. Gribe ind, hvor det gaar daarligt og eventuelt erstatte uegnede Kammerater i Ledelserne med bedre. Kontrollen skal selvfølgelig omfatte hele Afdelingens Virksomhed og især følgende:

POLITISK: at Afdelingerne fører rigtig politisk Aktivitet udadtil, at de gennemfører Partiets Aktioner rigtigt og med Kraft, og at Medlemsmøderne faar et rigtigt og politisk Forløb.

ORGANISATORISK: at Medlemsmøder ikke forsømmes afholdt, at Afdelingsledelsen arbejder sammen og holder Forbindelsen indbyrdes, at Afdelingen faar tilstrækkeligt Materiale og sørger for dets hurtige og rigtige Anvendelse, at Afdelingen interesserer sig for at skaffe nye Medlemmer, at udvide Kredsen af sympatiserende og holde Forbindelsen med dem og med tidligere Abonnenter og lignende, at der ikke smøles med Overflytninger, Svar paa Forespørgsler og lignende, at der udvises fornøden Forsigtighed i Arbejdet og at der ikke snakkes utidigt om Parti-forhold.

ØKONOMISK: at alle Medlemmer opkræves regelmæssigt, at der straks gribes ind, hvis en Afdelings Indtægter viser nedadgaaende Tendens, idet man undersøger Aarsagen hertil og faar den afhjulpet, at Afdelingerne iøvrigt animeres til at forøge Indtægterne, herunder ogsaa Literatursalget og ogsaa forøger Indsatsen for Syklubbernes Indsamling.

Det vilde være hensigtsmæssigt, om U.D.Ledelserne (eventuelt pr. Kurer) deltager i enkelte Afdelingsledelses-Møder for at drøfte Arbejdet. Navnlig i Afdelinger, hvor det gaar daarligt. ~~XXXX~~

Kammerater! Maaske synes I, at det er mange og omfattende Opgaver og en stor Arbejdsbyrde. Det er det ogsaa - men i en Tid som denne, maa vi alle stille de største Krav til os selv og arbejde af yderste Evne. For Tiden nærmer sig, hvor Afgørelsen skal falde og den afhænger ogsaa af os, hvor hurtigt og hvor fuldstændig Sejren skal blive!

C.K.

- FRYGTELIGT MORD PAA NØRREBRO -

Fredag Nat omkring Kl. 24 udspillede i Café "Vernor" paa Kapelvej et frygteligt Drama, der havde til Følge, at Tjener Charles Hansen, Kapelvej 21, blev myrdet og 3 andre Mennesker frygteligt tilredt af en Revolverbandits Kugler.

Da Pressen herhjemme totalt hemmeligholder alt, hvad der ikke ligefrem stiller den tyske Værnemagt eller de "danske" Nazister i et gunstigt Lys, skal vi herigennem fortælle den danske Offentlighed, hvorledes Sagen i dette Tilfælde forholder sig:

En af Gæsterne var i højroset Skænderi med Værten, da Tjener Charles Hansen ved 23^{1/2} Tiden traadte ind i Cafeen for - som Gæst - at nyde en Genstand. Værten bad den højrosete Gæst forsvinde, men denne nægtede dette og generede i Stedet for de øvrige Gæster. Saa tog Charles Hansen Affære og bar roligt den støjende Mand ud af Lokalet og satte ham paa Gaden. Da den ubeherskede Mand fandt sig sat paa Døren, blev han fuldstændig desperat, trak en Revolver frem og fyrede nogle Skud af ind gennem Døren. Skudene rante Charles Hansen, der sank om dødelig rømt af Kuglerne. Da de øvrige forberedede Gæster med Restauratøren i Spidsen vilde ile den blødende Tjener til Hjælp, blev de ogsaa mødt med Revolvereskud fra den rasende Bandit. Restauratøren og to Gæster blev rømt og sank afmægtige om paa Gulvet. En frygtelig Tumult opstod nu, og da Revolverbanditten nu havde tømt Revolverens Magasin, vovede Gæsterne sig ud paa Gaden og overmandede Banditten, der blev tilredt. saaledes, at ogsaa han maatte paa Hospitalet.

Da Ambulancerne kom og tog sig af den Døde og de Saarede, indtraf en Begivenhed, der gjorde det voldsomste Indtryk paa Tilskuerne: Da Revolverbanditten blev lagt paa Baaren, stillede hans Kæreste sig op ved denne, rakte Armen i Vejret til Nazihilsen og skreg: "Heil Hitler".

Mand og Mand imellem drøftedes den frygtelige Begivenhed, da Ambulancerne var kørt bort. Blandt Tilskuerne til Dramaet herskede der overhovedet ingen Tvivl om, fra hvilke Kredse, Revolverbanditten stammede. Det er kun Landsforræderne fra DNSAP, der har Tilladelse til at gaa med Skydevaaben, og med andre lignende Episoder i frisk Erindring spørger de danske Borgere:

Hvorlænge vil Regeringen tolerere, at disse Slyngler i DNSAP gaar med Vaaben og skyder løs til Højre og venstre?

Hvormange Ugøringer skal der endnu bogaas, førend Regeringen mander sig op til at fratage dem Skydevaabnene og giver dem Morderbande den Straf, de fortjener?

København, den 16. Oktober 1942.

4 Mand skudt af en Frikorpsbandit Fredag Aften d. 16-10-42.

Paa Kapelvej lod Fredag Aften seks Revolverskud. Det var paa Verners Kafe der blev skudt, Varten selv blev ramt i Benet og en Mand blev ramt ved Hjertet og dræbt paa Stedet, det var atter en af Frikorpsets Banditter, der var paa Færde.

Hvorlænge skal fredelige Dansker finde sig i at blive skudt ned som Hunde af disse Landsforrædere?

Protester til Justitsministeren. Faa Dine Kammerater til i massevis at skrive Protest Breve til Justitsministeren, lad Parolen gaa videre efter Kædebrevssystemet saa det bliver en Massedemonstration.

Danmarks kommunistiske Parti.
Frikorpset afvæbnet eller ud af Landet med dem.

KAMMERATER.

I bliver hermed gjort bekendt med, at det er pligtforsømmelse ikke at møde, naar der kaldes til Møde. Paa det Møde, der blev afholdt i Mandags, blev det oplyst, at det var en Partikammerat, der blev dræbt Fredag Aften i Cafe Verner, Kapelvej, af en Frikorpsmand. Afdelingen skal i den Anledning sende en Krans og saa mange som muligt skal deltage ved Begravelsen. Penge til Kransen kan indleveres til Formanden eller Kassereren, og det maa ske omgaaende. Under den nuværende alvorlige Situation skal der gives Møde, naar der indkaldes. Der forelaa vigtige Informationer til Kammeraterne ved sidste Møde, og saa kom kun to Kammerater, der var ogsaa Materiale om Drabet, som skulde hurtigt ud.

Altsaa a vel mødt næste Gang.

Begravelsen sker Torsdag Kl 13,15 fra Bispebj. søndre Kapel.

SKANDALØS OPTRÆDEN AF POLITIET VED DEN

MYRDEDE TJENERS BEGRAVELSE

-o--o--o-

Fredag d. 16 ds. ved Midnatstid blev Tjener Charles Hansen, Kapelvej 21 under et Besøg i Café "Verner" Kapelvej, myrdet og flere andre Personer saaret af en Nazists Revolverkugler.

Forgæves har man i Pressen indtil nu søgt Oplysninger om denne blodige Ugering. Naar det drejer sig om gode Danskere, der dømmes for at have udbredt Sandheden om Tyskernes og Nazisternes Optræden her i Landet, offentliggøres deres Navne og Domme i den samlede Presse. Naar det drejer sig om et bestials Mord, forøvet af en Nazist - saa er Morderen en fredhellig Person, hans Voldsdaad hemmeligholdes og Pressen faar Mundkurv paa.

Alligevel kunde Myndighederne ikke forhindre, at Sandheden om Mordet bredte sig som en Løbcild blandt den københavnske Befolkning. Overalt vakte Meddelelsen herom berettiget Harm, ligesom der faldt mange forbitrede Ord over at Myndighederne ikke evner at sætte en Stopper for den Slags Ugerninger.

I Torsdags blev Charles Hansen begravet paa Bispebjerg Kirkegaard. Mange Hundrede Mennesker foruden Deputationer fra Fagforeninger og Arbejdspladser var mødt op med Blomster og Kranse for at vise den myrdede den sidste Ære. Men ved Ankomsten til Kirkegaarden blev de Fremmødte Vidne til en ganske uhørt og skandaløs Optræden fra Myndighedernes og Politiets Side. Ikke alene holdt der en Række Politibiler foran Kirkegaarden, mens ridende Politi patrøllerede langs Kirkegaardsmuren, foruden at et Utal af civilklædte Opdagere var stationeret inde paa selve Kirkegaarden. Men desuden fik de fremmødte den Besked af Kirkegaardspersonalet, at Begravelsen forlængst var overstaaet og Graven kastet til. Politiet havde nemlig, for eventuelt at forhindre den ventede store Deltagelse, uden Familiens Vidende fremskyndet Begravelsen. I Huj og Hast var den Myrdedes nærmeste Paarørende om Formiddagen blevet afhentet i Politibiler og under omhyggelig Politikontrol fandt Begravelsen, der oprindeligt var fastsat til Kl. 13,15 allerede Sted Kl. 11,45.

Ganske naturligt gjorde Politiets Optræden et pinligt Indtryk saavel paa Familien som paa de mange Fremmødte. Vreden blev ikke mindre, da det viste sig, at Politiet havde optraadt som Gravskændere og med Magt flaaet Baandene af enkelte Kranse.

Mens Myndighederne ikke kan eller vil forhindre, at Frikorps-Folk og Nazister er bevåbnet og gaar rundt og myrder og lemlæster danske Borgere, saa mobiliserer de samme Myndigheder hele deres Magtapparat for at skandalisere Begravelsen af et af Nazisternes Ofre. Der findes ikke haarde Ord nok, der med Rette kan stemple en saa gemen Handling. Her gælder ingen Undskyldning for Myndighedernes Optræden. Der var aldeles ingen Grund til at frygte for Uroligheder, som følge af Begravelsen. Men maaske var det Myndighedernes Hensigt gennem sin Optræden at provokere til Uro? Noget kunde tyde paa det. Uanset dette, saa har Myndighederne vist, at de ikke undser sig for at vanære Gravfreden og tilsmudse Respekten for de Døde blot for at takkes Morderen og hans udenlandske Arbejdsgiver.

Men visselig vil den Dag komme, hvor der vil blive gjort op med de Folk, der har Ansvaret herfor.

København, den 23.10.42.

Morderen paa Kapelvej var en civilklædt Frikorps Danmark-Mand!

Som det vil være store Dele af Offentligheden bekendt, udsendte vi fornylig en Løbeseddel med en rystende Skildring af de Begivenheder, der fandt Sted Fredag Nat d. 16. Oktober i Café „Verner“ paa Kapelvej, hvorved Restauratøren og 2 Gæster blev alvorligt medtagne og en tredje Gæst, Tjener Charles Hansen, Kapelvej 21, blev myrdet af en afsindig Revolverbandits Kugler.

Vi antydede dengang, at Morderen maatte tilhøre Nazipakket herhjemme, og vi gjorde det udfra den Betragtning, at disse Landsforrædere er de eneste Civilpersoner, som af den danske Regering faar Lov til at gaa rundt med Skydevaaben — og bruge dem ustraffet. Ligeledes var den Maade, Morderens Kone demonstrerede sit sande Sindelag paa et Fingerpeg om Morderens Hjemmehørigheid; for, som det vil erindres, stillede hun sig op og gjorde Nazihilsen og raabte „Heil Hitler“, da Morderen — efter at være overmandet og „behandlet“ af de dybt rystede Tilskuere til Mordscenen — blev baaret bevidstløs ind i en af de til Mordstedet rekvirerede Ambulan- cer. Endelig var den ensrettede Tavshed, hele Dagspressen udviste angaaende den oprørende Begivenhed, det mest talende Vidnesbyrd; thi til Trods for at flere af Tilskuerne, umiddelbart efter at Mordet havde fundet Sted, telefonerede derom til Bladredaktionerne, har man endnu ikke set een eneste Linje om det grufulde Mord i de ellers sensationshungrende Blades Spalter.

Af den Grund kunde man med Sikkerheid gaa ud fra, at Morderen var Nazist. Det er mange gode Danskeres Erfaring, at disse Individuer uomtalt faar Lov til at begaa deres beskidte Slyngelstreger lige saa vildt, de vil. Havde det drejet sig om gode danske Mænd eller Kvinder, der blot havde sagt eller udbredt Sandheden om Tyskerne og Nazisternes frække Optræden i vort Land, saa havde det omgaaende været offentliggjort i den samlede Presse; men her, hvor det drejede sig om et bestialsk Mord, hemmeligholdes ikke alene Morderens Navn men ogsaa selve Voldsdaaden. Pressen faar Mundkurv paa, og man haaber paa denne Maade at holde Befolkningen uvidende om, hvordan Nazisterne i Virkeligheden terroriserer.

Det er lykkedes os — trods de naziførskrækkede Myndigheders Bestræbelser paa at lægge os alle mulige Hindringer i Vejen og dække over Morderen — at faa opsporet, hvem han er. Morderen er en nogle og tredive-aarig Typograf, Carl F. Petersen, der er Søn af Hovedbestyrelsesmedlem i Dansk Typograf-Forbund, Fru Alfrida Andersen.

Morderen, Carl F. Petersen er Medlem af D.N.S.A.P. Han var en af de første, der folte „Kaldet“ i sig til at øve „nyeuropæisk Vaabendaad“ og derfor meldte sig til Landsknægtafdelingen Frikorps Danmark, allerede da det blev oprettet og svor Troskabsed til Hr. Hitler. Han er berygtet blandt Typograferne som en veritabel Slagsbrøder, der altid gjorde sig ilde bemærket paa Generalforsamlingerne, hvor han optraadte ubehersket og provokatorisk. Han blev efter sin „store Daad“ i Ambulancen transporteret til den tyske Afdeling paa Frederiksberg Hospital.

Vi er aldeles ikke i Tvivl om, at Regeringen lader denne Morder ustraffet forfede Hospitalet, naar han engang bliver udskrevet derfra. Men er Befolkningen tjent med, at en notorisk Morder som Carl F. Petersen gaar løs blandt den med Skydevaaben, parat til at skyde løs paa Maa og Faa? Nej, og tusind Gange Nej! Befolkningen kræver, at Retfærdigheden sker Fyldest, og Morderen faar sin velfortjente Straf. For nu kan det være nok. Nu maa der sættes en Stopper for disse Mordere og Landsforræderes Tilstedeværelse blandt ærlige Folk. Og for Regeringen intet foretage sig, saa maa det være den danske Befolkning, der selv tager Affære og gør op med Slynglerne. Nu er det ikke længere Harme, der gør det, nu skal der Handling til.

Den myrdede Tjeners Begravelse.

Torsdag den 22. Oktober blev Charles Hansen begravet paa Bispebjerg Kirkegaard. Det skete ikke paa samme pompøse Maade med Forhaandsreklame og store Artikler om Pligtfølelse overfor Land og Etat som skete, da Nazibetjenten Østergaard Nielsen fornylig blev begravet under Deltagelse fra hele Politi-Etatens Spidser.

For ganske vist var Politiet modt mandstærkt op ved den myrdede Tjeners Begravelse — men det var ikke for at hædre den Døde. Fra Politiets øverste Top var der givet Ordre om, at Politiet skulde omringe Kirkegaarden, den Dag Begravelsen fandt Sted, antagelig for at takkes Magthaverne i Berlin.

Blandt den københavnske Befolkning havde Sandheden om Mordet bredt sig som en Løbeild og vakt stor Harme og Forbitrelse. Det var derfor mange Hundrede Mennesker — foruden Deputationer fra Fagforeninger og Arbejdspladser — der mødte op paa Kirkegaarden for med B'omster og Kranse at vise den Myrdede den sidste Ære. Men ved Ankomsten til Kirkegaarden blev de Fremmodte Vidne til en ganske uheldig og skanda'øs Optræden fra Politiets Side. Kirkegaarden var nemlig spækket med Politi; foran Kirkegaarden holdt Politibilerne, langs Murene patrullerede ridende Politi, og civilklædte Opdagere var stationeret over hele Kirkegaarden. Ved Graven fik de Fremmødte en kort Besked fra en af Kirkegaardspersonalet om, at Begravelsen forlængst var overstaaet og Graven kastet til. Politiet havde nemlig, for eventuel at forhindre den ventede store Deltagelse, uden Familjens Vidende fremskyndet Begravelsen. I Huj og Hast var den Myrdedes nærmeste Paarørende om Formiddagen blevet afhentet i Politibiler og under omhyggelig Politikontrol fandt Begravelsen, der oprindeligt var fastsat til Kl. 13,15, allerede Sted Kl. 11.

Ganske naturligt gjorde Politiets Optræden et pinligt Indtryk saavel paa Familjen som paa de mange Fremmødte. Vreden blev ikke mindre, da det viste sig, at Politiet ogsaa havde optraadt som Gravskændere og med Magt flaaet Baandene af enkelte Kranse.

Mens Myndighederne ikke kan eller vil forhindre, at Frikorps-Folk og Nazister er bevæbnet og gaar rundt og myrder og lemlæster danske Borgere, saa mobiliserer de samme Myndigheder hele deres Magtapparat for at skandalisere Begravelsen af et af Nazisternes Ofre. Der findes ikke haarde Ord nok, der med Rette kan stemple en saa gemen Handling. Her gælder ingen Undskyldninger for Myndighedernes Optræden. Der var aldeles ingen Grund til at frygte for Uroligheder som Følge af Begravelsen. Men maaske var det Myndighedernes Hensigt gennem deres Optræden at provokere til Uro? Noget kunde tyde paa det. Uanset dette, saa har Myndighederne vist, at de ikke undser sig for at vanære Gravfreden og tilsmudse Respekten for de Døde blot for at takkes Morderen og hans udenlandske Arbejdsgivere.

November 1942

811

NAZI HAANDLANGERE!

Bagermester Th. J. Larsen, Jagtvej 183 (Ved Klosteret).
 Fabrikant Børge Bendahl (Kjoler) Nørrebrogade 118, Udsalg. Jagtvej 169
 Bopæl. Ved Klosteret 10.

Bagermester Jens Agerskov, Bryggervangen 2 (hjørnet af Australiensvej).
 ihv. Spakhøker Nielsen, Sansøgade 21, 3.tv. (Frikorps Danmark).
 Fru Gehrkens, Australiensvej 6, St. tv. (modtager Besøg af den tyske Værnemagt).
 Bekker, Australiensvej 13, 3.th.
 Willumsen, Australiensvej 13, St.th.
 Skt.Kjelds Service, Skt.Kjeldsgade 21
 Schleipner, Curøgade 22, 2.th. (afholder "Sysselmøder" for D.N.S.A.P.).
 Hammer, Langøgade 19, St.th.
 Fru Iskra og ihv. Godsejer Selichoff, Langøgade 19, St.tv.
 Wedel Jensen, Marineofficer, Victor Bendixgade 4, 1.tv.
 Cyklehandler K.Momms, ("Offensiv"), Lynbyvej 93, Linie 6' Endestation.
 Poul Reinhardt, Motorcykler, Autoservice, Lynbyvej 36 (Ven med Fritz).
 Th.Bendixen og Lindhardt, Opel Service, Fyngårdsvej 42 (arbejdede allerede for Tyskerne før 9.April).
 Høffer, Vognmandsmerken K 1, St.tv. (formodentlig Partifunktionær, rejsar ofte til Tyskland).
 Cykleforretningen Kildevældsgade 16.
 Glaramester Dalchov, Kildevældsgade 48, 1.
 Gimle, Thomas Laubsgade 33, St.
 Henry Hansen, Ragnhildsgade 9, 2.th. (Frikorps Danmark).
 Rasmussen, Ragnhildsgade 106, 1.th. - Nazi-Tropsfører.
 Dam, Ragnhildsgade 127, St.th. (Børnene i Partiet).
 Tranberg, Ragnhildsgade 114, St. Stormtropsfører.
 Skomager Hansen, Ragnhildsgade 98, St.tv.
 Maler Larsen, Ragnhildsgade 122.
 Schmelling, Ragnhildsgade 74, St.tv.
 Frederiksen, Ragnhildsgade 74, 1.tv. (Frikorps Danmark).
 K.Stavnsborg, Emdrupvej 6, Kioskejer.
 Poul Lauritzen, Emdrupvej 2, Grønthandler.
 Anton Pedersen Emdrupvej 8.
 Arne Pedersen, Lange Müllersgade 23, 3.tv.
 N.H.Frostholt, Strødomsvej 2, Mejeriet Emdrup.
 Slagter Nis Petersen, Lynbyvej 148
 Viktor Pedersen, Ole Nielsensvej 23, Grønthandler.
 Kai Petersen, Falkoneralle 38, Grønthandel Emdrupvej 41.
 Købmand W. Thomsen, Ryparken - Lynbyvej 130.
 Abonnementskompaniet for Spejl- og Vinduespudsning, E.Petersen, Ryparken 126.
 Litograf Hansen, Emdrupvænge 6.
 Heising, Lynbyvej 130, 3.
 Pedersen, Lynbyvej 140, St.
 Smith, Lynbyvej 134, 1.
 Elauf, Ryparken 30, 2.tv. Christensen, Ryparken 30, St.th.
 Heising, Ryparken 82, 2.th. Thygesen, Ryparken 48, 1.tv.
 Gjelstrup, Ryparken 82, 2.tv. Nilsson, Ryparken 17, 2.tv.

Behandl ovennævnte Folk efter Fortjeneste -
 lad den forstaa, at man ikke uden videre kan optræde som Stikkere og Provokatorer
 og falde sit Land og sine Landsmand i Ryggen!

FORRADERE

mod deres Land, mod sig selv, og mod det
danske Folk som Helhed

er de Folk, der i Dag støtter den tyske Magt herhjemme, som hjælper Tyskerne med - under Lovlighedens Maske - at udplyndre Landet og fuldstændig uunyndigere Befolkningen.

Førstepladsen blandt Forraderne tilkommer Fritz Clausen og hans Bande, de saakaldte danske Nazister. Der er forskellige Betegnelser for denne Røverbande. Men formaålet er det samme. Slet og ret at arbejde for Tyskerne, at agitere for den tyske Nazisme.

Hvad den tyske Nazismes Opgave egentlig gaar ud paa, kan ikke engang dens egne Tilhængere definere, - det ene Øjeblik har Programmet een Ordlyd, kort Tid efter kan det ændre sig til det stik modsatte. Men eet Punkt i Nazismen er afgørende - Voldshandlingerne. Her ingen tvivl, skal de slaas ned.

Der tales om et vist Folkefællesskab, hvor alle skulde have en vis Lighed, men alt er svævende. Al Tænk i Tyskland er nu paa faa private Hænder. Paa en mærkbar Maade er der fremkommet nogle nye Kapitalister, f. Eks. Göring og Goebbels, - det er vist ikke snarling, de Herrer har stukket i Lommen, naar der er ekspropriert Folk af "Ikke Race". (Hvad skal Fritz Clausen herhjemme mon have, hvis Rakerarbejdet gaar godt?).

... har nogle Bøge siden talte Hitler igen. Han vræds hele Verden. Talte som sædvanlig om "Realiteter". Talte om Sejre. Mon det tyske Folk har Fordel af disse Sejre. Baade Tyskerne og alle andre Mennesker ligger under Nazismens Voldspolitik.

Hvad er Systemet hos Nazisterne? Kun det er der Tale om: hvis de ikke faar Magten, slaas der ned for Bøde.

Hitler omtalte Roosevelt som Overgangster. Amerikanerne overfaldt andre Lande brutalt og uden Varsel. Hvis nogen skal kaldes for Overgangster, maa det være Hr. Hitler selv. Hvor mange Lande har Hitler o. Co. afsluttet "Ikke-Angrebs-Pagt" med? Alle er de bagefter brutalt blevet angrebet af den tyske Værnemagt i Ly af et eller andet latterligt Paasfæd. Ikke alene kan man betegne Hitler som Overgangster, men han og samtidig hans Partifæller kan betegnes som de største Lognere og Bedrøgere, Menneskeheden nogensinde har oplevet. Men den Dag er maaske ikke fjern, hvor han og hans Medskyldige vil blive draget til Ansvar for den Krig, de har styrtet Verden ud i.

Nazisterne antændte i sin Tid den tyske Rigsdag. Denne Brandstiftelse fik andre Sigliden for. Mon Nazisterne ogsaa er i Stand til at løbe fra Ansvaret for den største Krigsbrandstiftelse, Verden nogensinde har været Vidne til.

Alle ærlige Danskere maa være med i Kampen mod vore egne Nazister, lad dem føle at de vurderes som Forrædere, isoler dem - boycot de Handlende og frys de private ud, der tilslutter sig dette bagholdsparti.

Her paa Lagpladsen findes en lille Paket af Udskudet.

Skaa man ikke.

Kamp i et frit Danmark!

STØT ENGLAND - SOVIET-UNIONEN - og ALLENE, I HVERES

KAMP MOD VERDENSPESTEN - NAZI!

DET DANSKE FOLK HAR KUN SIG SELV AT STOLE PAA!

Saa har Forholdene udviklet sig saaledes, at Scavenius har dannet Regering. Det er kun alt for klart, hvad der er sket. Først kom Hitlers Erklæring om, at "han nok skulde finde Veje og Midler til at forhindre en Gentagelse" af Kongens Svartelegram. Saa kom Udnævnelsen af General Hanneken, en af Gørings Klike, til Øverstbefalende. Saa kom Udnævnelsen af Dr. Best, SS-General, en af Lederne af det sadistiske Gestapo, den blodige "Organisator" af det besatte Frankrig. Derpaa kaldtes Scavenius til Berlin. Han bragte 200 Kommunisters Hoved paa et Fad, hvorefter han vendte hjem og blev Statsminister. Min Søn! Vil du i Verden frem, saa buk!

Kort sagt: Alle uvæddkommende fjendtlige "Autoriteter" var blevet raadspurgt, kum ikke det danske Folk. Thi Junkeren Scavenius baade frygter og foragter Folket. Paa en Pressekonference under forrige Krise beklagede han sig aabent over, at "det var ham umuligt at føre sin Politik igennem, naar Folket lod haant om den" bl.a. ved "den hysteriske Fejren af Kongen". Alligevel fortsætter han sin forræderiske Politik, og den Støtte, han ved, han ikke har hos Folket, har han altsaa nu faaet i Berlin.

Regeringserklæringen holdt man i forblommene Vendinger for at skjule for Folket, hvad der var sket, men saa meget fremgaar, at man vil knytte vor Skæbne endnu nærmere til det undergangsviede Hitlerdiktatur, man vil omsætte Antikominternpagten, som Folket har nægtet at anerkende, i blodig Virkelighed, man vil ikke taale "Forbrydelser", der "direkte eller indirekte er rettet mod Besættelsesmagten". Endelig er Forsikringer om, at den hidtidige økonomiske Politik vil blive fortsat, alt andet end beroligende for den fattige Del af Befolkningen. Men hvad betyder de forblommene Ord? Berlins Erklæring om, at "man venter gunstige Resultater" lover ikke godt.

Man vil gerne have os til at tro, at man har købt os fri for de værste tyske Kravved at vælge Scavenius. Hvor naivt! Det, der er sket, er, at man nu ydmygt og fejgt har lagt Nøglerne til Danmarks Hus i Tyskernes Hænder og til Gengæld har modtaget - tyske Løfter, om at de ikke vil benytte dem, før de har Brug for dem. Hvilken "Sejr"! Der blev ogsaa givet Løfter den 9. April. I Dag er de døde og magtesløse. I Dag hviler Nazityranniets dødskolde Skygge over vort Land, og det, der er sket, er, at Regeringen har begaaet et nyt 9. April, en ny Kapitulation, som denne Gang indebærer langt frygteligere Følger for Danmarks Omdømme i den frie Verden, for denne Gang blev vi ikke overrumplet!

Først ofredes 200 Kommunistere paa den nazistiske Moloks Alter. Danmark spørger i Dag: Hvem bliver de næste? Vilkaarligt skaltet og valtes der nu med Landets Borgere. Men det kan siges, at danske Arbejdere vil være blandt de første, der faar "Nyordningen" at smage. Opdelingen af Arbejdsministerierne er ikke til at tage fejl af. Og hvis man tror at kunde faa det til at glide ned, ved at give Laurits Hansen en Taburet, saa kender man ikke den vaklende Position, han i Forvejne har blandt danske Arbejdere. Scavenius' Omdømme reddes ikke af Laur. Hansen, men dennes Ry synker kun endnu mere.

Vi har i Dag ikke mere en folkevalgt Regering. Vi har et Forretningsministerium af Trangbrystede, tyskanløbne Embedsmænd, der har taget nogle politiske Gidsler. Samlingsregeringen var ikke elsket, men den blev taalt, fordi man haabede, at den trods alt vilde gøre Modstand mod nye tyske Krav. Men den svigtede, kapitulerede.....

Vi har i Dag kun vor egen Kraft at stole paa!! Ansvarer hviler paa hver enkelt af os. Vi skal tage Beslutningen. Lad os fatte Mod og handle som frie Danske. Men er vi da helt alene? Hvis vi som norske Slaver bøjer os under Naziaaget - ja, saa er vi helt alene! Alene med en folkefremmed Regering, alene med Iskold Foragt fra alle frie Folk, der ikke gav sig, da de stod over for samme Trusel, som vi. Men hvis vi ikke kapitulerer, hvis vi giver Pokker i, hvad Scavenius forpligter sig til, saa er vi ikke alene. Saa antages vi i de frie Folks store Broderskab. Saa redder vi, det danske Folk, Danmarks Ære og Fremtid. Vor Plads er paa de forenede Nationers Side. Hvor lumpent hvis vi i Dag, hvor Tyskerne overalt er trængt i Defensiven, hvis vi netop nu, gav os! Nej, vi maa, koste hvad det vil, gaa i hensynsløs Kamp mod dem, der vil "knytte vor Skæbne til Hitler", for Hitler kan, før vi aner det, være endt i Muddergrøften, og der hører vi ikke til!!

Derfor: Forstærk overalt den aktive Kamp mod Tyskernes Udbytning af vort Land! Vis Jeres Foragt for Junkeren Scavenius og hans Løbedrenge paa alle Maader og saa tydeligt, at Alverden forstaar, at den danske Frihedsvilje er ubrudt! Overalt maa Kampen føres, overalt maa Protesterne lyde, fra Arbejdspladser, Fagforeninger, Kontrolsteder, fra private Borgere. Alle maa være med, alle maa holde ud, alle maa staa sammen i ubrydelig, national Solidaritet mod de fremmede Undertrykkere! L e v e e t f r i t D A N M A R K !

d. 14. November 1942.

Danmarks kommunistiske Parti.

Brevet i Horsørød.

Novemberstormen går med vrede brus,
den korte vinterdag er aften nær,
de vrede blivspind trækkes nu i hus,
og tavse krager søger skovens trær.
Mærk horisonten, tunge skyer jager
sorte og svulne over himlens ager.

I luften staar en apegæt lugt af røg,
som blandes med en em af fugtig jord.
Barakken hviler. Borte dagens støj
dens traskotrampen, vrede, muntre ord.
endnu en dag er gaaet, aften kommer,
imens de stride byger imod ruden træmmer.

Hvad tænker du, naar dagens larm er endt?
Paa hjemmet, konen, vennerne, de små?
Ja tunge tanker bliver til hjemmet sendt,
men der er andet som vi tænker paa.
Strid suser blæsten, uvejr over landet,
over de mørke marker flyger sandet.

Lovtrakkertunger bruger store ord,
og fattig sulter mens rig bliver mæt,
og hærget, plyndret er den danske jord,
kniblet folket, knust dets gamle ret.
det er og det ny europas stolte tider!
paa dødningshesten næsi fremad rider.

og prak og pjat staar frem og gør sig klog
mens svig og svindel drøfter politik.
men hver en bandsat løgn bliver ført i bog,
hver slyngelstreg, forradernes begik.
Lyt kun-og du kan høre i dit kammer,
hvordan de sorte hunde glammer.

men folket lover, folket venter kun
paa den befrielse, som nu er nær.
Vi ved, den kommer. Om en stakket stund
vil verden lyse i et flammeskar,
en ild der renser, og mens flammen serager
vil ny sød søire i den danske ager.

hvad var os livet, hvis vort vorge brast
prisgivet, tabt vort røde fædreland
Sovjet i færelsej Sovjet staar fast.
Et folk i væben, røde mænd ved mand.
Og avinet som nu roder sovjetheven,
vil finde vej til døden og til graven.

Men sneen elsker, stormen farer hen,
utalte rækker staar i dag paa vagt
--Og forrest Stalin, bedste mand blandt mand-
om ruslands rigdom og om Moskvas pragt.
en mur af kød og blod, af mænd som agter
at tage kampen op mod helvedes magter.

men der var andre, som fik kampens kaar,
den kamp, som kræver at vi yder alt.
vi misted noget, vi fik svære saar
og led os mindes heltene som faldt.
Den mørke skæbne gik de rankt i møde,
og vi kan stolte mindes vore døde.

mens andre svigtede, havde i det mod,
som ene gælder mod det onde's magt.
For folkets fremtid ofred i jort blod,
føjtes har i ikke ofret bragt.
Partiets stolthed og vor største ars,
og aldrig vil vi glemme jer, i høre.

B R E V F R A H O R S E R Ø D !

(Mel. Døp glade kobbermed.)

Min ven jeg skriver her et Brev fra horserød
 hvor jeg bag Laas og Pigtraadshegnmaa spise Fængslets Brød
 og Dagen er saa lang og træls og Natten mørk og lang,
 men trøst dig kun , min ven, vi ses en gang.
 Naar i Folkets vi tar Magten i vort Land,
 gaar vi bort herfra, og saa møder alle Mand
 og det nytter ej at der vogtes ved vor Dør
 af Justitsministeren og hans lille Inspektør.

Og hvert et Brev jeg skriver bliver læst paa kryds og tværs,
 og findes der et ærligt Ord, der bliver en svar kommer,
 og osse uden for vor Dør er alting Løgn og Plat
 men trøst dig kun, jeg kommer snart til dig igen min Skat.
 Naar i Folkets Navn o.s.v.

Nu maa hver Dag du ~~xi~~ slaas, hver Dag med Nød paaet Socialkontor,
 de tog vor frihed og vort Brød, hver Dag vor armod gror.
 ja, fattigdommen gav de os som lovløst sidder her.
 men trøst dig kun, min egen ven, en anden dag er nær.
 Naar i FolketsNavn o.s.v.

Mell. "Partisangen" eller "Stenka Rasin"

¹
 Hist bag Pigtraadskegnets Garde
 midt i skovens svale skød
 bor vi fjernt fra vore kære ~~Fængslerne~~
 Fangerne i Horserød

²
 Med Revolvere og Hunde
 vandre Vogterne paa vagt
 som bag Laas og slaam man kunde
 fangse hver en fremskriat smagt.

³
 Triste Nætter lange Dage
 men en anden Tid er nær
 da den grønne skal tage
 mod det røde Morgenskar.

⁴
 Vendekaaber, Uselrygge
 raader nu for Danmarks Sæd
 men den færtid de kan bygge
 er en Bøgning rejst paa Sand.

⁵
 Loven brød de, Ret blev ~~kræket~~,
 da de stjal den armes Brød
 og da Lov og Ret blev kræket
 blev vi sendt til Horserød

⁶
 Triste Dage, mørke Nætter
 onde Timr har vi her
 men et Lys løst forjætter
 at den sidste Kæmp er nær.

⁷
 Prokuratortunger taler
 fiffigt for en fremmed Sag
 men naar Morgenhanen galer
 varsler det en Dommedag.

⁸
 Kammerater, I derhjemme
 vore Tanker til jer gaar,
 og vi lover, vi er rede
 naar vor Frihedstime slaar.

Melodi: Dejlig er den himmel blaå...

Førfallere: Anne Sode og Knud Drejer 1240

JULI HORSERØD 1942.

1.
Det var en Novembemat,
mens man slumred med sin Skat,
voldsomt kimed det paa Døren,
og man vaagned: "Saa for Søren -
-:- op til Danmarks Horserød-:-

2.
To Betjente stod civil
hist i Døren med et Smil:
"Har De noget her ved Haanden,
som kan glæde Helligaanden?
-:- saa skal De til Horserød-:-

3.
Ivrige de for omkring,
snuste, men fandt ingenting,
gransked længe under Maatten
for at faa os i Kasjotten
-:- og her op til Horserød-:-

4.
Under Sengen de sig smed
i Potten dykkede de ned.
"Her Beviset har vi fundet..",
skreg den ene..."rød er Bunden,
-:- De maa med til Horserød"-:-

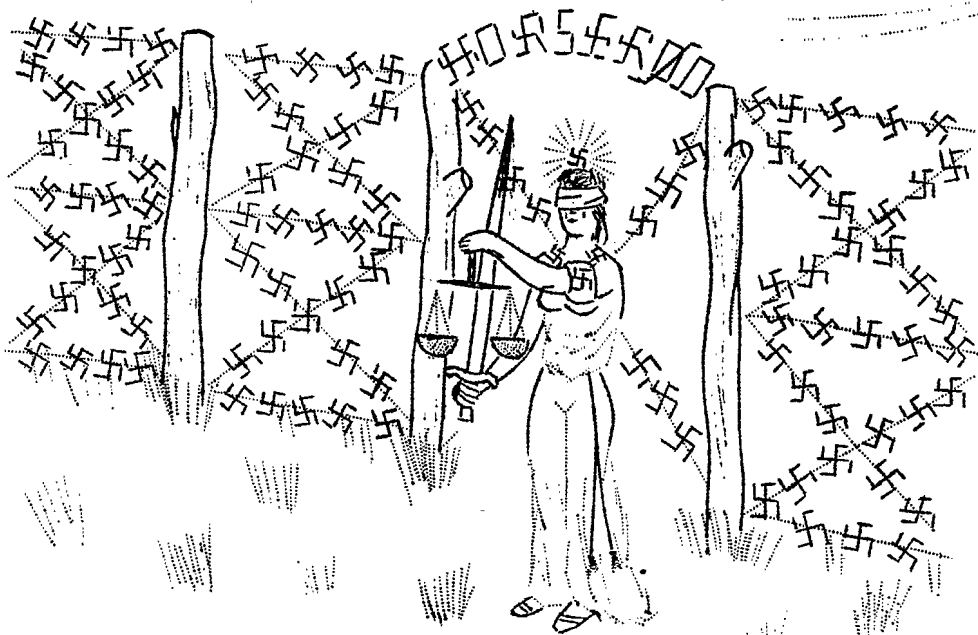
5.
Biler sused Snesevis
ind til Thunes Paradis.
Opdagerne skrev Rapporten,
satte Højdespringsrekorden
-:- med os op til Horserød-:-

6.
Dommeren sad paa sin Bag,
sagde: "oplagt er hver Sag."
Værdig derpaa han sig rømte:
"Alle er paa Forhaand dømt
-:- til en Tur i Horserød-:-

7.
Dejlig er den Himmel blaå,
Lyst det er at se derpaa,
der er intet Hegn med Pigge,
man kan frit i Luften kigge
-:- op fra Danmarks Horserød-:-

8.
Dog for Skæbnens Ironi
frygter de, men ikke vi,
thi naar Sejrens Dag er inde,
bli'r det dem, der er at finde
-:- her i Danmarks Horserød-:-

x + y.

Hans Kirk

manuskripter til

- 1) Samv. skander af Robert Buras
- 2) Digt: Judas
- 3) - Suelbrykke
- 4) - Kette kongesl
- 5) - Marsros 1841
- 6) - Dis cipliner skaf.

1242

Tam o' Shanter.

af

Robert Burns

Naar Handelsmanden gaar sin Vej,
 og tørstig Nabo møder dig,
 og markedsdagen gaar paa Hæld,
 og Folk begir sig hjem i Kvæld,
 mens vi i Kroen tømmer Kruset
 og dér blir frydefuldt beruset
 - vi glemmer let det lange Ridt
 med Moser, Hede, Krat og Klit,
 som skiller os fra Arnens Blus,
 hvor Konen sidder tvær og studs
 og rynker Bryn som Ævejrsknog
 og holder Vreden godt i Kog.

Den Lærdom Tam o'Shanter sanded,
 da han en Nat i Ayr var strandet
 (den bedste By i Verdens Riger
 gækk for brave Mænd og søde Piger).

O, Tam, om ~~du~~ blot ^{di} var saa klog
 at lytte til din Kates Raad !
 Hun sa' dig jo, du var en Slyngel,
 en bandsat, ~~hidsig~~ Helvedsyngel,

2

at fra November til Oktober
 du ingen Markedsdag var sober,
 at før du hjem fra Mølle kom,
 drak du ~~vin~~ , til Sæk og Pung var tom,
 at hvergang blot en Plag fik Sko,
 gik du og Smeden straks paa Kro,
 at du ~~hvar~~^{hva} nærens egen Dag
 hos Kirkton Jean holdt Drikkelag.
 Hun varsled: Snart den Dag oprandt,
 da man i Doon dig druknet fandt,
 hvis ikke Troldeøj tog dig før
 i Alloway, ved Kirkens Dør.

0 Aa, Kvindekon , med Kinden|vaad
 jeg tænker paa, hvor mangt et Raad,
 hvor mangt et godt og egnet Ord
 Husbonden aldrig regned Spør !

X
 Men til vor Sag: en Markedskvæld
 sløg Tam en salig Stund ihjel
 nær ved en Arnes lune Baal
 med merligned i Krus og Skaal.
 Og under samme Glædens Dag
 var ogsaa Skoma'r John den Dag.
 Tam holdt af ham som Hest af Havre,
 de drak og tumled tit fra Davre.
 Og Aftnen gik med Sang og Snak,
 og bedre blev hver Drik, man drak.
 Tam og Værtinden blev helt ømme
 med søde, dylgte , dybe Brømme,
 Skoma'ren snakked løs og skrøned,
 og værtens Latter villigt drøned;
 om Stormen ude fæg og fo'r,
 Tam ænsed aldrig vejret Spor.

3

Og Sorgen, led ved Fryd og Fred
 dybt dukked sig i Glasset ned,
 Minutter fløj med yndig Skæmt
 som Bier med Sødme i sig gæmt,
 og hvad var Kongelykke vel
 mod Tams Lyksalighed den Kvæld ?

~~Når Tids~~
 Var Tids som
 Nær Tids et Valmubed

- de røde Blade drysser ned,
 Som Sne, der flyger i en Bæk,
 hvid et Sekund, for evig væk.
 Som Nordlys' hvide Flammeskør,
 der svirrer som et hastigt Vejr.
 Og som en yndig Regnbuform,
 der slettes af den vilde Storm.
 Hvem kan vel tøjle Tid og Blæst,
 og snart maa Tam igen til Hest.
 Begsort var Nattens Buebro,
 da Tam ved Midnat drog fra Kro,
 og saadan Vejr han rider ud i,
 som ingen Synder fristed Gud i.

Iskold og hiøsig Vinden bed,
 og stride Byger påsked ned,
 Lynilden flænged Mørkets Krypt,
 den hule Torden buldred dybt:
 den Nat forstod det mindste Barn,
 at Satan røgtes sine Garn.

4

Godt sadtiet paa sin gamle Best

(blandt alskens Hors var Maggie bedst),
 Tam vugged gennem Skidt og Sprøjt
 og agted aldrig Vejrets Fløjt.

Mens Huen han i Panden pressed,

mens paa et gammel Kim han ~~xxxxxx~~ messed,
 mens han forsigtigt saa sig om,

at Troløstøj ikke mod ham kom,

- ved Alloway var han snart nær .
 - om Kirken hylér Aanders nær.

han snart var nær
1

Ved Vadestedet var han alt,

hvor Krammeren i Sne blev kvalt,

forði de Træer ved Flodens Bred,
 hvor Drukken-Charley tumled ned,

og tæt ved Dyssen i det Krat,

hvor der blev dræbt et Barn en Nat,

og nær ~~xxxxfxjæx~~ ved Tjørnen, ved det Væld,
 hvor Mungos ~~xxxxx~~ nor har hængt sig selv.

Foran er Doon i skumvidt Braad,

højt hrimmer Stormens løbske Stod,

Lynstraaalen gaar fra Vest til Øst,

mørkt maler Tordnens dumpe Røst:

da glimted ~~xxxxx~~ mellem Skovens Træer
 bag Kirkens mur et Flammeskær,

fra hver en Sprække lyste Baal

og høertes Dans og S
~~X~~ krig og Skraal.

L6

L2

to

5

Du stærke Dram ! Med muntert ~~Blod~~
staar alle Farer vi imod!

En Pægl, vi frygter intet mer
En Pot til Satan selv vi ler !

Og Drik og Dram stod Tam i Panden,
og alle Djævle gav han Fanden !

Men Maggie stod med rystet Sjæl ,
til presset haardt af Haand og Hæl,
hun listed frem mod Lysets Skær
- et sælsomt Syn Tam skued dér!

Trolde~~st~~øj og Hekse for omkring,
og intet sødt og sirligt Sving,
men Hornpipe, Sekstur, Jigs og Reel
gav Foden Mart og fyrig Il.

Øg i det østre Vindueshvelv
dér sad den sorte Satan selv,
skabt som en lodden Rakkerhund
med Sækkepiben for sin Mund.

Og Spillet isned Marv og Ben
og rysted Kirkens Tag og Sten.

Omkring hans Fod var Kister lagt
med døde Folk i mulden Dragt,

og ved en Kunst af Mørkets Aand
holdt hver et Lys i iskold Haand.

Ved Skæret Tam o' Shanter saa,
at der paa Kirkens Alter laa
en Morders Ben fra Galgens Træ,

6
 to Bittesmaa, udøbte Kræ,
 en Tyv , nedskaaret fra sit Reb,
 med gustent Gab i Dødens Greb,
 fem Økser smurt med røde Pletter,
 fem Sværd fra onde Mordertrætter,
 et Baand, om Barnehals man slog,
 en Tollekniv , en Usling drog ✓
 - en Faderssæbe flånsed den,
 grøn Haar til Skaftet klæbed end.
 Lovtrækkertunger, vendt forkert,
 som Figgertøj med Løgn broder't,
 og raadne Præstenjerter laa ✓
 og stank som Møg, ~~uvoruen~~ man saa.

~~Man~~
 Edm Tam med Undren kigged til,
 blev mere voidsk det vilde Spil,
 mod Taget skingred Pibens Støj,
 og Damerne paa Gulvet fløj,
 de sprang og svang sig, tumled , tramped,
 indtil hver Kælling sveffig damped
 og smed alt Tøj og Skørteværk
 og dansed i den bare Særk.

✓
 Ved Tam; var det kun gurungt Blod
 med frodig Krop og fyrig Fod,
 og Særkene, som Særke bør,
 var ej Flonel, men snehvid Hør!
 De Bukser , jeg tilbage har,
 et fordums fint, heluldent Par,
 jeg gerne gav af Ben og Bag
 blot for at se det Danselag.

✓

✓
- H Lort

- H Tam! -

• tumbled om
~~brødt det dig~~
De tumbled rundt ved ~~Stras~~ og Kykkel,
De sprang og tumbled rundt paa Kykkel,

~~Stras~~
De sprang og tumbled rundt ~~med~~ Kykkel,
Med Stak i Haand de sprang
og tumbled

gimled
vumbled
fumbled
stumbled
stumbled
stumbled } Sæt at din Mave og
fik Kykkel
od den Dars af med
Helsekykkel.
Sæt, at du ikke kasted
of.

De sprang og tumbled rundt
ved Kykkel
Sæt, at din Mave og
fik Kykkel.

7

Men af en vindtøt Hekseflok
 faar selv en Taabe hurtigt nok.

I Spring ved Stav de tumled rundt,
 sært var det shart, du ej fik ondt, X

Men Tam saa ikke Revl og Krat:
 en vild og voldsom Tøs den Nat
 forskrev sin Sjæl til Helveds Brand.
 (Hun kendes her paa Carricks Strand,
 for mangen Ko tildøde skød hun,
 og mangen Baad i Brænding brød hun,
 og Korn og Avl hun heksed med
 og gjorde Egnen stor Fortrød.)

Sin Sin grove Særk af Lærredsgarn,
 den fik hun, da hun halvt var Barn,
 nu stumped den vel hist og her,
 men det var Pigens bedste Klær.

Ak, vidste Mormor i sin Grav,
 den Særk hun lille Nannie gav,
 og som var købt for, hvad hu n ejed,
 i Heksedans i Nat blev drejet !

Men her blir Musen svært forsagt,
 for det gaar over hendes Magt
 at synge op om Nannies Hop
 (for stor og stærk var Pigens Krop),
 og hvordan Tam trolslagen stod
 og stirred paa det løbske Blod,
 selv Satan snøfted fuld af Fryd

8

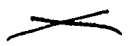
og gav sin Pibe ^{dobbelt} ~~Luk~~ og Lyd,
 til midt i Spil og Bukkedans
 Tam tabte helt sin sunde Sans
 og brøled: "Bravo Stumpesærk!"
 - og saa blev mørkt alt Satans Mærk:
 og før han havde Maggie vendt,
 greb Helvedshæren nam omtrent.

Som Bier hidsigt surrer frem,
 naar Hyrder plyndrer deres hjem,
 som Harens glubske Fjendeflok
 grumt jager over Sten og Stok,
 som ~~M~~irkedsfolk i fuld Gallop,
 naar Tyverak skal rendes op,
 saadan faar Maggie store Kræfter,
 med ilde Skrig en Flokken efter.

Ak, Tam! Ak, Tam! I Helveds Ild
 vil de dig riste som en Sild,
 forgæves venter Kate dig,
 hun faar ~~næ~~ snart Lov at græmme sig!
 Løb, Meg, og brug din rappe Sko,
 og prøv, om vi kan naa eh Bro,
 dér kan du frækt med Halen slaa,
 for over tør de ikke ~~gaa~~.
 Men før de naaed Flodens Bred,
 kom Maggies Hæle galt afsted.
 For Nannie langt foran sin Hær
 kom mer og mere Maggie nær
 og fløj paa Tam som Hvirvelvind
 - kun lidt hun kendte Maggies Sind-
 et Spring, og frelst var Mand og Dyr,

9

men Halen var sat overstyr:
L Maggies Rumpe fik hun fat, Li v.
og kun en Stump blev efterladt.

Men hver, som læser disse Ord,
hver Mand og Moders Søn paa Jord,
hvergang du ønsker dig en Taar

L: og i dit Hoved Særke staar L
husk dyrt man kyber tit en Spøgt B; L o' E -
tank kun paa Tam o' Shanters Dg !

1252

J U D A S .

Man har bagtalt mig.
Ingen har forstaaet
de Hensyn, som jeg nødtes til at tage.

Jeg bar et ansvar,
mange andres Skæbne
laa som ~~en last~~ ^{en last} paa mine Skuldre. L en Møllesten om

Hvad var der sket,
om ej jeg havde handlet
nøjagtig, som jeg dengang gjorde, Godtfolk?
Kan hende Folket havde rejst sig
fuldt af Vrede
mod Romerfolkets panserklædte Vælde.
Tænk jer engang de grufulde Massakrer
med Sorg og Jammer, Ofres Blod i Strømme.

Og var det Maalet?

Nej, det gjaldt

at finde en forsvarlig, saglig Løsning.

~~Og derfor, Venner, tog jeg da mit ansvar~~

~~med samt Diaterne - de tredve Penninge.~~

15 1/2 pind ansvar

med samt Diaterne - de tredve Pind.

V Kristian

S U L T E S T R E J K E.

Tre Dage har jeg nu sultet,
~~Vi~~ Betjenten formaner sin Fange:
Det nytter ikke, sir han,
med Stemmen alvorligt bedrøvet.
Jeg har set det saa mange Gange.
Vi putter blot Maden i Jer
med Slange.

~~Vi~~ ^{See} lukker ^{han} ~~det~~ op for min Celle,
Gaardtur i ~~Maage~~ Regnvejrstaage.
Paa Jorden staar Vandet i Pytter,
det drypper fra Mure og Tage.
Jeg trækker fra Gitter til Laage.
Højt over Fængslet skriger
en Maage.

Den er som et Fnug i Verden,
usynlig for os hernede.
Et Skrig af Sult staar fra Næbet,
et Fugleskrig om Føde.
Et Dyr uden Ly eller Rede,
som skriger fortvivlet i Taagen
sin Vrede.

Støvregnen siler stille
og vasker Murene rene.
Fra andre Gaarde høres
det langsomme Trin i Taagen.
Traskotramp, slæbende sene.
Hver bærer sin lille Skæbne
alene.

V E S T R E F Æ N G S E L .

En Mand stak begge Hænder ud af Ruden,
Glasskaarene raslede ned i Gaarden,
og Blodet sprøjtede fra de overskaarne Pulsaarer.

Tre Betjente greb ham i Halsen og i Armene,
og han blev kørt til 6 Afdeling.

En Mand laa stille og roligt,
mens hele Fængslet sov,
og filede taalmodigt sin Strube over med et Barberblad.
Han blev fjernet, ³/næste Morgen blev Madrassen baaret ud.
Blodet dryppede fra den.

Han har haft Næseblod, sagde Betjenten,
men nu er det standset.

En Mand gik ned ad Trappen -
og kastede sig ud, da han var forbå Sikkerhedsnettet.
Han ramte Gulvet med beundringsværdig Præcision.

Hans Hoved knustes som en Eggeskal,
og han blev straks fjernet.

Om Morgenens marcherer vi med Potte og Spyttbakke
i en nøje reglementeret Række.

Om Dagen snitter vi Træneste
og snekrer ^{regle menterede} ~~afslige~~ Dukkestuer.

Vagtmesteren gaar sin Runde og skælder~~x~~ ud.

Inspektøren gaar sin Runde
og ser til.

Og alt gaar sin reglementerede Gang
i et Hus af Sten og Jern.

H O R S E R Ø D 1941.

En Samling røde Barakker
gemt bagved Pigtraadsnegnet,
en Plads, der er bundløs af Pløre,
naar det en Dag har regnet.

En Jernseng med grove Tæpper,
et fattigt Tremandskammer,
en Klokke, som klemter til Maaltid,
er blevet vor Verdens Rammer.

Skoven staar mørk omkring os,
de stærke Farver er visnet,
hvid stiger Tørverøgen
mod en Himmel, kuldeolaa isnet.

En Mand lister bag om Bækken,
som ulovlige Stier han traadte.
Vornerre selv, Inspektøren
- han ligner en vaad, lille Rotte.

Regnen pisker mod Ruden,
der er koldt i det utætte Kammer.
Sørgeligt rusker Vinden
i Trærnes plyndrede Stammer.

Langsomt, langsomt gaar Tiden,
men men vi taalmodigt venter,
faar Vreden Tid til at samle
en rundelig Sum i Renter.

*Blindes Huset med Bente
mod Staalpladen, Bænk
i Bænk.*

*Han kommer og løber om
Bænk*

*3 hører en Bente
Bente*

Disciplinærstraf.

En Celle i vestre Fængsel,
 en Vask, en Træbænk, et Bord.
 Tre Celler ved Siden af mig
 sad en, der var fængslet for Mord.

Hver Morgen raslede Nøgler,
 og Døren gik op med et Brag.
 Lyset blev tændt i Cellen,
~~en ny og uendelig~~ Dag.

Saa vandred vi ned ad Gangen,
 langsomt med bøjet Nakke,
 den daglige Vej til Klosettet
 med Potte og Spyttebakke.

Morgensur grynted Betjenten:
 Staa ind i Døren, De der!
 Fra Gavlens vældige Vindu
 lyste et Rurpurskær.

Solen stod op og farved
 Nattens regntunge Skyer.
 Det var som et glødende Genskin
 af Kuslands brændende Byer.

Gaardtur: de ludende Rygge,
 de frække og triste Blikke.
~~Her er vi som rotter i bure,
 her findes Godheden ikke.~~

*Vi var som Rotter i Bure
 Godheden fandtes ikke.*

Forsorne Tyve, smaa Slyngler,
 Mordere, Alimentanter.

En Undergangens Verden
 omkring En paa alle Kanter.

I tusind Aar...

Mel: I Flugt gaar Tiden over Livets Bølge.

I Tusind Aar var vi til Trældom dømt,
 og tavs vi sukked under Aagets Vægt,
 men vore Fædre om en Lykke drømte
 og Drømmen gik i Arv fra Slægt til Slægt.
 Da tændtes Lyset. Med vor nye Viden
 vi ranked os i Kampmod og i Trods.
 Af Marx vi lærte, at engang i Tiden
 blir' Verden vor, som den er skabt af os.

Vort Liv fik Mening. Stot og sejgt vi rejste
 vort Værn og Vold om Proletarens Ret.
 Vi saa mod Lyset, naar vort Flag vi hejste,
 vor Sejr var nær, vor Fremtid lys og let.
 Ja, Frihed, Lighed — og paa vore Rygge
 steg nye Mænd paa Magtens Tinder op;
 vi blev forraadte, da vi mest var trygge,
 af dem, vi havde ført til Magtens Top.

Mørk blev vor Verden. Hvert et Haab var bristet,
 alting var Kaos, Krig og blodig Færd.
 Vi havde Troen paa vor Fremtid mistet,
 det store Ragnarok var rykket nær.
 Men da kom LENIN, Ruslands Skarer lytted
 til Lenins Ord med anspændt Aandedræt,
 og Millioner deres Trældom bytted
 med Socialismen og det fri Sovjet.

Partiet blev i STALINS Haand som Staalet,
 der hugged Lænken over, saa den brast.
 Det kosted Ofre, men de naaed Maalet,
 hver Mand i Rækken stod som Klippen fast.
 Det kosted Ofre — aldrig blev det givet
 at vinde Sejr uden Tab og Slag,
 og vil du Sejren, maa du vove Livet,
 som vore Brødre gør det nu i Dag.

Var det kun Ord, alt hvad du svor og loved,
 saa gaa, du Stymper, med dit Logn og Digt.
 Men er du Mand og vidste, hvad du loved,
 saa kender du i Dag din første Pligt.
 Nu er det Fasthed, Trofasthed, der tæller.
 Med Lenins Stemme har PARTIET kaldt.
 Staa fast, vær Mand, er Ordet nu der gælder.
 NU blir der krævet: INTET eller ALT!

Skrevet af HANS KIRK i Horsørød.

Sigurd Skov = Holger Niemi

1259

24/12-42.

Beskygning

Kammerater!

Vil samtidig med materialet sende et par ord om spørgsmaal, som i rygtesvis har hørt eller nok sikkert vil komme til at høre.

Forsers-lejren: for nogen tid siden forlaante tyskerne 3 kammerater fra lejren udleveret, hvilket de danske myndigheder intet havde inod. Kammeraterne i lejren var imidlertid af en anden mening og slog kreds om de tre, da de blev afhentet. Inspektør Bentzen gav betjentene ordre x til at gaa paa dem med stavene, det nægtede de, hvorefter han rekvirerede 100 mand fra en nærliggende politiskole. Disse havde ingen skrupler og der opstod et voldsomt, som endte med, at vore kammerater en for en blev buaret ind i barakkerne. Der blev ikke skudt, men flere fik alligevel slæmme skrammer og en (i Estland født) maatte paa vesres sygeafdeling. Alle kammeraterne blev nu overflyttet til Vesre, anbragt paa ~~sygeafdelingen~~ straffeafdelingen og underkastet disciplinarstraf, ikke skrive, ikke modtage breve, ikke modtage besøg osv. Der er givet et halvt løfte om, at disciplinartraffen udløber den 23/1. I stedet for de indsendte kom 140 andre kammerater op i lejren.

Martin Nielsen og en 7-8 andre kammerater er udleveret til gestapo.

Aksel Larsen er taget ved hjælp af en stikker, en københavnsk spaniensfrivillig, som vi, indtil nu, har anset som en meget solid og paalidblig partikammerat.

Gestapo og politiet har for at svække partiets moral og modstandsevne udsprede det rygte, at Aksel Larsen fortæller revl og krat, angiver alle og enhver og af taktiske grunde har angivet "Frit Danmarks" redaktion, hvorved Chievitz, Dassing og flere blev arresteret. Løgn og opspind det hele! Men den slags er man fra gestapos side interesseret i at udsprede, og det kan ikke nægtes at have virket generende ved reorganiseringen af "2 PD".

Naar rygten engang naar provinsen, maa i kraftigt tilbagevise det.

Hall Røck, Niels Bohr, Professor Fredericia var gaars dato ikke arresteret, hvilket ellers rygten fortæller.

Igen vil jeg understrege, at skal det lykkes os at holde gode folk paa fri fod, er det tvingende nødvendigt, i gør hvad gøres kan for at skaffe kvarterer, som ved given lejlighed kan tages i anvendelse. Tal med sympatiserende og nationalt indstillede mennesker om dette.

Ellers slutter det gamle aar jo pønt. Der er visse ubehagelige som er ved at faa testiklerne i klemme i frostvejr ved rostof og nordpaa.

En højerestaaende tysk officerer udtalte for nogle dage siden, at man indenfor tyske officerskredse var enige om, hvilket snart var blevet et valgspørg, at tyskland manglede 3 ting for at vinde krigen, nemlig Ryssernes udstyr- Engländernes forplejning- og italienerne som modstandere!

Til slut en hilsen med atk for aaret, der svandt og det bedste ønsker for det der kommer, for 1948.

Sigurd Skov *Holger Niemi*

Kammerater!

Paa Grundlag af de os tilsendte Redegørelser over Uddeling af Materiale kan følgende siges:

Afdelingsbestyrelserne maa sørge for at give en mere detaljeret Beretning, naar vi i Fremtiden skal have Oplysninger vedrørende Partiarbejdet. Det er ikke alle, der lider af denne Mangel, men for langt de fleste er dette Tilfældet. Naar der forelægges f. em Spørgsmaal til Besvarelse, saa er det naturligt givet, at man maa gennemdebattere og uddybe hvert enkelt Punkt, saa vi paa den Maade kan drage Konklusionen af de Erfaringer, der tilflyder os, og som Partiledelsen naturligtvis bygger videre paa. **A l t s a a: altid omhyggeligt udførte og detaljerede Beretninger!**

I Mange af Redegørelserne fremhæves den Sympati, men hvilken man ser paa vort Parti. Deraf følger ogsaa, at man paa enhver Maade maa faa denne Sympati vendt til Aktiv Støtte for Partiet. Mange Kammerater gør ikke tilstrækkeligt ud af dette, de nøjes med at konstatere, at de har saa og saa mange Sympatiserende, som de ved, at de kan stole paa, og saa lader de dette være nok. Vi skal her gengive en Besvarelse fra en Kammerat, der fortæller, hvorledes han arbejder. Han skriyer: "Jeg har Forbindelse med en Sympatiserende og han faar alt det Materiale, jeg kan afse. Han fortæller, at det ham til-delte cirkulerer paa hans Arbejdsplads, saa det til sidst er helt ulæseligt. Ogsaa personligt støtter han os, men min Mening er, at jeg vil indvirke saaledes paa ham, at han paa sin Arbejdsplads skaffer nogen Økonomi til Partiet, enten i Form af Indsamling eller ved Salg af vore Mærker. Den Fremgangsmaade, jeg her skitserer, med at faa de Sympatiserende til at arbejde aktivt for Partiet, mener jeg er den helt rigtige. Hvis hvert Partimedlem arbejder dares Sympatiserende med Materiale og faar dem til, foruden at de støtter os økonomisk, selv at skaffe Midler gennem Venner og Bekendte, saa tror jeg, at vi vil komme længere ud i de Kredse, som er modtagelige for vor Propaganda, og Økonomien vil komme ind i faste Rammer."

Dette Eksempel er et godt Udtryk for, hvorledes Partikammerater skal arbejde og bearbejde deres Sympatiserende. **A l t s a a:**

at forvandle de Sympatiserende til aktiv Støtter for Partiet maa være en Opgave.

Endvidere maa pk-er have Opmærksomheden henvendt paa den Gren af Partivirk-somhed, der hedder nye Medlemmer. Her er det overordentlig vigtigt, at man søger for, at Tilgangen ikke i Øjeblikket svigter, men at vi stadigvæk faar Erstatning for de Kammerater, som tages. Her gælder det parallelt med ovenfor, at man forvandler de Sympatiserende fra aktive Støtter for Partiet til Medlemmer af Partiet, men naturligtvis ikke for enhver Pris. Vi har kun Brug for solide og aktive Kammerater, og der skal ikke startes Kappelstrid paa dette Omraade. **A l t s a a:**

at forvandle disse aktive Støtter for Partiet til Medlemmer af Partiet.

Og videre: naar Man konstaterer, at Sympatien for os stadig bliver større, saa skulde en logisk Følge af dette blive, at Salget af Garantfonds- og Syklubmærker stadig er i Stigning, men er det saaledes? Nej, det er det ikke. Medens vort Materiale finder stadig flere Læsere, skaber flere Sympatiserende, ligger Salget af Mærker paa omtrent samme Højde som hidtil. D. v. s. at Partikammeraterne ikke i tilstrækkelig Grad udnytter de Muligheder for et forhøjet Mærkesalg, som er til Stede. Denne Fejl maa rettes, saaledes at vi kan sige: "flere Sympatiserende, større Salg af Mærker." **A l t s a a:**

større Indsats for forhøjet Salg af Garantfonds- og Syklubmærker.

En anden Side af Sagen er Litteratursalget. Ogsaa her skulde Partikammeraterne have Muligheder for ved et energisk Arbejde at hæve Salget. De enkelte Pk-er maa forstaa, hvilken Betydning det har at faa solgt saa meget Litteratur til de Sympatiserende som muligt. Netop herigennem er det jo, at vi kan skabe Oplysning om og Forst delse af, hvad Sovjetunionen er, hvad Partiet er, hvilke Opgaver det har osv., hvilket medvirker til at knytte de Sympatiserende endnu stærkere til os. A l t s a a :

gennem større Litteratursalg skabes stærkere Forbindelse med de Sympatiserende.

Endvidere er der en Ting af indre Art, nemlig Indbetaling af Kontingent og Garantfond. Kammerater, hvis Funktion det er at opkræve, maa ofte gaa baade 5 - 6 Gange forgaves, f r det lykkes dem at erholde disse Kontingenter. Dette maa og skal rettes. Naar man er Medlem af Kom. Parti, er det en naturlig og simpel Pligt, at man indbetaler sit Kontingent og Garantfond rettidigt og ydermere i en Tid som denne, hvor enhver Pk-er ved, at Partiet har Brug for alle de Penge, vi kan skrabe ind. A l t s a a :

rettidig Indbetaling af Kontingent og Garantfond skal overholdes.

- 2 -

Endelig skal vi til Slut bringe en Opfordring fra en Afdeling, som vi støtter paa det kraftigste:

"Afdelingen opfordrer alle Partikammerater til at iværksætte en Offensiv paa alle Partiomraader. Vi giver alt, hvad vi har i os, vi skaaner os ikke i nogen R tninger, Sovjetunionen kæmper for vor Frihed, og vi maa og skal støtte Sovjetunionens heltmodige Kamp for Menneskenes Friheder og Rettigheder".

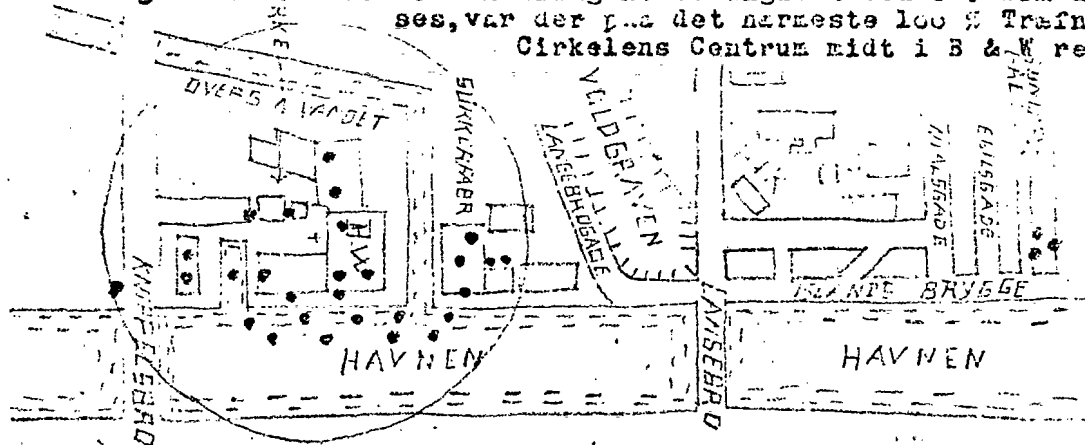
Had denne Opfordring være en Sp r til Iværksættelse af følgende Opgaver:

- 1) Præcision og Hurtighed i Partiarbejdet.
- 2) Skabelse af en aktiv K rne af Sympatiserende.
- 3) Forvandling af de Sympatiserende fra inaktive Støtter f r Partiet til Medlemmer af Partiet.
- 4) Forstærket Indsats for at føre Salget af Garantfunds- og Syklubmærker.
- 5) Udnyttelse af alle Muligheder for at hæve Litteratursalget.
- 6) rettidig Indbetaling af Kontingent og Garantfond.
- 7) Aktiv Indsats paa alle andre Partiomraader.

. xxxxxxxx

ENGLANDERNES ROMBARDEMENT AF KØBENHAVN ONSDAG DEN 27 JAN. 1943

Angrebet udførtes af 1 "wing" Mosquitos, dvs 8 to-motorede Bombe-maskiner, Fart ca. 500 km/T, Bombelast 1 Ton, dvs. 4 Bomber à 225 kg + 100 kg Brandbomber. Bombenødslagene er angivet ved ø. Som det vil ses, var der paa det nærmeste 100 % Training, naar Cirkelens Centrum midt i B & W regnes som

Middeltræfepunkt (angivet ved et +). Iflg. Indberetninger til Ministeriet faldt der 2 Bomber paa B&W. Efter at det danske Militær havde uskadeliggjort flere af Bomberne i Bøbeleseshusene og paa Sukkerfabrikken, forlangte Tyskerne de tidindstillede Bomber fjernet fra B&W. Lørdag den 30/1 Kl. 16 sprangte de danske Militærmyndigheder derefter 2 Bomber, som lød i Støberiet, og 3 som lød i Montagehallen. Begge disse Bygninger vil være uanvendelige indtil videre, bl.a. vältede en stor Kran i Montagehallen, og nogle færdige Dieselmotorer ødelagdes. Ogsaa Lønningskontoret blev svært beskadiget. Arbejderne blev først sendt hjem for 8 Dage, derpaa for 10 Dage, men det menes, at der i hvert et Tilfælde ikke vil kunne arbejdes den første Maaned. 1200 Smede er bleven arbejdsløse. Ved Bombeanrebet blev ogsaa Knippelsbro beskadiget. Sejlsleds i Havnen mellem Knippelsbro og Langebro og i Kanalen mellem B&W og Sukkerfabrikken er forbudt.

"Den danske Stjerne fra Bremen" - som næppe mange Danskere lytter til - beklagede sig forleden over Københavnerpressens Behandling af Bombeanrebet. De eneste 2 Blade der havde behandlet Sagen værdigt (set med Nazifløjne) var "Førrædderbladet" og - "Socialdemokraten" !!

Strejke paa Atlas. Mandag den 1/2 gik Fornerne paa Atlas (Gasfabrikken) i Strejke, idet Firmaet ikke vilde imødekomme deres Krav om Krigsrisikotilæg. Dette Krav er ikke mindre berettiget end Kravet om bedre Beskyttelsesforanstaltninger, som samme Firmaes Arbejdere som bekendt maatte strejke i 3 Dage i forrige Uge for at faa gennemført. Det forlyder nemlig, at B&Ws Produktion af Undervandsbaadmotorer skal overtages af Atlas, og er dette Forlydende rigtigt, vil det næppe vare længe før ogsaa Atlas faar Besøg fra Luften.

Strengt Domme. I dybeste Hemmelighed afsagde Københavns Byret den 18 Jan. følgende strenge Domme over Personer, hvis eneste "Forbrydelse" var, at de havde assisteret nogle Faldskærmsjægere: Erik Winsløv Olsen 1 Aar 3 Mdr. - Bent Paludan Kæller 3 Aar - Kaj Aksel Conradsen 3 Aar - Ester Amundsen 1 Aar 6 Mdr. - Johannes Amundsen 3 Aar - Johan Balslev 3 Aar - Erik Andreas Egholm 2 Aar - Valgaard Hakon Christensen 4 Aar 10 Mdr. - Aksel Lund 4 Aar 6 Mdr. - og Herluf Hofmann Hansen 10 Aar

Nazi-inspektøren i Horsens er fjernet. Da interneredes lange Kamp mod Nazi-inspektør Benzen i Horsens er omsider vundet, Inspektøren har set

det som sin vigtigste Opgave at tyrannisere de internerede, ikke blot de raske, men også alle de, der paa Grund af de usle Forhold er bleven syge i Lejren. For nogen Tid siden henvendte de internerede sig i et Brev til Thune Jakobsen og anmodede om en bedre Behandling af deres Syge Kammerater, bl.a. krævede man Lægetilsyn og Indlæggelse paa Hospital af de alvorligt Syge. Brevet afsendtes den 20/1. Da der endnu den 27/1 ikke var indløbet Svar fra Justitsministeren, nægtede de internerede at passe de Syge for paa denne Maade at fremtvinge en Afgørelse. Nazi-Inspektoren svarede omgående i en "Kundgørelse", at det var en Plikt at passe de Syge. Herefter nedlagde samtlige de internerede, der var beskæftiget med Rengøring m.v., herunder Pasning af Syge, Arbejdet. Resultatet var, at de Syge i to Dage overhovedet ingen Mad fik. Saa endelig gav Thune Jakobsen sig og Tyrannen Benzen blev forflyttet til

Forslag til Indledning om vort Arbejde i de faglige Organisationer og paa Arbejdspladserne.

Al vor Virksomhed overhovedet er naturligvis indordnet Partiets Linie: Kampen for vor nationale Selvstændighed. Ud fra denne Linie skal vi ogsaa løse vore opgaver paa Arbejdspladserne og i Fagforeningerne. Den nationale Frihedskamp har mange Former, men afgørende for et heldigt Resultat, er det, at vi foraar at drage hele Arbejderklassen med ind i Kampen og ner i første Række, Arbejderne paa de udslagsgivne Arbejdspladser, som behersker Nøglestillingen i Kampen mod Fjenden.

Arbejderklassens Stilling i det fjerde Krigsjaar.

Den officielle, censurede Presse beretter sig kun sjældent med de øjeblikkelige sociale tilstande for Arbejderklassen. Udplyndringens Virkninger skal helst bortles. For kort Tid siden saa denne Presse sig dog nødsaget til at beskæftige sig lidt, med den Side af livet i Danmark. Foranledningen var en Række Oplysninger, som en Københavnsk Skolelæge fremsatte om tilstandene blandt de københavnske Skolebørn. Og det var artige ting denne Læge kunde oplyse: Pattignands-og-godmen, Tuberkulosen, var steget uhyggeligt blandt Arbejderbørn. I 1938 var Procenten 1,7, men nu er den oppe paa 3,95. Børnene manglede Undertøj, Fodtøj og Vinterbeklædningsgenstande, og det var ikke sjældent, at Børnene mødte til fem Tisera Skolegang uden madpakke. Denne rystende Skildring af en københavnsk Skolelæge giver et talende Billede af, hvorledes Tilstandene maa være i de Arbejderhjem, hvorfra disse Børn kommer. Man skal mere end 50 Aar tilbage i tiden for at finde noget tilsvarende.

For faa Dage siden har Arbejdertevelgeselsens Arbejdsraad udsendt sin "økonomiske Oversigt". Denne Institution er saa langt fra revolutionær, men derimod raadgivende for de øverste faglige Spidser. De tal, som den bringer, er derfor absolut ingen Overdrivelse af Arbejderklassens Forringelse - tværtimod.

I denne Oversigt siges det, at Arbejderklassens Realkonfortjendesteer faldet med 22-30 % i 1939 og indtil første Halvdel af 1941. I løbet af 1942 er nedgangen for Industriarbejdernes 10 % i forhold til Juni 1939. Saaledes ser Arbejdsrådets Opgørelse ud, hvad angaar Arbejderklassen. Samtidig giver Oversigten nogle oplysninger om andre Befolkningsgruppers økonomiske Stilling, som ikke er uden interesse: De selvstændige Handlende har haft en Indtægtsforøgelse paa ca 8 %. Landbruget en gennemsnitlig Indtægtsforøgelse paa 12,5 %. Her maa det dog bemærkes, at Indtægtsforøgelsen naadiger 20 % for Godsagernes vedkommende, 25 % for Gaardenes og 11 % for Husmændenes vedkommende. Men denne Indtægtsforøgelse havde for Landbrugets vedkommende allerede rundet Sted, for de store Frisstigninger i 1941 satte ind.

For Basis af høstaaret 1940-41 viser Indtægtsforøgelsen en yderligere Stigning, for små og mellemstore Brug paa 40-50 %, og for de store Gaarde og Godsagerne 100-150 %.

Om Forholdet for Industriens vedkommende oplyser Oversigten, at Aktieudbyttet for 1939-41 steg med 15 %.

Dette Uddrag af Arbejdsrådets Oversigt viser i grove Træk de økonomiske Forskydninger for de forskellige Befolkningsgruppers vedkommende under Krig og Besættelse.

De faglige Spidseres Medansvarlighed.

Det er selvfølgelig rigtigt, at de tyske Fascisters Besættelse og Udplyndring af Landet er den afgørende Aarsag til den voksende Nød og Blødsighed i mange Arbejderhjem. Men ligesaa rigtigt er det ogsaa, at Regeringen og de faglige Spidser ved deres Eftergivethed har gjort det lettere for Undertrykkene at gennemføre Udplyndringen, og i en uhyggelig Grad har de medvirket til, at Krigens og Besættelsens Økostninger blev lagt over paa Arbejderklassen.

Lige fra Krigens Udbrud, baade før og efter Besættelsen, har de øverste socialdemokratiske faglige Ledere præket Eftergivenhed og Kapitulation, og det Resultat, de har opnået, er, at Tusinder af Arbejdere nu er saaledes stillet, at de ikke tilnærmelsesvis har haad til at købe det, som Rationeringen hjemlær dem det til.

Regeringens Løn-, Pris- og Skattepolitik, som er blevet understøttet af de øverste faglige Ledere, har konstant været ført eensidigt. De mere velstaaende Lag herhjemme har man forsøgt at holde skadesløse, mens alle Byrderne er lagt over paa Arbejderklassens Skuldre. Det er ikke svært at se, at en Politik, som har til Hensigt at tørringe de store Massers Levelod, maa være i de tyske Undertrykkes Interesse. og Konsekvensen heraf vil blive, at Arbejderklassens Kamp mod Nedskæringerne ogsaa bliver Kampen mod Hitler og hans Mandatgivere - bliver en vigtig og afgørende bestanddel af vor nationale Frihedskamp.

Overenskomstsituationen.

Paa sædvanlig Vis har den Mand, som nu af Scavenius har fået tildelt Posten som "Socialminister" i den nye Regering, Laurits Hansen, indledt Overenskomstforhandlingerne. Men før vi går videre med denne Sag, kan et Par Bemærkninger om den nye "Socialminister" være paa sin Plads, da det bliver nødvendigt, at vi blandt Fagets Medlemmer spredt Oplysning om, hvorfor Berlin og Scavenius kunde bruge netop en Laurits Hansen.

Han har baade før og efter Krigens Udbrud været at finde paa den yderste højre fløj i Socialdemokratiet. I Overenskomstsituationen har han gjort sig særlig bemærket ved et storbrovrende Ordskvalleri om Arbejderklassens urimelige Byrder, før under Forhandlingerne derefter at give Pokker i Arbejderklassens Krav. Umiddelbart efter Krigens Udbrud, den 31 Oktober 1939, afsluttede han, sammen med sine meningsfæller i D.S.F., Overenskomsten med Arbejdsgiverne om Dyrtilsreguleringen, hvorefter voksne mandlige Arbejdere skulde have et tillæg paa 0,35 Bre for hvert Fristallet steg. Denne Overenskomst lod han dog sine Partifæller i Regeringen give et Grundskud allerede inden Besættelsen fandt Sted, idet Regeringen i Marts 1940 gennemførte den forhadte Omsetningsafgift, hvis prisforhøjende Virkninger, der ikke skulde ydes Dækning for.

Den 30 Maj 1940, kort efter Besættelsen, fik Fagbevægelsens Medlemmer, med Laurits Hansens Billigelse og Godkendelse, det afgørende Slag. Ved Lov blev Dyrtilsreguleringen opretholdt og Lønningerne lagt fast. Laurits Hansen anbefalede Byveriet og lovede Arbejderne et effektivt Prisstop til Erstatning. Hvordan denne "Stop" kom til at se ud kender alle.

Virkninger af Lønstopets Gennemførelse har været katastrofal for medlemmerne. I Juli 1939 var Fristallet 123 i Januar 1942 278. en Stigning paa 52 %. Lønnen var i samme tidsrum kun steget 11 %. Skulde Arbejderne i Januar 1941 have haft sine Lønninger reguleret efter Dyrtilsreguleringen af 31 Okt 1939, vilde tillægget til Lønningerne have udgjort 35,75 Bre, men det var kun 74 Bre.

Laurits Hansen har saaledes været Fagbevægelsen en dyr Mand.

Det Forbundsskab (Løndiktatorerne), som han nu raser ind, var han selv med til at oprette i Sommeren 1940, og - ogsaa det skrællede Svindel-Fristal er han medopfinder af. Uden hans og de øvrige faglige Spidsers Eftergivenhed kunde revisionen af Socialreformen ikke være blevet gennemført.

Laurits Hansens Løbebane er en nøje Genspejling af en stor Del af de øverste socialdemokratiske Lederes Politik før og efter Besættelsen. Flere af disse Folk, deriblandt ogsaa Laurits Hansen, havde allerede paa et tidligt Tidspunkt efter Besættelsen, begyndt at indrette sig paa en tysk Sejr.

Men tilbage til Overenskomstforhandlingerne som ogsaa er begyndt bag Kulisserne, uden at de faglige Ledere har rundet sig foranlediget til først at drøfte Lønspørgsmaalet med Medlemmerne.

Det siger sig selv, at ogsaa under disse Forhandlinger vil Laurits Hansen, eller nu hans Allier, Ejler Jensen, fortsætte den hidtidige Linie. Det er vist meget faa Medlemmer, som ventor sig noget fra den Kant.

Skal Udplyndringen standses og effektive Lønforhøjelser gennemføres, bliver D.A.F. Medlemmerne selv, som kommer til at tage fat.

Naar man tager i Betragtning, at Forringelser er noget, som finder Sted hele Aaret rundt, maa det ogsaa være Opgaven at føre Kampen mod disse, naar Lejligheden byder sig. Og det skal være vor Opgave at søge for at denne Kamp bliver organiseret i Arbejderklassens faglige Organisationer og paa Arbejdspladserne.

De faglige Organisationer.

Selvom de faglige Spidser har gjort deres bedste for at kvæle Medlemmernes Vilje til Modstand mod Nedskæringerne, er denne dog kommet klart til Udtryk ved flere Lejligheder. I flere Tilfælde har Nødhjælpsarbejdere gennemført og vandet strejker. Paa flere store Virksomheder har nazistiske Provokatørers Optreden fremkaldt stærke Udslag af Arbejdernes Ræbe og i enkelte Tilfælde Arbejdshedlæggelser. Kampen mod Revisionen af Socialreformen og dens Omfang giver ogsaa et godt Billede af Stemningen i Arbejderkredse. Et betydningsfuldt Udtryk for Stillingen i Fagbevægelsen er denne Kamps Fortsættelse, der har taget Form i Arrangementet af et par omfattende faglige Konferencer, hvoraf den nordjyske er afholdt fornylig i Aalborg med tilslutning af 24000 Medlemmer af D.A.F.. Man har her behandlet Virkningerne af Revisionen og Modstanden mod disse. Den anden Konference forberedes til Afholdelse i København.

Med Regeringsskiftet og den deraf skærpede Kamp mod det danske Folk, vil ogsaa den fuldstændige Insretning af Fagbevægelsen søges fremmet, og Forfølgelser og Fangslinger af Arbejderklassens Talsmænd blive forstærket.

Men til Trods herfor, vil det dog være muligt for os ogsaa at forstærke vort legale Arbejde i de faglige Organisationer, naar vi paa tredeste mulige Grundlag gaar i Brechen for Arbejderklassens vitale Interesser.

I vort Arbejde her skal vi søge Samarbejde med alle, som paa en eller anden Maade vil være med i Arbejdet i den nationale Frihedsfront, og som indser Nødvendigheden af, at Arbejderne maa reagere mod Udplyndringerne.

Vore nærmeste Opgaver i de faglige Organisationer.

I Forbindelse med Overenskomstforhandlingerne maa Spørgsmaalet om Arbejderklassens Stilling og Virkninger af den førte Politik sættes til Debat. Paa Grundlag af Arbejdsråds Oversigt maa der rejses Lønkrav. Men dette er dog ikke nok. Afgørende er det, at vi paa fornuftig Maade, med den stedfundne Udvikling i Erfaring, paapeger Nødvendigheden af, at Medlemmerne na selv maa tilrettelægge deres Kamp. Naar Mejerierne's Fællesorganisation, Sukkerforædlerne's Sammenslutning m.m. uden Hensyn til Forholdene sættes ind til Varetøelse af deres medlemmers Interesser, saa maa Fagbevægelsens Medlemmer ogsaa bruge sine Organisationer.

Kampen mod Revisionen af Socialreformen maa i alle Organisationer føres videre, og "Revisorerne" skal stadig nøgles fast til deres Ansvar. Modstandens Karakter maa nu være, at i alle Tilfælde, hvor Revisionens Konsekvenser rammer medlemmerne, maa vi forlange, at Organisationen tager Affære for at skaffe de berørte medlemmer eksistensmuligheder. Det maa forlanges, at Organisationerne i størst mulig Udstrækning saboterer de Forordninger, som Revisionen har iastset.

Tilslutning til den københavnske faglige Konference bør søges i alle Fagforeninger. Og i Diskussioner om denne maa Arbejderklassens Stilling drøftes. I Organisationer, hvor man paa Grund af Bestyrelsens Sabotage eller af anden Aarsag, ikke har faaet Spørgsmaalet behandlet paa den ordinære Generalforsamling, maa man i hvert enkelte Tilfælde tage Stilling til eventuelt Indkaldelse af ekstra Generalforsamling. Paa Generalforsamlingen maa drøftes de Forslag, som Afdelingen maa have at stille til Konferencen. Andre aktuelle Spørgsmaal kan sættes paa Dagsorden til den indkaldte Generalforsamling. Spørgsmaalet om ekstra Generalforsamlinger maa i hvert enkelt Tilfælde drøftes med vore ansvarlige Kammerater.

De mange Arrestationer af Fagbevægelsens gode og aktive Medlemmer paa Grund af deres Indsats i Frihedskampen, maa Organisationerne fast og bestemt vende sig imod. Det mindste, man kan forlange af de ansvarlige Organisationer og deres Ledere, er, at de i alle Tilfælde, hvor det maa formodes, at Medlemmer er arresteret for at have handlet i Arbejderklassens og Landets Interesser, af Lyndighederne forlanger at faa Oplysninger om de arresterede ~~XXXXXXXXXX~~ Medlemmers Forhold og udtaler deres Misbilligelse af de skandaløse Massearrestationer.

Fagforeningerne bør holde Forbindelse med saadanne fængslede Medlemmer og med passende Mellemrum sende dem en Opmuntring i Form af en Hilsen, lidt til Ekstraforplejning, hvis dette kan lade sig gøre, eller paa anden Maade. Dette gælder ogsaa de Arbejdspladser, hvor de arresterede har været beskæftiget. Der maa drages Omsorg for, at de fængslede bevarer deres Medlemsrettigheder ved at Kontingentet betales.

I Bestyrelser, paa Generalforsamlinger og i Klubberne maa der stilles Forslag om, at der ydes Hjælp til de fængslede Medlemmers Familier ligesom Indsamlinger maa indsigttes med samme Formaal. Denne Opgave maa tages Op med det samme.

Det er fortsat vor Opgave, at sætte Fagforeningerne ind til Varetagelse af Medlemmernes Interesser overfor Bystyret. Vinteren melder sig og herved voksende Arbejdsløshed. Det bliver nok at tage fat paa. Ogsaa de daarligst stillede skal sikres Brød - Brændsel - og Bolig. Hvad angaar Boligforholdene staar Byen nu overfor en Katastrofe. Fagbevægelsen kan ikke være ligeglad med, at dens Medlemmer stoves sammen under uegnede Boligforhold. Byggeri maa paabegyndes i nødvendigt Omfang, og indtil dette kan tages i Anvendelse, vil det være passende at undersøge, om ikke de store Velhavere mange overflødige Værelser kunde tages i Anvendelse til de Husvilde.

Kommunens haardhandede Skatteinddrivning maa vist ogsaa kigges lidt efter i Szammen.

Som allerede bemærkes skal vi i vort faglige Arbejde søge Samarbejde med alle gode Elementer, som vil være med. Det gælder nu mere end nogensinde. Paa kammeratlig Maade maa vi trække stadig flere Medlemmer med ind i Arbejdet. Ved fornuftige Diskussioner maa vi søge at faa dem til at forstaa, at de faglige Tillidsmand, som fortsat taler om eftergivenhed, og som støtter en Regering Deavenius, maa isoleres og skiftes ud.

Arbejdspladserne.

Antagelig staar det os alle klart, at skal Modstanden mod Forringelserne og Kampen for Lønforhøjelser blive til mere end Snak, er den første Betingelse, at vi har den fornødne politiske og organisatoriske Indflydelse paa Arbejdspladserne. Derfor skal Hovedvægten i vort faglige Arbejde lægges paa Arbejdspladserne, men at vi af den Grund amsvækker vort hidtige Arbejde i de faglige Organisationer.

Ogsaa paa Arbejdspladsen er vort Arbejde indordnet: Den nationale Frihedskamp, og ud fra dette skal vi handle og arbejde.

Vore Organisations- og Arbejdsforhold.

Det Arbejde, som er paabegyndt, med at iorene vore Kammerater til Grupper paa Arbejdspladserne skal fortsættes. "Gamle" Kammerater, som i de fleste Tilfælde har Arbejde i deres Partiafdeling, forbliver i denne samtidig med, at de staar i Gruppen. Nye Medlemmer, som hverves paa Arbejdspladsen, kan nøjes med at blive tilsluttet Gruppen, som saa bliver deres Grundorganisation.

Gruppen har en Ledelse paa sædvanlig Størrelse, der paahviler den almindelige organisatoriske Opgaver, som i en Afdeling. Størrelsen af en Gruppe maa under ingen Omstændigheder overstige det sædvanlige for en Afdeling. I det Omfang, som det bliver nødvendigt, foretages Opdeling. Oprettes der flere Grupper paa en Arbejdsplads, kan der nedsættes en A-Ledelse.

Faa Arbejdspladsen gælder det, at enhver af vore Kammerater skaber en Kreds af gode sympatiserende Kolleger om sig, som han til Stadighed holder Forbindelse med og forsyner med vort Materiale, og som gennem ham understøtter vort Partis Arbejde og stadig drages nærmere til os.

En af de første organisatoriske Opgaver skal være, at vi nu ganske alvorligt tager os sammen og faar nogle af de gode Arbejdere, som vi længe har kendt og ved, at de deler vore Anskuelser, til at tilslutte sig Partiet. Husk, at det er herfra Partiet idag skal have sin Tilgang, og at det er den Slags Folk, vi kan regne med.

Ind nu personlig med alle de gode Arbejdere, som I kender, der burde være i vore Rækker. Denne Sag maa ikke opsattes.

Paa Arbejdspladser, hvor vi ikke har Kammerater, men Forbindelse med sympatiserende, maa vi ogsaa se at faa talt med de bedste af disse om Indmeldelse i Partiet. Det, at de kan virke som Gruppe uden for Partiet paa selve Arbejdspladsen, skulde lette deres Adgang til Partiet. Bestemte Kammerater, som i forvejen har Forbindelse med disse Sympatiserende, maa tildelles den Opgave at snakke med dem. Nyoprettede Partigrupper og Grupper af Sympatiserende paa Arbejdspladserne maa have den størst mulige Understøttelse i deres Arbejde. Særligt egnede Kammerater bør tage sig af dette Arbejde.

Findes der Arbejdspladser af Betydning, hvor vi slet ingen Forbindelse har, skal det undersøges, om saadan kan skaffes gennem Bekendtskaber e.l.

Paa Arbejdspladsen er det vor Opgave at beskæftige os med alle de Problemer, som opstaar, i Forbindelse med Løn- og Arbejdsforholdene. Der maa sørges for, at de forskellige Misligheder drages frem til Behandling paa Klubmøderne.

Under vort Arbejde maa vi stadig stille henimod, at Tillidsmænd og Klubbestyrelser kommer til at bestaa af gode aktive Kammerater. Den faglige Ledelse paa Arbejdspladserne maa ud af Hænderne paa Folk, som præker Eftergivenhed. Ved et fornuftigt Arbejde vil det ogsaa være muligt gennem Klubberne at sætte bestemte Folk fra Arbejdspladserne ind i de faglige Organisations Bestyrelser.

VAR PAA VAGT, UDVIS DEN STØRSTE AGTPAAGIVENHED.

Situationen har nu yderligere gennemgaaet en Skarpelse. Alle nødvendige Sikkerhedsforanstaltninger maa nu gennemføres i vort Arbejde. Unødigt Spild af Kræfter kan ikke forsvares. Særlig paa Arbejdspladserne maa der udvises den største Smidighed. Under ingen Omstændigheder maa vore Grupper faa Karakter af Klikedannelser. Al sekterisk Optraeden letter Politiet og Gestapo i deres forberedende Kamp mod os. Kun ved at vi hver for sig udviser en fornuftig, naturlig Optraeden og udviser Agtpaagivenhed, kan vi forhindre Provokatorer og stikkere i at trænge ind i vore Rækker. Hav ingen Fortrolighed til nyantagne Arbejdere, uanset hvor revolutionære de end optræder, før de er set efter i Sømmene. Politiet og Gestapo har nemlig begyndt at sende "Arbejdere" ind paa Virksomhederne. Husk, at ogsaa her gælder den absolute Tavshed om vore Organisationsforhold, Ledere osv.

I vor lokale Presse maa den nationale Kamps og Arbejderklassens Liv og Virke afspejle sig. Behandling af Stof fra Arbejdspladserne maa ske i Samraad med Kammerater fra den paagældende Arbejdsplads, saaledes, at vi i alle Tilfælde undgaar Urægtigheder og at bringe Ting, som maaske ikke skulde have været frem eller kan virke skadeligt for vore Kammeraters Arbejde paa Arbejdspladsen.

1. Møde: Lørdag d. 13' Februar Kl. 2o.

Villy Andreasen (Skibsværftsarbejderne, København) bød Velkommen og meddelte, at der var sendt Indbydelse til ca. 3000 Fagforeninger i hele Landet.

I Begyndelsen gik det godt med Tilslutningen, men samtidig med at Regeringen Scavenius tiltraadte og de derefter følgende Arrestationer af ca. 800 Fagforeningsfolk m.m. mærkedes der en Tilbagegang i Tilslutningen. Det ændrede sig dog i Januar og Februar Maaned, da der i dette Tidsrum var kommet yderligere Tilslutning.

Villy Andreasen oplæste derefter den af Udvalget udarbejdede Forretningsorden, der vedtoges:

1. Adgang til Konferencen sker ved Forevisning af Mandatkortet, der er strengt personligt og skal forevises ved hvert Mødes Begyndelse.
2. Møderne ledes af 3 Dirigenter, der selv indbyrdes ordner Mødernes Ledelse imellem sig.
3. Konferencen vælger et Mandatudvalg paa 3 Medlemmer og et Redaktionsudvalg paa 9 Medlemmer, samt et Arbejdsudvalg paa 4 Medlemmer. Til Redaktionsudvalget kan Dirigenterne med Konferencens Godkendelse henvise foreliggende Forslag eller Udtalelser til Behandling.
4. Talerne maa forlange Ordet skriftligt og faar det i den Rækkefølge, de er indtegnet.
5. Forslag og Udtalelser indleveres skriftligt til Dirigenten i 2 Eksemplarer og underskrevet med Forslagsstillerens Navn og den Fagforening han repræsenterer.
6. Enhver, inclusive Dirigenten, kan stille Forslag om begrænset Taler-tid, der derefter sættes under Afstemning, vedtages dette, gælder Reglen, at ingen kan have Ordet i mere end 5 Minutter ad Gangen og ikke udover 2 Gange i samme Sag, herfra dog undtaget Ordførerne for henholdsvis Forslagsstillerne og Udvalgene.
7. Ved alle Afstemninger gælder simpelt Majoritet. Afstemningerne sker i Almindelighed ved Haandsoprækning, men kan ogsaa foretages skriftligt eller ved Navneopraab, dersom Konferencen vedtager dette.
8. Dirigenterne har Ret til, hvis en Taler ikke holder sig til Sagen, at fratage ham Ordet, efter forgæves Paamindelse; han kan ligeledes stille Forslag om Afslutning med de ind tegnede Talere, hvorefter nye ikke maa indtegnes bortset fra Ordførerne...
9. Til at føre Protokollen over Konferencens Møder vælges 3 Sekretærer. Ved hvert Mødes Begyndelse oplæses Protokollen for det foregaaende Møde. Bemærkninger til Protokollen indleveres skriftligt til Dirigenten, der foranlediger eventuelle Rettelser foretaget.
10. Ingen af Konferencens Møder maa vare over 4 Timer.

Derefter oplæste man den af Udvalget udarbejdede Dagsorden, der vedtoges:

1. Konferencen aabnes.
2. Konstituering.
 - a. Valg af Dirigenter
 - b. Valg af Sekretærer
 - c. Valg af Mandatudvalg
 - d. Valg af Redaktionsudvalg
 - e. Valg af Revisorer
3. Indledning over Revisionen af den sociale Lovgivning
4. Indledning over Overenskomstsituationen
5. Diskussion.

Punkt 2. Konstituering

Valgte blev:

- a. Dirigenter: H. Christoffersen, DS&MF Afd. 15 København
 J. Laue Andersen, DS&MF Esbjerg
 E.N. Tranders DAF - Fredericia F.

b. Sekretærer

Frank Sørensen, Havnearbejderne København
 Margrethe Mathiesen, Kvindeligt Arbejderforbund Afd. 5.
 A. Westergaard, Malernes Fagforening, København.

c. Mandatudvalg

Carl Rasmussen, Skobsværftsarbejderne, København
 Knud Behrendt, Murernes Fagforening, København
 Gunnar Petersen, Gartneres Fagforening, Næstved.

d. Redaktionsudvalg

V. Andreasen, Skibsværftsarbejderne, København
 M. Sølberg, Havnearbejderne, København
 R.O.V. Petersen, DS&MF Afd. 15 København
 G. Kajhøj Nielsen, Jord- og Betonarbejderne, København
 Bjarne Jacobsen, Malerne, Helsingør.
 Chr. Nielsen, DS&MF Afd. 7 København
 Otto Stein, DAF Slagelse A.
 Otto Fribæk, DAF. Esbjerg
 Ove Petersen, Remissearbejderne, København.

e. Revisorer

Charles Nielsen, Specialarbejderne, København
 R.O.V. Petersen DS&MF Afd. 15 København.

Der fremkom Forslag om, at Mødet skulde afsluttes Kl. 22, saaledes at de Delegerede fra Landet kunde faa Lejlighed til at skaffe sig Natlogi. Dirigenten (Christoffersen DS&MF) meddelte, at der var sørget for Logi til alle, der maatte ønske det. Forslaget forkastedes.

Indleder ^{fra} Villy Andersen, Skibsværftsarbejderne, København

Da det i sin Tid sivede os, at det nedsatte Udvalg til Revision af den sociale Lovgivning var ved Enden af sit Arbejde, kunde et Dagblad her i København meddele, efter hvilke Linjer den nye Lovgivning vilde gaa.

Det skete som en Indiskretion af et af Udvalgsmedlemmerne, hvis Navn ikke er blevet nævnt, og det er ogsaa i denne Forbindelse ligegyldigt, Hovedsagen er, at Oplysningen fremkaldte en Storm af Protester fra alle Dele af den danske Arbejderklasse.

Vi tog Initiativet for vort Forbunds Vedkommende til at udsende en Protestresolution, der fik Tilslutning fra ca. 325 Afdelinger i DAF omfattende ca. 52.000 Medlemmer, og desforuden er vi vidende om, at der ogsaa fra andre Afdelinger under DAF var taget det samme Initiativ, som havde udløst Protester fra en lang Række andre Afdelinger, der af den Grund ikke sendte os Tilslutning.

Vi fastslog i vor Udtalelse, at

1. Understøttelsesretten skærpes ganske betydeligt.
2. Kontrolbestemmelserne skærpes ganske betydeligt
3. Karenstiden for visse Grupper forlanges i uhyggelig Grad
4. Understøttelsen begrænses.
5. Unge Ikke-Forsørgere sættes i en endnu ringere Stilling end før
6. Kommnehjælp foruden Skat m.m. inddrives paa Arbejdspladsen
7. Kommnehjælp til syge skal kunne faa Fattighjælps Virkning, samt
8. der skal indføres de før saa berygtede Arbejdskort.

Det skulde snart vise sig, i hvor høj Grad vi havde Ret i vor Vurdering.

Naar vi nu undersøger Lovene, som de er kommet til at se ud, ser vi saaledes for Arbejdsløshedslovens Vedkommende

Arbejdskortene (Hundetegnene) er indført. Paa disse skal Arbejdsgiverne underskrive og dermed indestaa for, at de givne Oplysninger er rigtige hvad angaar Førtjenesten. Arbejdsløshedskasserne bestemmer efter disse Opgivelser, hvor mange Karensdage den paagældende skal gaa indtil 45 Dage (se § 16).

Det er i denne Forbindelse værd at lægge Mærke til, at Løsarbejdere faktisk kan gaa adskillige flere Karensdage i Løbet af et Aar, idet mange der maaske arbejder en - to Dage og derefter igen melder sig til Kontrol, faar Lov til at gaa Karensdage i Forhold til den Merfortjeneste han har udover Normaldaglønnen, der for Arbejdsmandenes Vedkommende udfør Kr. 14.00 pr. Dag (for Havnearbejdere Kr. 16.00)

Dette betyder faktisk, at f. Eks. den Gruppe, der kaldes Kedelrensere under vort Forbund, og med dem adskillige andre, med en aarlig spredt Arbejdsperiode paa ca. 200 Dage og en Fortjeneste her paa 21 Kr. om Dagen, hvilket ikke er ualmindeligt, vil komme til at gaa arbejdsløs Resten af Tiden uden at kunne oppebære Understøttelse.

Nu er der vel de, der vil sige, at efter vore Vedtagters § 23, der er indført som Resultat af Arbejdsløshedsloven, og for hvilken alle andre Kasser har en tilsvarende §, skal der i Forvejen opgives hvilken Fortjeneste der kan have i en Arbejdsløshedsperiode, men det er en ubestride-

lig Kendsgerning, at Revisionen med Indførelsen af Arbejdskortene har gjort dette Spørgsmaal adskilligt mere aktuelt, end det var i Forvejen.

Dernæst er Restancefristen skærpet, og bliver for alle Kasser 4 Uger. De valgte Tillidsmænd er under skærpet Kontrol og kan intet gøre. Ved Tilsynets Ankomst vil de Medlemmer, der er over 4 Uger til Restance blive slettet uden Varsel) § 12.)

For unge Ikke-Forsørgere vil Statstilskuddet herefter udgøre 3/4 af Tilskuddet til Forsørgere) § 13), Ikke-Forsørgere under 22 Aar mister Understøttelsesretten, saafremt de ikke har haft Arbejde i 26 Uger i de sidste 18 Maaneder, for de ældre gælder stadigvæk 26 Ugers Bestemmelsen i 3 Aar.

For derefter atter at blive understøttelsesberettiget, skal man have haft Arbejde i 26 Uger indenfor de sidste 12 Maaneder (§ 13)

Dersom et Medlem har været over de 4 Uger i Restance og saaledes er blevet slettet, kan han kun oppebære Understøttelse igen, naar han har haft sin Karenstid paa 1 Aar, samt kræves der, at han skal have haft Arbejde i 39 Uger deraf 36 Uger indenfor de sidste 18 Maaneder.

Det er klart, at denne Bestemmelse i høj Grad vil ramme Ungarbejdere samt Udlærlinge, der bliver hældt ud af Arbejdet, naar de har bestaaet Svendepøven. (§ 16)

I samme § bestemmes det, at dersom man i de sidste 6 Maaneder har haft en Indtægt, der ligger over ens egen eller Fagets Gennemsnitsindtægt da skal den Tid regnes ud, som den faktiske Indtægt svarer til, hvis man kun havde tjent Gennemsnitsindtægten, for den derved fremkomne overskydende Indtægt kan man ingen Understøttelse faa.

Dette i Forbindelse med førnævnte Praksis angaaende midlertidigt Arbejde under Arbejdsløshedsperiode, viser i al sin Hæslighed Meningen med Arbejdskortene, og viser samtidig, at der ikke alene er Tale om, at Sæsonfag kan komme ud for ekstra Karensdage.

Bestemmelsen rammer haardt overfor de Medlemmer, der har været meget arbejdsløse, og som derfor ikke har kunnet tillade sig den nødvendige "Opsparing", samt de lavestlønnede Fag, hvis Løn i Forvejen ligger under Eksistensminimum.

For Sæsonfagenes Vedkommende skal Karenstiden efter Socialministerens Bestemmelse udgøre mindst 15 Dage højst 45 Dage efter Fagets Gennemsnitsfortjeneste (§ 16)

Man kan ikke nægte at tage Arbejde udenfor sit Fag, medmindre man kan bevise, at man stadig har Forbindelse med sit Fag, eller at det anviste Arbejde er af en saadan Karakter, at det væsentlig vil forringe Chancerne for at faa Arbejde ved Faget.

Ved denne Bestemmelse gives der ikke Arbejderne nogen Beskyttelse mod en vilkaarlig Omflytning (§ 17)

Formændene for de kommunale Beskæftigelsesudvalg skal føre Tilsyn med Kassernes Funktionærer om Lovens Regler overholdes (§ 34)

Disse Formænd kan uvarslet indfinde sig paa Kontoret; Loven skal overholdes i sin strengeste Konsekvens.

Hvad angaar Forsørgsloven kan følgende anføres:

Efter Loven kan det sociale Udvalg bestemme, at Personer, der ikke falder ind under Reglerne om Anbringelse paa Arbejdsanstalt, men som ikke efter Udvalgets Skøn har gjort tilstrækkeligt for at skaffe sig Arbejde kan tvinges til kommunalt Arbejde til en Løn, der ligger under den, der gælder for Nødhjælpsarbejde, idet der ikke for saadant Arbejde kan faas det særlige Statstilskud paa 20 Øre pr. Time eller det særlige Kvalifikationstillæg paa 25 Øre, ligesom saadant Arbejde ikke kan udføres som Akkordarbejde (§ 30)

Det bestemmes, at Kommunehjælp til Personer med Arbejdsløshedsunderstøttelse (Særhjælp til børnerige Familier o.l.) nedskæres og der indføres skærpede Tilsyns- og Ansvarsregler, saaledes at ogsaa de humane Kommuner maa følge med i denne Nedskæring, (§ 293) saaledes at mange Kommuner i Dag ikke ved, hvorledes de skal hjælpe saadanne Familier.

Loven begrænser endvidere Understøttelsens Højde, saaledes at den højst maa være lig Invaliderenten, ligesom den personlige Hjælp ikke maa overstige den, der gives i personlige Tillæg til Invaliderentydere.

Der indføres skærpede Tilsynsregler, saaledes at den Hjælp, der tidligere gaves efter Udvalgenes Skøn, kan tvinges ned (§ 297)

Tilbagebetalingen af Kommunehjælp skærpes ved, at den Person, der er begyndt at klare sig selv, skal sættes i Bidrag paa samme Maaade som man kan sættes i Bidrag for Børnepenget, og saaledes at Pengene kan inddrives ved Udpantning eller ved Fradrag paa Arbejdspladsen. Bidragets Størrelse sættes efter det sociale Udvalgs Skøn (§ 301)

Der kan efter Loven ikke ydes Hjælp uden Fattighjælps Virkning i en Arbejdsløshedsperiode, der ligger efter at vedkommende haaf haft Arbejde i nogen Tid til en Løn, der ligger over Fagets Gennemsnit, medmindre han har opsparet saaledes, at han har klaret sig selv en rimelig Tid, Det samme gælder Sæsonarbejdere, der har haft en Gennemsnitsløn, der ikke ligger under den Løn, der oppebæres af laverelønnede Tjenestemænd og andre der i Almindelighed ikke søger offentlig Hjælp.

Forlængelsen af Karensdage gælder altsaa ogsaa for Kommunehjælp. Karensdagenses Antal beregnes efter en for Faget gældende Gennemsnitsløn (§ 306) Samme § bestemmer, at Sygehjælp til Personer, der ikke er Medlem af en Sygekasse, i næsten alle Tilfælde skal være Fattighjælp.

Endelig skærpes Reglerne for, hvornaar en Hjælp bliver Fattighjælp dette sker bl.a. naar en Person har modtaget en Kommunehjælp, der svarer til Invaliderenten i 12 Maaneder indenfor de sidste 18 Maaneder.

Ligeledes skal resterende Betaling af Børnepenget o.l. 12 Maaneder indenfor de sidste 2 Aar være Fattighjælp. Kun i ekstraordinære Tilfælde kan Kommunen dispensere, men ogsaa her indføres skærpede Tilsynsregler og Ansvarsbestemmelser som Garanti for, at de nye Nedskæringer følges (§ 307)

De her nævnte Ændringer giver saaledes Udtryk for 3 socialpolitiske Principper

1. Fattigmandsstemplets Genindførelse og Fremme af Almenydmygheden
2. Kærrigheden og Nedskæringen er sat i Højsædet
3. Undergravning af Arbejdernes Organisationer.

Det er vel forstaaelugt, at Troen paa Organisationernes Evne til at

forbedre Arbejderklassens Kaar, er ved at gaa sig en Tur hos svage Sjæle men desto mere nødvendigt er det, at vi rejser Kampen mod disse Nedske-
ringer, at vi, der er til Stede her, i vore Organisationer og alle Vegne
hvor vi kommer frem, arbejder paa at udrydde Pessimismen og "hvad kan
det nytte" Politikken, og det er for at føre os et Skridt frem i den
Retning, at denne Konference er indkaldt.

Punkt 4. Overenskomstsituationen.

Indleder M. Sølberg, Havnearbejderne, København

Da Krigen i 1939 lagde sin klamme Haand over Europas Lande og stand-
sede eller besværliggjorde al Samhandel, var der ingen Arbejdere, der ven-
tede, at det blev Arbejderklassen, der kom til at spinde Guld paa de For-
hold.- Vi havde i frisk Erindring de Tilstande, der herskede herhjemme
under Verdenskrigen 1914-18, hvor Dansen om Guldkalven rasede i de besid-
dendes Rækker i en saa hektisk Mvirvel, at dem meste af det, som de vandt
gik til Grunde i det Kaos, de selv skabte, og mange af Gullashbaronerne
selv gik med i den Malmstrøm, deres egen Ruin dannede.

Det skete sikkert uden nogen særlig Medlidenhed fra Arbejdernes Side
idet Arbejderne analogt med den Guldstrøm, der tilflød Børsherrerne
kæmpede en forgæves Kamp mod de kolossale Prisstigninger, der herskede,
forgæves, fordi de dengang slæbte rundt med nogle langfristede Overens-
komster, der ikke muliggjorde Opsigelse og Udlicning, hvorfor det varede
en 2-3 Aar før de begyndte at faa delvis Dækning for Tabet paa deres
Reallønninger.

M e n med de Erfaringer, der høstede dengang.

med de forbedrede Overenskomster, der er skabt siden

med de stadig fremkomne Pristal, der viser den Svingning, der
findes paa Markedet

med den Indflydelse Arbejderne og deres Partier havde faaet i
Regering og Rigsdag - Handel og Industri

regnede vi for sikkert, at en Gentagelse af en saa kolosal Sænkning
i Arbejdernes Levestandard var umulig.

Vi ventede en effektiv Priskontrol og Prisstandsning.

Vi ventede: en udvidet Sociallov og social Forstaaelse af de Arbejdere
der var tvunget ud af deres Erhverv paa Grund af Krigen, og
saaledes uden Skyld var kommet i Nød.

Vi ventede under alle Omstændigheder, at der i givet Fald vilde blive
ydte Arbejderne Dækning for mulig uundgaelig Prisstigninger
eller Vareforringelse.

Vi ventede at vore øverste Ledere, der stod med disse nævnte Erfaringer
at se paa - med dygtige Sociale og Faglige Eksperter ved
deres Side, vilde finde en Balance i Forholdet, saaledes at
vi kunde bevare vor faglige og økonomiske Levefød.

m e n maaske netop fordi vi troede os saa sikre, blev Skuffelsen saa
meget større.

Sandheden er den, at i Dag staar vi organisationsmæssigt daarligere
og lønmæssigt langt ringere end under den forrige Verdenskrig.

Vi ventede, da D.s.F. allerede i September 1939 tog Initiativet til Afholdelse af en Række Møder, at nu vilde der blive lavet Balance i Tingene, nu vilde Ejler Jensen skabe den Sikkerhedsventil i Lønberegningerne som vilde være en Nødvendighed for at bevare Arbejdernes Realløn.

Det Resultat det gav, Overenskomsten af 31' Oktober 1939 og det lige efter nedsatte Overenskomstsnavn, den automatiske Lønregulering, da Pristallet i Oktober viste en Stigning fra 184 til 190.

Men saa kom Polimikken, som vi alle husker med de reaktionære Angreb i Pressen. Raabet om Skruen uden Ende o.s.v.

Den 30' Maj 1940 kom Loven om Lønstop sammen med andre Kriselove. Pristallet havde dog forinden taget et anseligt Hop opad paa Forbrugsvarer, og den 1' Maj 1940 viste det en Stigning fra 203 = 222 Point, Aarsagen var vel nok Besættelsen og den deraf opstaaede opskræmte Hamstring af Varer, der jobbede Priserne op. Men saa indførtes det skrællede Pristal, hvor der ikke er Udligning for de ringere Surrogater.

Saa kom den tvubgne Voldgiftsret for Landbruget og umiddelbart efter "Lov om Arbejdsforhold" af 14/9-1940, hvor det eneste Vaaben Arbejderne har overfor Arbejdskøberne blev solgt, nemlig Strejkeretten.

Fastsættelsen af de forskellige Nævn og Substitutter med dem kongelige udnævnte Formandsskab i Spidsen: Direktør Dreyer, Byretsdommer Myrdahl og som Rosinen den i Aviserne omtalte Professor Thorkild Kristensen.

Det er sagt indtil Trivialiteter, at Arbejderne sjældent vinder ved Strejker, men det er dog bevisligt, at blot Trusel om Strejke i mange Tilfælde har været en Spore for Arbejdsgiverne. Arbejdsstandsninger er et Ord de respekterer. Hvis man gennemlæser Loven, ser man straks, at det er Kontorarbejde og endda Sammenrod fra forskellige Steder, altsaa de fremsatte Forslag er behandlet efter Kogebogssystemet, man tager lidt her og fjerner lidt der og rører det godt sammen, og saa er det en Lov om Arbejdsforhold.

Tag f. Eks. § 2 Stk. 2. som jeg skal tillade mig at citere:

"Nævnet træffer derhos Afgørelse af Uoverensstemmelser, der forelægges det, om kollektiv eller generelle Løn- og Arbejdsvilkaar for Arbejdsgivere eller Arbejdere, der ikke er omfattet af en Overenskomst herom, idet det er en Betingelse for Fastsættelse af Løn og Arbejdsvilkaar for saadanne Arbejdsgivere eller Arbejdere, at denne af Nævnet skønnes paakrævet for at opnaa en af Hensyn til Arbejdsforholdets rolige Udvikling ønsket Ensartethed i Lønninger eller en Tilpasning, hvorved saavel Produktionens Omfang og Kvalitet som Antallet af beskæftigede tages i Betragtning."

Det maa siges at være en harsk Mundfuld.

Hvis man forsøger at sammenholde det med § 9 Stk. 1. hvori der staar:

"Denne Lov der træder i Kraft straks er gældende o.s.v. -

og "Indenfor Arbejdsomraader, der omfattes af Overenskomst om kollektiv eller generelle Løn- og Arbejdsvilkaar, maa Arbejdsstandsninger ikke iværksættes, medmindre det drejer sig om de særlige Undtagelsestilfælde, der omhandles i § 5 i Norm for Regler om Behandling af faglig Strid. Indenfor andre Omraader maa Arbejdsstandsninger, bortset fra det i 2' Punktum nævnte Undtagelsestilfælde, ikke iværksættes, med mindre Spørgsmaalet om Uoverensstemmelsens Bilæggelse har været indbragt til Behandling efter Reglerne i § 2 Stk. 2. med det Resultat, at Sagen er blevet afvist, enten af det der omhandlede Udvalg eller af Arbejds- og Forligsnævnet.

Det er det man kalder Kancellisprog, og var det ikke fordi, jeg vidste, at det er kloge Hoveder, der har lavet det, vilde jeg sige, at det er

det værste Nonsens, som man længe har hørt, for ingen kan vist faa de 2 Paragraffer til at stemme sammen, men de har da ogsaa allerede givet Anledning til en Række Voldgiftssager, og det Værn, som Loven og de forskellige Navn skulde være for Arbejderne, som Erstatning for den dem fratagne Strejkeret, er det absolut ikke blevet til, og det er eventyrligt at tænke at nogen Arbejderrepræsentanter kan faa sig til at skrive under paa noget saadant.

Man fristes til at tro, at det kun er gjort, fordi den samme Lov tilsidesætter de Afstemningsregler der hidtil, eller før i Tiden var gældende indenfor D.s.F.'s Afdelinger

Men det er lige saa karakteristisk for de samme Folk, at det er den diktatoriske Fremgangsmaade, der altsaa praktiseres overfor Sager, der er indanket til Afgørelse efter Løven, de ønsker videreført og praktiseret i alle Forhold, saaledes at Hovedledelsen konsekvent kan træffe Afgørelse i alle Spørgsmaal uden at spørge om Underafdelingernes Mening eller overhovedet høre deres Synspunkter i deres egne vitale Sager.

Dette fremgaar tydeligt af Overenskomstsituationen i Aar. Sikkert mange Afdelinger havde For^{hold}~~ret~~, der paa Grund af de ændrede Arbejdsforhold trængte til en Drøftelse og Ændring i den lokale Overenskomst, men allerede den 27' November blev mellem Arbejdsgiverforeningen og D.s.F. truffet en Aftale paa Forslag fra D.s.F. om at de to Hovedorganisationer havde Ret til at forhandle paa samtlige Medlemmers Vegne.

Efter at have udsat Fristen for Indlevering af Ændringsforslag 4 Gange, sidste Gang d. 10. Januar 1943, blev de to Hovedorganisationer enige om Grundlaget for at forlænge samtlige Overenskomster med et Timetillæg til de lavestlønnede, der skulde afgøres af Overenskomstsnævnet. Afgørelsen blev, som vi alle ved, et Tillæg paa helt op til 7 Øre pr. Time, altsaa til den der kun havde Kr. 1.10 steg Timelønnen til Kr. 1.17, hvad der jo ogsaa er et klækkeligt Tillæg til en saadan Løn.

Samtidig dikteredes det, at Lønninger over 1,45 Øre intet Tillæg skulde have. Det var vist noget uventet, at de s.F. vilde forhindre Afdelinger, som muligvis ved lokal Forhandling kunde opnaa at forhøje deres egen Timeløn, selv om den laa paa Kr. 1,45, og det uden at spørge eller blot meddele, at de agtede at slutte paa et saadant Grundlag - men det var maaske fordi, at de i Forvejen var klar over Svaret, at de ikke turde komme ud til Medlemmerne i Afdelingerne med det. Det er lige saa interessant at se, at ved Udregningen af Akkordtillægget lader de nonchelant Arbejdsgiverne udregne Gennemsnits-Akkordfortjenesten efter deres egen Statistik, og den Statistik kender vi jo alle fra de lokale Forhandlinger. De laveste Sats og Indtægter har jeg endnu aldrig set paa deres Tabeller. Tag til Eks. Havnearbejderne: Kr. ~~XXXX~~ 2,375 i Timen. Den Timeløn vil vi arbejde for overalt i Københavns Havn. Desværre eksisterer den kun paa Papiret i Arbejdsgiverforeningen.

At tro paa den Slags Dispositioner foretagne despotisk af Hovedorganisationerne skal skabe "Arbejdsforholdenes rolige Udvikling" i Henhold til § 2 Stk. 2. skal der en noget indesluttet Tankegang til for at tro paa.

Der kan opstaa Situationer, hvor en Ledelse paa tage en hurtig Afgørelse, men det skulde da gerne være saadan, at Medlemmerne bagefter kan

sige deres Mening derom paa de kompetente Generalforsamlinger og anerkende eller kritisere den.

Endnu har vi kun faaet Meddelelserne som Ordre fra det selvbestaltede Mandat, som Ledelsen har tilegnet sig. Det er interessant at erindre i denne Forbindelse, at Social Demokraten udpenslede Landstingsloven og det deraf kommende Besvær med at erhverve Flertallet der paa Grund af de kongevalgte og den Indkapsling, de tidligere konservative og venstre Regeringer havde foretaget. Det er tydeligt at se, at det har sat sig ~~fast~~ saa fast i deres Hukommelse, at de selv i deres Kongressystem og Hovedledelse har pakket sig selv ind paa samme Maade - blot ikke som Landstinget udadtil mod andre Mostandere. Vor Hovedledelse har vendt det imod deres egne Medlemmer. I en Situation som denne ser man Brugen deraf, men det er en besynderlig Form for Demokrati og Frihed, som ikke varsler godt for Fagforeningerne, hvis det skal fortsættex.

Vi maa indtil andre Love og Vedtægter bliver gjort gældende, kræve at D.S.F. og DAF respekterer deres egne Love og deres Afdelinger saa meget, at man ikke egenmægtigt fratager os vor Medbestemmelsesret.

Vi kræver, at ~~der~~ laves der Love om Arbejdsforhold, da maa de være vendt lige imod baade Arbejdere og Arbejdsgivere.

Skal vi have Kontrol med vore Indtægter og Staten til at administrere vore A-Kasser, da maa Arbejdskøberne og Kapitalisterne ogsaa underkastes Kontrol og Indtægtsbegrænsning. Det var dette vi ønskede præciseret og udlignet ved vore Overenskomstforhandlinger og sidst men alvorligst maa vi kræve af de Mand, vi har sat ind til den øverste Ledelse af vore Organisationer, at de fastholder vore Programmer og Ideer, og ikke af Angst for Situationen bliver viljeløse Redskaber i Arbejdskøbernes og vore politiske Modstanderes Hænder.

Marius Sølberg udtalte endvidere, at han var Stedfortræder for Robert Weiland, der var interneret, Aarsagen til Interneringen var efter Oplysning fra Justitsminister Thune Jacobsen, at der var Grund til at formode at R.W. eventuelt vilde eller kunde formodes at ville foretage Handlinger der var stridende imod Kommunistloven.

Sølberg oplæste derefter en Hilsen:

Horsørød, den 6' Februar 1943.

Til Landskonferencen 13-14 Februar

Kammerater,

De bedste Ønsker for et resultatrigt Arbejde til Gavn for hele den danske Arbejderklasse sendes jer af

J.P. Mikkelsen

Robert Weiland

D.S. & M.F. Afd. 15

Havnearbejdernes Fællesforbund

Johs Larsen

Gilbert Carstensen

D.S. & M.F. Afd. 17

Skibsværftsarbejdernes Forbund.

Mandatudvalget aflagde derefter Beretning ved Carl Rasmussen:

Der er anmeldt 55 Fagforeninger til Konferencen hvoraf der er

mødt 45 Fagforeninger, hvortil kommer en vestjydsk Fagforening som paa Grund af Togforsinkelse først kan komme Søndag Morgen.

De 46 Fagforeninger tæller ca. 54.000 Medlemmer repræsenteret af 92 Delegerede, som alle er mødt med gyldigt Mandat.

Konferencen vedtog derefter følgende 2 Forslag:

"Konferencens Møder maa ikke refereres til Pressen uden af Arbejdsudvalget".

K. Behrendt, Murerne, København.

" " de 6 tilstedeværende Afdelinger, der tæller mindre end 100 Medlemmer, fritages for Deltagelse i Konferencens Uagifter. " Arbejdsudvalget.

Konferencens 2' Møde, Søndag den 14' Februar Kl. 9.

Dirigenten - Christoffersen, D.S.M.F. - bød Velkommen og foretog Navneopraab, der viste, at alle var mødt paa nær en enkelt Undtagelse. Derefter oplæstes Protokollen fra Mødet Aftenen forud, hvorefter man gik over til

Punkt 5 Diskussionen

Chr. Nielsen D.S.& M.F. Afd. 17 indledte Diskussionen og udtalte:

Store Uligheder i Fordelingen af Livsgoderne har til alle Tider været Aarsag til Disharmonier og store sociale Kampe. Dette er Tilfældet i Dag som for 50 Aar siden.

Arbejderne af i Dag er imidlertid ikke længere uvædende Skabninger, men Kendere af Forholdene, de er Mennesker, der lever med i det store Drama og føler og ser Uretfærdigheden omkring sig.

Haardt og hurtigt blev saakaldte parlamentariske Sejre fra Aarene før Krigen fejlet af Bordet. Smertefuldt og lammende er Aartiernes Fremskridt og Opbygningsarbejde slettet ud. Det var derfor intet Under, at Skuffelsen og Haabløsheden holdt mange Arbejdere nede i de første Krigsaar.

Men Skuffelsen og Haabløsheden viger nu Pladsen for Forbitrelse og Vilje til Handling.

I Erkendelse af, at Samfundets Struktur af i Dag, med Fattig og Rig med nødlidende Arbejdere og rige Lediggangere, fremviser noget fuldkomment usundt, som maa ændres, rejser Arbejdspladsens Folk idag Kravet om, at det Instrument, som det har kostet Aartiernes Møje og Besvær at opbygge, Fagforeningsbevægelsen, nu maa anvendes med sin fulde Styrke.

Vi faar sikkert vanskeligt ved at raabe Rosenørns Alle op; deroppe har man efterhaanden tilegnet sig alle de Dyder, som er velagtede i det borgerlige, privatkapitalistiske Udbytningssamfund.

Konsekvensen af det rationale Samarbejde, som D.S.F. er Deltager i maatte nødvendigvis blive, at man indordnede sig under de borgerlige Partiers Politik og Førerskab.

Bordet vilde fange og det har slaaet til

Man er saa ihærdig for at gaa en snyltende og sjakrende Overklasse

til Haande, at man kynisk søger under Paaberaabelse af nationale Fraser at afvæbne Arbejdernes Organisationer for at overlevere dem forsvarsløst til Overklassens Forgodtbefindende.

Eks. Axel Olsens Cirkulære mod denne Konference

Paa alle Omraader er det de reaktionære Partiernes Politik, der i disse Aar er blevet gennemført. Paa intet Omraade har D.s.F.'s Ledere været i Stand til at sætte deres særlige Synspunkter igennem, hvis de overhovedet har haft saadanne.

Med eller udenom disse Ledere maa denne Tingenes Tilstand nu bringes til Ophør, og det bliver denne Konferencens Opgave saavel overfor Overenskomstfornyelsen som i Arbejdet for Danmarks Tusinder af Arbejdspladser at anslaa den Tone, som skal befordre social som national Frihed.

Krigsaarenes Overenskomstfornyelser sammenholdt med Krigsaarenes Lovgivning med Strejkeforbud, Tvangsarbejde og Stavnsbaand, Sociallovsnedskæring o.s.v. har for det arbejdende Folk været en uhyre lærerig Lektion.

Se blot paa Referatet af Forhandlingerne i Fredags. Reduktionen for H.K. vider det ikke, at Overklassen ikke blot i Praksis, men ogsaa rent principielt betragter alle Lønarbejdere, alle Ejendomsløse som mindreverdige Væsener, for hvem der gælder en anden Lov end for de Besiddende, for Udbytterne.

Fabrikanter og Storindustrielle Indtægter er ifølge Statistikken steget fre 1938 til 1941 med 70 %.

Overfor denne Herremoral hjælper parlamentariske Forklaringer og Omsvøb ikke. Den maa mødes i Kamp med de samme Midler, som den selv har bragt i Anvendelse.

Det kan sikkert betragtes som givet, at man fra Arbejdsgiverside regner med, at der er givet hvad der skal denne Gang ved Overenskomstnævnets Afgørelse af 22' December 1942, hvor man efter en gradueret Skala, der for mandlige Arbejdere i København standser ved en Grundløn paa Kr. 1,45 og i Provinsen ved Kr. 1,30 yder fra 2 til 7 Øre i Timen for Mænd, fra 1,3 til 4.7 Øre for Kvinder og endelig Ungarbejdere over 16 Aar 2 Øre i Timen.

I Dagpressen blev Afgørelsen slaaet op til noget stort, det var ædelmodigt og gud ved alle de smukke Ord, man anvendte for at vise Arbejdsgivernes menneskelige Sindelag. Ifølge Social Demokraten betyder Ordningen en Merudbetaling paa 6 Mill. Kr. aarlig. Da det er over 100.000 Arbejdere det angaar, betyder det ca. Kr. 1,10 i Gennemsnit pr. Uge. Det er billigt at være ædelmodig i Danmark.

D.s.F. har dog ikke fundet denne Afgørelse tilstrækkelig og den 6' Februer iaar stillede man Krav om Endring af Dyrtidstillægget:

For Voksne mandlige Arbejdere	21,25 Øre pr. Time
- kvindelige	13,75 -
- Arbejdere under 18 Aar	8,75 -

samt yderligere

For voksne mandlige Arbejdere under 23 Aar	5.00 Øre pr. Time
- kvindelige	3.00 -
- Arbejdere under 18 Aar	2.00 -

Disse Endringer har de samvirkende foreslaaet gældende fra 1' Marts iaar men Arbejdsgiverne har pure afslaaet at forhøje Dyrtidstillægget.

Hermed lader vi os ikke nøje, saa meget mere som D.s.F. Krav langt fra dækker Arbejdernes Krav.

Selv om vor Tillid til Pristallet er mikroskopisk er det muligt i nogen Grad at konstaterer, hvad der mangler i Lønningsposerne om Fredagen. Pristallet er i Dag 286 d.v.s. en Stigning paa 103 Point i Krigens Aar. Heraf har vi til Dato. hvis vi xsmm Beregningsgrundlag anvender Pristalsreguleringen af 1939, faaet Dækning for 46 Point, saaledes at vort Tilgodehavende er for 57 Point.

Imidlertid er der Faktorer, som Pristallet, hvad enten det dateres 1915-1935 eller kaldes skrallet Pristal, overhovedet ikke kender

Fordyrelsen paa alle Varer, hvadenten det skyldes Kvalitetsforringelse eller O_vergang fra billigere til dyrere Varer, paavirker Arbejdernes Leve-niveau overordentlig stærkt (jvnfr Eiler Jensens Udtalelser)

Det vil føre for vidt at gennemgaa alle Varer, som Pristallet indeholder men et Par Eks. kan give os et Fingerpeg om hvad Kvalitetsforringelsen betyder i Merudgift. Beklædningsvarer, saavel Klæder som Fodtøj er af daarligere Materiale. Tænker man sig, at Pristallet regner med 1 Par Sko om Aaret og de er steget fra 20 til 30 Kr. er det altsaa en Stigning paa 50 %, men i Virkeligheden maa man nu grundet paa daarligere Materiale i Fodtøj anskaffe sig 3 Par paa 2 Aar, og der kommer altsaa en Merudgift paa 15 Kr. Aarlig, som sammen med Pristallets noterede Stigning paa 10 Kr. ialt giver 25 Kr. mere i Fodtøjsudgifter om Aaret eller en Stigning paa 125 %.

Sæbe forringes fra 80 % til 40 % Fedtindhold 50 % Stigning

Mælk og Fløde forringes Fedtindholdet 20 % Stigning

Kogegassens Brændselsværdi fra 4500 til

3800 Varmekalorier

15 % Stigning

O_vergang fra Margarine til Smør har Arb.

Erhvervsraad udregnet til 7 Point, som Pristallet ikke viser

Supplering af Koks med Tørv udgør andre 7 Point

og saaledes kunde fortsættes.

Regnestykket til Slut vil vise, at til de 57 Point, som fremgaar af det officielle Pristal, som vi mangler Dækning for, maa yderligere lægges mindst 40 Point, hvad der i Penge for mandlige Arbejder betyder 82 Øre i Timen eller mindst 40 Kr. ugentlig.

i denne Forbindelse kan jeg ikke undlade at omtale Lærlingenes Kaar. Vel vidende at den Skala, som Ungarbejdernes Dyrtidstillæg beregnes efter er uanstændig, saa er dog Lærlingene med deres i Forvejen karrige Lønninger blevet behandlet skandaløst. Kun i enkelte Tilfælde har Lærlingene faaet ubetydelige Dyrtidstillæg paa 3-4 Øre i Timen.

Naar vi overfor D.s.F. misbilliger og fordrer vore Krav forhøjet, da tilføjer vi samtidig, at vore Lærlinges Lønninger nu maa bringes i Vejret.

Den hidtidige Udvikling er det modsatte af national Samling, unational først og fremmest derved at Arbejderne bærer de tungeste Byrder.

O_verenskomstfornyelsen er imidlertid ogsaa paa andre Omraader utilfredsstillende.

Dette at D.s.F. har afsluttet en generel Overenskomst i Nævnet, som kun byder de allerlavest lønnede et meget beskedent Løntillæg, maa skarpt paatales, saa meget mere som det ganske savner Hjemmel i D.s.F. Love,

hvor det udtrykkeligt siges, at D.s.F. ikke kan afslutte Overenskomster med bindende Virkning for de tilsluttede Organisationer.

Virkingen af en saadan Aftale maa uvægerlig blive den, at man berøver Organisationerne Muligheden for ved Partsforhandlinger at opnaa Andringer som der maaske ellers vilde have været Mulighed for. Det er sikkert indenfor alle Organisationsationer saaledes, at Overenskomsterne indeholder Bestemmelser, som maa anses for at være forældede.

Smedene har f. Eks. hvert Aar fremsat Krav ang. Tillidsmænd, Minimalløn Højdetillæg, Skiftehold, Overarbejds- og Ugearbejdspenge m.m. Praktisk talt alt fejlet af Bordet fra Arbejdsgivernes Side.

Fornedrelsens Tid maa nu ophøre, det er utænkeligt at Arbejderne fortsat vil yde 1' Klases Arbejde for 2' Klases Løn og Vilkaar.

Endnu en Ting trænger sig paa: Des mere Krigen bliver intensiv, des mere kommer vi til at ligge i Krigsomraadet.

Foranstaltninger til Beskyttelse af Virksomhedernes Personale maa bringes i en Stand, som er betryggende.

Med den Træfsikkerhed som Bomberne for nylig havde i København, hvor 75 % af Bomberne faldt indenfor det tilsigtede Omraade, maa det fastslaas at Benyttelse af Beskyttelsesrum indenfor de Virksomheders Omraade, som kan skønnes at staa for Tur, det er efterhaanden ikke faa, er det rene Selvmord.

Saa kan Kontorchef Aarøe fra det civile Luftværn nok saa mange Gange i Pressen nægte Arbejderne at forlade Virksomhederne. Vi gør det, og det maa sættes i System, enhver maa gøres bekendt med sit Ansvar overfor Familie og tillige med den Hensynsløshed som Staten udviser ved at nægte Hjælp til dræbte og Tilskadekomnes Paarørende.

Endvidere maa der, i Betragtning af den Pludselighed, hvormed det hele kommer, paa adskillige Virksomheder ydes et Risikotillæg, og samtidig maa Husbrandvagtstjenesten, hvor vi varetager Interesser som ikke er vore, betales efter gældende Løntarif.

Disse Spørgsmaal trænger sig alvorligt paa.

Kan eller vil Hovedorganisationerne ikke skaffe disse Krav honoreret maa vi tage dem i vore egne Hænder.

Dansk Arbejderklasse maa med hele sin Styrke og af al sin Vilje vende sig imod ethvert Forsøg paa økonomisk og politisk, socialt og demokratisk at svække den.

For kommende Slægters Skyld, er det ikke blot det arbejdende Folks Ret men dets historiske Pligt at værne og videreudvikle det arbejdende Folks Rettigheder.

Hinke, Skibsværftsarbejderne, København omtalte

Hvorledes Arbejdernes Levestandard var forringet, hvorledes Børnene var underernærede og udtalte at han ansaa det for en Nødvendighed at organisere de arbejdsløse samt oprette Kontorer indenfor Organisationerne, saaledes at de Medlemmer, der var paa Socialhjælp, havde et Sted at henvende sig, naar de mener sig ~~forværet~~ forfordelt paa Socialkontorerne.

Han krævede endvidere, at alle Arbejdere kom ind under Fabrikslovgivningen og forlangte en skarp Revision af Sociallovgivningen.

Hass. D.S.& M.F. Afd. 5. udtalte:

af
at han var af den Formening, at/de indbydende Organisationer var der i hvert Fald 2, der ikke var helt ægte, og anmodede om Oplysninger desangaaende.

Hass kunde ikke indse andet end, at der fra Lovgivningens og Hovedorganisationernes Side var gjort alt for Organisationerne og de havde gjort alt for at skabe betryggende Forhold for Arbejderklassen.

Saavel Dirigenten (Christoffersen DS&MF) som M.V. Andersen DS&MF Afd. 15 og Laur. Hansen DS&MF Afd. 17 imødegik klart og konkret Hass' Udtalelser og gjorde yderligere Konferencen opmærksom paa, at Hass lige fra Begyndelsen havde modarbejdet Konferencens Afholdelse, men da hans Afdeling havde vedtaget at lade sig repræsentere, havde han ladet den repræsentere ved sig selv. Derfor kunde man kun komme til den Konklusion, at han var mødt op til denne Konference alene for at sabotere den.

Peter Jensen Esbjerg DAF.

gik meget stærkt imod den Sabotage, der var ført imod Konferencen af saavel Hass som hans tro Følgesvende.

P.J. oplæste derefter en Resolution, der var foreslaaet af Jord- og Betonklubben i Esbjerg DAF Afdeling (3000 Medlemmer) som vedtog den paa Afdelingens Generalforsamling d. 27' Januar 1943.

"Paa Afdelingens Generalforsamling den 27/1-1943 har vi drøftet den økonomiske Situation af idag og udtaler, at de ernæringsmæssige Forhold for de menige Medlemmer, saavel arbejdende som arbejdsløse, er af en saa katastrofal Karakter, at vi ikke længere ser os i Stand til at ernære vor Familie paa blot nogenlunde taalelig Maade med de Lønninger og Understøttelser, der idag udbetales.

Vi maa paa det skarpeste fordømme den Stilling som DAF's Ledelse har indtaget ved de senere Aars Overenskomstforhandlinger, da det har vist sig at vore økonomiske Forhold stadig er blevet forringet som Følge af den alt alt for vage og eftergivende Politik der har været ført fra D.S.F.'s Side i den Tid Krigen og Besættelsen har varet.

Vi vil paa det bestemteste opfordre DAF og D.S.F., til omgaaende at træffe Foranstaltninger til at gennemtvinge fuld Lønudligning for den stedfundne Prisstigning samt en retfærdig Fordeling af Landets Levnedsmidler. Vi tilsiger Forbundet al vor Støtte hertil. Vi er klar over at Reaktionen nu som før er Modstandere af taalelige Løn- og Arbejdsvilkaar, men vi ved, at elementære Rettigheder paa skændig Maade er frataget os.

Vi agter i den kommende Tid under ingen Form at finde os i, at vore faglige og politiske Ledere foretrækker den hidtil fulgte Eftergivenhedspolitik, der udelukkende har gavnet den rige og skadet de fattige, og hermed været til Skade for hele Nationen.

Vi opfordrer alle faglige Ledere og Folketingsmænd, der endnu mener sig forbundet med og forpligtet overfor den store arbejdende Del af Befolkningen til nu før det er for sent at lade deres Røst høres i Rigsdagen i Kommunalraade og andre Steder paa en saadan Maade, at der ikke hersker Tvivl om hvad Meningen er.

I Modsat Fald ser vi os nødsaget til igennem de enkelte Afd. og paa Arbejdspladserne selv at finde Veje og Midler til Forbedring af vore økonomiske Kaar.

Peter Jensen udtalte derefter, at han var Tilhænger af Ændringer i den sociale Lovgivning, men det skal være Forbedringer.

Kritiserede stærkt 6 Dages Ugen og mente, at naar Kommunerne nu har faaet større Tilskud til Supplementshjælpen, maatte vi kræve, at det kom de allerfleste til Gode, ehndvidere meddelte P.J. at der under Arbejde for den tyske Værnemagt i Esbjerg var der af tyske Officerer blevet truet med

Revolvere og hvis man forlader Arbejdet bliver det betragtet som Sabotage og yderligere aflønnes dette Arbejde ikke efter O_{ver}enskomsten.

Charles Nielsen Specialarbejderne, København

Tilsluttede sig de indledende Talere, men tog skarp Afstand fra Hass. Omtalte O_{ver}enskomstforhandlingerne og hvad man iflg. Pressen af D.D. kunde devente sig af disse Forhandlinger.

C.N. var af den Formening, at Aarsagen til at Tilslutningen til Konferencen ikke var større, skyldtes det bl.a. Arrestationerne af en Del Fagforeningsfolk, saavel som de af DAF og D.s.F. udsendte Cirkulærer.

Oplyste, at Størbønderne af i Dag havde en Merfortjeneste i Forhold til Førkrigstiden paa indtil 27 % og udtalte, at det i Dag kun var Arbejderne, der maatte bære Krigens Byrder.

Jens Larsen, Murerarbejdsmændene, København.

Beklagede, at Arbejdernes Tillidsmand skal samles under de Forhold som de maa i Dag, hvor vi modtager Hilsener fra Kammerater, som ønskede at være til Stede, men af Myndighederne er anbragt i Horserød.

J.L. kritiserede de Ændringer, der var foretaget i Arbejdsløsheds-kasse-Lovgivningen, særlig indenfor Murerarbejdsmændene i hvor der nu var sket dette, at de var kommet i en Sæsonkasse, saaledes at Medlemmerne vilde faa 15 Karensdage.

Det var en Nødvendighed at protestere imod dette saa kraftigt som muligt. da det ellers vilde føre til, at andre Organisationer vilde komme ind under samme Ordning.

J.L. mente iøvrigt, at Tiden varforpasset, idet der allerede paa et tidligere Tidspunkt skulde have været protesteret overfor Rigsdag og DsF.

Lauritz Hansen D.S. & M.S. Afd. 15.

Tog skarp Afstand fra Hass' Udtalelser og mente ikke, at vi i Dag x skulde stille Spørgsmaalet op, og vi skulde have 4 eller 6 Øre mere i Timen, men at Opgaven maatte være om Arbejderne burde have Kontrol med Bedrifterne, saaledes at de fik det Udbytte, der retteligt tilkom dem.

L.H. omtalte hvor lidt Arbejdslønnen betød i Produktionen, særligt paa de mest livsvigtige Ting, hvor det i mange Tilfælde ikke drejede sig om 1 % af Udsalgsprisen paa Varerne.

Anbefalede at holde al politisk Diskussion udenfor, da ellers mange Modstandere af Konferencen vilde faa Anledning til at sætte en Kile ind.

Anbefalede at Konferencen samlede sig om de Krav, der var stillet. Ligeledes var det nødvendigt, naar der skulde træffes Afgørelser indenfor Organisationerne (O_{ver}enskomstforhandlinger) at det blev de arbejdende Medlemmer og ikke de øverste Ledere. der traf Afgørelsen.

L.H. udtalte til sidst, at Reaktionen skulde slaas ned, men først og fremmest indenfor vore egne Rækker.

Villy Andreasen, Skibsværftsarbejdernes København

Meddelte, at Jord- og Betonarbejdernes Mandat var rigtigt nok. Det

var vedtaget paa en stor Generalforsamling, og omtalte derefter hvorledes Fagforeningslederne i mange Fagforeninger for at forhindre Konferencens Afholdelse havde undladt at give Bestyrelsesmedlemmerne og Medlemmerne Meddelelse om Konferencens Afholdelse.

V.A. oplæste derefter den af de københavnske Jord- og Betonarbejdere vedtagne Resolution hvor der bl.a. siges:

"Men D.s.F. kan selvfølgelig ikke sige Hus forbi. Det er dem der har stemt for den Førringelse af de sociale Love, der har fundet Sted, det er dem, der er gaaet ind for den Fornyelse af Overenskomsterne med det rent ud sagt mikroskopiske Tillæg.

Vi kan ikke gaa ind for dette, og vi maa paa det skarpeste protestere imod den Linie, idet vi siger:

Vi kræver Dækning, Dækning og atter Dækning.

Saafrømt dette ikke sker maa vi selv tage Haand i Hanke med Udviklingen og gøre op med de Kapitulanter der sidder i D.s.F., og vi skal love D.s.F. at vende tilbage til Spørgsmaalet, naar vi faar Kapitulanterne fjernet indenfor Jord- og Betonarbejderne i København.

Men naar de, der sidder øverst i Samlingen, ikke vil være med til Handling, saa maa Arbejderklassen samles paa et andet Grundlag. Saa maa vi skabe Samling om de Organisationer, der i Dag vil skride til Handling, og derfor beslutter Generalforsamlingen, at der vælges et 3 Mands Udvalg til at føre Forhandling med de rette Instanser om førnævnte Krav samt indtræde i et frugtbringende Samarbejde med de Organisationer der har Maal fælles med os.

I denne Forbindelse kan henvises til Aalborg Konferencen, hvis Vedtagelse vi fuldt og helt kan tilslutte os.

Det paalægges Udvalget at søge Samarbejde med de nordjyske Arbejdsmand samt isvrigt alle Organisationer, der henvender sig desangaaende.

Generalforsamlingen paalægger Bestyrelsen, at den ikke under nogen som helst Form søger at lægge dette Udvalg Hindringer i Vejen, det være sig af arbejdsmæssig, Organisatorisk eller/ og økonomisk Art.

Udvalget alene hæfter for den Økonomi, der eventuelt vil blive anvendt til dette Arbejde, og skal fremlægge saavel Beretning som Regnskab paa den næste Generalforsamling, der afholdes.

Saafrømt Bestyrelsen lægger nogen som helst Hindring i Vejen eller forsøger at sabotere Udvalgets Arbejde vil Bestyrelsen blive draget til Ansvar efter Forbundslovenes § 1 Stk. 2 og efter § 13 Stk. 2 og 3.

Derefter holdtes der Middagspause.

Konferencens 3' Møde d. 14' Februar Kl. 13.30.

Dirigent E.N.Tranders, Frederisia.

Der oplæstes 2 Telegrammer. Det ene fra Jord- og Betonklubben i Esbjerg der sender Konferencen en solidarisk Hilsen det andet lød saaledes:

De arbejdsløses Klub i Vejle forsamlet til Møde den 10' ds. sender hermed en kollegial Hilsen og ønsker et godt Resultat af Forhandlingerne.

P.K.V.

Richard Schmidt.

rea

Villy Andersen, Skibsværftsarbejderne, København

paaviste, at Arbejdskortene var en Førringelse, og Kortene skulde nu bruges som Motivering for Indførelse af hver 2^d Dags Kontrol.

V.A. fastslog, at Tiden nu var inde til at forlange og slaas for Forbedringer. Omtalte ang. Karensdage, hvorledes, f.Eks. Kedelrendere i Løbet af et Aar efter de nye Regler kan faa indtil 100 Karensdage.

Dirigenten foreslog herefter begrænset Taletid, hvilket blev vedtaget

Ove Petersen, Remissearbejderne, København

udtalte, at Politik og Fagforening var knyttet nøje sammen, og den

danske Arbejder blev holdt hen med Bluff, den danske Arbejder*skulde have gjort ligesom Nordmændene gjorde d. 9' April.

Poul Andersen, DS&MF Afd. 5.

oplyste, at Hass havde undladt at oplyse Tid og Sted for Konferencens Afholdelse. Han kom derefter ind paa Spørgsmaal af mere privat Karakter og blev derfor afbrudt af Dirigenten.

P.A. udtalte iøvrigt, at de forskellige Afd. Medlemmer burde staa frit ved Overenskomstens Fornyelse og mente at det kunde nytte, især hvis man fjernede Angsten for Besættelsesmagten; opfordrede til Samling og Styrkelse af de faglige Organisationer til det endelige Opgør mellem Arbejder og Kapital.

Otto Fribæk, Esbjerg DAF.

Advarede imod Tentensens til at angribe vore øverste Ledere, Han havde altid hyldet Princippet at tale ud om Sagerne, men Opgaven i Dag maatte være at bevare Organisationerne, for saa naar Tiden var inde at slaa til. O.F. ønskede ikke, at der skulde træffes forhastede Beslutninger og oplyste, at der ofte i den engelske Radio var opfordret til under alle Omstændigheder at bevare Organisationerne. Røppekterede Svenskerne, fordi de som Krav havde stillet Prisstopp sammen med Lønstop.

Fog-Petersen, Fabriksarbejderne, København

Udtalte, at Arbejderne i Esbjerg havde krævet Faretillæg for at arbejde under Luftalarm, og hævdede, at vi alle skulde nægte at arbejde naar ~~ix~~ der var Flyvervarsel. Vi sælger ikke vort Liv og Lemmer for at tjene et Par Øre hos Tyskerne, Haabede at man gennem en Protest var i Stand til at rejse Spørgsmaalet om Amnesti for de internerede Kammerater.

F.P. konstaterede yderligere, at alle Love, der var lavet de sidste Par Aar var vendt udelukkende mod Arbejderne og vi kan kun takke Socialdemokraterne for det, idet Samlingsregeringens Arbejds metode er, at blot eet Parti Stemmer imod bortfalder Forslagene. Altsaa kunde Socialdemokraterne have stoppet disse arbejderfjendske Love.

Gunna K. Nielsen, Jord- og Beton, København.

krævede fuld Dækning for Dyrtiden samt Forhøjelse af Understøttelses-satserne. Forklarede om de Vanskeligheder Medlemmerne i hans Afd. havde haft for at komme til at deltage i Konferencen, der var bl.a. afholdt 4 Generalforsamlinger om Spørgsmaalet. Haabede at der vilde komme Realiteter ud af Forhandlingerne paa Konferencen.

Viggo Petersen DS&MF Esbjerg

Omtalte Cirkulæret fra D.s.F. og mente, at det var en Trusel til Deltagerne om Internering.

D.s.F. havde altid stillet Medlemmerne overfor fuldbyrdede Kendsgerninger og paaviste, hvorledes Rørlæggerne i Esbjerg ved et Stykke Arbejde, hvor de plejede at faa Kr. 2.50 - 2,60 i Timen, af Priskontrolraadet var sat ned til Kr. 1,97.

Caroline Beck, Kvindeligt Arbejderforbund Afd. 5 København

Beklagede, at vor Kammerat Inger Gamburg er interneret. Ingen vilde som hende have arbejdet for at gennemføre disse Krav fra Arbejderklassen.

Vi har forsøgt alle mulige Midler for at faa Inger G. ud. Vi har været baade hos RenteFink og Thune Jacobsen, men Thune Jacobsen havde oplyst, at hvis Inger G. blev løsladt vilde hun omgaaende blive sendt til Tyskland og dette var der vel ingen der ønskede.

G.B. forelagde derefter forskellige Eksempler paa, hvorledes Socialkontorerne behandlede Medlemmer af hendes Afdeling, hvorledes Kvinder blev sendt til Arbejdslejre med den svimlende Løn af Kr. 10.00 om Ugen. Beklagede at 40 Medlemmer var rejst til Tyskland, ønskede flere Vuggestuer og Børnehaver.

Rasmus H. Rasmussen, Vejle, Gartneres Fagforening

Selv om min Fagforening er lille og strengt taget ålet ikke har Raad til at være med til Konferencen, har de nye arbejderfjendske Love grebet saa stærkt ind i vort faglige Arbejde, at vi har anset det for nødvendigt at tilslutte os Konferencen for at kæmpe for bedre Forhold for Arbejderklassen.

Nævnte forskellige Eksempler, der viste, hvorledes Gartnerne er særligt haardt ramt af de nye Bestemmelser, f. Eks. Bestemmelsen om Understøttelse for nye Medlemmer af Arbejdsløshedskassen rammer Gartnerne meget haardt, da det er et Fag som er meget daarligt organiseret, I Odense er der f. Eks. 2000 Mennesker, der er beskæftiget ved Gartnerifaget, men Odense Afd. tæller kun ca. 100 Medlemmer. Et af de Argumenter ved Agitationen som virkede bedst, nemlig Understøttelsesretten er nu slaaet i Stykker af Lovgivningens Vej, men det er maaske ogsaa det der er Mening med Loven.

Omtalte de skandaløse lave Gartnerløninger, der staar i skærende Modstrid med Gartneriejernes Kæmpefortjenester, men det viser tydeligt hvad der forstaas ved Samfundssind.

R.H.H. udtalte til sidst, at vi ikke maatte glemme de unge, som var meget haardt ramt.

Knud Behrendt, Murerne, København

Protesterede mod Udtalelserne fra Hess, da han af Dirigenten blev oplyst om, at Hess var i England, rettede han det til Hass-

Det var koutume paa Formandmøderne at træffe Beslutninger og saa blæse paa Medlemmerne. Konferencens Opgave maatte bl.a. være at oparbejde en Aandsaaledes at Arbejderne forstaar, at de har Organisationer der betyder noget.

Udtalte at han i Cirkulære fra D.s.F. havde faaet Meddelelse om, at denne Konference udelukkende bestod af en sammenløbet Hob, og at Konferencen blev afholdt med Tilslutning fra "Dansk Arbejdsfront".

Opfordrede til at sende Mødets Beslutninger til rette Vedkommende og oplæste og anbefalede derefter følgende Resolution.

"Fagkonferencen d. 13-14 Februar 1943 repræsenterende saa godt som alle Grene af dansk Fagbevægelse udtaler sin Protest mod den Stilling som Dansk Arbejdsgiverforening har taget til de minimale Krav D.s.F. har rejst for danske Arbejdere i Forhold til Leveomkostningerne.

Dansk Arbejdsgiverforening har ved denne Stilling vist afgjort Mangel paa Forstaaelse af deres Landsmænd, Arbejdernes, rimelige Krav paa taale-

lige Lønninger og hermed vist, at de ikke er i Besiddelse af Samfundssind, naar det gælder de daarligst stillede invort Land, og har herigennem modarbejdet Arbejdsloven, som skulde være medvirkende til et bedre Samarbejde mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, men tværtimod giver Signal til Skærpselse af Klassekampen i en Tid, hvor vort Land er bedst tjent med det modsatte.

K.B. foreslog at denne Resolution blev tilstillet Ritzaus Bureau og den socialdemokratiske Presse.

Dette vedtoges.

Viggo Wivel, Fabrikarbejderne, København.

Udtalte, at man ikke skulde være saa paagaende overfor Hass, som det havde været Tilfældet, for der kom en Dag, hvor Regningen skulde skrives og til den Tid skulde vi bevare vore Organisationer.

H. Christoffersen DS&MF Afd. 15.

mente, at Tidspunktet var ved at være forpasset, da Love og Forordninger allerede var vedtaget uden Hensyn til vore Protester.

Angreb Axel Olsen, der slaar den ene Kolbøtte efter den anden og udtalte, at vi ikke alene har lært af Strejker, men ogsaa af Nederlag.

H.C. udtalte iøvrigt, at der skal tages Hævn overfor det Svineri der var lavet overfor Underklassen, og den skal tages trods Bajonetterne

H.C. udtalte en Tak til Konferencens Deltagere, der trods Trusler og Efterstræbelser alligevel har givet Møde og foreslaar at indgive en Protest angaaende de internerede.

J.P. Jensen, Formerne, Odense

Udtalte, at Konferencen for ham var noget af en Skuffelse, det interesserede ham ikke saa stærkt at komme til København for at høre om københavnske Arbejders Unighed. Han manede til at bevare Organisationerne og arbejde med dem efter et demokratisk Princip og ønskede eventuelle Resolutioner tilstillet saavel D.s.F. - den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe samt alle Fagforeninger Landet over.

Ejner Poulsen, Malerne København

Konstaterede, at alle Paastande om, at denne Konference var en sammenløben Hob, Kommuniste o.l. kun var Postulater. Enhver ærlig Socialdemokrat maatte sammen med ham til enhver Tid erkende, at de havde haft Gavn og Glæde at at overvære denne Konference.

E.P. støttede Forslaget om Amnesti for de internerede og protesterede imod Delingen af Arbejderne i Sæson- og ikke Sæsonarbejdere. anbefalede iøvrigt de stillede Resolutioner

Hans Larsen DAF. Odense A.

Udtalte, at der maatte være noget, der knirkede i Arbejdernes Organisationer. Hvis Fagforeningerne virkelig var det, de skulde være, et Værn for Arbejderne, saa vilde det ikke være nødvendigt at afholde saa snæver en Konference.

Arbejdernes Styrke ligger i Strejkeretten, men denne Ret faar vi ikke tilbage før Arbejderne rejser sig, som det gaar med Organisationerne

nu, kører de os ned i Bunden.

Ironiserede over den sidste Opfindelse, der bydes underernærede Børn: "Solskin paa Flasker"

Appelerede til de Delegerede, om at gaa ud blandt Medlemmerne og arbejde for, at Strømmen kan vendes, saa vi ~~akk~~ faar Sammenhold i vore Rækker.

Jens Larsen. Murerarbejdsmændene, København.

Udtalte, at der ikke skulde dyrkes private Fagforeningsinteresser. Det vi er kommet sammen for, er for eventuelt at samles om en Resolution og hævdede, at der ikke var kommet Skrivelse til hans Organisation.

Hævdede, at Konernes Plads er i Hjemmene. (Fy-Raab fra Kvinderne) og under alle Omstændigheder maatte han hævde Ligelønsprincippet, for naar det først er gennemført, saa er der ikke Brug for Vuggestuer og Børnehaver.

Udtalte iøvrigt, at Konsekvensen af den Stilling Arbejderne var i i Dag, var Konsekvensen af 9' April.

Gjøl. Jord- og Betonarbejderne, København

udtalte, at der ikke var mange Arbejdere, der kunde eksistere, hvis Konerne ikke havde Arbejde, og naar Konerne maatte paa Fabrik, saa maatte de have et Sted, hvor de kunde anbringe Børnene.

Opfordrede til at aktivisere Medlemmerne ude i Afdelingerne, og hvis vi skal have Resultat af denne Konference, saa maa der stilles Magt bagved. Rygraden paa den danske Arbejder er ikke knækket, men der er sket Brud paa den.

Chr. Lund. DAF. Esbjerg

Udtalte, at hvis der stadig blev kørt frem mod den unge Arbejder, saa vilde Organisationerne lide et Knæk, og hævdede, at der maatte være lige Løn for Unge og Gamle, lige saa vel som der skulde være Lighed og Frihed.

Opfordrede til at sende Resolutionerne til den Adresse hvor de hører hjemme.

Viggo Wivel.

oplyste, at han var til Stede paa Mødet angaaende Nordjyske Konference og udtalte, at uanset hvor vi staar politisk, saa maa vi som arbejder ordne Samfundet paa en saadan Maade, at der var Plads til os alle Det var muligt at Midlerne var forskellige, men Maalet var det samme (Hør)

Tranders DAF. Fredericia F.

Kunde paa sin Afdelings Vegne tilslutte sig Resolutionerne. Ankede iøvrigt over, at der var Forskel paa Tillæggene i København og Provinsen. Udtalte sin Tilfredshed over, at der indføres hver 2' Dags Kontrol og udtrykte sin Glæde over Forhandlingerne og Indlæggene og haabede, at vi alle vilde faa et Resultat af Konferencen.

Marius Sølbæk, Havnearbejderne, København.

Udtalte sin Tilfredshed med den Tilslutning, som Konferencen havde faaet og anbefalede Resolutionerne til Vedtagelse.

Hvis der skal skydes paa nogen, kan det kun blive paa den øverste Ledelse, især for dens Sabotage af Konferencen. Lovede iøvrigt at

Resolutionerne nok skulde komme paa rette Sted.

Oplyste at Havnearbejdernes Fællesforbund allerede paa et meget tidligt Tidspunkt havde henvendt sig til Thune Jacobsen angaaende Frigivelse af Robert Weiland, men Thune Jacobsen havde i Brev svaret, at da der var Grund til at formode, at R.W. vilde deltage i kommunistisk Virksomhed, der vilde skade Landets Forhold til fremmed Magt, hvorfor han var taget i Forvaring.

Oplyste endvidere, at den direkte Aarsag til Interneringen af R.W. m.fl. var Konferencens Afholdelse, men vi haaber engang inden alt for længe at kunde afhente vore Kammerater med fuld Musik.

Paa vor Fane staar skrevet

"Ej Magt, men Ret skal gælde"

og den Tid vil ogsaa komme for os Arbejdere.

Skovbo, Gartnerne, København.

Udtalte, at det var naturligt at udnytte Loven om Arbejdskortene bedst muligt. Oplyste endvidere, at Strejken paa Kastrupgaard blev sluttet fordi di det viste sig umuligt at holde Arbejdspladsen fri for Skruebrækkere.

Charles Christensen, Havnearbejderne, København

omtalte de arbejderfjendske Love, især for Landarbejderne og de unge, hvad der bevirker Frafald fra Organisationerne.

Appellerede til Samling og paaviste at Splittelsen kom fra den øverste Ledelse. Tilsluttede sig Resolutionerne.

Valdemar Jørgensen, Murerne, Ordrup & Omegn.

Mener ikke, at det er Socialdemokratiets Mening at ændre Lovene indenfor den sociale Lovgivning, da der udtrykkeligt blev sagt ved Lovenes Vedtagelse, at nu skulde der være Ro om den sociale Lovgivning.

V.J. stillede derefter en Resolution ang. Interneringen af Robert W.

Villy Andreasen replicerede derefter til forskellige Talere.

Forskellige Talere udtalte en Tak til ~~Havnearbejdernes~~ Havnearbejdernes Fællesforbund, København. for deres Arbejde for at føre Konferencen igennem trods den Risiko den var forbundet med, saavel økonomisk som personligt.

Endvidere udtaltes en Tak til Villy Andreasen, Skibsværftsarbejderne for den Ihærdighed og Beredvillighed, hvormed han har arbejdet med Sagen og isvrigt takkede Talerne alle de indbydende Fagforeninger .

Dirigenten anmodede derefter Vald. Jørgensen, Murerne, Ordrup om at trække sin Resolution tilbage. Dette gik V.J. med til.

Herefter oplæste Dirigenten den af K. Berendt stillede Resolution og satte den under Afstemning.

Resolutionen blev eenstemmigt vedtaget.

Der blev derefter foretaget Afstemning om følgende 2 Resolutioner

RESOLUTION Nr. 1.

Repræsentanter for 46 Fagforeninger af forskellige Forbund, repræsenterende ca. 54.000 Medlemmer, har i Anledning af de særlig for Arbejderklassen vanskelige Forhold været samlet i København i Dagene 13' og 14' Februar 43.

Konferencen fastslaar, at Krigen og Besættelsen har medført Vanskeligheder, som dog ikke rammer alle Befolkningsgrupper,

Storbønderne, Entreprenørerne, Industrielle, Tørvefabrikanter og Banker har tværtimod lukreret paa Forholdene og haft gyldne Tider, hvis Lige man forgæves skal søge under den forrige Krigs Gullashperiode. Disse Kredse er ikke trykket af Manglen paa de mest elementære Livsfornødenheder eller af Bolignøden. Deres Penge tillader dem at købe alt og drive en ødelæggende Spekulation i Landets faste Værdier og Ejendomme.

Priserne har faaet Lov til at stige, og de elementæreste Livsfornødenheder er ikke blevet rationeret. Rigsdagen har uden Blusel vedtaget Fordobling af Priserne paa de vigtigste Fornødenheder og har ikke undset sig for at give Tilskud til en saa gos Forretning som Tørvefabrikation.

Medens man saaledes har ladet de besiddende og Velhavernes Indtægter stige til det mangedobbelte, har man væltet Byrde efter Byrde over paa Arbejderne og forhindret dem i at faa Udligning for Prisstigningerne. Baa de direkte og de indirekte Skatter er forhøjede og udvidede, saa de især rammer den jævne Arbejdsindtægt (Tøjskatten).

I Maj 1940 blev Dyrtidstillægget Nedskaaet og senere gennemførtes Loven om Arbejdsforhold, der forbyder Arbejderne at strejke, og som gennem sit kongelige Formandskab har dikteret Arbejderne en Reduktion af Reallønnen paa mere end 20 %

Dertil kommer, at Nødhjælpslovene, der nu er forlangede, har faaet samme Nedskæring, ja selv Arbejdsløshedsunderstøttelsen er relativt langt daarligere end før Krigen, og Tilstanden har udviklet sig til den rene Nød.

Man skal mere end 50 Aar tilbage i Tiden for at finde Forhold hos Byernes Befolkning, der svarer til den, hvorunder den nu lever. Lønningerne og Understøttelserne slaar ikke til overfor de høje Priser overalt maa der knappes af paa de mest nødvendige Ting.

Resultatet er blevet, at Sundhedstilstanden er stærktsynkende. Det er konstateret, at Antallet af underernærede Børn er i voldsom Stigning, og med den utilstrækkelige Beklædning og det daarlige Fodtøj i Vinterens Slud og Sjap er de et let Bytte for snigende Sygdomme.

Kort sagt, alle Nedskæringer virker undergravende paa de arbejdende og de arbejdsløses Eksistensvilkaar, ligesom en Række Bestemmelser virker undergravende paa vore Organisationer, der vil derfor aldrig blive Ro om disse Uretfærdigheder.

En Uhyrlighed som Tvangsoverføring af Arbejdskraft til Erhverv, der ikke vil give en Løn, saa en Familie kan ernære sig derved, har man heller ikke undslaaet sig for at gennemføre.

Arbejderklassens Nød er derfor et Fordelingsspørgsmaal, som Regering og Rigsdag kan løse, hvis man har Vilje dertil.

Vi maa derfor af Hensyn til vore Hjem og Familie forlange, at der tages Hensyn til Arbejderklassens Tarv, hvorefter vi opstiller følgende Krav:

1. Al Særlovgivning mod Arbejderne maa ophøre.
2. Lønudligning i Forhold til Prisstigningerne
3. Alle livsvigtige Varer rationeres.
4. Boligbyggeriet maa sættes i Gang
5. Alle Krigsfortjenester inddrages og Lettelse af det direkte og indirekte Skattetryk paa Arbejderklassen.

Ovenstaaende Resolution blev eenstemmigt vedtaget.

RESOLUTION Nr. 2.

Konferencen udtaler sin skarpeste Misbilligelse af, at D.s.F. ikke i ~~Overenskomst~~ Overensstemmelse med Medlemmernes Opfattelse har protesteret mod Nedskæringen af Sociallovgivningen.

Konferencen maa endvidere tage Afstand fra den Maade, hvorpaa D.s.F. under Krigen har optraadt i Lønspørgsmaalet og maa skarpt paatale, at der i December Maaned, bag Medlemmernes Ryg og i Strid med Love og Statutter, foretoges Forlangelse af Overenskomsterne med et alt for ringe Tillæg til de lavestlønnede. Med største Forbavselse har vi set D.s.F. den ene Gang efter den anden indskrænke sig til at rejse Krav om halv Dækning for Pristallets Stigninger, skønt de lige saa godt som vi ved at dette Pristal overhovedet ikke dækker de Prisstigninger, vi har været ude for.

Konferencen udtaler sin skarpeste Misbilligelse af, at Rigsdagen i Marts 1941 og 1942 har sat Arbejdsløshedslovens Reguleringsbestemmelser ud af Kraft. Det skulde være overflødigt at bemærke, at Arbejdsløsheds-kassernes Hjælp aldrig har dækket længere end til den daglige Føde, og i de fleste Tilfælde end ikke dette, hvorfor den arbejdsløse har været nødsaget til at søge supplerende Hjælp fra Socialkontoret, (denne Hjælp er nu ogsaa indskrænket.) Hertil kommer, at Forholdene med de nedskaarne Reallønninger nu er saadan, at den periodisk beskæftigede ikke har nogen Mulighed for at skaffe sig Beklædning, afbetale Gæld etc.

Vi maa derfor kraftigst forlange, at Rigsdagen ikke forlænger denne Særlovgivning, naar den udløber til Marts, men lader Arbejdsløshedslovens almindelige Bestemmelser træde i Kraft.

Konferencen udtaler sin Kritik af Revisionen og Nedskæringen af den sociale Lovgivning, for hvilken vil ikke kan se, at der har været nogen politisk Nødvendighed og ej heller nogen Berettigelse. Den eneste Begrundelse, man har faaet, er, at der skal skabes Ro om den sociale Lovgivning, men det modsatte har været Tilfældet. Hvorledes skal der blive ~~Roxy~~ Ro, naar Forringelserne betyder, at de arbejdsløse ikke kan faa den nødvendige Supplements Hjælp. Naar man paa Grund af langvarig Arbejds-løshed gøres til en anden Klasses Borger ved Berøvelse af Valgretten, og naar man tvinger den arbejdsløse til at arbejde for den utilstrækkelige Understøttelse.

Arbejdskortene, denne ydmygende og besværlige Foranstaltning, er en i høj Grad forfejlet Foranstaltning, der er lige saa kostbar, som den er overflødig, (er Objekt paa den sorte Børs), Forlangelsen af Karenstiden, som ikke alene rammer Sæsonarbejdere, Indskrænkning af Understøttelsen til de unge giver daglig Bekymring og Uro.

Alt i Alt er Stillingen for Arbejderklassen fortvivlet. Ansvarer derfor hviler paa Regeringen og Rigsdagen. Trods al Tale om nationalt Fællesskab og at de stærkeste Skuldre skal bære de tungeste Byrder, har de rige faaet Lov til at formere deres Velstand, mens de fattigste har faaet paalagt øgede Byrder.

Vi opfordrer derfor til hurtigst muligt at tage Loven op til fornyet Revision med skyldigt Hensyntagen til de ~~Arbejdere~~ af Arbejderne rejste Krav.

Ovenstaaende Resolution blev vedtaget med alle Stemmer mod Een.

Derefter udtrykte flere Talere Ønsket om, at denne Konference skulde være Grundlaget for et videre Arbejde.

Konferencen vedtog dette, idet det besluttedes at overdrage det videre Arbejde til Arbejdsudvalget, hvortil Henvendelse kan ske dels gennem Havnearbejdernes Fællesforbund, Tordenskjoldsgade 30 Kbh.K. og dels gennem Arbejdsudvalgets Sekretær

Villy Andreasen, Skibsværftsarbejderne, Nansensgade 20. K.

Dirigenten takkede derefter de Delegerede for deres Tilstedeværelse paa Konferencen, og efter at alle rejste sig og sang Internationale hævede Dirigenten Konferencen 13-14 Februar 1943.

A. Westergaard Frank Sørensen
Margrethe Mathiasen (Sekretærer)

Stem dansk - stem blankt!

Skaa Tyskernes Spil over Ende!

Den 23. Marts er der Valg til Rigsdagen. Aldrig er det danske Folk gaaet til Valg under saa alvorlige og vanskelige Forhold.

Gennem 3 Aar har Tyskerne holdt Landet besat og udnyttet det for en imperialistisk Røverkrig. De har udsuget og udplyndret os og trods givet Løfte blandet sig i vore indre Anliggender. Efter deres Krav har Myndighederne tilsidesat de mest elementære Borgerrettigheder. Grundlovens Bestemmelser om politisk Virksomhed er traadt under Fode, det frie Ord knægtet, førende Politikere belagt med Mundkurv, det kommunistiske Parti forbudt og dets ledende Folk anbragt i Fængsel.

All dette er gennemført med Regeringens og Rigsdagens Tilslutning, uden at det danske Folk er blevet spurgt.

Hvad gælder Valget?

Formelt afholdes Valget i Henhold til den Grundlov, man ellers ikke re-spekterer. Reelt afholdes det, fordi Samlingspartierne og Scavenius vil have Vælgernes til at godkende deres Politik. Valget skal ifølge »Berlingske Tidende« være »en folkelig Tilkendegivelse af Tillid og Tro til denne Politik«!

Denne Politik kendetegnes nationalt og retsligt ved Afbrydelsen af den diplomatiske Forbindelse med Sovjetunionen, Tilslutning til Anti-Komintern-pagten, Afskedigelse af Gesandterne i England, U.S.A. m. fl. Lande, Overgrebene mod Kommunisterne og andre Borgere den 22. Juni 1941, Forbudet mod kommunistisk Parti, Skærpeelse af Straffeloven, tysk Fængsling og Domfældelse af danske Statsborgere, Undtagelseslov, Udlevering af Harens Ud-rustning og Godkendelse af den af Hitler krævede Scavenius-Regering.

Socialt kommer denne Politik til Udtryk ved en reaktionær Understøttelsespolitik overfor Velhavere, hvorved Krigsspekulanter har floreret, mens det arbejdende Folk forarmes. Den har vist sig ved Forhøjelse af Korn- og Torvepriser, skrappere Forhøjelser af de direkte og indirekte Skatter, Arbejdsledsundersøttelseslovens Forringelse, Nedskæring af Arbejdernes og Tjenestemændenes Lønninger, Loven om Arbejds- og Forligsnævn, Tvangs-arbejdsloven og Stavnsbaand overfor Arbejderne samtidigt med, at Krigsspe-kulanternes Milliongevinster ikke blev inddraget, Priserne ikke fastholdt og Folket ikke sikret de mest elementære Livsfornödenheder.

Kort sagt - en Politik, der ved sin Eftergivenhed har admarvet Nationen til Fordel for Tyskerne.

Folket har ikke ønsket denne Politik. Massedemonstrationer mod Landsforræderne og Profesterne mod Regeringens økonomiske Foranstaltninger viser, hvor Folket staar.

Af sauntlige Rigsdagens Partier har kun Kommunisterne understøttet Folket i dets Kamp. Indtil de med Magt blev holdt ude fra Rigsdagen, talte og stemte de med enhver Eftergivenhed overfor den tyske Nazisme, og de bekæmpede den Politik, der udplyndrer Folket. Kommunisterne gik mod direkte og indirekte Skatteforhøjelser paa de jævne Indtægter, stemte mod Pristalsregulerings Afskaffelse, mod de høje Kompenser, mod Nedskæringen af Arbejdsledsundersøttelserne m. v. og vendte sig imod Tvangsarbejde og Stavnsbaand.

Kommunisterne erkender, at Danmarks Frihed og Selvstændighed maa og skal gjenherves ved, at det danske Folk i Overensstemmelse med de forenede Nationer og de undertrykte Folk gør sin Indsats for at hidføre den tyske Nazismes Nederlag. Ikke ved Eftergivenhed og Samarbejde, men ved hensynsløs Bekæmpelse skal Undertrykkene forhindres i at udnytte vort Land og dets Rigdomme. Derfor har Kommunisterne sat al Kraft og Energi ind for Organiseringen af den nationale Frihedsfront. Derfor har Kommunisterne fra Besættelsens første Dag været at finde i den forreste Kamplinje mod Tyskerne. Derfor udgør Kommunisterne i Dag saa stor en Procentdel af de ærlige Danske, som Regering og Rigsdag paa Tyskernes Forlangende har stuvet sammen i Fængsler og Koncentrationstjere.

Tyskernes Hensigt med Valget

Det er ikke vanskeligt at se, hvad Hensigten er med dette Valg, og hvorfor Hitler tillader det. Han har Brug for det i den nuværende Situation. Det danske Folk er udsat til Offer for Goebbels' Lognepropaganda og skal samtidig godkende nye Indgreb overfor sig selv!

Alt er lagt til Rette for det ønskede Resultat: Sandheden om den tyske Forbrydelse mod vort Land er banlyst paa Møder og i Pressen. Kommunisterne og konsekvente Nationalister kan ikke opstilles. De danske Vælgere skal tvinges til at vælge mellem det giftige Kiyh, der findes i Nazi- og Bوندepartiets landsforræderiske Sammenslutninger, eller Scavenius' landsskadelige Tyskerpolitik.

Hensigten er, at det antinazistiske danske Folk i sine Bestræbelser for at hindre Landsforræderne i at vinde frem skal stemme paa de samarbejdende Partier og dermed godkende den tyske Udplyndring og Undertrykkelse.

Tyskernes Planer skal krydses

For den ærlige Dansker synes dette Valg tilrettelagt med djævelsk Snedighed. Hvor skal han placere sin Stemme for at bevidne sin Danskhed og he-kraftte sin Tilslutning til Folkestyret?

Ingen ærlig Danekeer kan stemme paa Nazisterne!

Med Foragt og Afsky vil Vælgeren vende sig fra Tanken om at give Nazisterne sin Stemme. I Ly af tyske Bajonetter vil Landsforræderne endnu et

Stykke Tid kunne fortsætte deres Rendsenstilvarelse med Tilløb af Konkurrer og nationalt ubæredelige Personer. Det danske Folk som Helhed vil vende sig fra dem.

Ingen særlig Dansker kan stemme paa Samlingspartierne!

Hver Stemme, der ved Valget falder paa de samarbejdende Partier, vil blive betragtet som en Godkendelse af deres hidtil førte Politik, en Godkendelse af den tyske Undertrykkelse og Udplyndring, som de har fremmet ved deres viljeløse Eftergivenhed i Stedet for at bremse den. Og det vil betyde en Fuldmagt til nye Overgreb, nye Udplyndringer, nye Tvangsforanstaltninger.

Saa vel overfor det flanske Folk som overfor den frie Verden vil Scavenius hævde, at hver Stemme til de samarbejdende Partier, der har godkendt hans Tyskerregering og vist sig den følgelig, er en Stemme, der godkender hans foragtede Politik, hvis Formaal ifølge Regeringserklæringen blandt andet er at indlemme Danmark i Hitlers nye Europa, og giver ham Fuldmagt til at fortsætte den, saalænge Tyskerne forlanger det. Flertallet af det danske Folk har vendt sig mod denne Politik. De vil paa Valgdagen bekræfte denne deres danske Opiættelse ved ikke at kaste deres Stemme paa Samlingspartierne.

Ingen særlig Dansker maa blive hjemme!

Thi den, der bliver hjemme paa Valgdagen, vil ved sin Passivitet faldt Folkestyret i Ryggen. Ingen kan være i Tvivl om, hvorledes en ringe Valgdeltagelse af Tyskerne og Landsforræderne vil blive udlagt som det danske Folks Ledelse ved Folkestyret. Men det danske Folk er ikke tret af Folkestyret. Det ønsker og ser hen til et frit, folkestyret Danmark. Det ønsker ikke en tysksindet Scavenius-Regering og ikke en grundlovsstridig Rigsdag, hvortil Folkets Talsmand er forment Adgang.

Saaledes stiller Spørgsmaalene sig for den danske Vælger den 23. Marts. Og uanset hvilken af disse Veje der følges vil Resultatet af Valget blive hensynsløst udnyttet af den tyske Propaganda: Til Retsfærdiggørelse af Tysklands Voldsmetoder overfor vort Land og til nye, forstærkede Udplyndringer — altsammen under Paaberaabelse af, enten at Folket har givet Regeringen sin Tilslutning, eller at det gennem sin Udeblivelse fra Valget har vist sig uværdigt til at regere sig selv.

Stem dansk - stem blankt!

Men Scavenius og Tyskerne har forregnet sig, dersom de tror, at det danske Folk saa let lader sig vildlede og forskrække. Det staar klart for enhver, at dette forargelige Spil kan og skal slaas over Ende. Det er derfor en uafviselig Pligt for enhver Dansker den 23. Marts at

**møde op paa Valgstedet
tage sin Stemmeseddel
gaa ind i Afstemningsrummet
og lægge Stemmesedlen blank i Kuvolitten!**

Den blanke Stemmeseddel betyder, at Landsforræderne afvises, at Regeringens Politik ikke godkendes, at Vælgerne stemmer antitysk og paa værdig

Maade tilkendegiver deres Tilslutning til Folkestyret og deres Vilje til aktiv Indsats for Folkestyrets Bevarelse.

De blanke Stemmesedler kan gøre det danske Valg ubrugeligt i den tyske Propaganda og vise den frie Verden, at det danske Folk trods Censur og Undertrykkelse ikke har mistet Interessen for det offentlige Liv og Folkestyret og er parat til paa enhver Maade og ved enhver Lejlighed at give Udtryk for sit antityske Sindelag.

Danmarks Skæbne afgøres ikke paa Valgdagen!

Danmarks Skæbne afgøres ikke den 23. Marts. Afgørende for vor Skæbne nu og i Fremtiden er den Røde Hærs heltemodige Indsats paa Østfronten, Kampene i Afrika, Englands og Amerikas Oprettelse af en anden Front og alle undertrykte Folks, herunder ogsaa det danske Folks, Modstand. Langt mere afgørende for vort Lands Skæbne end Valget den 23. Marts er det danske Folks egen Indsats paa Modstandsfronten, dets sejsge, uafsluttede Kamp mod Undertrykkerne og deres landsforræderiske Hjælpere.

Men Valgdagen kan gøres til en magtfuld national Demonstration, den kan blive et betydningsfuldt Fremstød i den Offensiv, der skal bringe Danmark dets Frihed og Selvstændighed tilbage.

Derfor:

Mød op den 23. Marts og

Stem dansk - stem blankt!

Danmarks Kommunistiske Parti.

20/3 1500

Stem dansk - stem blankt!

1. Du kan ikke stemme paa Nazisterne!
2. Du kan ikke stemme paa Samlingspartierne. De paastaar ganske vist, at de er et »Bolværk imod Nazismen«. Men Gang paa Gang har de jo netop givet efter for Nazisternes og Tyskernes Krav. De har godkendt Regeringen Scavenius og alle dens tyske Handlinger. De har gennemført Sociallovsnedskæringerne og alle de øvrige arbejderfjendske Love, mens de samtidig har givet frit Løb for Krigsspekulanter, Tørvebaroner og Storkapitalister til at tjene Millionformuer.
3. Du kan ikke stemme paa Halvnazisten Arne Sørensen, der vil søge at udnytte Utilfredsheden med Samlingspartierne til at skaffe sig Stemmer. Hans Valgkampagne finansieres af A. P. Møller.
4. Du kan ikke blive hjemme, for saalænge der levnes dig en Chance til at give din Mening til Kende, skal du gøre det. Folkestyret skal ikke miskrediteres ved, at Vælgerne forholder sig passive.

Derfor skal du møde op paa Valgdagen, forlange din Stemmeseddel udleveret, gaa ind i Stemmerummet og lægge Stemmesedlen i Konvolutten uden at sætte Kryds ved nogen af Partierne.

Du skal stemme dansk - Du skal stemme blankt!

Derved tilkendegiver du,

1. at du er Modstander af den tyske Besættelse af Landet, og at du har gennemskuet Tyskernes lumpne Trick med at udskrive dette Valg, som intet Valg er,
2. at du er Modstander af Nazismen,
3. at du er Modstander af Samlingspartiernes Eftergivenhedspolitik overfor Nazisterne og Tyskerne, der har været til ubodelig Skade for vort Land,
4. at du er Tilhænger af Folkestyret og parat til at udnytte de Muligheder, det giver dig for at sige din Mening.

Naar Krigen er Slut, skal vi paa mere haandfast Maade gøre op med Landsforræderne og deres Medløbere og afregne med Samlingspartierne for deres landsskadelige Politik.

Den 23. Marts har alle ærlige Danske kun een Pligt:

Stem dansk - stem blankt!

9. April viser vi Tyskerne vor For-
 agt og vor Vilje til at fortsætte
 Kampen til vi har genvundet vor
 Frihed og Selvstændighed ved
 2 MINUTTERS STILHED naar
 Sirenen lyder KLOKKEN 12
 STANDS AL ARBEJDE
 STANDS AL TRAFIK
 STANDS AL SAMTALE
 Om Aftenen fylder vi Gader
 og Pladser med stilfærdigt
 spadsereende og bliver borte
 fra alle Forlystelser, Biogra-
 fer, Teatre og Restaurationer

Den tyske Besættelses tredje Aar nærmer sig sin Afslutning. Store Begivenheder er sket i dette Aar. Sovjetunionens og de allieredes store Resourcer har for alvor gjort sig gældende og har radikalt ændret Krigens Billede. Aksemagterne er i Defensiven, selv om deres Modstand ikke er brudt. Aksens militære og materielle Vanskeligheder har medført en skærpet Kurs overfor de besatte Lande. Dette gælder ogsaa Danmark. Tyskernes Krav til os og deres Indblanding i vore Forhold har aldrig været saa omfattende og indgribende som i det forløbne Aar. Mest utilsløst kom Tyskernes nevensynlige Afrensning til Udtryk under Efteråretskrise, da man ved Trusel om Tilidsættelse af Kongen og Forfatningen gennemtvang nye Indvandringer. Buhl blev kasseret som Statsminister, og den nazibegjærlige Heavenius indtog med Hitlers Velsignelse den ledige Plads. Nye Massearrestationer og Internering af danske Statsborgere fandt sted i et Omfang som ikke var set siden 22. Juni 1941. Rigsdagen blev ydmyget til at give Justitsministeren en Bemyndigelseslov, mens Tyskerne uden Protest fra Regering og Rigsdag arresterede danske Statsborgere og slæbte dem til Tyskland til Afsoning af haardt Straffe. Vi blev tvunget til at yde større Lovsæner af Kød og Flæk samt andre for Krigsførelsen nødvendige Varer, som vi selv haardt manglede. Ogsaa Størsteparten af vor Hærs Udrustning blev under Scavenius-Regeringen udleveret til vore Fjender, Tyskerne.

Men Aarets skærpede Udplyndring og den gunstigere internationale Situation styrkede ogsaa det danske Folks Vilje til Modstand. Den passive og aktive Modstand voksede paa alle Omraader. Bladet "Frit Danmark" saa Lysset i dette Aar, og en lang Række illegale Blade fulgte efter. Disse er Vidnesbyrd om Modstandsfrontens idé-mæssige og organisatoriske Grankring. Et stadigt voksende Antal Brande og Sabotagehandlinger er Udtryk for, at det danske Folk er marscheret op paa Linie med Folkene i de øvrige undertrykte Lande og i Handling er med i Bekæmpelsen af Nazityranniet.

Paa Tærskelen til det fjerde Besættelsesaar ved det danske Folk, at de nazistiske Forbrydere gaar deres Endeligt i Møde, men det ved ogsaa, at deres Undergang kan bidrives ved en haard og ubarmhjertig Bekæmpelse, og at Nazismens ikke vil sky noget Middel for at forlænge denne Kamp. Netop derfor forestaar der os nye Prøvelser og nye Savn. Tyskernes Udplyndring af vort Haard, deres Frækhed og Kynisme vil tage til. Derfor er det danske Folk interesseret i, at Tyskerne - ogsaa gennem vor Modstand - sikræftes saa hurtigt som muligt.

Lad os da, nu hvor vi er marscheret op paa den internationale Modstandsfront, fortsætte og udvide Modstanden til Hitlernazismens Nederlag og Tilintetgørelse!

I. Krigens .

"Vorden vest i fattige liv vil komme til at forme sig bestemmes først og fremmest af udfaldet af den store krig mod Hitlerfascismen. Siden det øjeblik, hvor den internationale arbejderklasses sikreste Støttepunkt, den socialistiske Sovjetunion, blev draget ind i kamp på liv og død for sin eksistens, har der ikke været andre Veje fremad. Hverken for de nationale Frihedsbevægelser eller de socialistiske Bevægelser end at sætte alt ind i kampen. Var SU blevet knust og havde fascismen sejret, vilde det betyde en fuldstændig udelukkelse af alle Arbejderorganisationer, Alendighed for alle dele af det arbejdende Folk, uinætkranket Udbytning og al magt i de mest reaktionære Kapitalistkredses hænder. Samtidig vilde alle ikke-tyske Nationer blive underkastet en Ekstra-Udbytning fra de tyske Imperialister og national Undertrykkelse i alle dens former vilde blive Dagens Orden. Selve de nationale Frihedsbevægelser og arbejderklassens kamp for et Samfund uden Udbytning vilde have lidt et Nederlag, som det vilde tage mange Aar til at genoprette.

Vi er ikke saa naive at tro, at alt vil være i d. n. skønneste Ord, lige øjeblik Hitler er slået, men betingelserne for en Videreførelse af Arbejderklassens Frihedskamp vil være langt gunstigere, naar Arbejdernes ra der over de nationale retteligheder, selv om de som altid i et kapitalist Samfund er begrænset.

I det undertrykte Europa føres Frihedskampen ved stadig mere omfattende folkerørrelser. Folkene selv lærer at tage deres Skæbne i deres egen Hænde. En sejr for de Allierede i samarbejde med de folkelige Frihedsbevægelser kan derfor skabe en Verden, hvor på den ene Side Folkene ved egen Erfaring har lært deres egen Kraft at kende, saa at deres demokratiske Rettigheder vanskeligt kan trædes under Bøde, og hvor på den anden Side den socialistiske Sovjetunion international Indflydelse og Autoritet er vokset kolossal, altsaa en Verden der afgiver bedre Betingelser for videre Kamp mod Reaktion og Kapitalistisk Undertrykkelse.

Derfor er hovedopgaven i dag af al Magt at bidrage til Hitlers Nederlag, samle og samarbejde med alle der vil gøre en indsats i den Retning, selv om vi på andre Områder er Venige med dem. Derfor har SU sluttet et samarbejde med England-USA. Derfor søger Kommunisterne i alle undertrykte Lande Samarbejde med alle Kræfter, der vil bidrage til ~~annat~~ Udrollelsen af en national Frihedsbevægelse mod Hitlertysklands Undertrykkelse, uanset politiske og religiøse Mærkelser, omfattende alle klasser og Samfundslag.

Disse nationale Frihedsbevægelser har ikke den nødvendige Styrke, hvis ikke arbejderklassen spiller en ledende Rolle i dem. Arbejderklassens Styrke har overfor en historisk opgave. Samtidig får den ved sin indsats en Position og en Indflydelse, som det i det kristelige Verden bliver vanskeligt at besejre den. Derfor er det Arbejderklassens Opgave i ethvert undertrykt Land at gøre fremad i samarbejde med alle politiske nationale Frihedskampe.

Fortæl om de 2 store Kamp. - SS har i mange Lande end på det krigens hovedbryde. hele Verden er den tak skyldig derfor. - Fortæl om Kampene i Norge, Udbetring af de arbejdende om arbejdstjenesten, berørelse med de skoles Nazificering, Arbejdernes Modstand mod dannelsen af en "Arbejdsfront" som Grundlag for dannelsen af en "Korporativ" Regering, Frøsternes Modstandsbewægelse osv.), Generalstrejken i Luxemburg, Straffebøveløsernes i Holland, Belgien og Frankrig og den sorte Partisanerkrig i Jugoslavien og Grækenland. Vis hvordan folkene er kommet frem til højere og højere Kampformer (materiel : se UN)

II. Doktrin og Løstik.

Siden 9. April har Danmark været et direkte led i den tyske Arigsmaskine, og har krigsmæssig Betydning for nazisterne først og fremmest gennem Leverancer af Levnedsmidler til Soldaterne, men ogsaa som Fremstillere af Vaaben og Vaabende o. a. teknisk Urustning, og som Leverandør af Arbejdskræft til Tyskland selv. Tysklands Politik overfor Danmark gaar ud paa det samme som dets Politik overfor ethvert andet undtrykt Land: At udpresse mest muligt af Landet. Men Nazisterne har her i Landet haft held til at lade denne Udplyndring antage mere "ordnede former" - i Kraft af de danske Lyndigheders og ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ politiske partiers Ledvirken - hvorved Udplyndringen ogsaa giver større Udbytte. Intetson Frihedskampen i de andre besatte Lande har haft større og større Uafsløelse, har det staet Tyskerne stadig klarere, hvilke Forskelde har af den "ordnede" Udplyndring, og da Best i Efteråret 1942 skulde tage stilling til, om Tyskland skulde ændre sin Politik overfor Danmark, besluttede han sig, efter at have gjort sig bekendt med de danske Politikeres Høved og efter at have aflagt Besøg i Norge, til at gaa forsigtig til Væris og med blide ord og "Elskværdighed" at fæd dæmpet den folkelige Modstand og væntidigt øget Udplyndringen. Det sidste Lykkes: Clearingskontoen er under Best vokset 30-40 % hurtigere end tidligere. Indførsningerne til den danske Befolkning blev ved Kockortenes Indførelse (Kæret ned med 20 %. Væremanglen er paa alle Omraader ved at blive katastrofal.

Men det lykkes ikke Best at føre det danske Folk bag Lyset. Vel var der en Del - særlig Folk "i bedre Stillinger" - som lod sig besvære af Best og i Bestpolitikken fandt en Bekæmpelse for deres Vejhed, men den folkelige Modstandsbewægelse er dog vokset stærkt og har antaget stadig skarpere Former: Sabotagen tager til, den logiske Presse har en afgørende Indflydelse og enorm Udbrølse, Boykotningen af Tyskervæner er yderst værningsfuld (f. Eks. DASAP) nogle almindelige Indvendinger:

Skal vi ikke hellere hytte os saa godt vi kan? Tyskerne er snart slaaet og og kan vi bare holde den gærende saa længe, saa gaar det nok.

Nej. Vel er Fronterne i Øjeblikket de afgørende, men for den moderne Krig er det af afgørende Betydning at Front og Bagland arbejder nøje sammen, halter det i Baglandet vil det uvejrlig mærkes ved Fronten og svække den, jo daarlige Produktion i Baglandet jo daarlige Forsyninger til Fronten. Vi ligger i Fjendens Bagland og har altsaa direkte Indflydelse paa den tyske Hærs Slagkraft, jo mere vrangvillige Lyndigheder o. a. som Tyskerne har med at gøre er, jo langsommere vi arbejder ved tysk Produktion, jo mere vi ødelægger jo svagere gør vi dansk Slagkraft. Og der kommer en Dag efter denne. Væden efter Krigen vil som sagt være præget af de folkelige Højsninger i de undertrykte Lande. De vil maaske mere end nogen andre kræve, at saavel Personer som Nationer skal bedømmes efter deres Indsats i Arigen mod Hitler. Her vor Indsats været for Lille, bliver vor internationale Anseelse meget ringe, og vi risikerer at blive behandlet derefter, hvilket allermindest betyder at vi kan vil fæ ringe Del i de Forsyninger, som Europa tørster efter, men vi kan ogsaa risikere at blive regnet for Tysklands direkte Medskyldige ~~xxxx~~ med alt hvad deraf følger. Men ogsaa for vor Selvrespekts Skyld er det nødvendigt at vort Frihed bliver ~~xx~~ vort eget Værk og ikke en Gave udefra.

Skader Sabotage ikke blot det danske Produktionsapparat, som vi haardt vil fæ B rug i r efter Arigen?

Nej. Uden Sabotagen vilde vi i langt højere Grad blive bombet udefra. Ganske bortset fra at et Folk, der elsker sin Frihed, ikke spørger om, hvad den koster. Det har Sovjetfolket ikke spurgt om - den brandte Jords Politik - Dødsproctroj. Det norske og andre Folk finder heller ingen Gifte for store

Selv om ikke blot Hadet men ogsaa den aktive Modstand mod Tyskerne er vokset har vi ingen Grund til Selvtillidshed. Den tyske Krigsforloer har stadig al for megen Gavn af Danmark, og vi binder al for faa af Fjendens Krafter, idethan regerer Landet næsten udelukkende ved Hjælp af det danske Politi og de øvrige Myndigheder, der arbejder for tyske Interesser. Vor Fremtid og Frihed afhænger af Hitlers Nederlag, hvorfor ogsaa det danske Folk maa tage stadig mere udviklede Kampformer i Brug.

Udviklingen til højere Kampformer maa ske gennem et nært Samarbejde mellem alle de mest erøgtigvillige Kræfter, gradvis Skerpelse af Kampen, og hele Folket forstår det, saadan som Tilfældet nu er med Sabotagen. Modstandsvillige Elementer findes indenfor alle Partier og samfundslag, og Centralkomiteen har i sin samløstalelse erklæret sig villig til organiseret Samarbejde med dem alle paa Grundlag af et Aktionsprogram (se dette) idet der naturligt er lagt særlig Vægt paa Samarbejdet med de socialdemokratiske Arbejdere.

III. Den danske Arbejdsbevægelse og Udviklingen.

Erfaringerne fra de to undertrykte Europa viser, at en slagkraftig national Frihedsfront kun kan opbygges, naar Arbejderklassen har den ledende Rolle indenfor den. Arbejderklassen er samtidig den, der lider mest under den nationale Undertrykkelse, idet den derved udnyttes for dobbelt Udbytning, dels af den højere Kapitalisme og dels af den krasse.

Under Besættelse har Okkupationsmagten ogsaa en vis Kontrol over den sociale Politik. Tyskerne har været interesseret i en voldsom Sænkning af Arbejderklassens Leveniveau (for at kunne røve flere Varer og for at tvinge flere Arbejdere til Tyskland) og har samtidig søgt at vinde Indflydelse i det store og mellem store Landbrug (for det sidste Veckonsende uden Besultat) ved en stærk Forhøjelse af Priserna. I denne Politik har de kunnet vinde Støtte hos dele af den danske Reaktion. Naar Arbejderne derfor gaar til Kamp for deres Rettigheder, mod Prisforhøjelserne og Vareforringelserne, mod hele den førte økonomiske Politik, saa retter denne sociale Kamp sig ikke blot mod den danske Kapital, men samtidig mod vore nationale Undertrykkere. Tilgaaer Arbejderna sig ved egen Hjælp et forbedret Leveniveau, vil det skabe nye Vanskeligheder for den tyske Politik. Arbejderklassens sociale Kamp er derfor en Del af, en Form for en nationale Kamp.

Den vigtigste hindring for at Arbejderklassen saavel nationalt som socialt udfolder alle sine Kræfter er den Indflydelse Reformismen (Socialdemokratismen) har i dansk Arbejderbevægelse. Socialdemokratismens Indflydelse er ikke ensbetydende med de socialdemokratiske Organisationers Indflydelse. Socialdemokratismen er hele den Kuldeleg, hvormed soc. dem. gennem Aarsne har formaaet at præge dansk Arbejderbevægelse, ved at undergrave Arbejdernes Tillid til deres egen Magt, ved at arbejde for den mindste Levestand Vei, ved at tilføre Samfundets Klasse karakter (vi er alle i samme Bånd) osv. Reformismen praktiserer Uvirkosomhed for Arbejderna, medens der i sig mere end nogensinde før er Brug for Arbejderna selvstændige Virksomhed. Opgaven er derfor i Sagt faa de soc. dem. Arbejdere til at gaa med de reformistiske Fordomme og dermed med Hipsalikkens Magt og Indflydelse.

Dette gælder først og fremmest i Fagbevægelsen for hvilke Reformismen har været til ubødelig Skade. Den har sørgt for de utallige Regeringsindgreb, der kulminerede med Strejkeforbudet, saavel som den inden for selve Bevægelsen har sørgt for at de i det hele taget kunde gennemføres. Alle disse Love har givet dansk Fagbevægelse den meget nær den vegeterende Tilværelse som Fagbevægelsen i Finland og andre profascistiske Lande fører. Alligevel er Fagbevægelsen Arbejderklassens vigtigste Maktvaaben, hvis Kræfter blot i Øjeblikket er

lænket, dels af Loven, hvad dog ikke er det værste, men ogsaa af Reformismens Aand. Skal den danske Arbejderklasse naa sine Maal, er det nødvendigt, at denne Aand manes i Jorden. Dette er ved Siden af Kampen mod Hitlærrismen vor vigtigste Opgave. ~~Maax~~ Den reformistiske Indflydelse i Fagbevægelsen er dog stærkt paa Retur, skønt mange af dens dygtigste, mest bevidste og fremskredne Medlemmer er anbragt i Koncentrationslejr, er en Kampens Aand ved at bemægtige sig Medlemmerne. Alene indenfor DS&MF anmeldtes i 1942 over 70 ulovlige Strejker, som ogsaa i andre Fag især i DAF griber om sig med en saadan Kraft at man nu mellem Arbejdsgiverforeningen og DsF forhandler om, hvoreledes de skal kommes tillivs. At DsF ikke i denne Forbindelse foreslaar at fjerne deres Aarsager, daarlige Arbejdsforhold og Lønninger, er et karakteristisk Eksempel paa Socialdemokratisme. Uden om DAFs Ledelse samledes Repræsentanter FOR DAF nord for Aarhus paa den nordjyske Konference for at diskutere Arbejdernes for- tvivlede Forhold. I Februar afholdtes den faglige Konference i København, der protesterede mod Regeringens arbejderfjendtlige Politik og trak Linier op for, hvad der bør gøres. Altsaa Medlemmerne selv, der naar de øverste Ledelser holder sig passive, tager Sagen i sin egen Haand. Givet er det dog at ikke alle Fagforeningsledere er ens, men at der ogsaa blandt dem er Elementer som kan se, hvor det bærer hen og vil gøre noget for at bremse Udviklingen nedad i Arbejdernes Forhold.

Det er tvingende nødvendigt, at vi gør vor Indflydelse i Fagbevægelsen stærkere. Det er en absolut Betingelse for at naa vore Maal. Det første fornødne er for saa vidt ikke at indehave Pladsen paa Taburetterne, men at vi har vor Indflydelse paa selve Arbejdspladserne. Dels fordi at den herfra føres videre til selve Fagforeningen, dels fordi at det er paa Arbejdspladserne, hvor Hjulene snurrer, at Morgendagens store Spørgsmaal afgøres.

IV. PARTIET.

Partiet er Arbejderklassens Fortrop, som maa søge hele Tiden at være i nøje Kontakt med Udviklingen og drive den den rigtige Vej. Det gælder i alle Spørgsmaal, sociale, nationale som andre. Det maaklart kunde overse enhver Situation og maa derfor være inde i alle Forhold, have Kendskab til den historiske Udvikling, Arbejderbevægelsens Erfaringen i andre Lande gennem Tiderne, altsaa ledes af en høj Teori. Dette gælder ikke alene den øverste Ledelse men alle Medlemmer, saaledes at de selvstændig kan tage Stilling til de Problemer, der dukker op for dem, det være sig paa Arbejdsplads, i Fagforening, i den lokale kommunale Politik o.a. Det er derfor en Blygt for hvert Ledem at skole sig saagrundigt som muligt, ogsaafor at vi f. Eks., naar ledende Kammerater bliver fængslet, har andre at sætte i Steedet, uden at Ledelsernes Kvalitet derved forringes. Men Teorien maa omsættes i Praksis ved at Kammeraterne udviser Energi og Hengivenhed for Sagen. Gør hvert Ledem sin Pligt og forstaar sin Opgave, er der ogsaa Garantier for at vi rigtig vil løse Spørgsmaalene og naa vort Maal.

K O M M U N E V A L G E T d. 5 M A J.

T I L F R E D E R I K S B E R G S B O R G E R E !

Endelig, efter 6 Aars Forløb, skal Frøderiksbergs Borgere igen tilkendegive deres Mening om Bystyre og Kommunalpolitik. Hidtil har Tyskerne modsat sig Valget, men efter Folketingsvalget ser det ud til, at de har ændret Anskuelse, og Hensigten er naturligvis ogsaa at udnytte Kommunevalget i deres Propaganda.

Der er i Tiden siden sidste Valg sket afgørende Ting, som har haft Indflydelse paa alt og alle. Krigen og Besættelsen giver Valget sit ekstraordinære Præg. Men selv om det finder Sted i Skyggen af de tyske Ba-
jonetter, vil Kommunevalget i langt højere Grad end Rigsdagsvalget give Vælgerne Lejlighed til Medbestemmelse. Det er derfor vigtigt at møde op og afgive sin Stemme. Frøderiksbergs Kommunes Forhold til Borgerne skal nu gøres op, og den 5 Maj, maa Frøderiksbergs Arbejdere sætte Bom for den Politik, der eensidigt har været i Velhavernes Interesse, paa Bekostning af de arbejdende og daarligststillede. Det konservative Bystyre har ikke fundet anledning til som man skulde mene, maatte være enhver anstændig Danskers Pligt, at bøde paa de Vanskeligheder Befolkningen maa kæmpe med, men har tværtimod allieret sig med de Kræfter, der nedbryder det danske Folks Modstand og Livsvilje.

D E T K O M M U N I S T I S K E P A R T I E R F O R B U D T

og følgelig kan der ikke opstilles kommunistiske Kandidater til Kommunevalget, men derfor er vor Røst ikke forstummet. Trods Massearrestationer, Koncentrationslejre og Forfølgelse siger det kommunistiske Parti sin Mening om Tingene - ogsaa om den kommunale Politik. Det er en uomstødelig Kendsgerning, at "Samfundssindet, Samarbejds- og Samhørighedsaanden" i første Række har ladet Arbejderne lægge Ryg til Byrderne. Enhvert Forslag, der særlig tog Sigte paa Arbernes Interesser er blevet stemt ned.

NAAR DE FATTIGE SKAL KØBES UD FOR AT GIVE PLADS FOR VELHAVERNE.

Der er paa Frøderiksberg intet gjort for at afhjælpe den Bolignød, der har hersket i mange Aar, og som nu, hvor der er almindelig Boligmangel i København, bliver endnu mere følelig. Det er Aar og Dag siden, der er talt om Nedrivningen af saavel de classenske Boliger som Barakkerne paa Finsensvej, og hvad bedre er, om Bygning af Erstatningslejligheder i Stedet. Barakkerne staar der endnu, og hvad Classerne angaar, da er kun en Del af dem revet ned, og Erstatningslejlighederne for dere Beboere er intet mindre end Harald Simonsens Luksuslejligheder, til en Leje, der langt overstiger en Arbejders Lønsindtægt. Det er ikke Luksusbyggeri, der er stillet Krav om, men billige Lejligheder, som almindelige Mennesker kan betale. Det er intet mindre end en Skandale, at der, naar Frøderiksbergs Boligselskab har Ekspertancelister paa indtil 10 Aars Ventetid, gives Byggemillionæren Harald Simonsen Lov til at opføre Skyskrabere med Velhaverlejligheder. Det var ogsaa med Kommunalbestyrelsens Billigelse, at Harald Simonsen tilbød Beboerne i Classerne 500 Kr. for selv at finde nye Lejligheder. Saa blev man dog saa dejlig kvit. Arbejderne ud, og Velhaverne ind, det giver flere konservative Mandater. Saadan tænker de Konservative i Kommunalbestyrelsen.

RAADHUSBYGGERIET SOM DET STORE NUMMER !

Der maa siges haarde Ord om Kommunes Byggeforanstaltninger i det hele taget. Man nedriver en hel Del billige Lejligheder i Smallegade - Frøderiksberg Bredegade, for at give Plads til et Raadhus, men har ingen andre Lejligheder at anvise i Stedet. Iøvrigt ser det ikke godt ud, at Pengene ruller hen ad Smallegade til Opførelse af det nye Raadhus til Glæde for Kommunens Funktionærer, naar Kommunens Børn maa vokse op i overbefolkede eller daarlige Lejligheder. Mange og gode Beboelseslejligheder vil være en større Pryd for Frøderiksberg end et funklende, kampemæssigt Raadhus!

-2-

ALDERSRENTEBOLIGERNE LADER VENTE PAA SIG !

Hvad maa vore gamle Aldersrentnydere ikke mene? I Hundredvis af gamle Borgere venter med længsel paa at høre noget om, naar, hvor og hvordan man vil fortsætte Byggeriet af Aldersrenteboliger. Skal de gamle fortsat være henvist til at tilbringe deres Livsaften i de daarlige Lejligheder i henholdsvis Kældre eller Kviste, fordi disse Lejligheder er de billigste? Vi havde i 1941 128 Aldersrenteboliger (paa Gedthaabsvej) Trods Planer og Løfter om flere, er det de eneste vi har. I Sammenligning med hvad der i denne Retning gøres i mange andre Kommuner, er det en Skandale. En Kommune som Rødovre med kun 12000 Indbyggere havde i 1941 - 96. I Sammenligning hermed skulde Frederiksberg have over 1000! Aarhus har opført over 600 Aldersrenteboliger - og de har da ogsaa bygget Raadhus. Vore Gamle vil sikkert, naar de stemmer, tænke paa de mange Løfter, som aldrig blev holdt.

NÅAR LAN SPARER PAA SKILLINGEN OG LADER DALLEREN RULLE !!

Det er typisk for Frederiksberg, at alt, hvad der har social Betoning og kommer de mindrebemidlede Borgere til Gode har faaet Lov til at hvile. Mange gode Forslag har faaet Udsættelse, Afvisning, eller er blevet holdt hen. Mange Forslag er afvist under Hensyn til, at Økonomien ikke kunde bære det. Paa Baggrund af dette, maa Raadhusbyggeriet synes endnu mere meningsløst.

Det er paa sin Plads at forlange, at i Tider hvor Arbejdsløshed, Lønbeskæring i Forbindelse med Prisstigning og Arbejdsfordeling har gjort Byrderne større end nogensinde, bør de sociale Opgaver, der ligger i en Kommune som Frederiksberg finde langt større Plads.

KOMMUNEN HAR IKKE NOK TILOVERS FOR VORE BØRN !

Paa anden Maade kan vi ikke tolke den Kendsgerning, at der kun findes en eneste kommunal Børnehave og Vuggestue (Yrsavej) Det er helt umuligt for de Kvinder, der er tvunget til at arbejde ude, at faa Børnene anbragt om Dagen. Ligeledes er danske f.aa Fritidshjem, som findes fuldkomne overbelagte. Der er det dobbelte Antal Børn af, hvad der er beregnet Plads til. Børnene kan ikke arbejde, udvikle sig og pleje deres Interesser, naar Pladsen er saa trang. I de f.aa øvrige Børnehaver (private) er der ligeledes overfyldt, og der findes Ventelister paa indtil 100 Børn, som ønskes anbragt. Vælgerne maa nu tilkendegive, at de forlanger

FRITIDSHJEM ? VUGGESTUER OG BØRNEHVER OVER HELE DISTRIKTET !

Ligeledes maa det være en Selvfølge, at Kommunen yder de Mennesker, der af Interesse for Børnene, selv driver Børnehaver, videst mulig Støtte, og i det mindste yder den det Tilskud, de ifølge Loven har Krav paa. Det faar de nemlig ikke. Frederiksberg Kommune yder langt mindre Støtte til den Forebyggende Børneforsorg end f.eks. Københavns Kommune. Det er absolut forkasteligt. I Virkeligheden burde vi have "Barnets Huse" -Vuggestuer og Børnehaver i moderne indrettede pragtfulde Huse for den opvoksende Slægt, saaledes som de findes nogle Steder i Provinsen.

13 Millioner Kroner blev der bevilliget til det nye Raadhus - et herligt Samlingsmærke - maaske - men hvad betyder det i Sammenligning med Frederiksbergs Ungdom. Det er vel paaskønnelsesværdigt, at man bevilligede 300 000 Kr. til Inventar til den nye Skole i Sønderjyllands Alle (som har kostet over 2 Mill. Kroner) men hvorfor skulde det saa være umuligt at faa blot nogle f.aa Tusind Kroner til de mindste Børn fra 1 - 7 Aar . Det er daarlige Økonomi. Det vil Tiden vise.

De Konservative, der Gang paa Gang har droppet Forslag til vore Børns Bedste bør stemmes ud.

-3-

HØJERE GAS & ELEKTRICITETSPRISER END I KØBENHAVN

Det kan synes meningsløst i en Dyrtid at forhøje Prisen paa Gas og Lys op til de københavnske Priser, saaledes som det er sket og saa forlunge en højere Maalerleje. Før i Tiden kostede Elektriciteten i Dagtimerne 8 Øre pr. k.Wt- nu 50 Øre; Dobbelt-Tarifmaalerne var Motiveringen for en højere Maalerleje, men nu eksisterer den Fordel, der laa i, at man fik Elektricitet til 8 Øre i Forhold til 35 Øre ikke mere. Elektriciteten koster nu 50 Øre, uanset, hvad Tid den bruges. I Modsetning til København har Frederiksberg ogsaa Maalerleje for Gas, og den har mere end den dobbelte Maalerleje for Elektricitet. I alt udgør Maalerlejen 13 Kr. om Aaret. Det er en fuldkommen meningsløs Merudgift for de smaa Forbrugere 10-20 % i Forhold til København.

LEJEN FOR GASMAALERE TIL ALMINDELIGT FORBRUG MAA BORTFALDE

.

Lejen for ELEKTRICITETSMALERNE maa nedsættes betydeligt!

Det er ligeledes haarrejsende af Kommunen at beregne sig en saa ublu Avance som Tilfældet er med Gassen. Da Taksterne for Gassen fastsattes beregnedes Kulprisen i en lang Tid frem til 100 Kr. pr. Ton. Men Kulprisen faldt til 70 Kr. pr. Ton. Det er derfor kun rimeligt at forlange en Nedsættelse af Gasprisen. De Konservative har imidlertid afvist Kravet om en Nedsættelse af Gas&Elektricitetspriserne af Hensyn til Budgettet. Men Gassen er en Nødvendighedsartikel, og den maa gøres billigere, - saa maa Pengene tages ved andre Foranstaltninger f. Eks. ved en Særbeskatning af Velhaverne.

HVAD ER GJORT FOR AT APMJELPE ARBEJDSLØSHEDEN?

Statens Beskæftigelseslove er kun udnyttet i ringe Grad. Her hvor der skulde være Mulighed for Beskæftigelse af vore Arbejdsløse, har man fuldkommen svigtet. Hvorfor er der ikke sat Jordregulerings- og Vejarbejder i Gang? Den væsentligste Udgift hertil er Arbejdslønnen. Raavarerne der skal bruges er danske- og det er Arbejde, der kan skabe stor Beskæftigelse. Nu har f. Eks. Gennemskæringen af Frederiksberg Bakke været diskuteret i snart en Snes Aar, og endnu er det ikke bævnet til noget. Vi kender de Konservatives Betænkkeligheder- Hensynet til Slottet- dets Bølggenhed og Udseende spiller større Rolle for dem, end Nødvendigheden af en Trafikregulering og Bøboernes Interesser i denne Bydel- for ikke at tale om de mange, der vil finde Beskæftigelse her.

DEN KARRIGE SOCIALUNDERSTØTTELSE

er typisk for vor konservative Kommune. Understøttelsen der ydes ligger i Underkanten af, hvad der kan og maa ydes. Det er svært for dem, der i en Dyrtid skal klare sig gennem Tilværelsen med de sølle Kroner om Ugen. Her forlanger vi, at der ydes absolut Maximum.

Det er heller ikke uden Interesse at vide, at det sociale Udvalg har udvist en uforskammet Opførsel overfor de Kvinder, hvis Mænd af politiske Aarsager er sat i Koncentrationslejr. Overfor disse har Kommunen Pligt til at yde en Hjælp, som opretholder disses tidligere Levestandard, samt Pligt til at erholde de Udgifter, de Paagældende havde før Mandens Interering. Ikke desto mindre, er der i flere Tilfælde nægtet Hjælp til Betaling af faste Udgifter. Først efter en Henvendelse fra Statsadvokaten for særlige Anliggender paa Politigaarden, er man kommet paa bedre Tanker. Det er meget kompromitterende for de Konservative, der ynder at prale af

-4-

deres Borgersind og nationale Sindelag. Det er i allerhøjeste Grad uddigt for, Folk, som vil anses for anstændige Danske.

GIV DIN STEMME TIL OPPOSITIONEN !!

Det kommunistiske Parti, der ved Brud paa Grundloven og i Strid med Demokratiets og Folkestyrets Principper er forbudt og hindret i at opstille Kandidater opfordrer derfor Vælgerne til at huske paa, at naar de d. 5. Maj gaar til Valg, da skal give Mandat til Mænd og Kvinder, der 4 Aar frem i Tiden, skal handle og tage Stilling til mange for Befolkningen livsvigtige Spørgsmaal.

Det gælder derfor at vælge Folk, der ikke vil vige tilbage for de Vanskeligheder, der maatte komme, men Folk, der vil holde Ryggen rank!

Vi mener, at en Omplacering af Mandaterne i Frederiksberg Kommunalbestyrelse kan aabne Muligheder for Gennemførelsen af en Række af de ovenfor nævnte Ting.

VI ANBEFALER AT STEMME SOCIALDEMOKRATISK.

idet det socialdemokratiske Mindretal paa Frederiksberg Gang paa Gang har rejst Krav i Lighed med de her nævnte, ligesom vi ogsaa regner med, at de ogsaa vil gøre det i Fremtiden. Vi vil dog fastslaa, at det ikke er nok at tale for en Sag; men at slaas for dens Gennemførelse.

DET KOMMUNISTISKE PARTI OPFORDRER TIL AT STEMME PAA

DE KANDIDATER

som man mener i særlig Grad har Forudsætningerne for og Viljen til at give Udtryk for Befolkningens Tanker og ønsker i Dag-- med de landsstadelige og folkeødelæggende Kræfter.

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI.

1
M
1943

I mere end 50 Aar har Arbejderne i Maj demonstreret mod Udbytning og Krig, for Socialisme og Fred. Stedse har Arbejdsgivernes Forfølgelse, Politioverfald, Nedskydning af Demonstranter og Demonstrationsforbud været sat ind for at kvæle i Maj. Alt har været forgæves, Majdagen staar urokkelig som Demonstrationsdag. Trods Forbud og Terror demonstrerer Arbejderne paa den ene eller anden Maade deres Tro paa og Kampvilje for Socialismen.

Majdagen 1943 fejres under de vanskeligste Forhold. Hele Menneskeheden, men først og fremmest Arbejderne, lider under denne Krig, som Hitler af Profitensyn har styrtet Folkene ud i. Folkene og ikke mindst i Akse-landene ønsker Fred. Men de fascistiske herrer har kun een Tanke: At forlænge den for dem haarløse Krig. For dette Formaal sender de Hundretusinder i Døden. Tvinger Kænder i Militærtrojen, og Kvinder, Børn og Oldinge ind paa Fabrikkerne. For at skaffe de nødvendige Midler presses Arbejdernes Lefefod stadig ned. Hitler har ikke alene bragt Forarmelse over sit eget Land, men over hele Europa. I Hitlers Fodspor følger ikke alene Diktatur og Barbari, men ogsaa den bitre Nød og Blændighed. Hungersnøden stikker tydeligere og tydeligere sit Dødningsfjæs frem. Enker og faderløse Børn i afbrændte Huse og ødelagte Byer lider under Tabet af deres Mand og Fader, mens Titusinder martres i Fascismens Koncentrationslejre og Fangebatter.

Hitlers Udplyndring og bestialske Fremfærd har overalt rejst Folkene til Modstand. Hverken ved List eller ved Magt har han kunnet faa de undertrykte Folk til at mæke ret. Den grufulde Terror har tlot-ydet Næring til Modstandsviljen. Passiv Modstand, Sabotage og aabne Partisankampe mod Hitlers Hære overalt. Denne Kamp bliver ikke indstillet, før Hitler og Fascismen er styrtet og Landene atter fri.

De undertrykte Folk staar ikke ene i denne Kamp. Mod de nazistiske Voldsmand kæmper de frie Nationer med Sovjetunionen, Kina, England og USA i Spidsen. Folkene ved, at Hitlerbarbariet vil brede sig over hele Verden, hvis Fascismen ikke knækkes. Alle frihedselskende kræver derfor, at alle Kræfter mobiliseres for at slaa Hitler ned og genoprette Freden. I Kampen mod Hitler-tyranniet staar den voldselig overfaldne Sovjetunion som et lysende Eksempel. Sovjetfolket har sat alle Kræfter ind paa Forsvaret af sit Land og Nedkæmpelsen af Hitler. Derfor, og kun fordi Sovjetunionen er et socialistisk Samfund, har de kunnet holde Stand over for de forenede Hitlerhære, drive dem tilbage og i stor Maalestok tilintetgøre dem. Hvis Demokratiets og Frihedens Kræfter Verden over var mobiliseret lige saa effektivt som i Sovjetunionen, vilde det forlangst have været slut med Hitler og Krigen.

Hitlerfascismen sætter ogsaa sit Præg paa Majdagen i vort Land. Den har røvet og plyndret og er Skyld i, at Blændighed og Underernæring breder sig. Den har sat sig tilrette i vor Administration, knægtet det fri Ord og faaet gennemført drastiske Straffeopstillinger for bedre at kunne fuldbyrde sine skændige Hensigter. Paa dens Bud er det kommunistiske Parti forbudt. Demonstrationer forbudt. Interneringslejre oprettet og Fængslerne overfyldte med politiske Fanger. Flere Hundrede, hvoraf mange paa andet Aar, sidder udelukkende indesparret, fordi Tyskerne frygter dem paa fri Fod. Ilandt de interesserede er: Fhv. Folketingsm. Martin Nielsen, Borgerrepræsentant Johannes Hansen, Byrådsmedlemmerne Ths. Christensen, Aarhus og Svend Lund, Silkeborg, Sogne- og Byrådsmedl. Nikolaj Jensen, Roslev. Fagforeningsformændene Robert Weiland, Inger Garkburg og Ove Petersen. Forfatteren Kans Kirk, Landsretssagførererne Robert Nikkelsen og Carl Madsen samt Hundreder af ærlige Arbejdere, Land og Kvinder.

Flere Hundrede sidder i Straffeanstalterne dømt for national Virksomhed, mens mange sidder i tysk Fængsel, alene prisgivet de barbariske Nazister og bl. dem Formanden for Danmarks kommunistiske Parti, Aksel Larsen, som nu har siddet indesparret over et halvt Aar, udleveret til Tyskerne af de danske Lyndigheder, fordi han kæmpede for Landets Frihed og Selvstændighed.

Det danske Folk hæder ig foragter Nazismen. Valget d. 23. Marts var et Vidnesbyrd herom. Ogsaa der passive Modstand, Strejkerne og Sabotagen er Udtryk for Reaktionen mod Tyskernes Undertrykkelse og Udplyndring. Danske Arbejdere ska I. Maj give Udtryk for deres Had til Tyskerne og deres Regerier. Demonstrer for højere Løn og bedre Levevilkår og mod den tyske Indblanding i vore Forhold. Slut op paa Parolerne: FRIHED FOR FOLKENE: NATIONERNES RET TIL SELVSTÆNDIGHED: NED MED NAZISMEN: DØD OVER HITLER: FOR FREDEN.

Paa denne 1. Majdag sender vi vor Hilsen til alle vore fængslede Kammerater, til alle politiske Fanger i Danmark, til alle dem, der Verden over vanskeligt i Nazismens Fangehuller.

Vi hilser og hylder den Røde Hær, de røde Partisaner, det heltedige Sovjetfolk og dets store Leder og Feltherre, STALIN.

Vi hilser og hylder Partisanerne i de okuperede og undertrykte Lande, alle som er med i Kampen mod Fascismen!

Leve de undertrykte Folks Frihedskamp!

Leve den frie Verdens Kamp mod Fascismen!

Leve Sovjetunionen!

Leve Socialismen!

Leve et frit Danmark!

Danmarks kommunistiske Parti
Centralkomiteen

=====

S T A L I N S D A G S B E F A L I N G 1. M A J 1943

=====

Kammerater! Rødemister og Røde Matroser, Kommandører og politiske Funktionærer, mandlige og kvindelige Partisaner, Arbejdere og Arbejdersker, mandlige og kvindelige Kollektivbønder, Aandsarbejdere, Brødre og Søstre, som midlertidigt er faldet under Hitlerfascisternes Aag, i sovjetregeringens og vort bolsjevikiske Partis Hærs hilser og lykønsker jeg jer til den 1. Maj.

Vore Folk fejrer den 1. Maj i Krigens haarde Dage. Vi har lagt vor Skæbne i den Røde Hærs Hænder, og vore Haab er ikke blevet skuffet. Den Røde Hærs Kampere før svarer med deres Liv Færeløst og har nu i næsten 2 Aar kæmpet for Sovjetfællesskabets Åke og Uafhængighed.

I Vinterkrigsperioden 1942-43 har Sovjettropperne tilføjet de tysk-fascistiske Tropper alvorlige Nederlag. De tilintetgjorde store Mængder af Fjendens Materiel, øringede og tilintetgjorde 2 Armeer ved Stalingrad, tog over 300 000 tyske Officerer og Soldater tilfange og befriede Hundreder af Sovjetbyer og Tusinder af Landsbyer fra Fjenden. Vinterfelttoget viste, at den Røde Hærs Offensivkraft er vokset. Vore Tropper har ikke blot kastet Fjenden ud af de Områder, som han besatte i 1942, men har ogsaa befriet en Række Byer og Distrikter, som har været i Fjendens Hænder i ca. 1½ Aar.

Tyskerne viste sig ude af Stand til at forhindre den Røde Hærs Offensiv. Selv til en Modoffensiv i et smalt Afsnit i Omraadet ved Kharkov var den tyske Overkommando nødt til at trække mere end 24 friske Divisioner til fra Vesteuropa. Tyskerne regnede med at omringe vore Tropper ved Kharkov og tilføje dem et tysk Stalingrad. Men den hitlerfascistiske Overkommandos Forsøg paa at tage Hævn for Stalingrad mislykkedes.

Paa samme Tid har vore Allieredes sejrige Tropper slaat de tyske og italienske Tropper tilintetgørende i Libyen og Frankrig, har rensat disse Områder for Fjenden og fortsætter med at slaa Fjenden i Tunis, hvor de heromliggende engelske og amerikanske Luftstyrker tilføjer Tysklands og Italiens Krigsindustricentre uhyre Slag som Optakten til den anden Front i Europa mod de tysk-italienske Fascister. Paa denne Maade har den Røde Hærs Slag fra Øst for første Gang i denne Krig forenet sig med vore Allieredes Slag fra Vest til eet fælles Slag.

Alle disse Omstændigheder har rystet den hitlerfascistiske Krigsmaskine i dens Grundvold, forandret Verdenskrigens Gang og skabt de nødvendige Forudsætninger for Sejren over Hitler-Tyskland. Som Resultat heraf var Fjenden nødt til at indrømme en alvorlig Forværring af sin Stillning. Ganske vist forsøger Fjenden at skjule den militære Krise med Raabet om "en total Mobilisering", men ingen Raaben op kan skjule den Kendsgerning, at Fascisterne gennemgaar en alvorlig Krise.

1) Krisen kommer først og fremmest til Udtryk derved, at Fjenden maatte opgive at tænke paa "Lynkrigen". At tale om Lynkrig er ikke længere moderne i den fascistiske Lejr. Den løjrstuede Lynkrigssnak blev afløst af en klagende Jammer om Krigens uundgaelige Langvarighed. Naar den fascistiske Overkommando tidligere pralede med en Lynkrig, saa er det nu lagt til Side, og Fascisterne praler nu ikke mere med, at de har foretaget eller agter at foretage en Lynoffensiv. Deromd praler de nu med, at det er lykkedes dem at undgaa de engelske Troppers Flankeangreb i Nordafrika eller at de har undgaaet at blive omringet af den Røde Hær i Lemjanskområdet. Den fascistiske Presse er fyldt med pralende Meddelelser om, at de tyske Tropper paa denne eller den anden del af Østfronten eller paa Tunisfronten ved at flygte har undgaaet et nyt Stalingrad. Det er naabentlyst, at Hitlerfascismen ikke har andet at prale med.

2) Krisen i den fascistiske Lejr kommer dernæst til Udtryk ved, at man i Fjendens Lejr taler stadig mere om Freden. Naar man dømmet efter den udenlandske Presses Meddelelser, kommer man til det Resultat, at Fascisterne ønsker at opnaa Fred med England og Amerika paa den Betingelse, at de bryder med Sovjetunionen, eller omvendt, at de ønsker at opnaa Fred med Sovjetunionen paa den Betingelse, at vi bryder med England og Amerika. Selv forræderiske indtil deres indørste Marv har Hitlerfascisterne den Frækhed at dømmet de Allierede efter deres egen Maalestok og antage, at en eller anden af de Allierede gaar i Fælden. Det er ikke uden Grund, at de taler om Fred. Det viser, at de gennemgaar en alvorlig Krise. Men hvilken Fred kan der være Tale om mod de imperialistiske Røvere i den tysk-fascistiske Lejr, som har overvannet Europa med Bled og

Stalin, se ogsaa side 487-89.

lækket det med Galgen? Er det ikke klart, at kun den fuldstændige Tilintetgørelse af den tysk-fascistiske Hær og kun Hitlertysklands betingelsesløse Kapitulation kan bringe Europa Fred? Taler de tyske Fascister ikke om Freden, fordi de mærker Katastrofen nærme sig?

Den tysk-italienske fascistiske Løjr gennemgaar en svær Krise og staar foran Katastrofen. Det betyder naturligvis ikke, at Katastrofen allerede har ramt Hitlertyskland. Nej, det betyder det ikke. Hitlertyskland og dets Hær er rystet og gennemgaar en Krise, men det er endnu ikke slaaet. Endnu 2-3 mægtige Slag fra Vest og Øst som det, der er blevet tildelt den tysk-fascistiske Hær i de sidste 5-6 Maaned, er nødvendige for at frekvalde Katastrofen. Derfor foresta ar der endnu Sovjetunionens Folk og deres Røde Hær samt vore Allierede og deres Hære haarde og forbitrede Kampe. Disse Kampe vil kræve store Ofre, uhyre Udholdenhed og jernhaard Standhaftighed, og alle Kræfter og Muligheder maa mobiliseres for atslaa Fjenden og paa den Maade bane Vejen for Freden.

Kammerater, Sovjetfolket omfatter den Røde Hær med den største Omhu. Det er rede til at give alle sine Kræfter for at styrke Sovjetunionens militære Magt yderligere. Paa mindre end 4 Maaned har Sovjetunionens Folk givet mere end 7 Milliarder Rubler til den Røde Hærs Fond. Det viser endnu en Gang, at Krigen mod de tyske Landrøvere er en virkelig Folkekrig, ført af alle Sovjetunionens Folk. Alle Arbejdere, Kollektivbønder og Intellektuelle bærer standhaftigt og modigt Krigenes Savn og arbejder utrætteligt i Fabrikker og Kontorer, i Transportvesenet, paa Kollektivbrugene og paa Sovjetgodserne. Men Krigen mod de fascistiske Landrøvere kræver, at den Røde Hær har endnu flere Kanoner, Tanks, Fly, Maskingevær, Maskinpistoler, Granatkastere, Ammunition, Udrustning og Levnedsmidler. Det er altsaa nødvendigt, at Arbejderne, Kollektivbønderne og Sovjetintelligensen arbejder med fordoblet Energi for Fremtiden. Det er nødvendigt, at alle vore Mænd og alle alle Institutioner arbejder gnidningsløst og præcist som et godt Urværk. Lad os huske paa den store Lenins Ord: "Naar Krigen har vist sig uundgaaelig, saa alt til Krigen! Den mindste Sørømmelighed og Mangel paa Energi maa straffes efter Krigsret". Som Svar paa Tilliden og Omhuen fra Folket maa den Røde Hær slaa Fjenden endnu hørdere, naadeløst udrydde de fascistiske Landrøvere og uopholdeligt fordrive dem fra Sovjetjorden.

Den Røde Hær har i Løbet af Krigen høstet rig Erfaring. Hundre tusinder af Rødarmister har lært deres Vaaben at kende til Fuldkommenhed, mange Kommandører har lært med Dygtighed at føre deres Tropper paa Slagmarken, men at give sig tilfreds dermed vilde være ufornuftigt. Rødarmisterne maa lære at beherske deres Vaaben endnu bedre, Kommandørerne maa blive Mestre i at føre deres Tropper. Men selv det er ikke tilstrækkeligt. I Krigskunsten og specielt i en Krig som denne kan man ikke blive staaende. At blive staaende betyder at sakke bagud og at sakke bagud er ensbetydende med at være slaaet. Hele den Røde Hær maa arbejde Dag ud og Dag ind paa at fuldkomngøre sin Kampskoling. Alle Rødarmister og Kommandører maa studere Krigserfaringerne og lære at kæmpe, saaledes som Sejrens Sag kræver det!

Kammerater! Rødarmister og Røde Matroser, Kommandører og politiske Funktionærer, mandlige og kvindelige Partisaner, jeg hilser og lykønsker Jer til den 1. Maj og befaler:

1) At alle Rødarmister - Infanterister, Granatkastere, Artillerister, Tankister, Flyvere, Pionerer, Soldater i Meldtjenesten og Kavallerister - utrætteligt fortsætter med at udvikle deres Vaaben dygtighed, at de udfører Kommandørernes Ordre og Hærens Forskrifter nøje, at de holder Disciplinen højt, og at de bevarer Ordenen og Organisationen.

2) At Kommandørerne af alle Vaabenarter og Kommandørerne for store Troppenheder bliver Mestre i at føre deres Tropper, at de organiserer alle Vaabenarters Samarbejde med Dygtighed og leder dem frjilfrit i Kampen, at de studerer Fjenden nøje og forbedrer Rekognosceringen, Hærens Øjne og Øren, og husker paa, at det uden den er umuligt at slaa Fjenden fuldstændigt, at de forbedrer Stabenes Arbejde og opnaar at den Røde Hærs Stabe bliver mønstergyldige Organer, at de hæver Etapretjenesten paa Højde med de Krav, som den moderne Krig stiller, og at de husker paa, at Samarbejdernes Resultat afhænger af den rettidige og tilstrækkelige Forsyning med Ammunition, Udrustning og Levnedsmidler.

3) At hele den Røde Hær konsoliderer og udvikler Vinterkrigenes Resultater og ikke opgiver en Tomme Sovjetjord til Fjenden, at den holder sig beredt til de afgørende Kampe mod de hitler-fascistiske Landrøvere, at den viser den Haardnakkethed i Forsvaret, som er vore Troppers egen, at den viser Besluttsomhed i Offensiven, rigtig Samvirken af alle Vaabenarter, og paa Slagmarken gennemfører modige Manøvrer, som fører til Omringning og Tilintetgørelse af Fjenden.

4) At de mandlige og kvindelige Partisaner fører kraftige Slag mod Fjendens Etapne, Militærdepoter, Stabe og Bedrifter, at de ødelægger Fjendens Forbindelseslinjer, at de drager brede Lag af befolkningen i de af de tyske Fascister besatte Omraader ind i den aktive Kamp og dermed redder dem fra at blive sendt i tysk Slaveri og fra Udslettelse, at de tager naadeløs Hævn over de tysk-fascistiske Landrøvere for vore Børns og Mødres, Fædres, Brødres og Søstres Taner og Blod, at de med alle Midler hjælper den Røde Hær i Kampen mod de uhyrlige hitler-fascistiske Undertrykkere.

Kammerater! Fjenden har allerede følt den Røde Hærs tilintetgørende Slags Kraft. Tiden nærmer sig, da den Røde Hær sammen med vore Allieredes Hære vil knække det hitlerfascistiske Uhyres Rygrad!

Længe leve vort berømmelige Fædreland!
Længe leve vor heltmodige Røde Hær!
Længe leve vor heltmodige Krigsmarine!
Længe leve vore heltmodige mandlige og kvindelige Partisaner!
Død over de tyske Landrøvere!

Den Øverstbefalende
J. V. STALIN
Marskal af Sovjetunionen

EFTER AFRIKAKRIGENS AFSLUTNING

Foraarets Krigshandlinger sluttede med Tyskernes og Italienernes totale Nederlag i Afrika. Saa afgørende var de Allieredes Sejr, at Aksen end ikke kunde præstere et Dunkerque, men maatte nøjes med et nyt "Stalingrad". Man mindes Churchills Ord i Februar om, at han bag de store tyske Transporter af Træpper og Materiel til Tunis anede et Træk af den "Mesterhaand", der var ansvarlig for Strategien, som førte til Stalingrad. Overfor Englands og USAs Overlegenhed . . . hjalp hverken Særmeldinger om Skibssænkninger eller Goebbels' Stryderier om, at Tyskland med Ubaadsvaabnet havde grebet Engladd om Struben. England og Amerika maatte sende sine Træpper og Materiel frem over mægtige Distancer, mens Aksen, skønt Afstanden kun var 150 km, hverken over Havet eller gennem Luften kunde bringe Forsyning frem til sine Tropper, endsige trække dem ud af Fjendens Greb. De maatte alle som een overgive sig betingelsesløst.

De forenede Nationers Overlegenhed til Søs og i Luften kom ogsaa til Udtryk ved amerikanske Troppers Landgang paa Øen Attu i Aleuterne. Japanerne kunde ikke hindre Landgangen, ligesom de ikke var i Stand til at hindre Forstærkninger i at naa frem. De Allieredes Luftvaaban har ogsaa været meget aktivt over Italien, Tyskland og de besatte Omraader i Europa. Hertil kommer, at den Røde Luftflaade har udfoldet sin hidtil største Aktivitet. Ikke alene er en lang Række Byer og Havne i det østlige Tyskland blevet kraftigt bombarderet, men tillige Troppesamlinger og vigtige Punkter i det okkuperede Omraade. Iøvrigt har den Røde Hær bevaret Initiativet paa Østfronten. Trods mægtigt tysk Opbud, trænger den Røde Hær frem paa Tamanhalvøen og har forbudret sine Stillinger ved Velikie Luki, Orel og mellemste Donets.

Det er saaledes ikke en svækket, men tværtimod en med øget Styrke ledet Modstander, Aksen staar overfor. Fra Aksehold prales der med, at man aldrig har været saa stærk og forberedt som nu. I saa Fald kan Nederlaget i Tunis kun tages som Udtryk for, hvor overlegen de forenede Nationers Rustningsindustri er.

Adskilligt tyder dog paa, at alt ikke er saa rosenrødt i "Fæstningen Europa" som Goebbels vil give det Udsæende af. Stik mod Goerings Løfte i Efteraaret er tyske Kødrationer nedsat med en Fjerdedel, og den maanedlige Ekstratildeling af Brød og Fedt samt et Kvantum Ost en Gang for alle vil ikke saa nær kunne opveje Nedsættelsen. Goerings Ord: Skal nogen sulte i Europa, bliver det i hvort Fald ikke Tyskerne, synes ikke længere at have Gyldighed. Tilbagevenden til 8 Timersdagen er næppe heller Udtryk for Styrke. Aarsagen er snarere synkende Produktivitet som Følge af mangelfuld Ernæring, langvarige Ophold i Beskyttelsesrum og den lange Arbejdsdag. Muligvis spiller Utilfredsheden blandt Arbejderne ogsaa ind. Under alle Omstændigheder foreligger der adskillige Meldinger om Demonstrationer mod Krigen og Hitler, hvilket viser, at den tyske Nazisme og det tyske Folk ikke er enstydige Begreber, og at de Kræfter, der skal løse det tyske Folk bort fra Nazisme og Udbytning til Forstaaelse af Samarbejde med Verdens øvrige Folk, er ved at blive sig Opgaven bevidst.

Ogsaa i de andre med Tyskland forbundne Lande vokser Vanskelighederne. Mussolini søger at besværgede de voksende Vanskeligheder ved Udskiftning indenfor Parti og Politi. I Ungarn har den Øverstbefalende for at berolige Oppositionen meddelt, at den ungarske Hær vil være til Ræddighed for Hjemlandet og ikke mere skal til Østfronten. Finland er stadig præget af Uro. Landsorganisations Henvendelse til Regeringen om Priserne afslører tydeligt Rykkløbet om det finske Folks Enighed. Den dokumenterer, at den af Stormagtsdrømme opfyldte finske Overklasse overfor sine Landsmænd er en Samling griske Udbyttere, der trods haard Klassejustits møder stadig voksende Modstand hos Arbejderne, som ønsker Fred og Samarbejde med Sovjetunionen.

Samtidigt med de indrepolitiske Vanskeligheder vokser Modstanden i de besatte Omraader. Mest generende er Partisanerne i Sovjetunionens Omraader, Grækenland, Jugoslavien og Frankrig, men

- Side 4 -

ogsaa de andre Former for national Modstand svækker Aksen. Undtagelsestilstanden i Holland og nye Præstearrestationer og Henrettelser i Norge viser, hvor alvorligt Tyskerne opfatter den nationale Modstand.

Det er under disse Betingelser, Hitler og Mussolini skal møde Englændernes og Amerikanernes Invasion i Europa, og meget tyder paa, at denne vil blive ledsaget af Tyrkiets Indtræden i Krigen mod Aksen. Det er forstaaeligt, om Aksen har indset, at de ikke er i Stand til at afværge Invasionen og derfor har gjort hvad de kan for at splitte Modstanderne. Jordanas og Francos Tilbud om Frisægning røber ved Forsikringen om hensynsløs Kamp mod Kommunismen baade sin Oprindelse og sin Hensigt. De forenede Nationers Svar var: Ingen Forhandlingsfred. Betingelsesløs Kapitulation. Bedre Held havde Tyskerne heller ikke med Propagandakampen om Myrderier af polske Officerer ved Katyn. Denne Løgn er virkningsfuldt tilbagevist af Sovjetunionen og ramte som en boomerang de myrdende og røvende Hitlerhorder. Udover den polske Eksilregering var der ingen, der bed paa Krogen. Alt, hvad Hitler opnaaede var, at Sovjetregeringen afbrød Forbindelsen med Sikorski-regeringen, der havde etableret Kontakt med Hitler, og som er mere optaget af at pleje de polske "Pan"ers Interesser end af at bekæmpe de polske Folks Undertrykker, Hitler.

Hitlers Forsøg paa gennem Splittelse af de forenede Nationer at opnaa en "hæderlig" Fred har været forgæves. Efter Stalins Dagsbefaling og Churchills og Roosevelts Møde i Washington er der intet Haab for Hitler og Mussolini. De maa kapitulere paa de Allieredes Betingelser eller forberede sig paa et kempemæssigt "Stalingrad".

DØDSDOMMEN I STRID MED FOLKERETTEN :

Tyskernes Bestræbelser for at spalte det danske Folk fortsættes. Dødsdommen over Hans Petersen ved tysk Krigsret og den efterfølgende Benadning er et Led i disse Bestræbelser.

Dødsdommen skal indgyde det danske Folk Skrek og faa det til viljeløst at føje sig efter Tyskernes Ønsker. Benaadningen skal tjene til at kaste et Skær af "Forstaaelse" og "Menneskelighed" over Besættelsesmyndighederne.

De kan spare sig deres anstrengelser. Det danske Folk er ikke gjort af ringere Stof end andre. Dødsdommen vil kun øge Foragten for og Hadet til den tyske Fascisme og resultere i endnu mere Modstand. Og Benaadningen kan ikke skjule, at saavel Hans Petersens, Harald Nielsens og Johnny Nielsens Behandling ved tysk Krigsret er i Strid med Folkeretten og med de tyske Løfter. Der bestaar ikke officielt Krigstilstand mellem Danmark og Tyskland, og vort Land betragtes ikke som et i krigsmæssig Henseende besat Land. Følgelig gælder Krigsretten ikke her. Dette Forhold blev ogsaa i Besættelsesns første Tid anerkendt af Tyskerne. Ørumaffæren, der medførte en Skærpelse af Straffene oven, afvikledes med, at Ørum dømtes af dansk Ret og afsoner sin Straf i dansk Fængsel, skønt han blev grebet i Udførelse af Spionage i Berlin mod Tyskland. Ogsaa engelske Faldskærmsjægere, der var danske Statsborgere, skulde efter Overenskomsten tiltales og dømmes efter dansk Lov.

Men ligesom de tyske Nazister har brudt samtlige deres Løfter om ikke at blande sig i danske Anliggender, saaledes har de, der dog ellers hyppigt nok paaberaaber sig Folkeretten, ogsaa brudt disse Folkeretslige Principer.

De nazistiske Løfte- og Folkeretsbrydere ved, at de ikke ved egen Hjælp kan bluffe det danske Folk, og derfor lader de Hjelppershjelperen Scavenius optræde som Fortaler for Benadningen. Men den forhadte Scavenius kan ikke redde dem. Han kan ikke bortforklare, at Hans Petersen, Harald Nielsen og Johnny Nielsen burde have været for dansk Ret, og at der ikke her kan blive Tale om større Straf end 16 Aars Fængsel. Her er der ingen Hjemmel for den barbariske Tugthusstraf, endsige Dødsdom.

Scavenius kan ikke, selv med Samarbejdspartiernes Hjælp, opretholde Illusionen om, at Retsbrydernes Hævn er paa danske Hænder. Offentligheden ved, at Thune Jacobsens Politi efter tysk Ordre arresterer Danskere og udslever dem til Tyskerne. Det vil ogsaa blive kendt, at de nazistiske Fængselsmyndigheder ikke viger tilbage for at anvende sjælelig og nervemæssig Tortur, som bringer deres Fanger paa Sindssygens Rand.

Samarbejdsudvalget burde i Stedet for at tilsløre Forholdene protestere mod denne Trafik og til den ganske Verden udslynge en flammende Protest mod Besættelsesmyndighedernes Løftebrud. I det danske Folks Navn burde de kræve vor Selvstændighed og Folkeretten respekteret. De burde tage ved lære af deres Kollager i Frankrig, Belgien, Holland og Norge. De har staaet fast paa Lovens og Retters Grund, de har hellere taget Kampen op end at gaa i en ydmygende og ødelæggende Tjeneste for Undertrykkerne. Vælgerforeninger, Fagforeninger og andre Organisationer burde tale med de nylig valgte Rigsdagsmænd om denne for vor Fremtid saa vigtige Sag!

Moskvakorrespondenten for de amerikanske Blad "New York Times" og det engelske Blad "Times" har sendt Formanden for Folkekommisssærnes Raad, J. V. Stalin, et Brev, hvori han beder Stalin besvare to Spørgsmaal af Interesse for Offentligheden i England og Amerika. Stalin har sendt følgende Svar:

"Er. Parker - Der 3. Maj modtog jeg Deres to Spørgsmaal vedrørende de polsk-sovjetiske Forbindelser. Jeg sender Dem hermed mit Svar:

1. Spørgsmaal: Ønsker Sovjetunionens Regering at se et stærkt og uafhængigt Polen efter Hitlertysklands Nederleg?

Svar: Ja, det ønsker den ubetinget.

2. Spørgsmaal: Paa hvilket Grundlag maa efter Deres-Mening Forbindelsen mellem Polen og Sovjetunionen hvile efter Krigen?

Svar: Paa Grundlag af stabilt og godt Naboskab og gensidig Aftale eller, hvis det polske Folk skulde ønske det, paa Grundlag af et Forbund til gensidig Hjælp mod Sovjetunionens og Polens Hovedfjænde, Tyskerne.

Moskva, den 4. Maj 1943.

Med Agtelse,
J. Stalin"

En polske Professor Oscar Langen, som tidligere var ansat ved Universitetet i Krakau, men nu arbejde ved Columbiauniversitetet i USA har i et naboent Brev i "New York Herald Tribune" givet en Analyse af de polske Emigrantkredses Virksomhed. Han skriver bl. a. at Matasjefskij, som udgiver et Blad i New York, fuldt ud støtter en Fortsættelse af den tidligere Udkrigsminister Beck's Politik og i sit Blad medarbejder en Forstaaelse med Sovjetunionen. Langer skriver videre, at Matasjefskij-Gruppen efterhaanden har faaet en betydelig Indflydelse paa den polske Nationalkomite i London og paa Medlemmer i Sikorski-Regeringen og derigennem har hindret Sikorski i hans Arbejde for et bedre Forhold til Sovjetunionen. Dette gav sig bl. a. Udtryk i de polske Regeringserklæringer fra Foraaret 1942 og Februar 1943, hvor Grunsarne fra før 1939 krævedes genoprettet uden Hensyn til det hviderussiske og det ukrainske Folks Vilje og Ønske. Matasjefskij-Gruppen organiserede en vidt udbredt Anti-Sovjetkampagne, bl.a. ved at forsynede de amerikanske Isolationisters Hovedorgan, "Chicago Tribune" med Materiale, og de støttedes kraftigt ikke alene af "Chicago Tribune"s Redaktør, McCormick, men ogsaa af den tidligere amerikanske Ambassadør i Polen. Anti-Sovjetkampagnen isolerede Sikorski mere og mere og han gav Gang paa Gang Koncessioner til de fanatiske Nationalister, saa der efterhaanden ikke mere kunde ses Forskel paa hans og deres Politik. Denne Kampagne forværrede ikke blot Forholdet til Sovjetunionen men ogsaa til Tjakkoslovakiet og England. I deres anti-tjakkoslovakiske Politik gik Matasjefskij-Gruppens Folk saa vidt, at de gennem polske Regeringsmedlemmer satte sig i Forbindelse med den slovakiske Nationalistgruppes Leder, Hodza, og lovede de slovakiske Nationalister deres Støtte. Situationen forværredes yderligere ved, at Gruppen efterhaanden fik flere Emigrantkredse ind i Oppositionen mod Sikorski's Forstaaelsespolitik, deriblandt Venstregruppen omkring det i England udgivne "Rabotnik Polski". Langer foreslaar Oprettelsen af en ny Regering af Mænd, som er villige til paa realistisk Maade at diskutere det polske Østgrænsespørgsmaal, saaledes at alle Nationaliteters Interesser varetages, men skriver samtidig, at han ikke ved, om en saadan Løsning er mulig. Svadenten den er det eller ej, vil det polske Folk kæmpe videre for sin Fremtid og Frihed, uanset hvilken Regering der sidder, slutter han.

Kongen og Sabotagen

De tyske Nazister kender ikke til Hemninger. Alle Hensyn skyder de til Side i Bestræbelserne for at naa deres Maal. Nu sidst har Dr. Best tiltvunget sig Kongens Bistand. Under Trusler om Alverdens Ulykker har han jaget den gamle Mand fra Sygestuen til Mikrofonen og faaet ham til at holde en Tale med Sabotage og Modstand.

Vi tror gerne, at Kongen var villig til at underskrive sin Tale som et Par svenske Adelsmænd i sin Tid underskrev deres Segl: "Dette gjorde jeg nødtvungen" - men derfor bliver den re Eftergivenesshed for de tyske Forlangender ikke mindre farlig. Den kan kun tjene eet Formaal, nemlig Dr. Bests Færd og paa at bringe Splittelse i den kæmpende danske Frihedsfront. De komværende Begivenheder, Indførelsen af Dødsstraf osv. vil vise, hvor lidet Eftergivenessheden nytter. Men kan forhale Tidspunktet for Modstandsbevægelsens fulde Udførelse, men det danske Folk lader sig ikke røkke fra den Vej, det fast og bestemt har valgt at gaa i Lighed med Europas øvrige undertrykte Folk, nemlig Modstandens Vej!

LÆS BLADET OG GIV DET VIDERE - SIG IKKE, HVOR DU FIK DET !

Kommunevalget gav bedre Udtryk for Vælgernes Mening om den førte Politik end Rigsdagsvalget. Selvfølgelig havde den af Tyskerne krævede Knægtelse af Ytringsfriheden og Forbudet mod det Kommunistiske Parti ogsaa Indflydelse paa disse Valg, men her kom det dog til Udtryk, at Samarbejdspolitikken ikke har Vælgernes Hjerte. Saavel Stemmerprocenten som de mange Sørlister den 5. Maj understreger, at det store Stemmetal paa Samarbejdspartierne ved Rigsdagsvalget mere var Udtryk for Had til Besættelsesmagten, Nazi- og Bondepartiet end Kærlighed til Rigspartierne Politik.

Valgdeltagelsen var ikke alene lavere end ved Rigsdagsvalget, men enkelte Steder endogsaa langt under Valgdeltagelsen i 1937. Socialdemokratiet har i Hovedstaden og Købstæderne stort set ikke kunnet holde Stemmetallet fra 1937, men har tillige en mindre Procentdel af Stemmerne end i 1937. Det kom ikke som en Overraskelse. Ogsaa ved Rigsdagsvalget kunde dette Forhold konstateres. Det skyldes den Mødsætning, der er mellem Partiets Gerninger og dets Løfter. Naar Frafaldet ikke blev større, skyldes det, at Arbejderne er klar over, at Konservative og Radikale ikke er et Haar bedre, men værre. Nogle Vælgere har dog ladet sig bluffe af disse Partiers løfterige Oppositionspolitik og har kastet deres Stemmer paa dem, saaledes at de har haft nogen Fremgang. Med Tilfredshed noterer man, at saavel Nazisterne som Bondepartiet led samme Skæbne som ved Rigsdagsvalget.

De mest initiativrige og bevidste blandt Arbejderne søgte en Udvej gennem Fagforeningslister eller Uafhængige Arbejderlister, men Kandidaterne paa disse Lister har ret naturligt ikke nydt den Tillid som en af Offentligheden kendt, aarelang konsekvent Politik giver. Havde Kommunisterne kunnet opstille, vilde der have været en Fremgang for vore Lister som aldrig tidligere.

Socialdemokratiet kunde notere Fremgang ved Amts- og Sogneraadsvalgene, hvilket skyldes, at Vælgernes har har faaet nok af Venstres og Konservatives uretfærdige Politik og hos Socialdemokratiet venter noget bedre. Landarbejderne, Husmændene og andre Smaakaarsfolk ser Sociallovens nedskæringerne, de knugende indirekte Skatter, Stavnsbondslove, Milliongaver til Velhaverne, og de ved, at det er Venstre og Konservative, der har krævet disse bekostelige Retter sat paa Børdet. Derfor ragner de af med disse Partier. Erfaringen vil imidlertid belære dem om, at som Socialdemokratiet i Rigsdagen har bojet af for Overklassepartierne Mindretal, saaledes vil det ogsaa gaa i Sogne- og Amtsraad. Findes der stenhafte og kumplystne Medlemmer, saa vil det socialdemokratiske Partiraad belære dem om noget andet. Ønsker de alligevel at føre deres Kamp igennem, skal de ikke søge Partiraadets men Vælgernes Understøttelse.

Her som ved Rigsdagsvalget gælder det, at Vælgernes ikke nu kan lægge Hænderne i Skødet. Enten der er blevet valgt stavile Repræsentanter til Raadene eller ikke, bør Opmærksomheden overfor den lokale Politik ikke svækkes. Vælgernes maa gennem de forskellige Organisationer stille deres Krav angaaende Skat, Lys- og Gaspriser, Maalarleje m.v. Og denne Indsats maa naturligvis indpasses i Kampen for vort Lands Frihed og Selvstændighed, saa vi under frie Forhold kan faa Nyvalg til baade Rigsdag og kommunale Raad.

Ikke Arbejdskort til de socialunderstøttedes Koner !

Det er almindeligt kendt, at Administrationen gør hvad den kan for at forringe gode Love og forværre de daarlige. Københavns Kommune kan opvise et nyt Eksempel paa det sidste. En eller anden fiffig Kontoriuss havde fundet ud af, at det ikke var tilstrækkeligt, at Familieforsørgeren mødte med Hundetegn ved Ansøgning om Socialhjælp - Konen skulde ogsaa være udstyret dermed. Og det var ham reynende ligegyldigt, om Konen aldrig nogensinde under Ægteskabet havde haft en Times Arbejde eller søgte noget saadant.

Det hjalp ikke, at Ansøgeren henviste til Lovens udtrykkelige Ord. Kontoriussen vidste bedre end Lovgiverne, hvad der tjente til Samfundets bedste, og da Arbejdsløse var jo iverigt nok med deres Snyderier Skyld i Kontrolferanstaltningerne osv.

Den Arbejdsløse har imidlertid henvendt sig andetsteds. Og ved Forhandling mellem Ministeriet og Borgmester Munck er der nu opnaaet Enighed om, at hvor Manden søger Socialhjælp skal Konen ikke have Arbejdskort, naar hun ikke har arbejdet eller agter at søge Arbejde.

Den omsige Embedsmand, der iverigt kun takket være Arbejdsløsheden kan indtage sin bekvemme Stilling, fik sig altsaa en velfortjent Næse, og det er ham forha abentlig en Lærstrøg for en anden Gangs Skyld.

Skulde du blive arresteret af Thune Jacobsens Politi - sa ti stille med alt hvad du ved. Det gavner dig ikke at snakke - men du bringer andre i Fare derved.

LANDARBEJDERNE OG LØNSPØRGSMALET
=====

Ogsaa i Aar skriver Landbruget om om Arbejdskraft. Paa deres Krav er forskellige offentlige Arbejdskraft til Landbruget. Forhandlingerne strandede paa et Krav om 30% Tillæg til de overenskomst-mæssige Landarbejderlønninger for Arbejdere, der blev tvunget væk fra andet Arbejde.

Denne Storbøndernes Vrangvillighed er et Udtryk for deres hele Indstilling til det nationale Sammenhold. Ustadselig kræver de Pris-rne forhøjet og truer med Produktionsstandning, hvis deres Ønsker ikke opfyldes. Rigsdagen har givet dem taarnhøje Korn- og Roerpriser og Statsgaranti for Hvedearealer. Men Pligter føler de sig ikke besværet af. Paa Storbøndernes Krav er Landarbejderne blevet uden for det almindelige Dyrtidstillæg. Derfor maatte de vente omtrunt i et Aar, før de fik noget, og da det endelig kom, var det langt lavere end andre Arbejdere. Trods de skandaløse lave Lønninger er Landarbejdernes Dyrtidstillæg stadig 20% under DSFs generelle Ordning, hvilket vil sige 1 Kr. pr. Dag. Skovarbejderne er endda ringere stillet. De har 1,60 mindre pr. Dag. Med saa-denne Lønningforhold kan man vel ikke forvente Landarbejdernes og Husmændenes Synner i at søge Arbejde ved det bedre betalte Tørvær-, Brunkuls- og Entreprenørarbejde.

Spørgsmaal t om Arbejdskraft til Storlandbruget er et Spørgsmaal om Løn- og Arbejdsforhold. Selv under de travleste Perioder har der været til at faa rutinerede Landarbejdere, blot der blev ydet en menneskestærk Betaling. Men Storbønderne med de bugnende Tegneböjer vil kun aflønne efter Princippet "den paa Egnen gældende Løn".

Landarbejderne har hele Tiden været klar over dette Forhold, og deres Misforståelse med Tvangs-overflytningen er stor. Dette er den direkte Anledning til, at Socialdemokratiets Ledelse stod fast paa 20% Tillægget - men na ar den alligevel ga ar med til at standse Beskæftigelsesforenstaltnin-gen og Arbejde med offentlig Tilskud, stiller den Arbejderne i en Tvangssituation. Forha abent-lye vil Landarbejderne, der gennem Organisationen har gennemtvunget Kravet om Tillæg i Tilfælde af Tvangsoverflytning, ogsaa vide at næste denne Situation og tvinge Storbønderne til at give dem et Tillæg, som "Makkene" i Samarbejdsparterne ikke undte dem.

BOLIGSPØRGSMALET - et Fordelingspørgsmaal.

Spørgsmaal t om Boliger til Danmarks Befolkning trænger sig mere og mere paa a. Husvildebarek-ninge begynder at dukke op, og rundt om i Provinsen bor Folk kortere eller længere Tid i Gymnastik- og Biografer osv. fordi Besættelsestrøpperne kræver stadig mere Plads, trænger sig ind allevegne og Kaber Folk ud med de Penge, som de stjæler fra Landet, Samtidig er der alvorlig Materiale-mangel. Bygningens Udvalg og Kommissioner kan ikke finde nogen Løsning. Det store Byggeri fra 1938/39 og de mange nye Huse, der bygges, er saa ringe, at de om fa a Aar vil være helt værdiløse og sa a dyre, at almindelige Værksker ikke kan bette Lejen.

Men Løsningen af Boligproblemet i Dag er ligesom Ernæringsproblemet et Fordelingspørgsmaal i højere Grad end et Byggespørgsmaal. Der findes f.Eks. i København, Frederiksberg og Gentofte lavt regnet ca. 910 000 Værelser, der udelukkende anvendes til Beboelse, medens Indbyggerantallet er 594 000. Ligeligt fordelt vil der altsaa kunne blive et Værelse til hver Person, saaledes at en Familie med 5 Børn fa ar en 7 Værelser Lejlighed, en Familie med 2 Børn en 4 Værelser osv.

Lægger man dertil alle Sommerboligernes i umiddelbar Nærhed af København, vil man reade over et stort Værelsesantal, som sikkert lader sig fordele. De Entreprenører og Grosserer, der paa en forræderisk Vis tjener Penge paa Arbejde for Tyskerne - og altsaa har Bil og Benzin - kunde bygge Villaerne op langs Kysten med daarlig Tøforbindelse. Sagen er her sat paa Spidsen og maaske bunder man ikke ga a, saa effektivt til Værks straks, man kunde opkøbe store Villae og Lejligheder og med de endnu forha andenverende Materialer ombygge dem til mindre Lejligheder fremfor at opføre farlige dyre Ting, som er ubrugelige efter Krigen. Mange Værelser er simpelthen sat ud af Brug for at spare paa Brændsel. Det har Harald Simensen selv sagt om sit eget Hus, "Lille Amalienborg" (det var før han var saa tjenstvillig at sælge det til Tyskerne). Han brugte "kun" de 16 Værelser, som i Dag ikke har Tag over Hovedet!

=====

PAS PAA STIKKERE OG PROVOKATØRER - VÆR FORSIGTIG I ARBEJDET!

- Side 8 -

TØRVESVINDELLEN

Landets Befolkning stilles nu atter overfor Brændselsproblemet. De, der har Kakkelovn eller eget Hu, skal til at spekulere paa Køb af Brændsel til den kommende Vinter, mens Lejterne i de central-fyrede Lejligheder faar Regnskabet for sidste Vinter præsenteret. Enhver bør da erindre, at en Tredjedel af Betalingen for Tørvene gaar direkte i de glubske Fabrikanters, Moseejernes eller Landmænds Lomme! Det er ondt et Spørgsmaal, om denne Beregning, der er hentet fra Arbejdernes Erhvervsraads Henvendelse til Regeringen, ikke er ansat for lavt. Men holder man sig til den, saa viser det sig, at Fabrikanterne har tjent ca. 30 Mill. Kr. i Fjor, mens de 85 oog Tørvearbejdere har faaet udbetalt 76 Mill. Kr. Moseejerne har faaet 3 Kr. pr. Ton. eller ialt 14½ Mill. Kr., mens Landmændene for læggeplads ha faaet 3,4 Mill. Kr. Sidstnævnte Betaling giver 540 Kr. pr. ha, hvilket sammenlignet med Aaret 1941/42 giver et rent Nettooverskud paa 594 Kr. pr. ha, idet Nettoudbyttet det nævnte Aar var 146 Kr.

Som man tydeligt ser, er det ikke Arbejdslønnen, der er Skyld i de store Priser. Heller ikke er de 18 Millioner til Moseejere og Landmænd gaaet til Husmænd og mindre Gaardmænd. Nej, Pengene er gaaet direkte i nogle faa umættelige Personers Tegneböger. Hverken Regering eller Rigsdag tager Afstand fra Landbrugsminister Bordings Eftergiveness overfor Prisforhøjelser eller Milliontilskud til de vellaftagte Tørvebaroner. Siden Kommunisterne i Sommeren 1941 vendte sig mod Statstilskuddet til Fabrikanter gennem Fragtlettelser, fremdrog Tørvearbejdernes Sultebetaling og øvrige skandaløse Forhold, og krævede Tørvefabrikanternes Regnskaber offentliggjort, har der ikke i den danske Rigsdag løftet sig en eneste Røst mod den skændige Udplyndring. Sa a meget desto mere Grund er der derfor til, at man udenfor Rigsdagen kræver en Endring i denne Politik og billigere Tørv til den kommende Vinter.

De Internerede nægtedes Ret til at stemme!

I god Tid forud for saavel Folketingsvalget som Kommunevalgene henvendte de Internerede i Hørsedlejren og paa Vestre Fængsel sig til saavel Justitsminister som Indringsminister med Krav om paa den Maade, Ministeren fandt bedst egnet, at faa Lejlighed til at afgive deres Stemme.

Som bekendt var der omhyggeligt sørget for, at alle de, der arbejder for Hitlers Krigsmaskine i Tyskland, ligesom alle der opholdt sig i Arbejdslejre, paa Højskoler o.l. kunde afgive deres Stemme. Brev. Det skulde derfor synes rimeligt, at de mange Hundrede Internerede, som alle er hæderlige, danske Statsborgere, hvis eneste "Forbrydelse" bestaar i, at de enten har arbejdet for vort Lands Uafhængighed eller mistænkes for at ville gøre det, og som alle er i Besiddelse af deres borgerlige Røttigheder og altsaa har Stemmeret, at de ogsaa fik Lejlighed til at sige deres Mening om Landets Styre. Men nej, ogsaa denne Borgerret nægtedes dem. Hr. Thune Jacobsen anstrænger sig til at gøre det første og benytter ethvert Middel og enhver Anledning til at forfølge, kranke og saare de af dem uovligt indespærrede.

Men der kommer en Dag, Hr. Justitsminister, og den rykker hurtigt nær, da der skal stemmes paa dansk i Danmark, og da vil det danske Folk gøre op med Dem for denne saavel som alle de andre skændige Handlinger, De har sat i Værk i disse Besættelsens Aar.

Nu maa Pristallet ændres!

Aprilpristallet viste overhovedet ingen Stigning. De Samvirkende Fagforbunds Krav om, at Vareforringelserne skulde tages i Betragtning ved Pristalsberegningen, er ikke taget til Følge. Da Aprilpristallet hverken faar Betydning for Overenskomstens Skæbne eller danner Grundlaget for Forhandlinger, er Meningen med det falske Pristal til at overskue. Men det maa virke som en Spore paa Arbejderne til nu at sætte al Kraft ind paa, at det bliver sidste Gang, Statistisk Departement lader haant om Vareforringelserne ved Pristallets Udregning.

Lad Bagstyreets Mænd i Regering og Rigsdag samt i Departementskontorerne faa Arbejdernes Mening at høre!

DET SIGES - at Scavenius sendte Hitler en Fødselsdagsgave besta aende af en Sa-potagaskel!

PAS PAA, HVAD DU SKRIVER I BREVE - BRUG ALDRIG TELEFONEN TIL AT AFTALE MØDER •• 1.

- Side 9 -

UNDER SCAVENIUS - REGERINGEN

Iver Tirsdag spiller Tyskerne paa Terrassen i Frederiksberg Have foran Slottet. Tirsdag den 11. Maj var der maalt et stort RAF-Mærke samt Aarstallet 1918 i Græsset og man fik travlt med at slaa Græsset. Men Malingen var trængt saa dybt ned, at der maatte tromles og gøres et meget stort Arbejde, førend det blev muligt for Tyskerne at spille. 1918 stod der imidlertid endnu flere Dage efter.

Arbejderne paa Lauritz Knudsens elektriske Værksteder i København har faaet Besked om i Tilfælde af Luftalarm da øjeblikkelig at gaa i Beskyttelsesrum, da deres Møde, General Motors er blevet farlig. - Vi kan hertil føje, at Arbejderne paa General Motors har faaet Valget mellem at blive opsagt eller fremtidig arbejde for Tyskerne, som har overtaget Fabrikken og skal til at bygge Flyvemaskindelen. Der ventes i den Anledning en Del franske og hollandske Specialarbejdere til Fabriken

Den 8. Maj rekvirerede Tyskerne ogsaa Ny Carlsbergvejens Skole i København. Paa Vesterbro havde de i Forvejen Alsøgades Skole.

I Tidsrummet 8. Januar - 4. Marts iaar eksporterede vi 5,2 Mill. kg Smør til Tyskland mod 3,1 Mill. kg i samme Tidsrum ifjor, en Stigning paa 66%, tiltrods for at vor Smørproduktion laa lavere iaar, nemlig i samme Tidsrum 12,8 Mill. kg mod 14,4 Mill. kg ifjor. Desuden "aftog" Værnemagten 192 000 kg i det nævnte Tidsrum iaar mod 136 000 kg ifjor. I Begyndelsen af 1942 tog Værnemagten 17 000 kg ugentlig, fra Midten af 1942 steg det til 20 000 kg ugentlig og nu altsaa til 24 000 kg.

Et nyt tysk Propagandaskrift "Europa-Kæbel" har nylig set Dagens Lys herhjemme. Det skjuler sig bag en "saglig" Maske, men Tendensen fremgaar bl.a. af, at Professor Gudmund Hatt og Direktør Chr. H. Olesen var blandt de første Bidragydere. Imidlertid skal Tidsskriftets Redaktions nu være truet, idet det hidtidige Bogtrykkeri har opsagt Overenskomsten af Frygt for Sabotage paa Maskinerne og en Række andre Bogtrykkere har afslaaet at paatage sig Arbejdet af samme Grund.

Der er stadig for mange indenfor Politiets Rækker, som ikke har villet gøre sig det klart, hvilket beskidt Arbejde de udfører, na ar de paa Tyskernes Forlangende jager gode danske Borgere, og som udviser en utilgivelig Tjenstiver i saa Henseende. Fra Aalborg fortælles saaledes om tre meget aggressive Herrer, nemlig Politibetjent Martin Olsen, hvis Ivrighed skyldes, at han er Nazist, Lederen af Sikkerhedspolitiet i Aalborg, Jylling og Politibetjent i Sikkerhedspolitiet, Hakon Lauritzen. Vi henstiller alvorligt til de Herrer og til deres ligesindede Kolleger at gaa lidt stille med Dørene. Der er ikke saa længe til vi holder Rengøring i Danmarks Hus og til den Tid skal de ikke vente sig nogen som helst "Forstaaelse" eller Blødsødenhed fra dem, de nu jager.

Det volder Tyskerne Vanskeligheder at faa danske Farvefabrikker til at levere sig Skibs- og Kamouflagefarver, men en villig Leverandør har de i den nazivnlige Direktør Hempel, J.C.Hempels Skibsfarvefabrik, Amaliegade 8, København.

DE PAA STIKKERE OG PROVOKATØRER - HER ER NOGLE NAVNE:

Børge Andersen (nuv. Opholdssted ubekendt). I de sidste 9 Maaneder opholdt sig her i Landet, siden Nytaar i København. Han er fornylig truffet paa en Restaurant, hvor han udgav sig for Spøniensfrivillig samt at han var "en af de fire" fra F.L.Smidt. En af Gestapos mest ihærdige Stikkere er assistent i Ligningsdirektoratet, Arvid Waltenstrøm, Østre Pennehavevej 1, Rungsted. Endvidere Repræsentant Olganæ, Rosenvengets Alle 35 og Ritmester Stehr, Ibstrup Vænge, Gentofte. Lederen af den danske Stab af Gestapogenter er Ingeniør, Kaptajn i Frikorpset, Legetøjsfabrikant Holger Vinding Christensen, Nyhavn 26. FRIT DANMARK bragte fornylig en Liste over Stikkere, hvoraf vi nævner følgende: stud.med. Fritz Köppe, Svanholmsvej 6 A, Tlf. Eva 5402, stud.jur. Poul Madsen, H.C.Ørstedesvej 16, stud.jur. Poul Madsen, Gammel Kongevej 30, Leo Bjørn Aagaard, Dronningensgade 51 og Fotograf Hans Michael Diehl, Torbenfeldtsvej 1 B, Tlf. Bella 4263 v.

Der foregaar i disse Dage Masseopsigelser af "Stabs" og andet Personale fra Fritz Clausens. Parti som skal have mistet al økonomisk Understøttelse fra Tyskerne efter de datterige Valgresultater. Stabskontorerne er fraflyttet og Distriktskontorerne opsagt til fraflytning snarest. De eneste, der endnu ikke er afskediget er 4 Lurblæsere - efter Sigende fordi de skal blæse Korallerne ved Partiets endelige Ligbegængelse!

- Side 1c -

KAMPEN MOD TYSKERNE

- 1/4: Bombeattentat mod den tyske Kaserne i Vestre Skole, Odense.
 1/4: Bombeattentat mod Ringsted Jernstøberi.
 1/4: Brandstiftelse mod Espe Møbelfabrik.
 15/4: Brandstiftelse mod Statsbaneremisen i Tønder.
 16/4: Bombeattentat mod Nazisternes Trykkeri i København.
 17/4: Maskinkanon og 8000 Patroner fjernet fra Høveltelejren.
 18/4: Haandgranater, Revolvere, Ammunition m.v. fjernet fra Holbæk Kaserne.
 18/4: Bombeattentat mod Glud og Marstrand, København.
 1/5: Bombeattentat mod Varde Staalværk.
 1/5: Bombeattentat mod Heibert Autoservice, København.
 1/5: Bombeattentat mod Renseri "Trikohl", København.
 1/5: Bombeattentat mod Akkumulatorfabriken "Lyak", København.
 1/5: Bombeattentat mod Nazikaserne, "Lystofte", Lyngby.
 3/5: Brandstiftelse mod Holte Badmintonhal.
 5/5: Brandstiftelse mod Nordbjerg og Wedels Skibsværft, København.
 5/5: Brandstiftelse mod Pless-Schmidts Kamouflage-Malerværksteder, København.
 8/5: Bombeattentat mod Tybrings Specialfabrik for Krystaller til Radio osv. - Fabrikken var lige færdiginstalleret for tysk Regning.
 8/5: brændte 2 tyske Halmvogne paa Esbjerg Station.
 8/5: Bombeattentat mod Rørdal Cementfabrik, Aalborg.
 9/5: Brandstiftelse mod Fredrikssund Jernstøberi.
 9/5: Brandstiftelse mod Røkyriffelsyndikatet, København.
 9/5: Brandstiftelse mod Aalborg Skibsværft.
 10/5: Brandstiftelse mod Svendborg Skibsværft.
 12/5: Bombeattentat mod to tyske Skibe i Aarhus Havn.
 12/5: nedbrændte Karosserifabrikken i Næsby ved Odense til Grunden.
 14/5: brændte den i Helsingør berøgtede Nazist, Malermester Jens Knigges Hus i Asserbo, hvor han opbevarede et meget stort Lager af Farver og Lakker.
 1/5: Bombeattentat mod Henry Daugbjergs Maskin- og Motorværksted i Taastrup.
 1/5: Bombeattentat mod Hugo Dorphs Konfektionsfabrik i Taastrup.
 1/5: Bombeattentat mod Taastrup Hørskæteri.
 1/5: Bombeattentat mod tyske Ammunitionsvogne paa Taastrup Station. Det var altsaa ikke Trafikken, der skulde rammes, som Bladene løgnagtigt skrev.

Dagspressen har i den seneste Tid kunnet bringe Meddelelse om Attentater eller Sabotagehandlinger som mislykkedes, fordi forræderiske Personer henledte Politiets Opmærksomhed paa de rigtige og virksomme. Saaledes alarmerede Arbejdsmand paa "Titan", Robert Rasmussen, i Odense Kommune den 16/5 Politiet efter Attentatet mod Heibert Autoservice og hindrede dermed at Sabotageværkstedet blev totalt ødelagt, og en nazistisk Translatør Olaf Rottbøl, Lundeskovsvej 35, Taastrup 5113, var Skyld i at 3 Patrioter blev arresteret under Forsøg paa at øve Sabotage mod Akkumulatorfabrikken "Precision" i København. I Holbæk ansaa et Par Reservetyskere (Sabotageagter) det som deres Pligt at skyde mod danske Patrioter, hvilket medførte at en døde og 4 blev arresteret. Det kan ikke stærkt nok understreges, at det er beskidt Rakkertjeneste for Hitler, disse Folk udfører i Lighed med det forhadte Frikorps, og de bør, ligesom Frikorpsen, hvor de viser sig med det danske Folks dybeste Foragt og Vrede. De er gaaet ind i Krig paa Hitlers Side - og har det danske Folk imod sig! Lad dem mærke, hvad det betyder!

12 Timers Arbejdsdag for Sygeplejersker? Omkring 1. Maj herskede der stor Ophidselse blandt københavnske Sygeplejersker. Aarsagen var, at der paa Grund af Sommerferien paa atanktes indført indtil 12 Timers Arbejdsdag. At en saadan Forøgelse af Arbejdsdagen ikke er kærkommen, specielt ikke i Sommertiden, siger sig selv. Men den grundlæggende over oplyselse, at Ekstrabetalingen for disse fire Timer kun skulde beløbe sig til helt lidt, skriver den Krone - forstaar man Ophidselsen.

Efter Forlydende skå Hospitalsdirektøren dog have stukket en Kepp i Hjulet for Planen om Genopretning af Arbejdsdagen. Muligvis har Kommunestyret spillt ind. Men Sygeplejerskerne ma a være paa Vagt i Fremtiden.

CIRKULÆRE TIL DL:

1-7-43

OVERFLYTNINGER:

Ved Overflytning af et Medlem fra et Distrikt til et andet Distrikt vil det være praktisk, om der paa Flyttemeddelelsen blev anført en Karakteristik af det paagældende Medlem til Underretning for hans nye Distrikt og Afdeling, f. Eks. om han er særlig aktiv, om han egner sig til at indehave ledende Funktioner, hvormeget han plejer at betale til Garantifonden.

Ligeledes bør der paa Flyttemeddelelsen anføres et Dækord, som den nye Afdeling kan anvende ved første Henvendelse til ham.

DE INTERNEREDES HUSTRUER:

Da det i adskillige Tilfælde har vist sig, at Hustruer til interne-rede Partikammerater ingen Forbindelse har med Partiet, benytter vi Anledningen til at anmode DL om at sørge for, at en saadan Forbindelse oprettes, hvor den ikke findes, saaledes at de Interneredes Hustruer regelmæssig faar det Materiale, som udsendes af Partiet og ikke føler sig isoleret fra Partiet. Det behøver ikke være Afdelingsbestyrelsen, der opretholder en saadan Forbindelse, men f. Eks. et kvindeligt Medlem af Afdelingen eller en anden Kammerat.

Med kammeratlig Hilsen ORG-SEKRETARIATET

LAND OG FOLK

JULI

UDGIVET AF DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI

1943

Mædelelse fra Sovjetunionens Informationens Bureau om SOVJETFOLKETS FÆDRELANDSKRIG GENNEM 2 AAR

2 Aar er forløbet siden den Dag; da Hitlertyskland gement og forræderisk overfaldt vor Land. I 2 Aar har Sovjetunionens Folkeslag været indviklet i forbitret Kamp mod de tysk-fascistiske Landrøvere. Sovjetfolket og dets Røde Hær har i Kamp mod den stærke og lumske Fjende bestaaet en haard Prøve. Vort Lands Befolkning har vist den største Udholdenhed og Standhaftighed, Tapperhed og Selvpofrelse i Forsvaret for Fædrelandets Frihed og Uafhængighed.

I Sommeren 1941 kastede det fascistiske Tyskland hele sin Hær, som paa det Tidspunkt var fuldt mobiliseret og udrustet med Tusinder af Tanks og Flyvemaskiner, mod vort Land. Sovjetunionen kunde i Krigens første Periode ikke fuldt udnytte sine vældige Kræfter til at slaa Fjenden. Thi der maatte Tid til at mobilisere dem og sætte dem ind mod de tysk-fascistiske Landrøvere. Desuden havde vore Allierede først fornylig begyndt Massproduktionen af Krigsmateriel og kunde derfor ikke yde Sovjetunionen omfattende og hurtig Hjælp. I det første Sommerfelttog var den Røde Hær ude for alvorlig Modgang. Ikke desto mindre holdt den Stand overfor Fjendens Fremstormen og oprev og tilintetgjorde store fjendtlige Stykker i sejge Afværgekampe. Ved Slutningen af det første Sommerfelttog var Tyskernes Offensivkraft hetydelig undergravet. Allerede Krigens første Maanedre viste hvor ubegrudede Tyskernes Forhaabninger var om et Lynhurtigt Nederlag for Sovjethæren, om Eovjetsystemets Instabilitet og den Røde Hærs Svaghed. Ogsaa Hitleristernes Haab om at udmatte Sovjetunionens og den Røde Hærs Kræfter glippede. Tiden arbejdede mod Tyskland. Sovjetunionens Kræfter udfoldedes og voksede i Styrke i Krigens Løb,

DER ER GJORT ENDE PAA LEGENDEN OM DEN TYSKE HÆRS UOVERVINDELIGHED

I Begyndelsen af Vinteren 1941-42 tog den Røde Hær, efter at have mobiliseret sine Hovedstyrker og erhvervet den nødvendige Erfaring i moderne Krigsførelse, Initiativet i sin Haand og tilføjede Fjenden en Række alvorlige Nederlag. Den Røde Hær slog de tyske Tropper ved Rostof, ved Tikhvin, paa Krim og foran Moskva og bragte Fjendens Planer om at indkredse og indtage vor Hovedstad til at strande. Det knusende Nederlag, den Røde Hær tilføjede de tysk-fascistiske Styrker foran Moskva, var det første Krigsaars afgørende militære Begivenhed og var samtidig Tyskernes første større Nederlag i den anden Verdenskrig. Dette tyske Nederlag har een Gang for alle gjort Ende paa Hitlerfascisternes Legende om den tyske Hærs Uovervindelighehed og har vist, at den Røde Hær er en mægtig Militærmagt, som ikke alene formaar at holde Stand mod de tyske Troppers Fremstormen, men som ogsaa formaar at slaa dem i aaben Kamp.

I Vinteren 1941-42 kastede den Røde Hær Tyskerne tilbage mod Vest, nogle Steder mere end 400 km. I Sommeren drog Tyskerne Fodet af, at de ikke faadtes en Front i Europa. De overførte alle deres Reserver til den sovjetisk-tyske Front og opnaaede dermed en stor Overvægt i Stridskræfter paa Sydvestfronten. Under Sommerens Kampe vandt Kampe vandt Tyskerne betydelig taktisk Fremgang, men den Røde Hær ydede sejt Modstand mod de fjendtlige Troppers Offensiv og gjorde det umuligt for dem at virkeliggøre deres Planer, idet den bragte Fjenden til Standsning foran Stalingrad og paa Tarskelen til Kaukasus.

DEN STORE VINTEROFFENSIV

I Vinteren 1942-43 udlignede den Røde Hær de taktiske Fremgange, som Tyskerne havde opnaaet i Sommerens Løb. Vinterfelttoget 1942-43 betegnede Vendepunktet i hele Krigens Forløb. Det afslørede Ændringen i Styrkeforholdet paa den sovjetisk-tyske Front. Trods Hitlers udtrykkelige Ordre om uden Hensyn, til hvad det kostede, at holde de opnaaede Stillinger, viste Tyskerne sig ude af Stand til at forhindre den Røde Hærs Vinteroffensiv. Den Røde Hær løb de tyske Styrker over Ende og slog dem paa Flugt, tilintetgjorde 2

store fascistiske Armeer ved Stalingrad, udslettede den rumænske, den italienske og ungarske Hær eller tog dem til Fange og kastede i mægtige Fremstød Tyskerne 6-700 km tilbage mod Vest fra Volga og Terek. Vejene, som Tyskerne i Sommeren 1942 havde tilbagelagt mod Øst, og ad hvilke vore Tropper drev dem tilbage mod Vest, var dækket med Ligene af Hundredestunder af den tyske Hærs Officerer og Soldater samt mod Vragene af Tanks, Flyvemaskiner og Kanoner.

Saaledes bragte det andet Krigsår Hitleristerne nye enorme Tab, uden at de opnaaede nogen som helst Terrængevinst. Og hvad mere er, i Løbet af dette Aar brød vore Styrker den fjendtlige Blokade af Leningrad og kastede Fjenden ud af de militært vigtige Rayoner: Kursk, Rsjef, Vjasma, Gsjatsk, Velikie Luki og Derajanak.

Under Vinterfelttoget tilfjædede den Røde Hær de tyske-fascistiske Tropper alvorlige Nederlag. Paa Slagmarkerne begyndte Hitlers Krigsmaskine at slaa Revner og vækle under den Røde Hærs Slag, Fjenden gjorde desperate Forsøg paa at forhindre Katastrofen. Hitlerfascisterne overførte mere end 30 Divisioner fra Vesteuropa til Kharkofområdet for at understøtte deres slagne Tropper. Med disse friske Divisioner haabede Hitlerfascisterne at kunne omringe og tilintetgøre vore Tropper ved Kharkof og dermed vinde Krigsoperationerne til Gunst for sig selv. Men som bekendt slog disse Forhaabninger fejl. Tyskernes Forsøg paa at tage Hæren for Stalingrad blev standset af vore Troppers Operationer.

Efter sidste Vinters Række af Nederlag var de tysk-fascistiske Tropper i Foraaret 1943 — til Forskel fra Foraaret 1942 — ude af Stand til at foretage offensive Operationer mod den Røde Hær.

HITLERFASCISTERNES STORE TAB PAA ØSTFRONTEN

I Kampene gennem 2 Aars Krig har den Røde Hær tilføjet de tysk-fascistiske Tropper enorme Tab af Mennesker og Materiel. Hvor svære de tyske Tab paa den sovjetisk-tyske Front har været i Sammenligning med den Røde Hærs Tab, kan ses af følgende Tal:

I disse 2 Aars Krig har Tyskland og dets Forbundsfaller mistet 6,400,000 Soldater og Officerer i dræbte og Fanger. De har mistet 56,500 Kanoner af alle Kalibre, 42,400 Tanks og 43,000 Flyvemaskiner.

I samme Tidsrum beløber Sovjetunionens Tab sig til 4,200,000 dræbte og savnede, 35,000 Kanoner af alle Kalibre, 30,000 Tanks og 23,000 Flyvemaskiner.

Tunge Slag er tilføjet de tyske Tropper af de tapre Sovjetpartisaner, Folkets heroiske Hævnere. Siden Fædrelandskrigens Begyndelse har Partisanenhederne, som opererer aktivt paa hele det af Fjenden besatte Omraade, udryddet over 300,000 Hitlerbanditter, afsøret ikke mindre end 3000 Tog, sprængt 895 Vaabon- og Ammunitionsdepoter i Luften eller stukket dem i Brand, ødelagt 3,363 Banestrækninger og Broer og tilintetgjort mange Hundrede Tanks og Kampvogne, Flyvemaskiner, Kanoner og Motorcykler. Ved deres dristige Kamp har Sovjetpartisanerne bidraget til vore Troppers heldige Resultater.

I Krigens Løb har Tyskerne mistet Størstedelen af de Divisioner, som udgjorde Kerne i den tyske Hær tillige med Flertallet af det erfarne Befolingsmandskorps og meget af den militære Urustning, som de tysk-fascistiske Landrovere havde samlet gennem mange Aar for et erobre Verdensherredømmet. Disse Tab har i afgørende Grad svækket Hitlers Krigsmaskine og Hitler-Staten.

Saaledes har 2 Aars Kamp paa den sovjetisk-tyske Front fuldstændig gjort det af med de tyske Imperialisters vanvittige Planer, som havde til Formaal at undertvinge Sovjetunionens Befolkning.

HITLERTYSKLANDS militære, politiske og internationale Stilling er alvorlig FORVÆRRET

I Krigens Løb er Hitlertysklands militære politiske og internationale Stilling alvorligt forværret. Den alvorlige Svækkelse af Hitlertysklands militære Stilling er først og fremmest en Følge af, at den tyske Hær i det forløbne Aar ikke har haft nogen som helst militær Fremgang, men tværtimod har lidt alvorlige Nederlag. Saavel paa den sovjetisk-tyske Front som i Egypten, Libyen, Tripolis og Tunis har de lidt det ene militære Nederlag efter det andet. De tysk-fascistiske Okkupanter er nu tvunget til offentligt at fornægtes deres megen Praleri om Lynkrig, de maa indrømme, at deres store militære og politiske planer ikke har holdt Stik, de siger søbent, at Krigens har antaget en langvarig Karakter og snakker om, at de nu vil sejre ved at føre Stillingskrig.

Tyskerne er blevet tvunget til at indkalde Resten af Tysklands mandlige Befolkning Militærtjenestee, herunder halvoksne Dreng og gamle Mænd uden forudgaaende militær Uddannelse. De driver med Vold de besatte Landes mandlige Befolkning ind i deres Ar, Polakker, Franskmænd, Belgiere, Slovakker, Tjekker og andre. Efter disse 2 Aars Krig er den tyske Hærs Kampaaend grundigt undergravet, og selv den mest forhærdede Hitlerist begraver nu sit Haab om Sejr.

Saaledes er Hitlertysklonds militære Magt som Resultat af 2 Aars Krig betydelig undergraved, og den tysk-fascistiske Hær gennemgaar en svær Krise.

I disse 2 Aars Krig er det fascistiske Tysklonds politiske Stilling stærkt forværret. Hitler-fascisternes Bagland er blevet betydeligt svækket; ja er i Virkeligheden aldeles undergraved. Det fremgaar deraf, at Følelsen af Usikkerhed og Panik tiltager i den tyske Befolkning, og Tyskerne tror ikke længere paa Hitlermeldinger og Sejre i Øst. Den fascistiske Presse og Radio truer stadig hyppigere med at ville afregne med de Tyskere, som er blevet grebet af Panik og Tvivl.

Tyskland lider under en betydelig Mangel paa Menneskereserver. Hitleristerne gaar derfor paa Slavejagt i alle Europas besatte Lande. De jager Millioner af udenlandske Arbejdere til Tyskland og forsøger dermed at udligne de katastrofale Tab blandt Tysklonds mandlige Befolkning. Tysklonds Industri kan ikke producere hurtigt nok til at erstatte de enorme Tab af Materiel, som den tyske Hær lider ved Fronten. Kustningsindustriens Produktionskapacitet er i Døden, og hertil bidrager i betydelig Grad det Allierede Luftvaabens Slag mod Tysklonds industricentre.

Samtidig vokser Uroen i Hitlertysklonds europæiske Bagland, som bliver en stadig større Trusel for Tyskerne. I de europæiske Lande, som er besat af den tyske Hær, i Jugoslavien og Polen, Frankrig, Tjecoslovakiet, Belgien, Holland, Norge, og Grækenland, rejser Folkemasserne sig til væbnet Kamp mod de forhædte Undertrykkere. Tiden er nær, da de frihedselskende Stater vil forene deres Stridskræfters Operationer med det af Hitler undertrykte Europas Kamp mod de tysk-fascistiske Imperialister.

Saaledes er som Resultat af 2 Aars Krig det fascistiske Tysklonds Bagland blevet kraftigt undergraved. Tysklonds Krigsøkonomi er blevet alvorligt svækket, og i de af Tyskerne besatte Lande i Europa flammer Folkekampen mod de fascistiske Undertrykkere.

Ogsaa den tysk-italienske Bloks internationale Stilling er alvorlig forværret. Det fremgaar deraf, at det ikke blot ikke er lykkedes Hitlertyskland at skaffe sig nye Forbunds-fæller, men at det tilmed ikke engang kan stole paa sine nuværende Forbunds-fæller. Som Følge af Hitlertysklonds militære Nederlag er dets Autoritet overfor dets Forbunds-fæller blevet undergraved. Internationalt isoleres Tyskland mere og mere. Hitlertyskland har færdigt Verdens Øjne afsløret sig som den blodige Aggressor, og de fascistiske Umennesker er blevet Gensind for alle frihedselskende Folks almindelige Hæd.

Da de tysk-fascistiske Imperialiser havde mistet Habet om en hurtig og gunstig Udgang paa den af dem paabegyndte Krig, gjorde de Forsøg paa at splitte de frihedselskende Nationers Front ved at snakke om Fred. Som det er almindelig bekendt, har disse Planer lidt en forsmædelig Skæbne, de er knust mod de frihedselskende Statets trokkelige faste Alliance.

Saaledes er siden Krigens Begyndelse det fascistiske Tysklonds Isolering tiltaget, og dets internationale Stilling forværret. De tyske Hensigter om at skabe Splittelse i Anti-Hitler-Koalition er slået fejl, mens de fascistiske Staters Alliance staar umiddelbart foran sit Sammenbrud.

Alt dette viser, at den militære, politiske og internationale Stilling er blevet ugunstig for Hitlertyskland, og at der i Fjendens Lejr bestaar en dybtgaaende Krise.

SOVJETUNIONENS MILITÆRE, politiske og internationale Stilling er STYRKET

Mens Hitlertysklonds Stilling er afgørende forværret, er Sovjetunionens militære, politiske og internationale Stilling styrket.

Sovjetunionens militære Magt er vokset under Fædrelandskrigen. Den Røde Hær er blevet en alvorlig Trusel for Fjenden, den er blevet staalsat i Kampene, har faaet stor Krigserfaring og har reorganiseret og omgrupperet sine Styrker i Overensstemmelse med Krigens nye Betingelser og Krav. Sovjetkommandorer er blevet Mestre i den nye, elastiske Taktik — Manøvreringens Taktik. En Række af store Slag, som Sovjettropperne afgjorde til deres Fordel har vist, at den Røde Hærs Overlegenhed i Strategi og Taktik over Tysklonds højtriste Strategi og Taktik. Den Røde Hær reagerer nu over en helt igennem moderne, stærk militær Udrustning. Vore Troppers Kampånd og Moral er blevet stærkere. Inspireret af Sejre over Fjenden brænder den Røde Hær af Ønsket om at gøre en Ende paa det fascistiske Udyr. Samtidig er den Røde Hærs Bagland blevet yderligere konsolideret. Sovjetunionens Fabrikker og Værkerarbejder for fuld Kraft og forsyner vor Hær med alt, hvad den har Brug for. Under Krigens har det arbejdende Folk paa Rekordtid tilpasset Økonomien efter Krigens Behov, har overført Industricentre fra tuende Distrikter til Egne i Øst, har bygget Hundreder af nye Industriforetagender og har forøget Produktionen af Vaaben og Ammunition af enhver Art. Kollektivbønderne har forøget det tilsaaede Areal og arbejder opofrende for at opnaa en stor Høst for at kunne forsyne Hæren og Landet med Levnedsmidler. Sovjetfolkets Enhed er idag saa stærk som

aldrig før. Det andet Krigsmaal, som blev overtegnet paa 24 Timer, bidrog til Budgettet med over 24 Milliarder Rubler, var et storslaaet Bevis paa det store patriotiske Opsving i vort Folk i Kampen mod de forhadte Landrøvere og vidner om Sovjetfolkets ubøjelige Vilje til at føre Kampen mod Fjenden til den fuldstændige Sejr. Aldrig før i deres tidligere Historie har Folkets Masse deltaget i Fædrelandets Forsvar med en saadan Selvopofrelse som i den store Fædrelandskrigs Dage.

Alt dette viser, at den Røde Hær er blevet styrket, og at Sovjetbaglandet er fast og urokkeligt. Siden Krigens Begyndelse er Sovjetunionens internationale Stilling ligeledes blevet styrket. Under Krigen har Verdens store Stater, Sovjetunionen, England og USA dannet en mægtig Anti-Hitler-Koalition. Hitlerfascisternes Spekulation i Splittelse indenfor Anti-Hitler-Koalitionen er brudt sammen. Over et Aar er forløbet, siden Indgaaelsen af Pagten mellem England og Sovjetunionen om Forbund i Krigen mod Hitlertyskland og dets Hjælpere i Europa og om Samarbejde og gensidig Hjælp efter Krigen. I Krigstid er dette længe røkt til at være en Prøvesten paa en Pagts Bærekraft. Udviklingen har vist, at vore Forbindelser med England er bedret i denne Periode.

Ogsaa den i Juni 1942 indgaaede Overenskomst mellem USA og Sovjetunionen om Principperne for gensidig Hjælp til Krig imod Agression har i fuld Udstrækning bevist sin Levedygtighed. Sovjetunionen har ydet sine Allierede en uvurderlig Hjælp ved at binde Hovedparten af Hitlertysklands Kræfter, 200 tyske Divisioner og 30 Divisioner af Tysklands Forbundsvæbne, i Øst. Den har givet sine Allierede Mulighed for at udfolde deres Rustningsproduktion, mobilisere Millioner af Mænd og opstille mægtige Hære. Til Gengæld yder vore Allierede Sovjetfolket en stadig større Hjælp i Form af Vaaben og Materiel. I de sidste Maaned er Forbundet mellem de Allierede Stater blevet styrket ved fælles og samtidige Kamphandlinger mod de tysk-italienske Fascister. De mægtige Slag, som den Røde Hær har tilløbet de tysk-fascistiske Tropper fra Øst, forenedes med vore Allieredes tilintetgørende Slag mod den italiensk-tyske Hær i Nordafrika. Samtidig retter de Allieredes Luftvaaben stadig mere følelige Slag mod Tyskland og Italien.

Alt dette viser, at vort Lands internationale Stilling idag er saa stærk som aldrig før, og at Kampforbundet mellem Sovjetunionen, England og USA i Løbet af Krigen er blevet endnu fastere.

Saaledes har der i Fædrelandskrigens 2 Aar fundet grundlæggende Forandringer Sted i den militære, politiske og internationale Situation.

Siden Krigens Begyndelse er Hitlertysklands fordums militære Kraft blevet undermineret, og de militære og politiske Udsigter for den tysk-fascistiske Hær er blevet stærkt forværret. Paa samme Tid har der fundet en yderligere Styrkelse Sted af Sovjetunionens militære og politiske Stilling og af de Allierede Stater, som er venskabeligt forbundet med Sovjetunionen. De frihedselskende Folks Hære er vokset og styrket, deres Kampsolidaritet er befæstet.

OPRETTELSE AF EN ANDEN FRONT I EUROPA I AAR VIL MEDFØRE EN HURTIG AFSLUTNING PAA KRIGEN

Sovjetfolket og den Røde Hær undervurderer ikke Fjendens Styrke og de kommende Kampes Vanskeligheder. Der forestaar stadig haarde Kampe og store Prøvelser. For at sejre over de tysk-fascistiske Landrøvere kræves Anspændelse af alle vore Kræfter og jernhaard Standhaftighed i Kampen mod Fjenden. Sovjetfolket er overbevist om Sejren for dets retfærdige Sag, hvor meget Fjenden end ved alle mulige Slags Totalmobiliseringer søger at holde sig oven Vandet.

Under Krigen har Styrkeforholdet ændret sig til Gunst for os og vore Allierede. Men dette er ikke tilstrækkeligt til at sejre. Nu afhænger alt af, hvordan vore Allierede udnytter de gunstige Betingelser for Oprettelsen af en anden Front paa det europæiske Fastland. Thi uden en anden Front er Sejr over Hitlertyskland umulig. Manglen paa en anden Front reddede Hitlertyskland fra Nederlag i 1942. Som bekendt udnyttede Hitlertyskland dette Pusterum til en ny, stort anlagt Offensiv mod Sovjetunionen sidste Sommer og Fåteraar. At lade de gunstige Betingelser, som er tilvejebragt for Oprettelsen af en anden Front i Europa i 1943, slippe sig af Hænde eller at tøve i dette Spørgsmaal er ensbetydende med at tilføje vor fælles Sag alvorlig Skade.

At ndsætte Oprettelsen af en anden Front i Europa mod det fascistiske Tyskland betyder Forlængelse af Krigen og dermed en uhyre Forøgelse af Krigens Ofre. Paa den anden Side vil Oprettelsen af en anden Front i Europa i Aar medføre en hurtig Afslutning paa Krigen og dermed en kolossal Formindskelse af Ofrene paa Anti-Hitler-Koalitionens Side.

Moskva, 22. Juni 1943.

Sovjetunionens Informations Bureau.

Febr. el. Marts 1941. Annonce i Arbejderbl. ang. Vandse sines reflekterede. Nogle Dage efter kom en Mand (s. han kom fra Politiet og gerne ville lej. V.) kendte ikke hans Navn. mente at have set ham til Møder i Sdrøts huset. c. 4 Mdr. ubetalt, efter H.P. Jørgen betalt c. 1 Mdr. af en Mand ved Navn Holger Pedersen. (Hvad han ser. skal til d. t. Varnemagt have opgjort at han har boet hos mig i det Tidrum. - Efter at jeg af d. t. Forhørsdommer, har faaet forvist nogle Fotografier af A. L. i Forklædning, har jeg genkendt ham som den Mand der har boet hos mig. Ligeledes var Formodn. om at H.P. skulde være identisk med A. L. (noget ved Høikenssen forkom mig bekendt.) Partipolitik ikke spørge har jeg holdt mig efterrettelig. (Dispositionsretten sprøjt holdt efter Legaliteten) Kender ikke Antikommunistkomiteens eller Kommunistblokkens enkelte Punkter, ved den den betyder skarpt Forvisning af Kommunist og komm. indstillede Borgere. (Huslejen 25 Kr. pr. Mdr. fik jeg den første Tid i en ufranket Kuvort gennem Brevkassen, senere direkte men uregelmæssig. - Efter H.P. stod Vandset ubet. 10-14 Mdr. derefter boede (Medl. af B. R.) Johannes Poulsen der var i Jylland derefter igen ubet. et Par Uger. - Fra c. 1. Sept. 41 betalt af Georg Pedersen kender ham (gent. Forespørgsler) ikke under andet navn, kender heller intet til hans Beskæftigelse. Talte han om almengyldige Ting. Han var ofte borte nogle Dage eller mere. Kender intet til hans Besøgende (udover en høj blond Mand (33-34 år) et Par Gange har spurgt efter ham, og er gaaet med det samme, samt en mørk ung Mand cirka 22 Åar et Par Gange har afleveret et Brev, uden at

skrif som er lagt ind fra hans Bord. - Det var Afslutning
at han selv lukkede op naar det ringede L. Gange og han
saa altid Døren ind til mig lukket, og jeg sad intet til
hans Gæster. - Fideste Gang jeg saa G.P. har været den til
29 Nov. Han var i Organisationsl. i Valby Afd. 1931 trådte
te ud af Partiet - af private Årsager, og indtil raadet et
Par Aar senere, har ikke haft direkte Funktioner, men af
og til deltaget i noget 'udvalgt' arbejde i Skindsgruppen.
(Paa det Grundl. nummer d. t. Værden, at jeg maaske have
været en meget indflydelsesrig Person inden i Partiet?) Denne
Anskuelse holder ikke Stik da ethvert Medl. ifølge Par-
tistatutterne skulde støttes til og i disse Funktioner.

Han regter at udtale mig nærmere om G.P. - en
uheldig Udtalelse fra min Side - da jeg ikke kan ud-
tale mig nærmere - burde have sagt at jeg ikke regter
te at udtale mig, men intet mere kunne tilføje.
G.P. henvendte jeg heller ikke af Navn, da han kom
til at bo hos mig.

7 = 55 Skk.
 6 = 200 "
 5 = 130 "
 4 = 300 "

 685

Fra 4. d. 30-8-43

TIL ALLE DANSKERI

Søndag d. 29. ds. erklærede de tyske Myndigheder Undtagelsestilstand i Danmark.

Vi gengiver i den Anledning følgende Retningslinier der er udsendt af den illegale Presses Samarbejdsudvalg og som gælder for hele det danske Folk.

MØDTRÆK MOD DE TYSKE PROVOKATIONER.

Som det vil være de fleste bekendt har der i Esbjerg været generalstrejke som følge af, at Tyskerne havde erklæret undtagelsestilstand. Begrundelsen herfor var nogle effektive sabotagehandlinger. Disse fre fremkaldte en ubehersket reaktion fra Tyskernes side, der igen fremkaldte voldsomme uroligheder i byen.

Som svar paa denne undtagelsestilstand etableredes generalstrejke i hele byen, saaledes at kun gas-vand-og elektrisitetsværkerne fungerede. Tyskerne tilbød nu, at undtagelsestilstanden skulde blive ophævet, naar strejkerne var bilagt, og at deres soldater skulde blive fjernet fra gaderne kl. 19. Dette blev enstemmigt forkastet, og efter en 24 timers generalstrejke gik Tyskerne ind paa de danske Betingelser: at undtagelsestilstanden skulde hæves, inden generalstrejken blev afblæst. Begivenheden opfattes i Esbjerg som en eklatant sejr.

I Odense blev der for nogen tid siden paa grund af sabotage posteret Tyske vagtposter paa staalskibsverftet, hvorefter 1200 mand nedlagde arbejdet som protest, og snart etablerede yderligere 2000 mand sympatistrejke. Vagtposterne blev herefter fjernet, og arbejdet genoptoges. Den 16 ds. kom det efter en koncert til sammenstød mellem grupper af tyske soldater og civile, og i løbet af faa minutter var der sammenstemmel og slagsmaal i byens hovedgader. Siden tirsdag har der derefter været indført undtagelsestilstand i byen, og dette har øjeblikkelig fremkaldt generalstrejke. Da urolighederne derefter tiltog stærkt, og politiets opfordring til at forholde sig roligt og blive inden døre ikke havde den fornødne virkning, tog Tyskerne selv affære og kører nu gennem byen med lastvogne, hvorpaa der er opstillet maskingeværer, som de i flere tilfælde har gjort brug af. Alle butikker, restauranter og teatre er lukkede, og der er tilkaldt tyske militære forstærkninger til byen fra Jylland.

Over for dette har udenrigsministeriet gjort Tyskerne opmærksomme paa, at hvis de tyske soldater ikke blev tilbageholdt paa kasernerne, turde det ikke paatage sig ansvaret for den videre udvikling af situationen, da byen faktisk befandt sig paa oprørets rand. Dette har tyskerne nægtet og yderligere sendt 500 politisoldater fra København til Odense.

Eksemplet fra Esbjerg viser, hvor effektiv en saadan generalstrejke er, naar den gennemføres af alle. Maalet maa derfor være, at der i hver dansk by organiseres en ledelse, som i givet fald kan iværksætte en generalstrejke. Formaalet med en saadan er gennem en solidarisk national optræden at gennemtvinge den danske borgers krav overfor Tyskerne.

Disse krav gaar ud paa, at Tyskerne overholder løfterne af 1. April hvilket vil sige, at de afholder sig fra enhver indblanding i indre danske forhold hvoraf bl. a. følger, at undtagelsestilstand kun kan

erklæres og iøvrigt ordres til danske borgere kun kan gives, naar militære nødvendighed - d.v.s. invasion kræver det.

Generalstrejke bør iværksættes, saasnart der fra tysk side urimelige krav og provokationer, som f. eks. undtagelsestilstand, tysk militærbevogtning af danske virksomheder eller værnemagtens og frikorpsets overfald paa danske borgere, jfr. overfaldet i København den 5. juli.

Rent praktisk maa man indstille sig paa at udholde en generalstrejke, der er total og hvorunder hverken vand, gas, elektricitet eller levnedsmidler vil kunde faas, hvorfor ethvert dansk hjem bør sikre sig tilstrækkeligt forraad til en uge.

For at gennemføre strejken saa effektivt som muligt, er det en selvfølge, at ethvert forsøg paa at sabotere en saadan strejke maa slaas ned med haard haand, hvilket vil sige, at enhver strejkebryder maa betragtes som landsforræder.

Udsendt af den illegale presses samarbejdsudvalg

Noter:

Blandt de personer, dre i morges blev arresteret, er følgende mere kendte navne:

Hal Kock - chefredaktør Hasager - Poul Sabro (den gyldenblonde) - red. Stein, Børsen - Ole Bjørn Kraft - Fibiger - prof. Albert Jensen - general Gørtz - hele KUs forretningsbestyrelse - prof. Hvidberg - ialt ca 150 personer.

Den danske flaaede blev i morges sænket i havnen, og en del af flaaeenhederne lykkedes det at undslippe til Sverrige, hvor den er interneret.

Paa alle danske Kaserner stod der Kampe med Tyskerne. I Ringe paa Fyn samlede danske Soldater fra tre Garnisoner sig, og det kom til et formeligt Slag, der dag paa Forhaand var tabt. Men der tilføjedes Tyskerne svære Tab.

Ministrene maa ikke komme til deres egne Ministerier.

Dr. Best har Søndag Eftermiddag haft den danske Presse, eller rettere den Del, som ikke er arresteret, til Konference, hvor han bebudede meget skarpe Forholdsregler. Hver Redaktør staar "med sit Hoved" inde for, at der for Fremtiden kun bringes Stof, som ikke er antitysk. Det ventes at flere Blade ikke vil udkomme, men endnu kan man intet sige om den nærmeste Fremtid.

I København har der i Løbet af Søndagen været flere Sammenstød mellem Befolkningen og tysk Militær. Flere Mennesker er blevet dræbt.

Raadhuset og Børsen er blevet taget som tysk Kvarter. En Del Jøder maatte straks Søndag Morgen undgaa for Tyskerne. Bl. a. blev Departementschef Vohn, Veksellerer Trier og HRS Henriques arresteret.

Paa Torvet i Hillerød, hvor der Søndag Aften efter Kl. 21 var forsamlet flere Hundrede Mennesker kom det til et voldsomt Sammenstød med Politiet. flere blev arresteret.

Den 30. i IO. 1943.

Til DL:

Vi har tidligere gennem Instruktørerne meddelt jer, at flygtede Kammerater fra Horsørød gennem Afdelingerne i lukket Kuvert, mærket CK, Lejren skal indsende Oplysninger om deres Navn samt en Adresse, hvor de kan træffes, hvorefter de snarest vil faa Besøg af en Kammerat, som vil træffe Aftale med dem om Understøttelse osv. Alligevel sker det hyppigt, at Afdelinger forespørger CK eller O.S. om hvordan disse Kammerater skal forholde sig, og at denne Uklarhed maaske er Aarsagen til, at det indtil nu ikke er lykkedes os at faa Forbindelse med alle de flygtede Kammerater. I bedes derfor sørge for, at Afdelingsledelserne bliver gjort bekendt med ovennævnte Bestemmelse.

I Anledning af, at der fra Kammerater er rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Partiet med Hensyn til vore jødiske Partimedlemmer vil dispensere fra Forbudet mod at Partimedlemmer rejser til Sverrig, gør vi opmærksom paa, at Partiledelsen under de givne Forhold intet har imod at jødiske Partimedlemmer rejser til Sverrig, da de jo paa Grund af deres Udseende har vanskeligt ved at leve illegalt her i Landet. Hvad angaar ikke-jødiske Partimedlemmer maa de kun rejse til Sverrig, hvis de forinden indhenter Partiets Tilladelse hertil. I Tilfælde, hvor Kammerater rejser til Sverrig, bedes man indberette Navn og Adresse paa de Paagældende.

Med kammeratlig Hilsen.
Org.-Sekretariatet.

DE EFTERLYSTE:

Hvis en Kammerat, der ~~MEGEM~~ gaar i Illegalitet, trænger til økonomisk hjælp, skal han i lukket Kuvert mærket Efterlyst indsende Oplysninger om: Stilling, Navn, Adresse, Aarsag til Illegaliteten, hvor meget der ønskes i Understøttelse samt Oplysning om, hvor og hvordan man kan komme i personlig Forbindelse med ham (~~Dæk~~navn). Ved Oplysning om, hvor man kan komme i Forbindelse med ham, behøver han ikke at opgive sin illegale Bopæl, men f. Eks. et neutralt Træffe-sted. Denne Kuvert skal i ~~MEGEM~~ uaabnet Stand indsendes til Organisations-Sekretariatet, der saa vil sørge for det videre fornødne. Uanset denne Ordning skal de Forbindelses-Adresser for Efterlyste, som findes i EM enkelte Distrikter, stadigvæk bestaa. Men istedet for som nu, at DL sender de Efterlystes Breve til disse Adresser, skal de sendes til O.S.

Med kammeratlig Hilsen ORG-SEKRETARIATET

til Danmarks ARBEJDERE

Prævestenen for enhver dansk Borger er i Den Stillingen til Besættelsesmagten. Ingen kan være dansk og saa Undertrykkene til Hænde. De, der gør det, har stillet sig selv uden for Rækkene. De er Landsforrædere og må behandles som saadanne. Men ogsaa de valne og lukne, de, der svajer som Siv for Vind, de er beredt til, næsten uanset hvad der forlænges, at lade sig for Herrens Voldspolitik, tilhører - om ikke Landsforræderne - saa den Fædse, og hvem det vil sin Tid vil blive sagt, at de faldt igennem, da det danske Folk bestod sin Prøve og samlet rejste sig til Modstand mod Besættelsesmægtens Provokationer og Terror.

HOLK, DER SVIG

Et gammelt Ordsprog siger, at det er i Nøden man skal kende sine Venner. I de Uger, som gik forud for den 29. August, lærte Arbejderbevægelsen sine Ledere at kende - og nægtes kan det ikke, at en Del Folk paa udsagnsvordene poster svejg ikke blot deres Klasse, men hele Folket og Landet.

Arbejderne i Esbjerg, Odense og Aarhus og en lang Række andre Steder, hvor Besættelsesmagtens Voldshandlinger blev mødt af et enigt Folk, samlede Modstand, kan tale med herom. I Esbjerg paatog nogle socialdemokratiske og faglige Ledere sig Skruetrækkernes Rolle i Strejkeledelsen og beflittede sig paa at ladbryde Modstandsfronten, men de blev vist hjem. I Odense vil "Socialdemokraten's" Redaktør, Rasmus Hansen, Borgmester Werner, Smedenes Formand, V. Jeppesen, m. fl. blive husket som de Ledere, der i Kampens Dage befandt sig paa den forkerte Side af Fronten. Ja, Rasmus Hansen gik endda saa vidt, at han paa det proveste tilsojlede de strejkende Arbejdere. I Aarhus var det Formanden for Sækerafdelingen og Fællesorganisationen, Leonhard Hansen, og Meningsfæller, der forsøgte at stemple enhver Arbejder, der ikke vilde affinde sig med Tyckernes Brutalitet, som Provokator - men de led den Tort at se sig forladt af deres nærmeste Medarbejdere.

DEN ØVERSTE FAGLIGE LEDELSE DERER HOVEDANSVARET

Man siger, at som Herren er, saadan er ogsaa hans Svende, og de lokale Ledere som manede Arbejderne til Underkastelse, er tro Disciple af det Flertal i Fagbevægelsens og Socialdemokratiets øverste Top, som under Kriken og Besættelsen stædse har givet Indrømmelser til alle de Kræfter, der har beriket sig gennem Udplyndring af Arbejderklassen. De lod Loven om Lønstop passere uden Modstand. Sammen med Arbejdsgiverne anmodede de Regeringen om at indføre effektivt Forbud mod Strejker, og de gik ind for Revisionen af Socialloven. Et særligt mærkt Kapitel i deres Virksomhed under Besættelsen er den Nidkerhed, hvormed de under Lauritz Hansens Formandskab medvirkede ved Udrensningen af hederlige, faglige Tillidsmænd i Henhold til "Kommunistloven". Det er forrædeligt, et Folk i D.S.F.'s Forretningsudvalg har været meddelagtig i denne Fløjstakt med det Resultat, at kendte faglige Ledere som Inzer Gamburg og Leonhold Andersen fra Kvindeligt Arbejder Forbund, Afdeling 5, Ove Petersen fra Smedenes Afdeling 15, Ludvig Hansen fra Havnearbejdernes Fællesforbund i København, Thor Vind fra Smedenes Forbund, Byrådsmedlem Thomas Christensen fra Malermesterværelset i Aarhus og Oluf Redder fra Arbejdsmands Afdelingen i Aalborg i Dag er ført til Ansvar af de nazistiske Bestier. Det behøvede de i hvert Fald ikke at have gjort.

Den Tjenstvillighed, der har præget deres Handlinger under hele Besættelsen, forlod dem ikke i de berøvede Augustdage. Paa et Parasedensmøde i D.S.F. den 20. August udtalte Ejler Jacobsen, efter at have maaget Forbunds- og Afdelingsledelser til med al Kraft at modvirke Modstandsbevægelsen, at "Denne Bevægelse er af faglig Karakter, og vi maa vende os imod den, den uansvarlige Rejser op og sætter et Modarbejds Organisationsnet".

I Opraabet "Til Landstadsens Arbejdere", der udsendes kort efter Formandsmødet, er Linjen den samme. Det er Medlemmerne, man vender sig imod, og ikke Tyskerne, som ene og alene har Ansvar for Urolighederne her i Landet. De toneangivende i den øverste faglige Ledelse har ikke villet forstå, at 3 Aars Besættelse og Udplyntrik af Arbejderne, Tyskernes Gadeterror og Brud paa Kirns Lovter nødvendigvis maatte skabe et Spændingsforhold mellem Undertrykkerne og det danske Folk. Og da Tyskerne forstærkede Provokationerne og forberedte Fremstøtelse af nye, ublu Krav og herigennem selv undergravede de sidste Rester af Grundlaget for den hidtidige Politik, stod Spørgsmaalet i Virkeligheden, om Landet frivillig vilde underkaste sig Tyskernes Degradering af Danmark til et Protektorat. Folket valgte at yde Modstand, men de Ledere, som kapitulerede, valgte endnu en Gang Underkastelsens Vej.

I Timerne omkring Voldskuppet den 29. August blev denne de øverste Lederes Vilje til at fortsætte Efterkrigenhedens Politik tilsæret af en tæst og uklar Optræden. Adskillige Rykter blev sat i Omløb om den Stilling, Fagbevægelsen aktede at indtage, men en Landsgerning er det, at saadanne som den 28. August, paa et Tidspunkt, de Tyskernes Planer var kendt i faglige Kredse, lod Ejler Jensen og Ernst Berk paa D.s.F.'s Vegne pr. Bud udsende en Skrivelse til de Forbund, som har Medlemmer beskæftiget inden for Jærnindustrien, hvori Forbundene anrobedes om straks at sætte sig i Forbindelse med deres Tillidsmand i København og advare mod Aktioner, da det forlød, at saadanne var under Opsejling. Enhver Paastand om, at de ansvarlige for den faglige Ledelse af D.s.F. i Grunden værne havde set, at Tyskernes Kup og blodige Nædkampelse af den danske Hær var blevet besvaret med Modstand fra Arbejderside, er i Modstrid med Virkeligheden og de Handlinger, de foretog sig, thi ikke blot officielt udsåtil, men ogsaa indåtil i Fagbevægelsen modsatte de sig enhver Form for Aktion.

Og i Dagene efter den 29. August synes Ejler Jensen og Meningsfæller at have læst alt andet Arbejde til Side for at kunne hellige sig en Tilpasning af Arbejdstiden efter Udgangsforbudet, anslåedes at Kriksindustriens Bedrifter kunde fortsætte Produktionen uden nærværende Gene for Nazisterne. Takket være Arbejderne og en Indsats paa en Del Virksomheder blev Arbejdstiden dog omlagt paa en saadan Maade, at Udgangsforbudet paa dette Felt blev et tveægget Sværd for Tyskerne. Men det var nu som før Medlemmerne, der i Modsetning til Ledernes Opfattelse fortsatte Modstandsbevægelsen.

ALSING ANDERSENS BREV

Den 2. September modtog D.s.F. Alsing Andersens hysterisk Cirkulære, og fra Kontoret i Rosensørns Alle blev det omstændigt sendt videre til de tilsluttede Forbund med Anmodning om Mærkfoldiggørelse og Videreforsendelse til Forbundets Tillidsmand. Ved deres Medvirken til Udbredelsen af en saa forløjet Agitation, som ikke staar tilbage for de tyske Nazisters Agitationsnumre, har Ejler Jensen og hans Folk i Fagbevægelsen tydeligt tilkendegivet, at det stadig er Kapitulationsskænden, der behersker Landsorganisationens Top. Det er forstaaeligt, at der i Kredse, hvor en saadan Stemmning hersker, ogsaa findes Folk, som ikke har stillet sig helt afvisende over for Tyskernes Bestræbelser paa at faa dannet en Lydregering.

Fagbevægelsens Medlemmer er ikke blinde for de Vanskeligheder, som enhver ansvarlig Leder har at kæmpe imod under de Tilstande, som de tyske Nazister har skabt her i Landet, men der kan ikke findes nogen Undskyldning for de faglige Ledere, som paa Alsing Andersens udanske Argumenter til deres egne. I en Tid, da hele Folket kræver, at alle, der beklæder udslagsgivende Poster i Samfundet, skal udvise Fasthed over for Fienden, kræver Fagbevægelsens Medlemmer af sine Ledere, at enhver Form for Mavekryberi over for Undertrykkerne maa høre op, og at Modstandens Fane hejses inden for alle Fagbevægelsens Instanser.

"DET MINDRE ONDETS POLITIK"

Den Linje, som Alsing Andersen, Ejler Jensen og deres Meningsfæller stadig følger, fik i Aarene før Kriksen Stempet som "det mindre Ondes Politik". I Stedet for at møde Nazismen med Fasthed og Modstand gav man efter. Den største Reaktion fik Albuern og drev Verden ind i Krigens Rædsler. Lige saa lidt som de ledende tyske Socialdemokrater i sin Tid ønskede Nazismens Sejr i Tyskland, lige saa

lidt ønsker Fagbevægelsens ledende Folk herhjemme, at de tyske Nazister skal gaa ud af Krigen som Sejrherrer, men ved stadig at give efter for Nazisterne understøtter de jo netop alle de Kræfter, som vil Friheden og Demokratiet til Livs. Enhver kan jo sige sig selv, at dersom Alsing Andersens Opfattelse havde præget Omverdenen, saa havde den tyske Nazisme forlængst vundet Krigen, og en Slavetilværelse var os vis. Som en daarlig Skipper giver han Besætningen Skylden for Forliset i Stedet for at erkende, at det er Navigationen, der har været noget galt med. Den Erfaring, som Fagbevægelsens Medlemmer har draget af Krigen og Besættelsen, at skal vi leve, saa maa Nazismen udryddes gennem Kamp, og i Fremtiden maa alle folkefjendtlige Bevægelser kvæles i Opvæksten, den Erfaring har Kapitulanterne ikke annammet. Og deres Handlemaade og Argumentation bliver ikke mere tiltalende, naar det vides, at netop i disse Kredse talte man allerede for et Aar siden om, at vi i Danmark næppe vilde undgaa "norske Tilstande", eftersom Besættelsesmagtens Fremgangsmaade var den efter hver ny Indrømmelse at rejse nye Krav, saaledes at man paa et eller andet Tidspunkt vilde se sig tvunget til at afvise Besættelsesmagtens Fordringer. Paa daværende Tidspunkt havde hverken Sabotagen eller Strejkebevægelsen det Omfang, den senere fik som Følge af Tyskernes Provokationer. Men det er at sige sig selv i Ansigtet, naar Lederne, der for et Aar siden var klar over, at Tyskernes Appresningspolitik maatte føre til skærpede Tilstande, nu efter den 29. August giver danske Bøffere Ansvar for Tyskernes Udskælselser.

DEN, DER IKKE VIL KEMPE, KAN IKKE VÆRE LEDER

Det danske Folks Modstandsbevægelse kan disse Folk naturligvis ikke standse. Den gaar videre og vil stadig tilbage i Styrke, indtil Sejren er vundet. Fra Arbejdernes Side ser man intet hellere, end at alle de faglige Tillidsmænd slaar ind paa Modstandens Vej. Men de, der ikke vil forstaa Tidens Bud, maa finde sig i, at Ledelsen af Fagbevægelsen glider dem ud af Hænderne.

Kampens Betingelser er haarde her som overalt i Verden, hvor der kæmpes mod Nazismen, men ikke mindst den seneste Tids Bevivenheder har understreget, at der er ingen Vej udenom, og der gives ingen Genvej til Maclat. Nazi-Beatiernes brutale Jødeforfølgelser, Deportation af Tusinder af danske Mand, Kvinder og Børn til det tredie Riggs Koncentrationsleire og Fangebatter er saa forbrøderiske Handlinger, at selv de, der tidligere tvævede, nu maa kunne se, at de nazistiske Dyr, der bærer Ansaret for disse Handlinger, maa tilintetgøres. Skal friske Mennesker leve paa Jorden, er der ikke Plads for saale Hunde.

Det er Arbejderklassen og Fagbevægelsens Hovedopgave at føre an i Udryddelsesfelttoget mod den tyske Nazisme og dens Haandlangere. Og Strejkebevægelserne i August Maaned viste, hvilken storlanet Enighed i Folket, der kan opnåas, naar Arbejderbevægelsen beslutsomt fører an i Modstandsbevægelsen. Man har næppe i noget andet Land været Vidne til en saa enig Opmarch. Paa tværs af alle Partilinjier er den nationale Modstandsfront vokset frem, og alle, Medlemmer og Tillidsmænd, inden for Fagbevægelsen, som af Hjertet ønsker Nazismen tilintetgjort og en snarlig Afslutning paa Krigen, vil i Fremtiden bestræbe sig paa at gøre Modstandsbevægelsen endnu bredere og endnu mere slagkraftig. Til de Ledere, som hidtil har vaklet, maa det siges, at Klokken nu er faldet i Slag. Efter den 29. August gives der kun et Enten-Eller, Bæltagelse i Frihedskampen og Modstand mod Udplyndringen eller Afsættelse fra Posterne. Den, der endnu tvæver, bør huske paa, at man ogsaa for sent kan faa Bugt med sin Tvivl. I den nærmeste Tid frem over vil Rækkerne blive sluttet, og da er det ikke længer Ord, men Handling, der tæller.

Ingen ansvarlig Leder behøver at nære Bekymring for, hvor han har Medlemmerne. De vil følge ham paa Modstandens Vej. Bliver han tvunget ud i Illegelitet, vil de sørge for hans nærmeste Pearørende, og skulde han falde i Frihedskampen, da vil Arbejderklassen tage sig af hans Familie, som den tager sig af sine egne Børn. Herom behøver ingen - ej heller Lederne i D.S.F. at tvivle. I det Øjeblik, de vilde tage Ledelsen, stod mere end en halv Million Medlemmer klar til at følge deres Raad og Anvisninger. Beskriver de da ikke, at selv deres Efterkivenhed bliver dem ikke Garant for, at Gestapo ikke den Dag i Morgen kan finde paa at forstærke Arrestationer i Rosenørns Allé, i Fagbevægelsens Hovedkvarter. Alle andre Stæder har de tyske Nazister arresteret og øvet Terror ogsaa mod Folk, der gaa langt fra

vide Modstand mod den. Var det saa ikke bedre at have gjort sin Indsats i Arbejdet til Landets Befrielse og i Tide at have truffet Foranstaltninger til at føre Arbejdet videre, saaledes som den frie Fagbevægelses ledende Folk har maattet gøre det i andre uforstrykte Lande - ogsaa selv om der ikke skulde gives Arbejdsmuligheder i de officielle Kontorer.

LAD ARBEJDERKLASSENS RØST LYDE OVER LANDET

Saa længe disse Løbere sidder paa udlagsværende Poster inden for Fagbevægelsen, vil Medlemmernes ikke unnlade at kræve dem til regnskab for deres Handlinger. Og Krævet er, at ogsaa Fagbevægelsens øverste Ledelse skal handle i Modstandens Aand, vil ikke strække.

KRÆV AF D.S.F.-LEDERE, at de nu, da de tyske Nazister paa Trods af alle Advarsler har iværksat Tædselsforbødene, paa Arbejderklassens Vegne protesterer herimod og utvetydigt fordrømmer Deputationen til Tyskland af Tusinder af danske Medborgerne, heriblandt en Række kendte, faglige Tillidsmænd.

SEND PROTESTER TIL TYSKERNE direkte fra Arbejdspladser, fra Fagforeningsbestyrelser og fra Generalforsamlinger. I den Protestkampagne, som omfatter Professorer, Embedsmænd, Studenter, Lærere og mange andre Kredse af det danske Folk, paa Arbejderklassens Røst ikke ræddt. Lad den lyde fra hele Landet, og lad Protestaktionen følge af Modstand og atter Modstand paa alle Fronter.

FORTSÆT KAMPEN for Lighed, Risikofrihed og andre aktuelle faglige Spørgsmaal. Yd fortsat Modstand mod alle sociale Forringelser.

FORLÅNG OKTOBER-GENERALFORSAMLINGERNE AFHOLDT og sæt Overenskomstsituationen paa Dagsordenen. Men Generalforsamling ikke afholdes, fordi Tyskerne forbyder det, saa paalæg fra Arbejdspladserne D.S.F.'s Forretningsudvalg i Aar at opsige Overenskomsterne og rejse Lønkrav, der giver fuld Dækning for Prisstigningerne.

SLUT REKKERNE OG HOLD DEM RENE FOR STIKKERE, uanset hvilken Maske de optræder under.

• STYRK DEN ENIGHED OG DET SAMMENHOLD, SOM HIDTIL HAR PRAGET ARBEJDERBEVÆGELSENS OPTRÆDEN.

Danmarks kommunistiske Parti.

S. ER NUMER AF LAND OG FOLK

Afsluttet 9. Oktober.
Læs det og giv videre.

LAND OG FOLK

Nu gælder det for alle Danske om at staa fast !

Tyskernes tiltagende Vanskeligheder, saavel paa Østfronten som paa Hjemmefronten ved Indgangen til det 4. Krigs-aar er Aarsagen til, at de nu forbereder "norske Tilstande" i Danmark. Begivenhederne i de sidste Par Uger er tysk "Nervekrig", der skal forberede et Voldskup.

Hvad der faktisk er sket

Det begyndte med Hitlers Fødselsdagshilsen til Kongen. Herpaa svarede Kongen med et Telegram "Meinen besten Dank-Chr. R." Dagen efter mødte hr Renthe Fink op i Udenrigsministeriet og forlangte "efter Førerbefaling sit Pas og sine Akkreditiver, da Kongens Telegram paa uhørt og ringeagtende Maa- de havde fornærmet den tyske Fører! Samme Dag blev den danske Minister Mohr udvist af Tyskland. Renthe Fink rejste sammen med Pressechef Weissner, Gestapoleder Kannstein og General Lüdke. Sidstnævnte var bl. a. Modstander af "Frikorps Danmarks" Provokationer heroppe og vilde have dem sendt til Østfronten igen, men han er nu afsat og en tysk SS-General er kommet hertil som Øverstkommanderende.

Kongen og Regeringen forsøgte at ordne Sagen og tilbød bl. a., at Kronprinsen skulde besøge Hitler og forklare ham, at man hverken ringeagtede ham eller det tyske Rige. Tyskerne svarede ikke, men udsendte den offentlige Erklæring af 6. Oktober om, at Forholdene i Danmark var "utilfredsstillende" og at det især var galt med hele Befolkningens Indstilling og med Behandlingen af Provokatørerne fra Frikorpset. Man truede med, at dette vilde "faa Virkninger paa en eller anden Maa-de".

Hvad er Tyskernes Hensigt ?

Naturligvis er det ikke de nævnte Smaating, der interesserer Tyskerne. De bruger dem kun som Paaskud eller "Nervekrig" i Forberedelsen til at skærpe det tyske Diktatur over Danmark, til at indsætte en Reichskommissar eller en Quisling-Regering.

Tyskland frygter nemlig det danske Folks Holdning i Tilfælde af, at den 2. Front etableres. Desuden har Tyskerne nu saadanne uhyrlige Krav til Danmark, at de maa regne med absolut og forbitret Modstand mod deres Opfyldelse. Af disse Grunde planlægger de deres Voldskup.

Skønt Tysklands Landbrugsproduktion iaar er endnu ringere end ifjor, har man proklameret, at det tyske Folks Rationer skal forhøjes. Man tør ikke andet af Frygt for Hjemmefrontens Stenning ved Indgangen til den 4. Krigsvinter. Forsyningerne vil man tage fra de besatte Lande, først og fremmest fra Danmark. Man vil røve hele Størsteparten af vor Landbrugsproduktion! Samtidig vil man ogsaa tage Størstedelen af Landets Industriproduktion og tvangsudskrive 100.000 danske Arbejdere (fortrinsvis faglærte) til Tyskland samt danske Landbrugere til Ukraine. Man vil ogsaa have regulære og hæderlige danske Tropper til Østfrontens Helvæde og stiller det uhyrlige Krav til Regeringen, at den skal erklære Sovjetunionen Krig.

Dette er Tyskernes virkelige Hensigter. Dette vil de enten tvinge Regeringen til at gaa med til, eller de vil selv sammen med Fritz Clausen og andre Landsforrædere med Vold overtage den direkte Magt og med Vold og Terror søge at naa deres Maal.

Slut Kreds og staa fast overalt !

Der er kun eet at gøre i denne Situation: Ikke at lade sig gaa paa af tyske Trusler, men at indtage en fast og afvisende Holdning - og være rede til at tage Følgerne, hvilke det saa bliver.

Det er vort Maal, at Regeringen først og fremmest indser, at nu er Tidspunktet kommet, hvor der ikke kan gøres flere Indrømmelser til Nazi-Tyskland. Vi retter en indtrængende Opfordring til Regeringen om denne Gang ikke at give efter for det tyske Pres, til ikke at udlevere Levnedsmidler, Skibe, Arbejdere eller Soldater til Hitler, saalidt som at tillade tysk Indtrængen i dansk Administration. Og vi opfordrer Regeringen til ikke at vige sin Plads, men at sige Nej til de tyske Krav for Overmagtens raa Voldsan-

- 2 -

vendelse og at modsætte sig denne med de Midler, der staar til Raadighed. Tyskerne skal ikke have let Køb og de bør ikke faa ringeste Mulighed eller Paaskud til at hævde, at de og deres Drabanter paa "fredelig og lovlig" Maade har overtaget Magten i vort Land.

Indtager Regeringen en saadan værdig og dansk Holdning, da kan den være forvissat om, at den vil have en virkelig Samling af det danske Folk bag sig, og saa vil dens Holdning yderligere anspore Folket til solidarisk at gøre sin nationale Pligt under de Begivenheder, der kommer.

Vi opfordrer hele Folket til med det samme, NU at lade Regeringen forstå, at det er en saadan Holdning, Folket ventet og ønsker af den. Krigen er kommet ind i sin afgørende Fase, det gælder vort Fædrelands Skæbne og Danmark skal ikke i et saadant Tidehvert hjælpe sin Fjende og Undertrykker, men gaa imod ham og bidrage til hans Nederlag.

Hvis Voldskuppet kommer - !

Hvis Tyskernes Hensigter - paa den ene eller anden Maade - gennemføres, da kan og skal det danske Folk vise sig Situationen voksen og optræde paa en saadan Maade, at Tyskerne ikke faar Gavnst med Tab, ikke Fordele, men forøgede Vanskeligheder som Følge af deres nye Voldshandlinger. Da skal vi vise, at vi forstaa og formaar at føre en national Frihedskamp lige saa værdigt, haardnakket og effektivt som vore Brødre i Norge og andre Lande.

Saa skal Tyskerne ikke have vore danske Levnedsmidler, Landbrugerne maa sørge herfor! Man kan ikke ved Hjælp af Bajonetter faa Kærne til at give Folk. Sørg for, at Landbrugets Overskud af Levnedsmidler kommer den danske Befolkning til Gode!

Saa skal Industriproduktionen komme ud for Standsning. Danske Arbejdere kender deres Pligt i en saadan Situation, og ja - Tyskerne Regeringen væk for at indsette en Samling Landsforrædere, da er Arbejdernes Plads ikke i Fabrikerne!

Faar vi "norske Tilstande", da skal den danske Industri ikke misbruges til at fremstille tysk Krigsmateriel. Industriedere og Arbejdere maa sørge herfor. Man kan maaske nok tvinge en Rest tilvands, men ikke til at drikke, og man kan maaske ved Vaabenmagt og Voldsanvendelse tvinge Fabrikerne i Gang og Arbejderne til Maskinerne, men Arbejdets Tempo, Kvalitet og Masse samt Maskinernes Behandling - det er Arbejderne nu Herrer over!

Saa skal Tyskernes militære Transporter med danske Skibe og danske Jernbaner komme ud for allehaande Vanskeligheder. De skal faa at mærke, at Danmark bliver et lige saa svagt som vigtigt Led i deres Fortindelseskæde.

Saa skal de faa at mærke, at ingen danske Soldater eller Officerer vil støtte deres Krig eller blive Slagtekvæg for Hitler paa Østfronten, men tværtimod er beredt til at benytte Vaabnene og Vaabenkundskaben paa en Maade, som gavner vort Fædreland!

Saa bør Statsadministrationen i alle dens Forgreninger være ubrugbar for Tyskerne og de "danske" Nazi-banditter. Embedsmænd og Tjenestemænd, Politifolk og Lærere - alle bør følge deres staalsatte og heltemodige norske Kollegers straalende Eksempel og tjene deres Folk og Land ved ikke at tjene de tyske Undertrykkere.

Saa skal hele Folket i enigt og solidarisk Samvirke organisere Modstanden mod Undertrykkelsen og Voldshandlingerne og skabe Tyskerne der tredje Front - her i Danmark! Ben for alle og alle for een - og naar vi alle gaar ud i Aktionerne, kan de ikke ramme os - det vil de hverken have Magt eller Arrester nok til!

Saa er Timen inde. Og hele vort Folk skal vise, at de kender sin Besøgelsetid!

Leve Danmark!!

CENTRALKOMITEEN FOR DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI!

Göteborgs Handels- og Sjöfartstidning, 8. Oktober 1943.

Hvorledes skal det gaa det lille Sverige, hvis Rusland sejrer, spørger Dr. Göbbels.

Spørgsmaalet kan besvares med et Modspørgsmaal: Hvorledes vilde det være gaaet Europa, hvis Tyskland havde sejret? Vi maa forandre Spørgsmalets grammatikalske Tempus, idet Tyskland allerede har tabt Krigen. Det kan trække Sammenbruddet ud nogen Tid endnu, afværge det kan det ikke. Faktum forandres ikke, hvormeget end Propagandaens Sirener hyler. Hvorledes ser det ud i den Del af Europa, som Skæbnen for en Tid har udleveret til Hitlerismen? Ned hersker overalt. Hungersnød raser mange Steder. Som Græshoppesværne har de nazistiske Horder spist alt, som kommer paa deres Vej. Saa ent som i Dag kom en Rapport fra Grækenland om, at der alene i Athens Distrikt er omkommet 30.000 Mennesker af hungersnød. Selv i det rige Frankrig sulter Befolkningen. Og med en skryderagtig Aabenhed, som ikke skal blive glemt, har Rigsmarskal Göring forkyndt, at selv om Hungersnød i Vinter hjemtager Europa, saa kommer den til at ramme de andre Folk, ikke det tyske. Dag efter Dag rapporterer Tyskerne selv, hvorledes de har henrettet saa og saa mange Franskmand, Belgiere, Nordmand, Hollændere, Czekere, Serbere eller hvad det nu er for et Folk, som den Dag staar for Tur. Hvad der skete i Polen med Hensyn til Massebord, er saa uhyggeligt, at det trods enhver Beskrivelse. Mord paa Jøder er gaaet for sig Aar efter Aar, Millioner af Medlemmer af dette Folk har lidt Martyr døden. At dette afsindige Jødehad stammer fra en syg Hjerne, undskylder ikke dem, som har stillet sig til Raadighed som dets Haendlangere. Overalt er Retsordni gen blevet trampet sønder og sammen af Soldatersaalene. Anarki hersker, saa langt den tyske Magt strækker sig. Ketten bestemmes af Gestapos Maskingeværer. Det er en rigtig Beskrivelse af Forholdene, som gives i Ordene: "Naar jeg hører Ordet Humanitet, saa spænder jeg Revolveren." Humanitet og Hitlerismen er Fjender fra Begyndelsen. Menneskelighed og Betillalitet kan ikke samarbejde. Mod denne Baggrund aftegner sig Nazisternes Korstogsprædiken. Det Ubehag, den vækker, er ikke af den gemytlige Slags. Der findes ikke et Menneske i de besatte Lande - og kun faa i den øvrige Verden - som ikke glæder sig over ethvert russisk Fremstød. Alle spørger, hvorledes der vilde have set ud i Verden nu, hvis ikke Rusland havde paataget sig blodige Gire, som de tyske Hærs Besejring krævede. Det Had, som Tyskernes Fremfærd vækker, er forfærdeligt. Dr. Göbbels kan tale, som om Europa burde være Nazismen Tak skyldigt, for hvad den har udrettet. Saadan Tale dæmper ikke Hadet. Og det Had henter sin Styrke ud af ketsbevidstheden og Værdsettelsen af det menneskelige.

Det Fjæt om, at det er Synd for dem, der begaar de Gerninger, som oprører Verden, kan tilbagevises med den retfærdige Vrede, som disse Gerninger opvækker. Hadet kræver Havn. Den kommer orsaa til at gaa ud over dem, der har ladet sig bruge som Haendlangere ved de forhadte Represalier.

Kunde ønsker bestemme, hvilken Straf, der skulde ramme de skyldige, vil de komme til Dag og Nat at se for sig deres Ofres Dødskamp, Dag og Nat høre deres Skrig. Bedlerne har foranlediget, at Medfangerne skulde lytte til de forpintes Raab; de skulde selv have Lov til at lytte til dem. De skulde have Lov til at høre paa Modrenes Raab, naar deres Børn blev revet fra dem for at sendes til Tyskland, medens de selv blev drevet til Fangeleje og deres Mand til Trældom. De skulde for deres indre Syn se disse jødiske Kvinder og børn, som blev drevet ind i de pøske Slagthuse Menneskeslagtehus. Deres Fantasi skulde aldrig have Lov til at slippe Synet af de tortureredes forpinte Legemer. Helt ind i Døden skulde disse Syner følge dem, som befalede, og dem som iværksatte disse Ugerninger.

Dr. Göbbels undrer sig over, hvad det lille Sverige vilde sige, hvis Rusland besejrer Tyskland? Han ved, at Sverige vil synes det samme, som hele den civiliserede Verden. Og han ved, at Hadets Bølger vil slaa sammen over det hitleriske Tyskland, naar det allerede nu lidt Nederlag faldbyrdes. Han ved desuden, hvorledes Efterverdenens Dom vil blive over det Regime, til hvis Forgrundsfigurer han hører.

Endnu taler han, som om det, han repræsenterer, er stort og skrækindjagende. Han indser ganske sikkert selv, at det snart vil forsvinde som et Mareridt forfulgt af uberegnelige Millioners Forbandelse.

TIL INFORMATION

PAA TERSBLEN TIL MOSKVA-KONFERENCEN

Leder i "Isvestija" 16. Oktober 1943

De sidste Maaneder har været rige paa Begivenheder, som afgørende har ændret Verdenskrigens Forløb. Den Røde Hærs Sejre paa den sovjetisk-tyske Front, vundet i store og hæftige kampe mod den nazistiske Invasionsarmé, og vore Allieredes fremgangsfulde operationer paa Middelhavets Krigsskueplads har bevirket en ny ændring i den militære og politiske Situation, en yderst gunstig ændring for den engelsk-sovjetisk-amerikanske Koalition.

Disse Maaneder har klart vist, hvorledes Krisen i Hitleristernes Lejr er blevet særpget under Indflydelse af de militære Nederlag, der har bragt Hitler-Koalitionen til Sammenbruddets Rand.

Samtidig har disse Maaneder givet nye Eksempler paa Udviklingen af Samarbejdet mellem de Lande, som samvirker mod Hitlertyskland og Fascismen. Det er naturligt, at de Lande, som leder Kampen mod Hitleristerne, føler Nødvendigheden af yderligere at udvikle og befæste dette Samarbejde i samme Grad, som de fremgangsfulde operationer paa Fronterne bringer det fælles Mål nærmere. Der kan peges paa en række vigtige Hændelser, som tilsammen viser, hvordan England, Amerika og Sovjetunionen har truffet fælles Afgørelser om vigtige almene og specielle Krigsproblemer.

Af stor Betydning var f.eks. den enige allierede Opførelse i Spørgsmaalet om Vandbenstilstanden med Italien, der som bekendt endte med, at Italien erklærede Tyskland Krig. Tilstedeværelsen af en saadan fællesopførelse kom som en ubehagelig Overraskelse for Fjenden og hans Agenter i forskellige Lande, som paa enhver Maade havde udsprodt Rygter om Uenighed og Snidninger indenfor Anti-Hitler-Lejren.

Overordentlig betegnende for Udviklingen af Samarbejdet mellem Sovjetunionen, England og Amerika er ogsaa den Beslutning, der paa Initiativ af Sovjetunionen, blev taget om Skabelsen af de allierede Landes militære og politiske Kommission, som snart vil begynde at fungere.

At Samarbejdet nu paa det økonomiske Omraade er taget til i Omfang, er ogsaa almindelig kendt. Dette har specielt fundet Udtryk i det Arbejde, der er gjort af den internationale Levnedsmiddelkonference i Hot Springs, hvor ogsaa en Sovjetdelegation tog Del; og ligeledes i den fælles Udarbejdelse af Vedtægter for de forenede Nationers Hjalpe- og Genopbygningsadministration, som skal begynde sit Arbejde ved Overgangen fra Krig til Fred.

Pressen i England og Amerika ligesom neutrals Landes Presse tillægger de tre allierede Landes Konference, som snart skal begynde i Moskva, særlig stor Betydning. England skal her repræsenteres af Udenrigsminister Anthony Eden, Amerika af Udenrigsminister Cordell Hull og Sovjetunionen af Folkekommisær for Udenrigsankendelse V.M. Molotov. Der er opstillet talrige Forudsætninger om de kommende Forhandlinger Program og Karakter, og skønt ingen officiel Erklæring endnu er fremsat, er Verdenspressens Opmærksomhed allerede rettet mod Moskvaområdet.

Udviklingen af Samarbejdet mellem Sovjetunionen, Amerika og England paa mange Omraader - militært, politisk og økonomisk - har rejst en Række Problemer, som opfordrer til fælles Stillingtagen. Det føles stadig mere nødvendigt at diskutere de store Problemer, som vokser frem af den fælles Kamp, og at koordinere Sagnspunkter og Handlinger...

Udenlandske Blade har fremhævet et stort Antal Spørgsmaal, som efter deres Mening maa diskuteres paa Konferencen mellem de tre Magters Repræsentanter. Foruden det grundlæggende Spørgsmaal om Krigsafslutningen, om Skabelsen af permanente Samarbejdsudvalg mellem de tre Allierede og om Styrkelsen af de økonomiske Bånd er der navnlig talrige Efterkrigsproblemer, som Stillingen til et besejret Tyskland, Situationen paa Balkan, de små Nationers Rolle, Hitlervasallerne Ungarns, Rumæniens og Finlands Fremtid o.s.v. Disse Efterkrigsproblemer er mange Blade parat til at diskutere i det uendelige. Endvidere optræder der foruden de oprigtige Venner af Udviklingen af venskabelige Forbindelser med Sovjetunionen ogsaa uventede Forsvarere for Tysklands Drabarter. Disse gør deres yderste for at bevise Nødvendigheden af at reducere Vanskelighederne for Lande, som drømmer om ved Hitlertysklands Hjalpe at berige sig paa Bekæmpelse af Sovjetunionens Territorium.

Naturligvis er Efterkrigsproblemerne af overordentlig Vigtighed for alle allierede Lande, og mange Problemer vedrørende Efterkrigsperioden, særlig i politisk og økonomisk Henseende, kan drøftes allerede nu i Krigsperioden. De givningsmoderne har indlært deres naturlige Rækkefølge. Den endelige Løsning af Efterkrigsproblemerne forudsætter en sejrriig Afslutning paa Krigsen og kan kun gennemføres med Held, hvis alle Anstrengelser gøres paa det politiske, økonomiske og militære Omraade for at fremskynde Efterkrigsperiodens Komme.

Der fundamentale Særkende for den nuværende internationale Situation, som er skabt ved den Røde Hærs sejrriige Indsats og de Allieredes voksende militære Styrke og Sejre, er, at den har bragt det mest vitale Problem for alle Nationer frem i Firgrunden: Spørgsmaalet om Krigens Varighed.

Som bekendt satte Hitler sin Lid til en Lynkrig mod Sovjetunionen, paa samme Maade som han har gjort det mod adskillige europæiske Lande. Den Røde Hær forpurrede den tyske Generalstabs Planer om en Lynkrig og påtvang Tyskerne en langvarig Krig, som de ikke var forberedt paa. Dette gav vore Allierede Mulighed for at fuldføre den nødvendige Opbygning af deres Militærmaskine og udvikle deres Krigspotential.

Tidsfaktoren blev et Vaaben for Anti-Hitler-Koalitionen.

Den militære Situation er nu radikalt ændret. Hermed er ogsaa Hitlerbandens Planer ændret. Tvungen til at overgaa fra Offensiv til Defensiv, fra Fremmarch til Tilbagetog baserer Hitleristerne nu alle deres Beregninger paa at trække Krigsen i Langdrag for derigennem at udsætte deres endelige og Nederlag og skabe Vanskeligheder paa de Allieredes Side.

De Allieredes Hovedopgave bestaar idag i at slaa Tidens Vaaben ud af Hitlers Hænder og tilføje ham det fuldstændige Nederlag. Hurtighed og Beslutsomhed i Handling er et magtigt Middel til at knuse Hitlers Hænder.

I næsten 2 1/2 Aar har den Røde Hær og vort Folk staaet alene overfor praktisk talt hele Hitlers Krigsmaskine og kæmpet paa Liv og Død med Fjenden. Den militære og politiske Situation er gunstig for vore Allierede. Ikke at drage Fordel af dette, men forhale Krigsen vilde betyde at tage det politiske Ansvar for Millioner af Menneskers grænseløse Lidelser, Ansvar for en langvarig og alvorlig Desorganisation af hele Verdens politiske og økonomiske Liv.

Utvivlsomt er Spørgsmaalet om Forkortelse af Krigsen og Opnaelse af Sejren paa kortest mulig Tid uløseligt knædet sammen med Aabningen af den anden Front i Vest-Europa.

Enighed om de militære Problemer vedrørende Krigsførelsen vil lette Løsningen af alle andre nødvendige Problemer.

Hitlerlejren frygter Moskva-Konferencen. For at berolige sine Folk skriger den hysterisk op om "uovervindelige Modstninger" mellem de Allierede. Hitleristerne er allerede mere end en Gang blevet skuffet i Haabet om Uenighed mellem deres Modstandere. Den gamle tyske Politik at spille paa Modstningsforhold har under Krigsen mere end een Gang ført til stik modsatte Resultater af de tilsigtede. Dette begynder selv Hitleristerne at forstaa. DNB maa melankolisk erklære: "Modstningerne mellem de tre Allierede har aldrig rigtig berørt det egentlige Problem". - Dette "egentlige Problem" er den Opgave at knuse Hitlertyskland. Det skal løses ved de Allieredes forenede Anstrengelser. Konferencen maa fremskynde Løsningen af dette Problem.

Den forestaaende Konference mellem Repræsentanter for de tre allierede store Allierede ventes at spille en vigtig Rolle ved Løsningen af dette og andre Problemer, som er modne til at løses.

DANSK FRIHEDSKÆMPE PINT IHJEL
AF GESTAPO!

Den danske Frihedskæmper AAGE NIELSEN,
der her siddet arresteret i den tyske
Afdeling paa Vestre Fængsel, er nu paa
Grund af stadige tyske Pinsler afgaaet
ved Døden. AAGE NIELSEN begravet paa

S Ø N D A G den 24. Oktober Kl. 13.
fra det store Kapel, Vestre Kirkegaard

L A D O S V I S E H A M D E N
S I D S T E Æ R E !

SEND KRANSE i Tusindvis - MØD OP i Ti-
tusindvis ved hans Bære!

LAND OG FOLK

Nr. 34

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti

Okt./Nov. 1943

1917

7. November

1943

SOVJETUNIONEN VISER VEJEN

TIL HITLERS TILINTETGØRELSE OG KRIGENS SNARLIGE AFSLUTNING

Den 7. November fejrer Sovjetunionen for tredje Gang Revolutionsdagen i den antihitlerske Krigs Tegn. Trods 28 Maanedes blodig Kamp er Sovjetfolks Sejrsvilje, Energi og Slagkraft stærkere end nogensinde.

Det svundne Aar blev en Triumfens Periode. Sejrene ved Stalingrad, Rostof, Kursk, Kharkof, Orel, Taganrog, Brjansk, Smolensk o.s.v. staar med Flammeskrift ikke alene i Sovjetunionens, men i hele Verdens historie. Den Røde Armes Ledelse med den store STALIN i Spidsen har vist sig som den dygtigste og mest initiativrige i Verden. Under STALINs personlige Ledelse er den Røde Arme - dens Kommando, Mandskab og Materiel - i krigens haarde Skole udviklet til at blive stærkere end Hitlers Røverhære var i deres stærkeste Periode.

Det er et kvart Aarhundredes Politik, der nu giver sig Udslag. Grundlaget for Sejrene i Kaukasus, ved Stalingrad, Donbas og Dnjepr skabtes den 7. November 1917. Under Bolsjevikernes Førerskab sikrede Arbejderne og Bønderne hin Dag, at det russiske Folks Vilje blev Landets Lov. Produktions- og Trafikmidler samt Jorden med alle dens Rigdomme blev Folkets Eje eller kom under Folkets Kontrol og folkefjendtlige Kræfter sættes ud af Spillet. Paa dette Grundlag løstes under Borgerkrigene, Genopbygningens og Fremaarsplannerens Aar de sociale og nationale Spørgsmaal. Paa dette Grundlag skabtes den Industri, der under den nuværende gigantiske Krig gnidningsløst og præcist forsyner den Røde Hær og Flaade med det fornødne Materiel.

Sovjetunionens Historie er et Heltepos om utrætteligt og hårdt Slid under stadig Kamp med indre og ydre Fjender. Men Sovjetfolket forstod at værne sin Frihed og uskadeliggøre Folkets Fjender og deres Agenter. Med Bolsjevikernes og Ledere og Forbilleder skabtes et enigt Sovjetfolk med Evne og Vilje til at udnytte Samfundets Rigdomme til Folkets Gavn og Rigets Forsvar. Derfor tog Folket i 1941 beslutsomt og tillidsfuldt Kampen op foran og bag Fjendens Linjer, som Soldater i Hæren eller som Partisaner. Derfor forøgede Folket sin Arbejdsindsats til Fordel for Hæren. Derfor sætte det alle Kræfter ind for at fordrive og tilintetgøre Hitlerbanderne. Derfor afregnede det skaanselsløst med enhver, der under Okkupationen har understøttet Fjenden.

Takket være Sovjetfolkets og den Røde Armes Indsats er hundre tusinder af Kvadratkilometer Sovjetomraade blevet befriet og Millioner af Sovjetborgere revet ud af Hitlers Kvalertag. Men Indsatsen har endnu videre Betydning. Den har givet Folkene i de undertrykte Lande forøget Energi og Optimisme i Kampen mod Okkupanterne og den har bragt Forvirring og Panik blandt de fascistiske Vasaller. Aksen staar foran sin Sprængning og Nazismens Nederlag skimtes forude.

Som Sovjetunionen har samlet sit eget Folk til Indsats og Forsvar for egne Interesser, saaledes samler den i Dag Alverdens Folk til Kamp for Friheden og Fremskridtet. Folkene Verden over erkender i Dag, at Sovjetunionen er det førende Land i Verden. De ser hen til Sovjetunionen som Garanten for Sejren over de fascistiske Landrøvere og Kulturskændere. De omfatter den Røde Armes straalende Sejre med Beundring og Taknemlighed. Thi Folkene ønsker Krigens snarlige Afslutning. Folkene ønsker Fred. De forstaar, at enhver Afsvækkelse af Kampen betyder Forlængelse af Krigen og grænseløse Lidelser for Millioner af Mennesker. Derfor kræver de, at den anden Front snarest etableres, og derfor forstærker de undertrykte Folk deres Kamp mod Hitler.

- Side 2 -

Gennem 2½ Aar har Sovjetunionen baaret Hovedvægten af Krigens Byrder og Tab. Den Røde Arme har herunder tilføjet Hitlerhærene dødbringende Slag. Men endnu forestaar de sidste og afgørende haarde Kampe. Her maa alle frihedselkende Folk hjælpe til. Nu er Tiden inde, hvor vi maa gøre vor Skyldighed og Pligt overfor Sovjetfolket og aflaste det i Kampen for derigenem at fremskynde Krigens Afslutning.

Det danske Folks Indsats har hidtil ramt de nazistiske Undertrykkere føleligt. De tyske Modforholdsregler, Undtagelsestilstand, skærpet Udbytning, Jødeforfølgelser og Deportationer er Vidnesbyrd om Vægten af Modstandsfrontens Slag. Disse Slag maa fortsættes og forstærkes. Endnu mere beslutsomt og energisk maahele det danske Folk tage Kampen op og gennem Obstruktion, Sabotage og Modstand under alle Former virkningsfuldt yde sit Bidrag til en snarlig Afslutning af Krigen.

Idet vi lover at forstærke vor Indsats i Kampen mod den fælles Fjende, sender vi vore Hilsener til Sovjetfolket, Den Røde Arme, Flaaden og Partisanerne.

Leve Sovjetfolket, Den Røde Arme, Flaaden og Partisanerne !

Leve Sovjetunionens kommunistiske Parti og dets geniale Leder, STALIN.

Leve det danske Folks og Sovjetunionens fælles Frihedskamp mod de fascistiske Undertrykkere!

Danmarks kommunistiske Parti

CENTRALKOMITEEN

S A M L I N G M O D N A Z I S M E N

Der er i September Maaned sket en skelsættende Begivenhed, som vil faa den allerstørste Betydning for det danske Folks Kamp mod Nazismen. Gennem Skabelsen af DANMARKS FRIHEDSRAAD er der sket en Koncentration af alle de Kræfter, der brænder af Længsel efter at faa Tyskerne jaget ud af Landet, saa Danmark atter kan blive frit.

Om Raadets Dannelselse er udsendt nedenstaaende Proklamation, som overalt i den frie Verden er bleven hilst med den varmeste Tilslutning:

"Fra den Dag, de tyske Tropper i 1940 besatte vort Land, har Viljen til at yde Modstand mod Nazisterne været levende i det danske Folk. Efterhaanden som den tyske Indflydelse paa Landets Styre tiltog, og Værnemagten i stadig højere Grad søgte at udnytte vore Hjælpebidler i sin Krigsførelses Tjeneste, opstod der i Danmark en Række Bevægelser og Blade, der gav Udtryk for Folkets Modstandsvilje og organiserede den danske Frihedskamp. Denne Virksomhed maatte paa Grund af vore Regeringers og vor Rigsdags Eftærgivenhed føres i Strid med Undtagelseslovgivningen, som de fremmede har gennemtvunget.

De Organer, der saaledes har ført an i Kampen mod Tyskerne, har i Arbejdet for det fælles Maal støttet hinanden, naar Lejlighed gaves, men de har ikke - som det er Tilfældet i andre undertrykte Lande - haft nogen fælles Ledelse. Efter den 29. August 1943 er imidlertid Ønskeligheden af et saadant Organ blevet aabenbar, dels fordi vort Folk under de skærpede tyske Forholdsregler ønsker den aktive Kamp ført med endnu større Kraft end hidtil, dels fordi Kampens Vilkaar er blevet saaledes strammere, at den mest effektive Organisation er paakrævet.

I Forstaaelse heraf er DANMARKS FRIHEDSRAAD oprettet og har vedtaget følgende:

1. DANMARKS FRIHEDSRAAD er dannet af Repræsentanter for de danske Bevægelser, der i Fællesskab og i Overensstemmelse med Folkets Ønsker aktivt vil bekæmpe den tyske Besættelsesmagt, indtil Danmark igen er et frit og uafhængigt Land.

2. Raadet har optaget en Repræsentant for de Frie Danske i Udlandet, hvis betydningsfulde Arbejde for Danmarks Sag vi i høj Grad anerkender.

3. Raadets Medlemmer afgiver højtideligt Løfte om i Arbejdet for Danmarks Frihed at sætte dette Maal over ethvert Partihensyn og enhver Særinteresse.

- Side 3 -

4. Raadet vil henvende sig til Folket gennem den frie Presse, hvis Opgave det er at vise de Veje, der fører til Friheden, og - trods vanskelige Arbejdsvilkaar - at bringe Befolkningen den ærlige Oplysning, som Tyskerne hindrer Radio og Presse i at udbrede.

5. Raadet arbejder for de demokratiske Idealer og vil bekæmpe ikke alene de ydre Fjender, men ogsaa de danske Nazister, Overløbere og Kapitulanter.

6. Raadets Opgave er at organisere Modstanden mod Tyskerne paa alle Omraader og med alle Midler, der staar til Folkets Raadighed.

September 1943

DANMARKS FRIHEDSRAAD

-o-

DET DANSKE FOLKS FRONTSTAAR UROKKELIGT FAST

Tyskerne har stadig ikke Held i deres Forsøg paa at faa stablet en "dansk Regering paa Benene. For at lægge Eftertryk paa deres Ønsker truer de med at indsætte ren tysk Administration, der ogsaa skulde omfatte Kommunalforvaltningen. Man foretrækker dog at faa en Regering, der staar fuldstændig under tysk Kontrol, ligesom man kunde tænke sig at faa Rigsdagen samlet, saa den kan vedtage Finansloven og give en Regering uindskrænkede Fuldmagter.

Udenrigsministeriets Direktør Svenningsen har været en ivrig Medhjælper for Tyskerne i dette Arbejde. Men 9-Mands-Udvalget - Samarbejdspartiernes Fællesudvalg - har tilkendegivet, at intet Parti kunde gaa med til Regeringsdannelse paa de givne Betingelser.

Ogsaa Højesterets Præsident Troels G. Jørgensen, der ved Overgrebet mod Kommunisterne den 22. Juni 1941 leverede det juridiske Forsvar, har rakt Nazityskerne en hjælpende Haand. I et Brev til Kongen har han hævdet, at de under de nuværende Forhold har Pligt til at udnævne en Regering. Efter Partiførernes Raad har Kongen afslaaet dette, men ikke svaret Præsidenten. Samtlige øvrige Medlemmer af Højesteret har taget Afstand fra Troels G. Jørgensen og i skarpe Ord fordømt hans Optraeden.

De tyske Forordninger forbyder Rigsdagens Sammentræden. Hverken Rigsdagen, Præsidium eller 9-Mands-Udvalget har protesteret herimod, men paa et Møde mellem de to Instanser besluttedes det, ikke at bede Tyskerne om Tilladelse til at lade Rigsdagen samles. Venstre saa dog gerne, at Rigsdagen blev samlet, omend næppe for at protestere mod Voldskup og Undertrykkelse - den eneste Virksomhed, Rigsdagen i Øjeblikket kan give sig af med. Venstrevælgerne bør gøre deres Repræsentanter opmærksom paa, et ethvert Makkerskab med Tyskerne om Lovgivning er det rene Landsforræderi.

For at lette Løsningen af Problemerne ophævede Tyskerne den 6. Oktober Undtagelsestilstanden. Rælt betød det kun, at det generelle Færdighedsforbud bortfaldt. Alle v. Hannøens vigtigste Forordninger forblev i Kraft, mens Best overtog v. Hannøens Rolle. Men da Tyskerne var saa klodsede at kæde Jødeforfølgelserne sammen med Undtagelsestilstandens "Ophævelse", har det ikke bragt dem et Skridt nærmere til en Løsning. Tværtimod. Det danske Folks Modstand er stærkere end nogensinde, og Kampviljen øges daglig.

Enten man trygler eller truer, lister man ikke det danske Folk til Samarbejde med Fjenden. Hvad Best end bestemmer sig til - tysk Administration eller en Marionetregering -, saa vil det danske Folk fortsætte med Obstruktion og Sabotage, som er den eneste Vej at gaa og de eneste Midler at anvende for at sikre, at Landet faarsin Selvstændighed med en Regering paa forfatningsmæssigt Grundlag tilbage.

Krage søger Mage

Blandt de nazistiske Fortolkere i dansk Radio er ogsaa dukket en Redaktør Aksel Høyer op. Denne Herre er identisk med den Høyer, der for Aar tilbage var Redaktør for *Erø Avis*, som han maatte forlade efter at have besveget Bladet for 20.000 Kr. Siden er han sunket dybere og dybere og har været til Fals overalt, hvor der var Penge at tjene.

Hvor betegnede, at Nazisterne kan bruge ham!

GIV BLADET VIDERE, SAASNART DU HAR LÆST DET. MEN VÆR FORSIGTIG !

- Side 4 -

S T R E J K E R N E B E G Y N D E R I G E N

Med Belejringsstilstand og Trusel om Bødestraf lykkedes det den 29. August Nazityskerne at holde Arbejderne i Ro. Hvis de deraf har udledt den Slutning, at den danske Arbejder var blevet skræmt, saa han ikke turde reagere og derfor vilde finde sig i alt, har de taget fejl. Et Par Strejker har vist, at Kamplysten ligger og ulmer, og at der nu skal en Ubetydelighed til, før Strejkeløven atter blusser kraftigt op.

Strejke paa Odense Skibsværft

Den 18. September nedskød en tysk Vægtpost Marketenderiarbejder Oluf Andersen paa Odense Skibsværft. Tyskeren hævdede, at Andersen ikke standsede, da han blev raabt an. Uheldigvis for Tyskeren fandtes Andersen liggende med Passersedlen i sin Haand, saa der kan ikke være Tvivl om, at han vidste, hvad det drejede sig om, og derfor ogsaa var standset. Selvfølgelig skete der ikke Tyskeren noget, men Harmen var stor paa Skibsværftet, hvor Arbejderne omgaaende nedlagde Arbejdet som Protest. Tyskerne vilde dog meget nødig høre Tale om Strejke, og da Andersen udaandede i Løbet af Formiddagen, skyndte de sig at fortolke Strejken som sædvanlig Arbejdshvile ved Dødsfald.

Strejke paa Nakskov Skibsværft

Under Luftalarm i Nakskov den 9. Oktober, mens Arbejderne paa Skibsværftet opholdt sig i Beskyttelsesrum, forlangte Tyskerne pludselig en Kran, der stod dem i Vejen, flyttet. Hertil svarede Arbejderne Nej, ikke saalange der var Luftalarm, hvorefter Tyskerne med Revolvere og Haandgranater tvang 20 Mand til at flytte Kranen. Denne Brutalitet og Hensynsløshed bevirkede, at en stor Del af Arbejderne omgaaende forlod Arbejdet, men ikke alle naaede at forlade Værftet, før Luftalarmen blæstes af, og Fortøene lukkedes.

Mandag Morgen ved Arbejdstidens Begyndelse var Harmen over Tyskernes Optræden om Lørdagen stadig kogende, hvorfor man samledes i Marketenderiet og besluttede at nedlægge Arbejdet en Dag som Protest. Samtlige Funktionærer og Kontorfolk fulgte omgaaende de 1500 Arbejders Eksempel. Man bad Byens Politimester meddele den tyske Kommandant, at Arbejderne havde nedlagt Arbejdet som Protest mod Tyskernes Optræden, og samtidig forlange, at der blev givet Garanti for, at Arbejderne ikke fremtidig kommanderedes til at udføre ganske unødvendigt Arbejde, saalange der var Luftalarm. Kommandanten var ikke villig til at samtale, men stillede Krav om, at Politimesteren arresterede 4 Arbejdere som Gidsler. Dette nægtede Politimesteren, hvorefter Kommandanten bad, om ikke fire Arbejdere vilde komme og tale med ham om Sagen, da man jo maatte have en Ende paa Strejken. 4 Arbejdere erklærede sig villig og mødte hos Kommandanten, men da de nægtede at angive nogen som ansvarlig for Strejken og tvertimod hævdede, at den "laa i Luften" som Følge af Tyskernes brutale Optræden, blev Kommandanten saa ophidset, at han lod dem arrestere.

Da Skibsværftets Arbejdere erfarede dette, lod de Kommandanten meddele, at saafremt de 4 Kolleger ikke øjeblikkelig blev løsladt, blev det ikke en 1 Dags Proteststrejke, men en Strejke, der vilde vare lige til de fire Kammerater kom paa fri Fod. Saa bøjede Kommandanten sig, de fire blev løsladt, og Arbejdet genoptoges som besluttet Tirsdag Morgen.

Nye Overgreb vil medføre nye Strejker

Hvad enten Tyskerne vil fortolke Begivenhederne som i Odense eller paa anden Maade, saa kan det dog ikke bortforalares, at Arbejderne regulært har strejket som Protest mod Tyskernes Optræden.

Dersom Nazisterne fortsætter med deres Fraklæder og Udaskninger, der har været særlig grove efter 29. August, saa vil de hurtigt opdage, at disse to Strejker vil blive efterfulgt af andre.

De vil erfare, at har man først tirret den danske Arbejder og sat ham i Kamphumør, saa kan man muligvis en kort Tid have Held til at bremse ham, som det skete den 29. August, men slaa ham ud af Striden, før hans Kamp er ført igennem, det mægter ingen, selv ikke de tyske Nazister!

Ogsaa LANDBØERNE skal læse LAND OG FOLK. Har du Slægtninge, Venner eller Bekendte paa Landet, saa send dem Bladet, naar du selv har læst det.

- Side 5 -

S A A K O M T U R E N T I L J Ø D E R N E !

Saa skete det, vi længe havde frygtet. Natten til den 2. Oktober aabnede Tyskerne Klapjagt paa de danske Jøder. Denne Dag, hvor det jødiske Nytaar begynder, og hvor de rettroende Jøder skal opholde sig i Hjemmet, var valgt med megen Snedighed.

Med sædvanlig nazistisk Brutalitet kastede Schalburg Folk og tyske Nazister sig sparkende og skældende over de ulykkelige Mennesker. Ingen blev skaanet. Selv de gamle paa Alderdomsasylet blev taget med. Blandt dem befandt sig flere paa over 80 Aar. Selv den 102 aarige Fru Texiere blev arresteret. Senere blev de arresterede brutalt stuvet ned i nogle Skibe, som skulde bringe dem til Polen; Kvinder, Børn og Gamle dog til Theresienstadt.

Tyskerne motiverer denne skændige Forbrydelse med, at Jøderne er Sabotagens Bagmænd. Det er en hul Løgn. Bag Sabotagen staar hele det danske Folk, vore jødiske Landsmænd indbefattet. Derfor rejste der sig ogsaa en Storm af Forbitrelse mod Nazityskerne, da de vovede at kæde Soldaternes Frigivelse sammen med Jødernes Deportation. En saa usmagelig Optræden og nederdrægtig Tankegang søger forgæves sin Lige.

Det er vanskeligt at se noget fornuftigt Motiv til denne Forbrydelse. Hvis Hensigten har været at benytte Jøderne til at begrunde en Retræte med Hensyn til Indgrebene overfor det danske Folk og sikre sig dets Loyalitet, saa har de Herrer Nazister forregnet sig. Her som alle Steder, hvor der er iværksat Jødeforfølgelser, har det vakt Harm og Afsky. Muren mellem Nazi-forbryderne og det danske Folk er blevet endnu højere.

Det danske Folk er endog under Indtrykket af disse Skændselsgerninger blevet mere aktivt mod Undertrykkerne. Fra første Dag satte en Proteststorm ind. En lang Række Organisationer med de store Erhvervsorganisationer og D.S.F. i Spidsen protesterede. Senere kom Kongens, General Gørtz' og Vice-admiral Vedels Protester. Universitetet og de højere Lærestalter samt Seminarier og Gymnasier lukkede op til en Uge. Enkelte offentlige Kontorer medlagde Arbejdet en Dag eller to som Protest.

Overalt i Verden vakte Forfølgelserne Opsigt og gav Anledning til Protester. Først af alle kom den svenske Stat, der foretog en Demarche i Berlin og tilbød at give alle danske Jøder Ophold i Sverige. Selvfølgelig har det ikke behaget Herrerne i Wilhelmstrasse at svare.

Som et mørkt Punkt maa det dog nævnes, at Direktør Svenningsen foreslog Tyskerne at lade Jøderne internere ved dansk Foranstaltning. Tyskerne afslog. Denne lille Episode viser, at der i Administrationen sidder Folk, der er villige til at gaa Tyskernes Erinde. En dansk Internering vilde kun have betydet, at vi selv skulde indfange og indespærre Jøderne, for at de kunde være klar til Afhentning, den Dag det passede Tyskerne.

Hverken i Jødespørgsmaalet eller paa andre Omraader kan det hjælpe at række Hitler Lillefingeren. Overfor ham hjælper kun uforfærdet Kamp og den mest uforsonlige Indsats mod ethvert af de nazistiske Forbryderes Anslag.

"Udenfor Borgerræpræsentationens Virkefelt" !!

Paa Dagsordenen for den københavnske Borgerræpræsentations Møde paa Jubilæumsdagen den 14. Oktober var opført et Punkt om Protest mod Jødeforfølgelserne. Ogsaa Nazisten Børge Jakobsen havde faaet Dagsordenen. Han gik til Tyskerne, som sporenstrejs skred ind. Forslaget maatte ikke komme til Behandling.

Man begriber ikke, at Magistraten gik med til at lade Sagen udgaa af Dagsordenen. Og rent ufattelig er Motiveringen herfor. Denne gik ud paa, at Magistraten erkendte, at Vedtagelsen af en saadan Protest "laa udenfor Borgerræpræsentationens Virkefelt". Kan man komme dybere i Selvfornedelse? Det øverste Bystyre i Hovedstaden, hvorfra flere Tusind jødiske Borgere er deporteret eller tvungen til Flugt fra Landet, erklærer, at det ligger udenfor dets Virkefelt at tale disse Borgeres Sag. Som om ikke alt, hvad Besættelsesmagten foretager sig, angaar os alle. Enhver Forsamling er derfor ikke alene berettiget, men forpligtet til at protestere.

Det havde være mere rankrygget, om Borgerræpræsentationen paa 500 Aars Dagen for Byens Selvstændighed havde protesteret og saa for Selvstændighedens Skyld havde taget, hvad der var fulgt efter!

- Side 7 -

den Uretfærdighed, der i August paa Grund af det falske Pristal blev udvist overfor Arbejderne plus Samlingsregeringens gennemførte Karrighed overfor Tjenestemændene, har tjent som udmærket Basis for Afslaget.

ØSTFRONTEN STADIG ET MÅRERIDT FOR HITLER !

Østfronten volder Hitler og hans Kumpaner den største Uro og Fortvivlelse. Hele Sommeren igennem talte de om planmæssige Tilbagetrækninger, men turde dog ikke opgive nogen paatænkt ny Linje. Da den Røde Arme i Begyndelsen af Oktober gjorde nogle Dages Pause for at trække Tropper frem, mente Hitler, Tiden var inde til at brillere. Overkommandoen forkyndte, at Tyskerne havde sat sig fast i Dnjeprlinjen. Det var ikke geografiske Forhold, men udelukkende det tyske Afværges Fasthed, som havde standset Kampene her. Den tyske Presse hyldede paa Befaling Føreren og Overkommandoen - men samme Dag kom de første Meldinger om, at Sovjetterne havde genoptaget Offensiven.

Klart og tydeligt afslørede endnu engang det nazistiske Præl om, at Tyskerne bestemmer Handlingens Forløb, og at dette "Materielslag" er efter deres Ønske. Den Røde Arme er Tyskerne overlegen. Den har haft Initiativet siden Offensiven begyndte den 12. Juli. Den har tilføjet Tyskerne enorme Tab og trængt dem tilbage. Nazitropperne besidder nu ikke mere end Halvdelen af det Omraade, som de havde okkuperet i 1941. Og Sovjettropperne trænger sejrende frem paa bred Front over Dnjepr. Ved Leningrad er vigtige Støttepunkter erobret. Ved Velikie Luki er Nævel taget. Tyskerne er fordrevet fra Kuban, hvilket sammen med Saporosjes Erobring betyder, at Krim's Befrielse er forstaaende.

Goebbels opmuntrer Tyskerne med at sige, at Sovjet ikke har naaet at afskære og omringe store Dele af den tyske Hær. Bortset fra, at Hitler heller ikke naaede dette sit Ønskemaal, har Marskal Stalin sikkert ikke saa højt flyvende Planer. Tilsyneladende anvendes den kendte Taktik med at angribe skiftevis paa forskellige Afsnit for at tvinge Fjenden tilbage. Og det er naaet. Kun nogle faa Hundrede Kilometer skiller i Dag Fronten fra den gamle Sovjetgrænse.

I Italien gaar det smaat, men sikkert frem for Amerikanerne og Englænderne. Efter at Voltorno-Linien er overskredet, er Rom direkte truet. Evakueringen er i fuld Gang. Med Erobringen af Korsika aabnes der Muligheder for Angreb paa Fastlandet.

Den jugoslaviske Frihedshær udfolder en straalende Aktivitet. Kampene bølger frem og tilbage, men Tyskerne har overhovedet ikke Herredømmet over Situationen. For at stive Stillingen af har Rommel faaet overdraget Ledelsen af Kampene mod Jugoslaverne.

- Luftangrebene mod Tyskland og de tyskbesatte Omraader har været fortsat med forøget Styrke, og de øver stor Indflydelse paa Produktionen. Englænderne regner med, at den tyske Produktion er gaaet ned med 20%. Fra anden Side berettes der ogsaa om Produktionsindskrænkninger i Tyskland.

Men den anden Front er stadig paakrævet. Hverken Italiens krigserklæring eller de Allieredes store Produktionstilstand kan erstatte en anden Front i Europa. Amerikanerne har officielt meddelt, at de Allierede nu raader over 50 Millioner Tons Tonnage, hvilket er tilstrækkeligt til at føre det nødvendige Antal Tropper til Europa, saa Hitler kan faa det afgørende Slag i Aar, Maaske Tørmagtskonferencen i Moskva kan sætte Skub i Begivenhederne.

Uappetitlig Spekulation.

Lige fra Besættelsens første Dage har der blandt Befolkningen været stærk Modstand mod kvinders Omgang med tyske Soldater. Det er kun rigtigt. Hitlers Tropper skal ikke have Følelsen af, at de er i kantonnement eller bliver betragtet som Befriere. Tvertimod skal de føle, at de er i et Land, hvor Befolkningen hader og afskyer den Magt, som har sendt dem. Men det er ogsaa rigtigt, fordi Nazisoldaterne ikke viger tilbage for at benytte Kvinderne som Stikkere. Derfor er det paa sin Plads, at Feltmadrasserne bliver mødt med Kulde og Foragt. De skal ikke være i Tvivl om, hvordan haderlige Danske bedømmer deres Optræden. Men Reaktionen overfor disse kanartige bør aldrig antage Karakter af Tøjlesløshed og Sadisme. Vor Sag er for stor og ren til at besmudses med Udskejelser. Men rent galt bliver det dog, naar man gaar saa vidt som nogle smarte Herrer, der har fremstillet 6 Fotos visende en Kvindeforfælselse, som forhandles formødelst 6 Kroner = skriver seks Kroner. Det hele bærer

- Side 8 -

Præget af at være en gemen Spekulation i pornografisk Udnyttelse af den nationale Bevægelse. Vi maa paa det kraftigste advare^{de} imod. Slige Foretagender gavner ikke hverken Folket eller Frihedskampen. Der er sundere og stærkere Maader, man kan optræde paa, og har man Penge, bør man købe Kampfondsmærker og illegale Tryksager. Derved gavner man forfulgte og kæmpende Landsmænd og ikke svinske Spekulanter.

RAKKEKNÆGTEN KRENCHEL

Vi skal ikke beskæftige os med hans Generaliekvad, men blot fastslaa, at han har glimret^{met} ved sine Lyder end ved Dyder. Og nu er han altsaa havnet i dette Forbrydelsernes Eldorado - den nazistiske Tafelrunde. Han er skamløs nok til at optræde som "god Dansker", skønt hvert Kuk, han har sagt, er, om ikke udarbejdet af Tyskerne, saa dog godkendt af disse. Desuden ligner Krenchels og de tyske Kommentarer hinanden som to Draaber Vand. Begge Steder faar vi at vide, at Krigen er noget, der angaar Stormagterne og ikke os. Det har vi nu hørt og set for meget til at lade os indbilde. De nazistiske Horders Krig er rettet mod de smaa Landes Selvstændighed. Derfor er det danske Folk ogsaa med i Krigen. Hans Argumenter er rent nazistiske: Sabotagen koster danske Menne- skeliv, den ødelægger vort Produktionsapparat, og den rammer ikke Tyskerne.

Hvis danske menneskeliv og Produktionsapparatet laa ham saameget paa Sinde, maatte han gaa i Rette med Tyskerne, men saa var Adgangen til Radioen spærret Samme Dag som Krenchel halede Ligene af de to Landsforrædere, Nazisten fra Aarhus og hans københavnske Partifælle frem, fulgte Beboerne i Slaglille fem uskyldige Mennesker til Graven. Det var Hitlers Mordermaskiner, der for at holde Krigen fjernt fra den tyske Jord absolut skulde nedskyde en engelsk Maskine over en fredelig By i det ikke krigsførende Danmark. Herom tav Hr. Krenchel. Han tav ogsaa om alle de Drab og Lemlæstelser, Nazisoldaterne har forøvet paa Danske. Bare det er Tyskerne, der dræber Danske, saa har det Krenchels Velsignelse. Angaaende Produktionsapparatet, kunde Rakkeren passende oplyse om den Rovdrift, Tyskerne driver. Det vilde ogsaa være paa sin Plads at omtale Tyskernes Ødelæggelser af vore Landomraader. Heller ikke vore Højsko- lers og Landbrugsskolars Betydning for Produktionslivet omtales. Velsagtens for at skjule, at Tyskerne bruger dem til krigsfoxaal. Det er ikke Fremtiden, men Nutiden, der interesserer Hr. Krenchel og hans nazistiske Arbejdsgivere. Den danske Industri skal bruges til at smede Lænker til det danske Folk. Derfor hyler Tyskerne op over Sabotagen. Men saasnart Krigen gør det nødvendigt, vil Barbarerne ikke vige tilbage for at ødelægge vor Industri og vore Fabri- ker, som de har gjort overalt, hvor de er rykket tilbage. Og endelig den sidste tyske Paastand i Hr. Krenchels Mund - at Sabotagen ikke har ødelagt de Fabriker som arbejder for Tyskerne. Den er forlængst tilbagevist af Radioavisens "offici- elle" Kommentarer. Her indrømmes det jo nemlig Gang paa Gang, at Bygninger og Varer af Betydning for Tyskerne er blevet ødelagt. Men ydermere - og det er et vægtigt Argument mod Krenchel - har den tyske Propaganda for nogle Maaneder siden sagt, at Produktionen til en udvidet Ubædskrig var sikret mod saavel Engländerne som Sabotage, idet enkelte Fabriker overalt i Europa lavede Speci- aldele, om hvis Anvendelse de ingen Anelse har. Disse Dele sænles derefter paa godt skjulte og sikrede Værksteder i Tyskland. Hermed har Tyskerne^{selv} slaet Benene væk under Krenchel.

A d v a r s e l t i l s t i k k e r e

Allerede ved Aksel Larsens Arrestation gjorde vi opmærksom paa, at de Myndig- heder, der havde Ansvar for hans Udlevering til Tyskerne, skulde komme til at staa til Regnskab for den Overlast, han maatte lide. Dette blev sagt i Anled- ning af Aksel Larsens Udlevering, men gjaaldt og gælder fuldtud for Forbrydelser af samme karakter overfor andre Patrioter. Vi finder Anledning til at gentage det i Dag, hvor enhver Patriots Arrestation betyder Overgivelse til de tyske Bødler. Enhver, der er Skyld i, at Patrioter bliver arresteret, mishandlet og e- ventuelst dræbt, maa regne med at komme til at staa til Ansvar for sin Handling. Stikkere og Politiv, der lader sig friste af vægtige Ducorer, skal ikke regne med at komme til at nyde godt af disse Judaspøge. Samme Skæbne maa den regne med, der fejgt søger at redde sit eget Skind ved at angive andre. Den dræbte Mekaniker Jens Olsen, der blev fundet i Utterslev Mose, er Vidnesbyrd herom. End ikke i Dag er Gestapos beskyttende Arm saa mægtig, at den kan redde dem alle. Snart vil Gestapo ikke kunne beskytte en eneste af dem. Da slear for Al- vor Afregningens Time. Og da gælder det: Øje for Øje og Tand for Tand!

Redaktionen sluttet 24/10 1943